

Almanak *&* **Bybelse Dagboek**

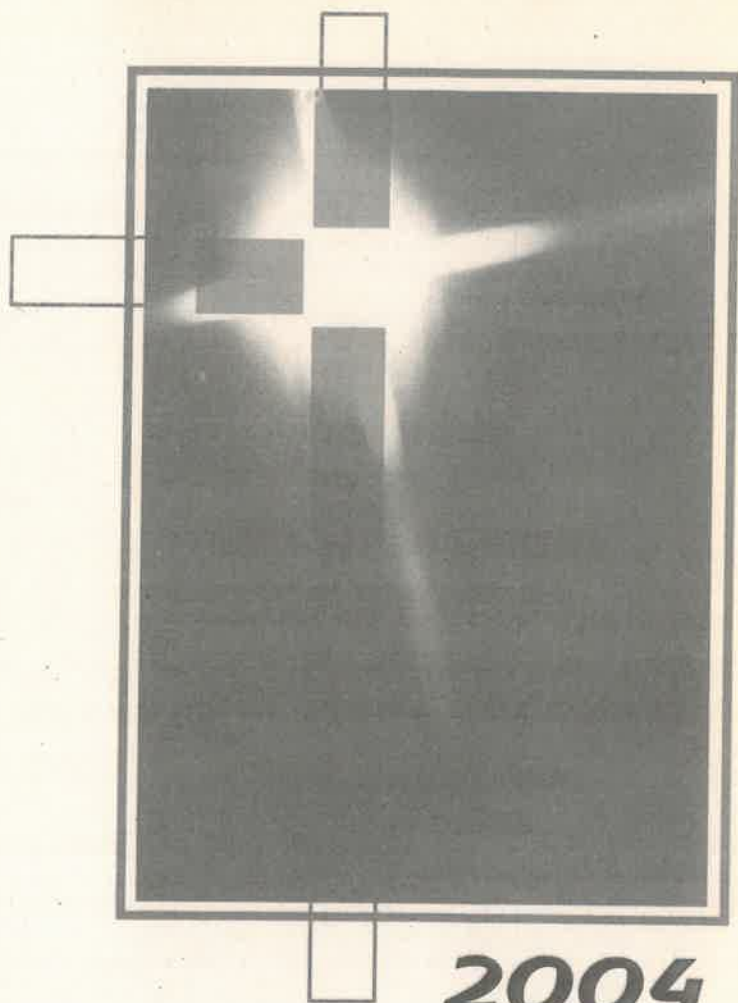

2004

Nederduitsch Hervormde Kerk van Afrika

Jaargang 98

Bybelse Dagboek

2004

***Die Bybelse Dagboek
kom jaarliks saam met die Almanak
en is bedoel om daagliks gebruik te word
by huisgodsdiens of Bybelstudie***

Voorwoord

Die redaksie van die *Bybelse Dagboek* is deeglik bewus daarvan dat dit seker een van die belangrikste publikasies van die kerk is. Sou iemand iets wil weet van die kwaliteit teologie wat oor die algemeen in die Hervormde Kerk bedryf word, sal hy dit in hierdie publikasie vind. Omdat die *Bybelse Dagboek* 'n versameling van dagstukkies uit die pen van die kerk se predikante is, is dit terselfdertyd 'n venster na binne om iets van die kerk se prediking te wete te kom. Dít maak hierdie publikasie so belangrik. In hierdie Dagboek is die kerk elke dag van die jaar met verkondiging besig. Hierdie wete noop die redaksie om voortdurend aandag te gee aan die gehalte van hierdie bundel.

Hierdie jaar het ons weer die werkwyse gevolg waar ons wou staatmaak op die opsig-kontrole van ringsrade vir predikante. Ongelukkig het dit in die meeste gevalle nie gerealiseer nie en het die meeste ringsrade nie die finale produk onder oë gehad nie. Dít het die opsig in die hande van die redaksie gelaat. Dit het ten gevolg gehad dat baie dagstukkies inhoudelik en kosmeties gekorrigeer is. Tog is daar gepoog om die betrokke skrywers se individuele styl nie verlore te laat gaan nie.

Die dagstukkies is hierdie jaar hoofsaaklik tematies geskryf met besondere verwysing na die belydenisskrifte. In u beoordeling van die dagstukkies moet u daarmee rekening hou dat dit nie *preke* is wat

pretendeer om alle uitlegmoontlikhede van 'n bepaalde Skrifgedeelte te akkommodeer nie. Dagstukkies wil aan lesers op 'n gemaklike wyse kennis, troos en koers bied vir die dag of nag wat voorlê.

Die redaksie se ondervinding is dat dit veral ons ouere garde, en veral ons bejaardes in rushuise is, wat elke jaar gretig op hierdie publikasie sit en wag. Die redaksie wil daarom 'n beroep op kerkrade doen om hierdie publikasie op gemeentelike koste aan die bejaardes te voorsien.

Die redaksie vertrou dat u hierdie jaar veel waarde en vreugde in hierdie bundel sal vind. Ek wil afsluit met 'n besondere woord van dank aan dr Christo Pretorius en ds Nicolaas Steenekamp, onderskeidelik sekretaris en hulpsekretaris wat hoofsaaklik verantwoordelik was vir die insameling en redigering van die dagstukkies. 'n Woord van besondere dank aan mev Sandra Barnard en die ander betrokke personeel van SENTIK vir die formele versorging van die Dagboek.

Die uwe

Ds Piet van der Merwe

Redakteur

Om hierdie rede word ons nie moedeloos nie. Al is ons uiterlik besig om te vergaan, innerlik word ons van dag tot dag vernuwe (2 Kor 4: 16).

Die oorgang van een jaar na 'n volgende jaar bring dikwels vir ons weemoed en hartseer mee, want met die jaarwisseling kom ons weer onder die indruk van die verganklikheid van alles. Ook óns toon die tekens van nog 'n jaar se veroudering: Ons loop effe krommer, ons hoor effe swakker, ons sien effe dowwer en die hare wat op ons kop por is, is heelwat gryser.

Ook Paulus het vanweë die eise wat kerkwerk aan hom gestel het, bemerk dat hy mettertyd liggaamlik afgetakel raak. Maar hierdie *uiterlike* verwerping en aftakeling van die liggaam is nie vir hom so belangrik nie. Wat vir hom belangrik is, is die feit dat God deur sy Gees elke oomblik besig is om hom *innerlik* te vernuwe. Daarmee bedoel Paulus dat hy eendag nuut en onbevlek in die gemeente van God se uitverkorenes gestel sal word.

Die voorspoed waarop u in hierdie nuwe jaar gerig moet wees, is om só aan God se Woord en Gees blootgestel te kan word dat u elke dag van die jaar kan ervaar: *Al is ons uiterlik besig om te vergaan, innerlik word ons van dag tot dag vernuwe.*

Gesang 582: 1-5

Ds PJ van der Merwe

Zoutpansberg

Dit is Hy ... wat my die jeugdige krag van die arend skenk (Ps 103: 5b).

In sy uitleg van hierdie psalm sê Calvyn dat ons moet let op die lewe van 'n arend. Hy wys daarop dat die psalmdigter nie sonder rede die beeld van 'n arend gebruik nie.

In die Ou Testament word dieselfde woord vir *arend* as vir *aasvoël* gebruik. Die punt van ooreenkoms is dat beide voëls geweldige sterk kloue en kake het. Daar is geglo dat die arend se kragte nooit afneem nie, maar voortdurend toeneem. Hy vrek op die ou end nie vanweë swakheid nie, maar van honger omdat die bokant van die snawel met verloop van tyd oor die onder-snawel groei sodat hy later nie meer kan vreet nie. Dit is juis die toenemende krag van die arend wat die digter as 'n vergelyking wil laat dien vir die steeds groeiende vernuwing van die innerlike mens by die gelowige.

Al neem die jare toe en al word die liggaam afgetakel, maak God ons innerlike mens (geestelike jeug) weer nuut soos dié van 'n arend. Dit geskied

alles deur God se Woord en Gees.

Rig u persoonlike jaarprogram só in dat dit sal rekening hou met u gemeenteprogram. Gebruik hierdie *Bybelse Dagboek* elke dag van die jaar en sing dan tot aan die einde van 2004 saam met die digter: *Dit is Hy wat my die jeugdige krag van die arend skenk.*

Gesang 258

Ds PJ van der Merwe

Zoutpansberg

3 Januarie

Heuningsoete kennis

Psalm 19

Ons geloof is nie maar net 'n-vae hoop en 'n blinde vertroue nie. Dit is 'n lewende verhouding met God. Dit is 'n vaste wete van God se groot daade vir ons en sy beloftes aan ons, en 'n onwrikbare vertroue dat God sy woord teenoor ons hou en sy beloftes sal nakom. Daarom is ons geloof die fondament van ons lewenshuis. Hoe sterker en stewiger die fondament, hoe sterker en stewiger staan ons lewenshuis in die stormgeweld van die sonde-magte wat ons wêreld teister.

Die fondamentklippe van ons geloof is die kennis van die Skrif. Die klippe word deur die Heilige Gees gebind in vertroue tot 'n vaste eenheid. Ons moet voortdurend bid vir die werk van die Heilige Gees. Maar vir die kennis van die Skrif moet ons opoffer en werk: met ons huisgodsdienste, eredienste, kategetiese en Bybelstudie. Want die enigste ware kennis wat ons van God, sy werk en sy beloftes kan hê, is die kennis wat Hy oor Homself in die Skrif aan ons gee.

Dit is vaste kennis en meer werd as al die skatte van die wêreld; heerliker voedsel vir die gees en die geloof as al die wysheid van mense. Op die fondamentklippe bou ons Kategismus, soos trouens al ons belydenisskrifte. So help dit ons om die geloofsfondament van ons lewenshuis vas en waterpas te lê, sodat ons op die fondament met die goud en silwer en kosbare stene wat die vrug van die Heilige Gees is, kan bou.

Gesang 258: 1, 3

Dr JH Breytenbach

Wonderboom-Suid

4 Januarie

Net één Skrif; net één Woord

2 Petrus 1: 16-21

Die Bybel is soos 'n skatkamer. Dit is vol rykdom van baie verskillende aard. Iemand wat die Bybel noukeurig lees, staan selfs na 'n leeftyd nog verwonderd voor die kosbare skatte wat hy daarin ontdek. Die groot skat van

die Bybel is dat dit ons die kennis bybring wat tot verlossing lei. Die Bybel leer ons in die eerste plek om God te ken: die Vader, Seun en Gees. Dit leer ons om met God in die regte verhouding te leef: die verhouding wat God deur Jesus Christus met ons tot stand gebring het. Dit is hierdie groot skat van ware lewe in Christus waarvan die Bybel die skatkamer is.

Die verhouding met God vertoon baie fasette. Ons geloofsverhouding bepaal al ons ander verhoudinge. Die veelkantigheid van ons lewe en die vele fasette van die Skrif wat dit belig, beteken egter nie dat daar nie eenheid is nie. Dit is net één God vanuit wie se één Woord ons leef. Hoe dieper ons in die Bybel delf, hoe groter word die veelheid van skatte wat ons vind - skatte wat almal getuig van die een groot skat wat ons ontvang het.

Daarom kan Jesus self sê: *So is elke skrifgeleerde wat 'n leerling word in die koninkryk van die hemel, soos 'n huiseienaar wat uit sy voorraad nuwe en ou dinge te voorskyn bring* (Matt 13: 52). Maar die skatkamer is Jesus Christus en in Hom is al die verborge skatte van wysheid en kennis te vind (Kol 2: 3). Dit is dié skatte wat die Kategismus vir ons blootlê uit die skatkamer van geloof.

Gesang 255: 1, 3

Dr JH Breytenbach

Wonderboom-Suid

5 Januarie

Soveel hoofde, soveel sinne

1 Timoteus 3: 14-4: 6

'n Mens kan enige iets op meer as een manier leer ken. Dit staan egter soos 'n paal bo water dat die hoeveelheid tyd wat mens aan 'n saak bestee, ook 'n invloed gaan hê op hoe kundig jy oor daardie bepaalde saak is.

In ons geloof werk dit dieselfde. Hoe meer ons die Bybel lees, hoe meer kundigheid verkry ons en hoe makliker word dit om sake vanuit die Woord se perspektief te beoordeel. Tog bestaan daar ook 'n tweede metode om mens se geloofskennis te verbreed en te verdiep: spandeer tyd en lees die belydenisskrifte van die kerk.

Hierdie dokumente (wat in die *Diensboek* van die kerk gedruk is) bied 'n metodiese en tematiese blootstelling aan die geloofswaarhede. Die lees van die belydenisskrifte bring gelowiges in gesprek met die Woord van God, maar altyd vanuit die korrekte invalshoek - die *goeie leer*, soos Timoteus dit noem. Die gevolge van die tyd wat ons hieraan spandeer, is ingrypend: ons kan makliker oor die Skrifwaarhede praat en só ons opdrag tot verkondiging van die Woord met minder moeite nakom; ons kan die prediking beter beoordeel en meer verryk uit die erediens stap; ons verkry gemoedsrus, want

ons is ingelig oor hoe die kerk vir eeue oor die genade van God in Jesus Christus dink en praat.

Kennis van die belydenisskrifte is nie net 'n opdrag aan die predikante en professore van die kerk nie, maar almal van ons baat by die korrekte verstaan van die *goeie leer*, want dit voed die geloof.

Psalm 119: 26, 27

Ds NJS Steenekamp

Middelburg

6 Januarie

Versoenende verkondiging

Romeine 15: 1-6

Die belydenisskrifte waardeur die kerk sy geloof bely, is vir baie lidmate onbekende dokumente. Die dokumente is om verskeie redes onbekend en dalk oordeel sommige van ons dat dit dokumente is wat hoogstens historiese waarde het. Ander kan dalk weer meen dat dit simbole is met onveranderlike inhoude en gedagtes.

Die Reformatoriese vadere het die belydenisskrifte beskou as 'n getuienis van wat geglo word en 'n middel om mekaar te onderrig in die waarheid van die Skrif.

In sy brief aan die Romeine beklemtoon die apostel Paulus dat die Skrif die onderrig van gelowiges voorafgaan. Hierdie onderrig of lering is die een funksie van die belydenisskrif. Dit verwoord dit wat ons in die Skrif van Jesus Christus hoor en dit bind ons in denke en oordeel saam. Maar dit het nie net 'n bindende funksie tussen gelowiges nie, dit bind die kerk van alle eeue deur die gemeenskaplike geloof in Jesus Christus. So deel ons deur ons geloof in Jesus Christus ook die belydenis van die vroeë Christene en die Hervormers, want dit rig die gemeente van alle eeue se geloof op Jesus Christus.

Ons het dus deel aan 'n skare van getuies wat deur die eeue die evangelie van Jesus Christus aan ander leer; ons het deel aan die versoenende verkondiging van Jesus Christus.

Gesang 305

Dr C Pretorius

Hendrina

7 Januarie

***Die troos van die Woord
saamgevat in ons belydenis***

Genesis 3: 1-19

Die sondeval het die mens gebring tot skaamte vir mekaar en vrees vir God. Hierin het God die mens nie aan sy lot oorgelaat nie. Hy kom en roep die mens: *Waar is jy?* Dit is 'n opsoek en nader roep om die sonde te straf, maar

die sondaarmens in sy genade te behou. Deur die Woord is die mens geskape. Deur die Woord word hulle gestraf. En deur die Woord word hulle ook getroos.

Die troos hoor hulle in die beloftewoord dat uit hulle nageslag een sal kom wat die kop van die slang sal vermorsel. Die onheilige verbintenis met die slang word verbreek en tot 'n vyandskap gemaak. Al sou die mens neig om die kwaad te bedink en te doen, sal hy dit steeds beleef as verwoesting en gedwing word om sy geluk by God te soek.

So het God herhaaldelik na die mens gekom en hom opgeroep tot 'n heilsame verbintenis: Noag, Abraham, Isak, Jakob, die volk Israel, Dawid en uiteindelik Maria wat die moeder van Jesus Christus sou wees. In Hom het die Woord vlees geword, is die beloftewoord van troos vervul. Met sy lewe, lyding, kruisdood, opstanding en hemelvaart het Hy die magte van dood en hel oorwin. Die trooswoord het die ewangeliewoord geword.

Soms is dit nodig dat ons nie alleen by een teks of 'n gedeelte uit die Bybel stilstaan nie, maar die groot lyne wat deur die hele Bybel loop, raaksien. Dit is wat ons belydenisskrifte vir ons doen - nie as woorde van mense nie, maar steeds as samevatting van die heil en troos van die Woord vir die mens. So vind ons dit byvoorbeeld in artikel 17 van die Nederlandse Geloofsbelijdenis.

Ons glo dat ons goeie God in sy wonderlike wysheid en goedheid die mens weer opgesoek het toe Hy gesien het dat die mens homself in die liggaamlike en geestelike dood gewerp en geheel en al ellendig gemaak en al bewende van Hom weggevlug het. God het die mens toe getroos met die belofte om aan hom sy Seun te gee en om hom salig te maak - sy Seun, wat uit 'n vrou (Gal 4: 4) gebore sou word om die kop van die slang te vermorsel (Gen 3: 15).

Psalm 33 (Ou beryming)

Ds LJ Steyn

Kruin

8 Januarie *Ek glo in God die Vader, die Skepper...* Romeine 11: 33-36

Ons bely dat God alles geskape het. Meer nog: God het alles wat in die hemel en op die aarde is, uit niks geskep!

Wat 'n voorreg het ons as gelowiges om met vaste oortuiging te kan sê dat *ons glo in een God, die almagtige Vader, die Skepper....* Niks of niemand kan ons van hierdie fondament, ons doel op aarde en ons eindbestemming, wegneem nie. Ons is gegrondves in God as die enigste anker en lewe elke dag onder sy troue sorg en weet waarheen ons op pad is!

Ja, alles behoort aan God en word deur Hom versorg. Wat ook al my lewenspad kruis, ook die dinge van vandag, is nie buite God se sorg om nie. Wat ek vandag ook al moet aanpak, sal nie vir my 'n verskrikking wees nie, want Hy, die Skepper, weet dat alles vir my ook ten goede sal meewerk (Rom 8: 28). As ek nou weer die loflied van Romeine 11: 33-36 lees, sal ek met nóg groter oorgawe kan bely: *Uit Hom en deur Hom en tot Hom is alle dinge. Aan Hom behoort die heerlikheid tot in ewigheid! Amen.*

Gesang 197:1, 2

Ds D Kloppers

Van der Hoff

9 Januarie

Ek glo ... in die ewige Vader...

Matteus 6: 5-15

Deur Jesus Christus het God ook my Vader geword. Watter groter troos en bemoediging kan ek as gelowige hê as om te weet dat die almagtige God vir my 'n Vader is! Dit is die Vader wat bereid was om sy geliefde Seun in my plek aan die kruis te laat sterf, wat elke dag weer en weer my sondes vergewe en my 'n nuwe kans gee! *Die Here het sy volk omhels, hom vertroetel en versorg soos die appel van sy oog* (Deut 32: 10). Net 'n ware Vader het 'n appel van sy oog - en net 'n liefdevolle Vader sal sy kinders omhels en vertroetel!

Daar is baie vals gelowe in die wêreld en baie maniere van glo. Ons weet dat die ware geloof in Jesus Christus aan ons geskenk is en dat Hy ons geleer het om te bid: *Ons Vader....* Die dieper waarheid van hierdie belydenis, *Ons Vader*, is daarin geleë dat 'n vader altyd weet wat die beste vir sy kind is, want hy is vol liefde en begrip. Hy ken jou op jou naam en ...*sal nie toelaat dat julle bo julle kragte versoek word nie; as die versoeking kom, sal Hy ook die uitkoms gee, sodat julle dit kan weerstaan* (1 Kor 10: 13)! Jy kan jou hemelse Vader met jou hele hart vertrou, want Hy weet altyd die beste!

Gesang 203: 1, 3

Ds D Kloppers

Van der Hoff

10 Januarie

***...deur sy ewige raad
en voorsienigheid...***

Deuteronomium 32: 1-12

As ons rondom ons kyk en sien hoe alles agteruitgaan - hoeveel seer en pyn daar op die aarde is, kan ons begin twyfel aan 'n liefdevolle Vader. Maar ons kyk nie soos die ongelowiges na die lewe nie ... ons is tog God, die ewige Vader, se kinders!

Baie mense wil beweer dat God die wêreld geskep het en toe gaan terugsit het en kyk hoe die tyd sy eie spel speel. Amper soos 'n groot horlosie wat op sy eie die sekondes van die lewe aftik. Gelowiges bely anders: Ons God is nog elke dag besig met sy skepping en herskep nog gedurig deur sy Heilige Gees. Vir ons is daar nie sprake van toeval of noodlot nie en ook nie 'n *geluksgodin* of *ongelukskind* nie. Nee, God die Vader is juis besig om vir ons alles met sy voorsienigheid en raad ten goede te laat uitwerk.

Daar kan soveel meer rustigheid en vrede op ons pad kom as ons net wil aanvaar dat God elke dag in beheer van alles is. Wat ons ook al dink en waarheen ons ook al gaan, God is daar en met sy teenwoordigheid bestuur Hy die lewe. Raak vandag bewus van God se teenwoordigheid in die skepping en dat Hy alles met sy raad en voorsienigheid onderhou en regeer!

Gesang 159: 1, 2

Ds D Kloppers

Van der Hoff

11 Januarie

...met alles sal versorg...

Filippense 4: 10-20

Een van die groot euwels van ons tyd wat groot skade aan gelowiges en hulle huisgesinne aanrig, is die gees van ontevredenheid wat heers. Ons is nie meer tevrede met wat ons besit of waar ons woon of hoe ons lyk nie. Almal wil net meer en meer hê en hoër en hoër in aansien styg en meer weelde geniet. In die proses verloor ons alle kontak met die natuur en met die eenvoud van die lewe. Ons verloor ook ons belangrikste bron van vrede en tevredeheid: ons vertroue op God!

Paulus sê dat hy in alle omstandighede tevrede is, en dat hy weet wat armoede is, wat dit beteken om honger te ly; hy weet dat aardse gebrek en nood deel van ons lewe is. Dit gaan egter oor die gesindheid waarmee ons die lewe aanpak. Om oor alles te kla en ontevrede te wees, is baie maklik. Almal kry dit reg. Maar om in alle omstandighede raak te sien dat God ons versorg met alles wat ons nodig het, spreek van 'n dankbare gesindheid. Ons as gelowiges moet raaksien dat dit wat ons elke dag as gawe uit God se hand ontvang, nie net genoeg is nie, maar ook in oorfloed is, sodat ons altyd sal hê om ook aan ander uit te deel. As ons sien dat God as Vader ons versorg, moet ons ook bereid wees om ander rondom ons te versorg. God gee ons elke dag ons daaglikse brood. *...my God sal in elke behoefte van julle ryklik voorsien volgens sy wonderbaarlike rykdom in Christus Jesus* (Fil 4: 19). Kyk rondom jou en begin dankbaar leef met wat jy het en is! In tevredeheid lê baie lewensgeluk!

Gesang 530: 1-3

Ds D Kloppers

Van der Hoff

Hoe is dit moontlik dat God kwaad en hartseer in my lewe beskik? Ek kan nog glo dat God 'n ewige Vader is, dat Hy vir my siel en liggaam alles sal beskik wat ek nodig het, maar dat God, die Vader van liefde, kwaad en onreg oor my pad laat kom, dit begryp ek nie!

Dit bly seker een van die moeilikste dinge om te begryp in 'n lewe waar daar soveel wrede dinge gebeur wat ons selfs in ons wildste drome nie aan sou kon dink nie. Maar ons het reeds gesê dat God in beheer is; ook dat God 'n God van liefde is. As dit dan so is, moet ons ook kan bely dat God niks op ons pad sal laat gebeur of sal toelaat om te gebeur, as Hy nie ook daardeur ons as sy kinders nader aan Hom kan trek nie. Alles is immers onder sy beheer, en Hy alleen weet waarheen Hy met ons lewe op pad is. Daarom kan en sal God ook my omstandighede so kan gebruik en bestuur dat dit tot my beswil is. Dalk verstaan ek nie nou dadelik nie, maar vorentoe, as ons terugkyk na vandag, sal daar baie beslis 'n duidelike doel na vore kom.

Ons sal nie alles wat gebeur, met ons verstand kan uitredeneer nie, maar God wat alreeds die toekoms in sy hand hou, weet dat nie een haar van ons hoof sal val, sonder sy wil nie - almal is getel (Matt 10: 29, 30)! Begin nou om jou lewe en toekoms met vertroue aan te pak, want God is in beheer!

Gesang 571: 1, 2

Ds D Kloppers

Van der Hoff

Is dit altyd binne God se raadsplan en wil om sekere dinge te doen en dan, gesien vanuit jou verskriklike pyn of ongelooflike hartseer, wonder jy: Sal God dit tog kan doen?

Die antwoord lê daarin dat God nie sommer net nog 'n afgod is nie. Nee, Hy is die Almagtige. God is in staat tot alles deur een woord te spreek. Ja, sê die digter van Psalm 46: Kom kyk watter ontsettende dinge die Here gedoen het; Hy het oorloë oor die hele aarde laat ophou, Hy het pyle en boë verbreek. Hy het dit nie net reeds gedoen nie, maar Hy sal dit weer doen! Hoekom? Want Hy is getrou! Hy was nog altyd bereid om te help in nood! Dit is eers wanneer 'n mens 'n baie moeilike tyd in jou lewe ervaar, dat jy kan terugkyk en raaksien hoe wonderbaarlik God se liefde is.

Ons hoef nooit aan die almag en die omvang van God se liefde te twyfel

nie. Die kruisiging en opstanding van Jesus Christus is sprekende voorbeelde van hoe lief God ons het. Ons mag maar alle hoop en vertroue vir elke dag en die toekoms op Hom plaas - Hy sal ons nie teleurstel nie! Ja, God is nie net almagtig nie, Hy is ook 'n getroue, liefdevolle Vader!

Gesang 393: 1, 4

Ds D Kloppers

Van der Hoff

14 Januarie

Ek glo ... God sorg

Psalm 136: 1-26

Wanneer 'n mens Psalm 136 lees, eindig elke vers met die treffende woorde: *Aan sy liefde is daar geen einde nie... aan sy liefde is daar geen einde nie!*

Ons geloof staan en val by hierdie belydenis: dat God die ewige Vader van ons Here Jesus Christus is wat alles geskape het en dit ook elke dag onderhou en beheer sodat niks, hoe skynbaar kwaad of pynlik ook al, ons kan ontmoedig nie, want Hy laat alles tot ons beswil uitwerk! Nou is die vraag: Glo ons dit met ons hele hart? Vertrou ons dat God so getrou is?

As ons met sekerheid in ons hart ons totale vertroue op God en sy voorsienigheid kan plaas, kan niks ons op ons geloofspad laat struikel nie. Dan weet ons dat elke ding op ons pad, hoe swaar of hoe pynlik dit ook al is, ten goede sal uitwerk. God is in beheer en hoe meer ons sy leiding in ons lewe vertrou, hoe vryer word ons om elke dag sonder onnodige bekommernis en sorge te lewe. Jesus het tog gesê: *Ek het gekom sodat hulle die lewe kan hê, en dit in oorvloed (Joh 10: 10).*

Met God as ons Vader en wetend dat Hy die almagtige Skepper is wat in beheer van alles is, kan ons saam met Paulus uitroep: *As God vir ons is, wie kan dan teen ons wees?* Ja, dit is waar! Aan sy liefde is daar geen einde nie!

Gesang 334: 1-4

Ds D Kloppers

Van der Hoff

15 Januarie

Hy was vir hulle nie 'n vyand nie...

Jesaja 63

'n Troostelose bestaan vir die mens sou een wees waarin hy oorgelewer is aan die lewe sonder enige begrip van God as Vader. Indien 'n mens 'n Godlose bestaan sou moes voer, sou alles wat op aarde met jou gebeur, aan een van net twee moontlikhede te wyte wees:

- Jy sou die slagoffer wees van 'n blinde noodlot en toeval wat veroorsaak dat jy oor alles net kan sê: *Dinge waaroor niemand beheer het nie, gebeur eenvoudig.*

- Aan die ander kant sou jy jou lewe kon verstaan deur daarop te wys dat al jou optrede noodwendig sekere gevolge het en dat alles wat met mens gebeur, beskryf kan word as die gevolg van een of ander proses waarvan jy deel is.

Genadiglik werk dit nie so nie. Ons voer nie 'n Godlose bestaan op aarde nie. Ons is nie uitgelewer aan die noodlot of die wetmatige gang van die natuur nie. Ons het 'n Vader wat in alle omstandighede vir sy kinders sorg. Die geskiedenis van Israel toon duidelik aan dat sy betrokkenheid nie beteken dat dit altyd met mense goed gaan nie, maar dat God die Een is wat in liefde na mense uitreik deur vergewend met hulle besig te wees. Selfs in ons donkerste krisissuur vertrou God ons deur sy woord en Gees (Jes 63: 8, 9). Die voorreg om as mens voor die almagtige Vader te wandel, beteken dat ek seker kan wees dat Hy sy Vaderskap deur Christus ook aan my bewys - selfs ten spyte van my ellende.

Psalms 116.

Ds NJS Steenekamp

Middelburg

16 Januarie

Verbly jou - God weet meer as jy!

Jesaja 55: 1-11

Voor die Eerste Wêreldoorlog het mense in Europa 'n baie positiewe ervaring van hulle omstandighede gehad. Alles het goed gegaan en in hulle opinie het God die voorspoed bewerk. Hy het as Voorsienigheid gesorg dat alles tot mense se beswil verloop. Tot 'n groot mate het 'n soortgelyke idee onder ons volk geheers in die dekades waartydens die blankes die regering gevorm het. Met die verandering in omstandighede, het daar ook by ons, soos destyds in Europa, neerslagtigheid en moedeloosheid ingetree. Ons verwonder ons aan ons ellende; ons kla oor ons swak omstandighede en soms hoor mens selfs dat mense twyfel of God nog bestaan.

God se voorsienigheid is nie oppervlakkig nie. Die feit dat ons volk tans nie verstaan waarheen alles lei nie, beteken nie dat God beheer verloor het nie. Jesaja 55: 8 noem dat God se gedagtes nie vergelyk kan word met ons s'n nie. Wie met hierdie waarheid erns maak, raak ook rustig in die geloof dat God se heil en sy betrokkenheid by sy mense nie net geopenbaar word in voorspoed nie, maar dat dit by uitstek geleë is in die lyding van Jesus Christus. In Jesus Christus se onverstaanbare - maar genadige - menswording vind ons juis dat God se voorsienigheid insluit dat ons in ons diepste lewensnood vertrou word. Neerslagtigheid en moedeloosheid hoort dus nie deel

van ons lewensuitkyk te wees nie. 'n Gelowige weet dat God in Jesus Christus tot in die dood by hom is.

Gesang 509

Ds NJS Steenekamp

Middelburg

17 Januarie

Meester oor sy skepping

Genesis 2: 1-4

God het niks van enigiemand of enigiets vir sy bestaan nodig nie. Alles en almal in die skepping is van God afhanklik. Die skepping self is die produk van God se voorsienigheid. Hy het alles geskape sodat Hy daarvoor kan lief wees; Hy het 'n skepping tot stand gebring wat tot sy eer moet bestaan. Genesis 2: 4 leer ons dat God sy skeppingswerk voltooi het en daarna gerus het. God se rus op die sewende dag beteken nie dat Hy onbetrokke geraak het by die skepping nie. Inteendeel - Hy is steeds versorgend by die skepping betrokke. Ook sy sorg is deel van wat ons God se voorsienigheid noem.

God se voorsienigheid beteken dat Hy steeds alles in stand hou. Sonder sy voorsienigheid sou die ganse skepping verbrokkel en alles weer in chaos wees. Tog beteken dit nie dat God in alles teenwoordig is nie. Hy is nie in elke geskape deeltjie nie, maar Hy is steeds deur sy liefde en trou by sy totale skepping betrokke. God bly Heer en Meester van sy skepping. Dit gee aan ons die troos om in voorspoed dankbaar en in teëspoed geduldig te wees.

Psalm 8

Ds NJS Steenekamp

Middelburg

18 Januarie

Haelstene uit God se hand...

Psalm 147: 12-18

God se verhouding met sy skepping mond uit in die beheer wat Hy daarvoor neem. In Psalm 147: 15-18 word met pragtige beelde aangedui hoe God in sy almag die aarde en die natuurkragte kan beheer. Dit word hieruit duidelik dat God altyd vry van sy skepping staan en dat enige idee dat Hy in sy skepping vasgevang is, verkeerd is.

Indien ons hierdie verhouding tussen God en sy skepping reg verstaan, sal ons God nie, soos sommige se gewoonte is, in die natuur soek nie. (Die hengelaaar wat Sondag eerder by die dam sit as in die kerk....) Die belydenis dat God Homself ook deur die natuur openbaar, is net waar vir diegene wat ook die openbaring in die Skrif ken en ter harte neem. So 'n gelowige het op grond van wat hy uit die Skrif leer, dus ook nooit 'n vrees vir God se werk in die natuur nie. Dit is vir hom duidelik dat God alle dinge, droogte en voorspoed, groei en verval, in sy hand hou en beheer.

Selfs wanneer ons oor jare agterkom dat daar ook patrone in die natuur voorkom; tendense bestaan in die opgetekende weerverskynsels, is dit so dat God steeds hierdie kragte in sy hand hou en dat Hy enige tyd dinge na sy wil kan verander. Ons bely steeds dat dinge in die natuur nie vanself gebeur nie, maar dat God ook die kragte in die natuur kan oormeester en onderwerp. Ook in die reëlmaat wat bestaan, sien ons God se werkende krag raak. Daarvoor loof ons Hom in ons lewe en gebed, al is dit moontlik om ook smekend te pleit dat Hy dinge so sal skik dat mens en dier genoeg kan hê om van te leef.

Psalm 147: 3

Ds NJS Steenekamp

Middelburg

19 Januarie

God is meer as die voorsienigheid

Psalm 66: 1-12

Mense praat soms oor God en gebruik die term, *Die Voorsienigheid*. Hierdie woord mag hulle laat voel dat hulle in eerbied van God praat. Tog skuil hier 'n gevaar in.

Wanneer God *Die Voorsienigheid* genoem word, bestaan die gevaar dat mense hulle idee oor hoe God vir mense en vir die wêreld behoort te sorg, deel maak van wat hulle bedoel. Onbewustelik word God vir hulle 'n krag, 'n onbetrokke mag wat bloot dinge laat gebeur sonder dat daar werklik sprake van God se liefdevolle betrokkenheid in die werklikheid is. Die mens se eie idee oor hoe God se sorg behoort te wees, word dan die maatstaf waarmee die sogenaamde voorsienigheid beoordeel word. Indien dinge swaar gaan, is die mens daaraan uitgelewer, aangesien die voorsienigheid buite verhouding met ons bepaal het hoe sake sal verloop.

'n Tweede moontlike idee is ook dat die voorsienigheid die positiewe krag is wat sorg dat die mens altyd genoeg het om van te leef en dat alles goed verloop. In hierdie geval het ons nie meer te make met *geloof in die voorsienigheid van God* nie, maar met 'n *voorsienigheidsgeloof*. In wese is dit afgodery, aangesien die mens se belange voorrang geniet. Die voorsienigheid se belangrikste taak is om te sorg dat dit voorspoedig met die mens gaan.

Die Drie-enige God word nie deur hierdie maniere van dink gebind nie. Sy betrokkenheid in ons lewe is 'n werklikheid wanneer dit met ons swaar gaan sowel as in goeie tye. Hy versorg ons deur sy hand en laat dinge tot die gelowige se beswil meewerk. Die pad waarlangs ons moet gaan om tot hierdie besef te kom, is soms baie steiler as wat ons dink ons kan bewandel, maar dit is steeds God se pad.

Psalm 66: 1-4

Ds NJS Steenekamp

Middelburg

God voorsien in die skepping aan die mens genoeg om van te lewe. Ongelukkig vergryp die mens hom aan dit wat hom uit liefde geskenk word. Wat ons egter steeds moet raaksien, is dat God in die wêreld genoegsaam voorsien vir die behoeftes van sy kinders. Kos en ander lewensmiddele is bekombaar en beskikbaar en die mens mag deur sy arbeid daarvan vergader vir sy en ander se sorg.

Ook wat die liggaamlike gesondheid van die mens betref, gee God genoeg. Ons het die ontwikkeling van gesondheidsorg tot waar dit vandag is, met groot dank gadegeslaan. Ongelukkig is daar baie mense vir wie dit nie genoeg is om met erkentlikheid die sorg wat vir hulle beskikbaar is, te gebruik nie. Hulle smag steeds na meer - na 'n wonderbaarlike ingryping deur God om hulle deur 'n wondergenesing te heel. Hulle bely nie werklik die voorsienigheid van God nie, aangesien hulle nie tevrede is met dit wat Hy in sy trou aan ons gee nie. Hulle verwagting spreek ten diepste van ongeloof, aangesien dit te kenne gee dat hulle nie bereid is om te aanvaar en te glo dat God deur kundiges mense tot hulp kan wees nie. Hulle vind dit onmoontlik dat God sonder opspraak, sonder die aangrypende, mense kan gebruik om deur genade gesondheid vir ander te bewerk. Vir hulle is die wonders wat God wel daagliks laat geskied: wedergeboorte, bekering, verhoring van die gelowige se gebed en daaglikse onderhoud, nie genoeg nie.

Gesang 200**Ds NJS Steenekamp****Middelburg**

Ons leef in 'n tyd van ongeduld. Ons is ongeduldig wanneer ons agter die stuur van ons motor sit; wanneer ons nie kan kry wat ons graag wil hê nie; ongeduldig en gefrustreerd wanneer alles nie uitwerk soos wat ons dit beplan het nie. Ons besef dat die lewe waarmee ons vandag besig is, eise stel wat mense laat wanhoop. Daarom leef ons gebukkend onder angste en huiwering vir die dag van môre.

Die beproewings van vandag tref ons almal in 'n mindere of meerdere mate. Niemand kan dit ontkom nie - dit is nie alleen die sonde nie, maar al die kwellinge van die lewe. Al die teëspoed wat ons op een of ander manier mag tref, wat jou geloof laat wankel en vrae in jou gemoed laat ontstaan.

Jakobus sê vir ons dat ons nie teen ons beproewinge moet bly vaskyk nie;

• maar verby ons beproewinge moet kyk. Die beproewinge wat op ons pad mag kom, moet blydschap in ons harte laat posvat, want wanneer ons beproef word, word ons geloof in der waarheid geoefen. As ons hierdie oefening kan deurstaan, sal ons in staat gestel word om te volhard. Die teëspoed sal ons dan nie meer ongeduldig maak nie. Nee, in Christus het ons ongeduld en ongelooft in geduld en in 'n vaste en seker geloof verander.

Daarom kan ons volhard en geduldig wees in teëspoed, want ons leef nie soos die ongelowiges nie, maar uit die sekerheid van God se genade wat in Jesus Christus vervul is.

Psalm 42: 5 (Lina Spies)

Ds HAT Engelbrecht

Belfast

22 Januarie

Dankbaar elke dag

1 Tessalonisense 5: 18

Hoe dankbaar is ons - veral as 'n mens na ons geloofslewe en ons lewens in die algemeen kyk? Dit wil dikwels voorkom asof ons met oop hande net gereed staan om van God te ontvang. Dit is vir ons genoeg. Maar om van ons kant af iets te gee, is nie so maklik nie.

Ons daaglikse voedsel verdien ons self, ons werk hard om liggaam en siel aanmekaar te hou en ons is opgewonde oor ons vermoëns en alles wat ons vermag. Kyk ons terug op ons dagtaak, is ons trots op die werk wat ons afgehandel het. Anders as die mense van die antieke tyd wat God se hand in alles raakgesien het, sien ons nie God se hand daarin nie, want, so redeneer ons, ons het dit self verdien. Dit is ons regmatige deel.

Die reën wat val, is 'n natuurverskynsel waarin God nie 'n aandeel het nie - die gevolg is dat ons moderne samelewing 'n hemelsverduistering, nee 'n Godsverduistering ondergaan. Die hemel en God is iewers of nêrens. Ons ervaar God nie meer in sy daade nie. Ons ervaar God nie meer in ons daaglikse lewe nie, want ons ken God en sy Woord nie meer nie. Hierdie afwesigheid van God in ons daaglikse lewe maak ons kragteloos. Dit lei ook daartoe dat ons oor min dinge dankbaar is.

As ons egter God se daade in ons lewens begin raaksien, sal dit ons aktiveer. Want wanneer God in Christus vir ons 'n werklikheid word, dwing die groeiende insig in sy krag en beloftes ons tot erkenning. Ons word aktief, want God aktiveer ons. Ons bely en beleef God in elke klein besonderheid. Ons besef dat Hy alles is en dat Hy alles wat ons nodig het, aan ons voorsien.

Dankbaarheid begin by die aktiewe aanleer van Jesus Christus se Woord en wet. Ons moet God se Woord van binne en buite ken, dit glo en by elke

geleentheid gebruik. As God se Woord so deel van is, sal ons egte dankbaarheid en vreugde ervaar.

Gesang 119: 1, 2

Ds HAT Engelbrecht

Belfast

23 Januarie

***Swaarkry kweek volharding
en volharding kweek egtheid van geloof
- 'n vaste vertroue op God***

Romeine 5: 3-4

Ons lê baie keer in die nag wakker en bekommer ons oor ons probleme, oor die dag van môre en die toekoms. In Romeine 5: 3-4 lees ons hierdie woorde van Paulus en dan wonder ons: Hoe is dit moontlik dat Paulus dit met jubeling kon gesê het? Maar eintlik is dit nie so vergesog nie, want dit wat hier geskryf is, is iets wat ons kan laat wakker lê, nie as gevolg van kommer nie, maar vanweë blydschap.

Ons moet blydschap ervaar omdat die gelowige deur die geloof geregverdig is. Dit beteken: jy het vrede by God en jy het vrye toegang tot Hom. Dit is 'n vreugdevolle wete: die heerlikheid van God wag ook op jou. Selfs wanneer die pad donker en vol beproewinge is, kan jy steeds blydschap ervaar. Deur swaarkry word 'n proses aan die gang gesit; die proses van swaarkry, volharding, egtheid van geloof en hoop wat nie tevergeefs is nie.

God skenk sy liefde oorvloediglik deur die Heilige Gees aan ons. Hy skenk sy liefde so oorvloediglik dat dit ons van alle kante af omring. Hy het sy liefde aan die kruis op Golgota bewys. Daar het Jesus se bloed gevloei sodat ons gereinig kon word van ons sondes en vir ewig kan lewe. Jesus se bloed is voldoende betaling vir ons sondes. Daardeur verander Jesus ons van vyand van God na kind van God.

En as God soveel vir ons omgee het toe ons sy vyande was, hoeveel te meer sal Hy nie nou dat ons sy kinders is, vir ons omgee nie? Selfs al voel dit soms vir ons of die laste en swaarkry te veel is, moet jy nie die gedagte kry dat God genadeloos straf nie. Nee, die doodstraf is reeds gedra. Hy wil hê dat jou swaarkry tot egtheid van geloof sal lei. 'n Geloof wat midde-in die stryd sal bly hoop en met verwagting na die toekoms sal bly uitsien; 'n vaste sekerheid dat die beloftes wat gemaak is, waar geword het. Moet nie twyfel en jou bekommer en dan moedeloos word nie, want God staan by jou.

Psalm 119: 5, 6

Ds HAT Engelbrecht

Belfast

Niemand van ons kan onself indink dat ons binne 'n oogwink aan 'n rolstoel gekluister is of aan lewegewende masjiene gekoppel is wat die nodige lewensondersteuning gee nie. Niemand van ons kan onself as boemelaars sien wat onder 'n boom sit en bedel nie. Nee, daarvoor bou ons vir ons meganismes in ons lewens in om aan ons die nodige sekuriteit te verskaf. Daarom huldig ons baie maklik die standpunt: ...eet en drink en geniet die lewe, wees vrolik, want môre is alles verby.

Ons lewens word deur so baie dinge bedreig, waarvan kan ons dan seker wees in hierdie lewe? Daar heers soveel onsekerheid ten opsigte van dinge soos finansies, gesondheid, ons familie en vriendekring en veral die toekoms. Wat hou die dag van môre vir ons in? Ons kan dus nie so seker oor ons sekerhede wees nie.

Dit wat vandag 'n rots is waarop ons ons lewens bou, kan letterlik in 'n oogwink uit ons lewens verdwyn. Gelowiges is net soos ongelowiges uitgelewer aan dieselfde broosheid en wisselvalligheid van ons bestaan. Geen wêreldse sekerheid kan aan ons gemoedsrus gee om die toekoms met vertroue te ontmoet te gaan nie. Dit beteken nie dat ons angsbevange na die toekoms moet kyk nie. Nee, daar is een sekerheid waarvan Paulus in Romeine 8: 38 en 39 praat waarop ons ons lewens kan bou: *Hiervan is ek oortuig: geen dood of lewe of engele of magte of teenswoordige of toekomstige dinge of kragte of hoogte of diepte of enigiets anders in die skepping kan ons van die liefde van God skei nie, die liefde wat daar is in Christus Jesus ons Here.*

Hierdeur wil God vir ons die sekerheid gee dat al is al die ander dinge in die lewe onseker, daar een sekerheid is - niks kan ons van die liefde van God skei nie. Ons lewens hoef nie op sand gebou te word nie, maar op die rots van die liefde van God.

Psalm 119: 7, 8

Ds HAT Engelbrecht

Belfast

Kan jy die hand van die Here in jou lewe raaksien? Dikwels is dit so moeilik om die Here se hand - sy bemoeienis met jou - in jou lewe raak te sien. Veral wanneer ons so besig is om te swoeg en te sweet om 'n bestaan te maak. Maar ook veral wanneer ons ver van God af lewe.

Elke aand bring ons plesierig deur. Elke geleentheid van die lewe word tot in die fynste besonderhede geniet. Die lewe word in al sy fasette aangegryp en gelewe en die eie-ek vier hoogty, want ek is immers tot alles in staat deur my goeie kwaliteite en vermoëns. Ongelukkig lei dit dikwels daartoe dat ons so vasgevang word in die maalkolk van die lewe, dat dit vir ons voel of ons deur ons omstandighede gemaak en verslind word. Hoe dikwels voel dit dan nie asof God ons vergeet het nie?

Jesaja 43 sê vir ons duidelik en ondubbelsinnig: *Ek het jou op jou naam geroep, jy is Myne*. Hy sê dat ons aan Hom behoort, dat ons in Hom geborge is. Hy wat ons sy eiendom gemaak het, *sluimer nie in nie en Hy slaap nooit nie* (Ps 121: 4). Al moet ons deur die meule van die lewe gaan, kan ons weet dat Hy ons nooit uit sy liefdevolle hand sal laat gaan nie.

Soos wat die Here vir Israel gesorg het, hulle deur die woestyn gelei en van kos voorsien het, so versorg Hy ons vandag ook en hou Hy ons in sy besker-mende hand. Die belofte is dat al moet ons spreekwoordelik deur vuur gaan, die Here sy hand oor ons sal hou sodat die vlamme ons nie sal skroei of brand nie, riviere ons nie sal wegspoel nie.

As ons dit in ag neem en na ons lewenspad kyk, is daar geen diepte, hoogte of enige ander hindernis wat ons van God kan skei nie. In alles wat met ons gebeur, is God se hand onteenseglik sorgend besig om ons vas te hou en op koers te hou, want ons is sy eiendom.

Psalm 119: 10, 11

Ds HAT Engelbrecht

Belfast

26 Januarie

Beantwoord God alle gebede?

Habakuk 3: 1-19

Hoeveel keer worstel ons nie met God in ons gebede oor ons lewens, oor die omstandighede in ons land, die geweld en die misdaad, die onregverdigheid wat seëvier oor regverdigheid nie? Hoeveel keer het ons God om uitkoms gevra en dan gespanne gewag om te sien of Hy gaan gehoor gee? Wanneer ons klaar gebid het, kyk ons met verlangende oë op na Bo en verwag dat die verandering spoedig sal intree.

Habakuk het in sy gebed die volk aan God opgedra en gebid dat God die omstandighede moet verander; dat God die haglike situasie van die volk sal omkeer; dat die slegte mense hulle sal bekeer en die geweld stopgesit sal word. Hy bid dat God spoedig sal toetree sodat almal dit kan ervaar. God stuur egter die Galdeërs wat die land stroop en dit in chaos agterlaat. Huise lê plat en kinders dwaal huilend in die strate rond. God se antwoord op Habakuk se gebed is nie waarvoor hy gevra het nie.

Dikwels verhoor God nie ons gebede soos ons dit wil hê nie, maar soos wat Hy dit wil, sodat ons stil sal word en sy grootsheid andermaal sal besef. Ons moet besef dat God se gedagtes nie ons gedagtes is nie; dat God makliker met ons kan praat wanneer ons ongehinderd na sy stem luister. Dit is die besef waartoe Habakuk gekom het. Hy kon in lofprijsing oorgaan, want hy sien dat die gawes wat God wil gee, alles oortref waaraan hy kon dink of voor kon bid. Ons weet God beantwoord op sy tyd en wanneer Hy antwoord, voorsien Hy meer as waarvoor ons gevra het.

Psalm 130: 1, 2 (TT Cloete)

Ds HAT Engelbrecht

Belfast

27 Januarie

Aanhoudend vra

Lukas 11: 9,13

Die bedelaar staan voor die deur met 'n smeking op sy gesig - hy vra 'n stukkie brood asseblief? Ons kyk uit die hoogte na hom. Die verflenterde klere, vuil gesig, stukkende hande en smekende oë. Ek wil graag 'n stukkie brood hê. Ek het nie werk nie en ek sukkel om werk te kry. Dit is net nog een van die alledaagse tonele in ons hedendaagse samelewing. En die optrede is elke keer min of meer dieselfde: Jammer, ek het niks om vir jou te gee nie. Geld het ek nie, ook nie kos nie, probeer gerus maar langsaan, of nog beter - die dominee bly enkele huise verder in die straat af.

So staan ons dikwels voor God met dieselfde smeking in ons hart, die smeking om hulp en uitkoms. Deur ons gebed ontbloom ons onself voor God. Maar anders as ons, hoor God en Hy gee. God gee graag. Hy sê nie vir ons die een dag *ja* en die ander dag *nee* nie. God is ons betroubare Vader in die hemel wat ons altyd die goeie gee.

Die sekerheid daarvan dat God vir ons wil gee, lê opgesluit in vers 9. Jesus sê: *Vra, en vir julle sal gegee word. Soek, en julle sal kry. Klop, en vir julle sal oopgemaak word.*

Psalm 138: 1-3

Ds HAT Engelbrecht

Belfast

28 Januarie

Gebed uit die hart

Jakobus 1: 1-8

Eerstens moet ons alleen die enige ware God wat Hom in sy Woord geopenbaar het, van harte aanroep (HK, vraag en antwoord 117).

Dit lyk vir ons onnodig dat die Heidelbergse Kategismus hier sê dat ons tot die enige ware God moet bid. Ons sal tog nie tot afgode bid of, soos die

Ateners, 'n altaar bou vir die onbekende god nie. Tog is dit nie so vanselfsprekend nie, want sommige gebede klink asof dit tot 'n vae, onbekende God gerig word, waarvan die uitkoms onseker gaan wees. Die gebed is soos 'n skoot in die donker - miskien is daar 'n mag wat my hoor.

Só 'n gebed is nie tot die ware God gerig nie - die God wat ons vanuit die Bybel leer ken het. Ons gebede moet van harte wees. Dit moet diep uit jou binneste kom. Jou mond moet die taal van jou hart praat. So nie is jy met toneelspel besig; met 'n opvoering; met mooi poësie en 'n aangrypende vertelling. Dit help niks nie, want God kyk diep in 'n mens se hart en Hy beoordeel die bedoelings en gedagtes van die hart. Dit is nodig om reg te bid, daarom vra die dissipels: *Here, leer ons bid.*

Gesang 554

Ds AV van Staden

Sannieshof

29 Januarie

Gebed het grense

Romeine 8: 15-17

...vir alles waarvoor hy ons beveel het om te bid.

Het die Here ons in sy Woord beveel om te bid? Is dit 'n plig wat ons moet nakom? Ja, dit is ons plig om te bid, maar die plig is nie swaar nie. Om die waarheid te sê, dit is die grootste voorreg wat 'n gelowige het. Voorheen kon ons nie voor God gaan staan en vir Hom raad vra oor ons lewe of sorges nie. Hoe durf 'n sondaar voor die heilige, almagtige God gaan staan om te vra wat hy dink hy nodig het, en dan nog verwag om verhoor te word. Ons is nie waardig om voor Hom te staan nie - ook nie om met Hom te praat nie.

Maar nou kan ons, want Christus het ons gereinig deur sy bloed. Deur Hom het God ons as sy eie kinders aangeneem en ons staan nou as kinders voor ons Vader. En watter goeie vader sal nie vir sy kinders gee wat hulle nodig het nie? Wat het ons nodig? Alles wat God ons in sy Woord belowe. Die opdrag van die Here is dat ons moet bid vir wat Hy ons belowe het.

Gesang 266

Ds AV van Staden

Sannieshof

30 Januarie

Bid vanuit ons ellende

Romeine 7: 17-25

Tweedens moet ons ons nood en ellende reg en grondig ken....

Ons moet weet wat ons nood is, om dit van God te kan vra. Wat is ons nood? Ons is geneig om die woord *nood* aan stoflike dinge te koppel. Dit beteken nie dat ons, omdat ons weet hoe swaar ons kry, reg sal bid omdat

ons weet waarvoor om te vra nie. Die nood en ellende wat hier bedoel word, is baie wyer as die stoflike nood. Welaf mense het ook nood en ellende. Geestelike nood. Alle mense het geestelike nood - die kerk ook, byvoorbeeld: onverdraagsaamheid tussen kerkmense. Ons bid nie altyd vir mekaar nie. Ons is nie altyd offervaardig genoeg nie. Die kerk het vir ons bykomstig geword.

Die koninkryk van God word van alle kante af beledig en verkleineer. Dit is die nood en ellende van die kerk wat ons grondig moet ken om te kan bid. Elke mens wat in die sondige wêreld leef, en self 'n sondige mens is, weet van die nood. Maar dit is nie net ons nood nie. Ons moet ook die nood en ellende van ander ken. Hoe kan ons vir ander bid as ons nie weet waarmee hulle worstel nie? Hoe kan ons vir onself en ander bid as ons nie weet hoe dit gaan met die stryd teen Satan nie? Die ellende van die mens is dat ons sondeskuld die oorsaak van ons nood is. As ons dit ken, grondig ken, kan ons bid.

Gesang 502

Ds AV van Staden

Sannieshof

31 Januarie

Bedelaars voor God

Lukas 18: 9-14

...sodat ons ons voor sy Majesteit kan verootmoedig.

Ons het gister gesê dat ons moet weet waar ons plek in die gebed is. Ons kan tog so maklik die hande vou, die oë toemaak en bid: *Here gee....* Gee vir ons dit en gee vir ons dat. Maar as ons ons nood en ellende ken, kan ons nie anders as om ons plek te ken nie. Dan besef ons dat ons kwalik iets meer kan vra as: *Here vergeef!* Dit is verootmoediging. Maar doen ons dit? Het jy al gedink hoe God wil hê jy moet wees? Hy jy al gedink of jy daaraan vol-doen? Ons is verlose kinders van God, maar die krag om soos verlostes te leef, ontbreek. Die krag van Satan se versoeking is te sterk vir ons. Bely jy dit voor God? Bely jy dat jy op verskillende maniere, groot of klein, van die pad afdwaal? Ons moet erken dat daar by ons te min verootmoediging is. Ons kan nie bid sonder nadenke nie. Jy moet jouself ken sodat jy jou voor sy Majesteit kan verootmoedig. *Maar as ons ons sondes bely - Hy is getrou en regverdig, Hy vergewe ons ons sondes en reinig ons van alle ongeregtigheid (1 Joh 1: 9).*

Gesang 510

Ds AV van Staden

Sannieshof

Derdens het ons hierdie vaste grond dat Hy ons gebed, hoewel ons dit nie verdien nie, tog ter wille van die Here Christus sekerlik wil verhoor....

Ek bid, maar die Here hoor my nie. Dit is woorde wat gelowiges soms sê. Die vraag is: Kan ek dit sê? Nee, ek kan dit nie van God sê nie. God het immers belowe dat Hy ons gebede ter wille van Christus (om Christus ontwil) sal verhoor. Dit is asof God die Vader vir Christus hoor bid wanneer ons bid. Daarom kan ons slegs binne die raamwerk van God se beloftes in Christus bid. Ons bid met die vertroue in Christus dat God ons gebede sal verhoor. Dit is 'n saak wat vas staan omdat God dit vir ons beloof het. En God is nie onbetroubaar nie; Hy lieg nie. As ek nie met dié vertroue bid nie, bid ek verkeerd, soos wat Jakobus dit stel. Ek kan alle geestelike en liggaamlike behoeftes wat vir my nodig is, van God vra en Hy sal dit vir my gee.

Hoe en waar God die gebed verhoor, sal ons nie altyd weet nie. Ons kan dit nie altyd sien nie, maar ons kan die Here vertrou om vir ons die beste te gee. Ons weet dit in Christus. God beloof nie dat Hy vir jou sal wys hoe Hy jou gebed gaan verhoor nie. Hy beloof dat Hy dit op sy manier en sy tyd sal doen.

Gesang 588**Ds AV van Staden****Sannieshof**

...soos Hy dit vir ons in sy Woord beloof het.

Ons gebed staan op vaste grond. Dit is nie maar net 'n trooswoord wat iemand uitgedink het nie. Die vaste grond waarop dit staan, is die Woord van God. Hy verhoor ons gebede ter wille van ons Here Jesus Christus wat dit vir ons moontlik gemaak het om te bid. Die belangrikste waarvoor ons moet bid, is vir geloof in God en sy beloftes. Die beloftes in die Woord sal vir my niks beteken as God my nie daarmee saam die geloof skenk nie. Dit is wat Jesus Christus bedoel wanneer Hy sê: *Vra en vir julle sal gegee word, soek en julle sal kry; klop en vir julle sal oopgemaak word, want elkeen wat vra, ontvang; en elkeen wat soek, kry; en vir elkeen wat klop, sal oopgemaak word.* Daarom mag ons ons gebed met die woord Amen afsluit - dit is so.

Gesang 238: 1-5 (let op strofe 5)**Ds AV van Staden****Sannieshof**

Wat kan ons in die gebed van die Here vra? Ons moet nie regtig die vraag beantwoord nie, want al kan ons 'n lys maak van wat ons van God mag vra, sou ons met so 'n lys afbreuk doen aan die moontlikhede van gebed. Gebed is nie 'n oefening wat jy moet doen of 'n taak wat jy moet uitvoer nie. Gebed is soos asemhaal. Dit is deel van jou lewe. Jesus Christus het dit vir ons moontlik gemaak om altyd iemand te hê om mee te praat. Dit is soos om altyd 'n boesemvriend by jou te hê - een wat jou kwellinge verstaan; wat weet wat jou swakhede is; wat weet wat jy nodig het. Die Here weet al hierdie dinge, want ons het sy goedkeuring nodig vir die planne wat ons maak. Ons het sy leiding nodig vir die pad wat ons loop, ons het Hom selfs nodig om asem te haal. Hy weet dit. Omdat jy Hom in alles nodig het, kan jy ook oor alles met Hom praat. Jy kan Hom vir alles vra; Hom vir alles dank; Hom in alles prys. Dit is 'n lewenswyse waarin jy enige tyd en op enige plek jou gedagtes in 'n gebed na die Here toe stuur. Moenie probeer om 'n lys te maak van wat jy moet en mag bid nie. Leef gebed.

Gesang 276: 1, 2**Ds AV van Staden****Sannieshof**

4 Februarie

Kinderlike afhanklikheid**Matteus 7: 9-11;****Lukas 11: 11-13**

Alle mense is afhanklik soos kinders van hulle vader afhanklik is. Hierdie afhanklikheid kan daarin bestaan om sekerheid van jou vader te verkry oor besluite, om warmte en liefde van hom te ervaar en deur hom vertroue en versterk te word, en vele meer. Dink daaraan dat jy vir 'n vreemde man of oom iets persoonlik moet gaan vra, sal dit maklik wees? Verseker nie!

'n Mens vra eerder vir Pa of Ma. Dit gee jou 'n veilige gevoel. Daarom wil Jesus ons leer om in gebed te tree tot ons hemelse Vader, naamlik God! God is nie 'n vreemdeling nie. Hy het ons gemaak, Hy het ons lief en pas ons elke dag op. God het ons baie liewer as wat 'n gewone aardse vader ons ooit kan hê. Hy verstaan ons beter, Hy ken ons gedagtes (Ps 139). Hy weet wat vir ons goed of nadelig sal wees. Meer nog, Hy wil hê dat ons gelukkig moet wees, en dit is sekerlik enige vader se wens! Omdat Jesus vir ons sondes gesterf het, mag ons God as ons Vader aanspreek. Hy wil ons nie meer straf nie, maar Hy wil ons red, ons help, en aan ons die lewe gee (1 Tess 5: 9)!

Gesang 454: 1**Ds JH Barkhuizen****Vredenburg**

Ons moet altyd onthou dat God nie 'n aardse wese is nie. God is nie van hier nie. Hy is groter as dit wat ons van hierdie wêreld ken. Ons kan God nie omkoop of mislei nie. Ons kan dit dalk met ons ouers en met mekaar doen, maar God is anders. Hy is onbegryplik groots. Hy is almagtig - Hy kan alles doen wat Hy beloof het. Hy weet alles van ons af. Hy weet selfs wat ons dink (2 Kon 6: 12). God weet dus of ons harte opreg is as ons Hom in gebed nader. Hy beloof ons dat Hy ons na liggaam en gees sal versorg. Dit beteken dat ons Hom met die grootste oorgawe en waagmoed kan vertrou met elke deel van ons menswees; ons behoeftes, ons vrese, ons vreugde en vele meer.

God se hemelse majesteit sluit ons versorging in en wek liefde in ons hart vir God en ons naaste.

Gesang 175**Ds JH Barkhuizen****Vredenburg**

In hierdie bedede staan die Naam van God sentraal. Rondom die Naam van God is twee sake van belang. Eerstens is dit belangrik om te weet dat God se Naam en God se wese een en dieselfde is. In die Bybelse tyd het 'n naam iets van die persoon gesê. Daarom mag ons nie God se Naam ydellik gebruik nie. Wanneer ons dit doen, kom ons nie alleen God se Naam te na nie, maar Homself. Ons misbruik God so. God se heiligheid sluit sy Naam en wese in.

Die tweede wat ons hieruit kan verstaan, is dat dit belangrik is om God ook reg te ken. Wanneer God met ons oor sy Naam praat, sê Hy vir ons iets van wie en hoe Hy is. Hy sal byvoorbeeld vir ons sê: *Ek is heilig, Ek is jaloers, Ek is liefde, Ek is regverdig, Ek is die Verbondsgod, Ek is die Ewige*, en vele meer.

Deur God se Naam leer ons dat God heeltemaal anders as mense is. Aangesien Hy so anders is, kan ons ons gebede tot Hom rig. Hy is nie partydig soos mense nie, en Hy is ook nie onbetroubaar soos mense nie. Sy Naam sê vir ons Hy is die God waardeur ons leef, wat ons elke dag onderhou, en wat ons uit die toekoms tegemoetkom.... *Ek was, is en sal vir ewig wees!*

Gesang 207: 5**Ds JH Barkhuizen****Weskus**

7 Februarie

O, God, U alleen!

1 Petrus 1: 13-16;
Job 38, 39; Gal 2: 15-21

Wat is die eerste bede? Laat u Naam geheilig word (HK, vraag en antwoord 122).

Die woordjie *heilig* beteken om af te sonder. Ons heilig God deur Hom van alle gode af te sonder en Hom alleen te roem en te prys. God alleen moet geroem en geprys word omdat Hy Hom aan ons bekend gemaak het as die enigste God wat met ons en hierdie wêreld besig is. Slegs Hy het aan die kruis geopenbaar dat Hy selfs die dood oorwin. In die storm op die see leer Hy dat Hy ook oor die natuur heers. Deur die uitstorting van sy Gees beloof Hy dat Hy troosvol by ons is. Die Bybel leer ons verder dat God groot in wysheid is. Lees gerus hoe Hy met Job in hoofstuk 38 praat!

Die engele besing sy goedheid met die geboorte van Jesus, want kyk wat kom doen Hy vir die sondaarmens! God beloof ook in Galasiërs 2 dat Hy ons nie straf met die ewige dood soos wat ons verdien nie, maar Hy spreek ons vry, nie op grond van ons beste pogings nie, maar op grond van sy liefde. God leer ons warmte van hart, Hy leer ons ongeveinsde en vurige liefde (1 Pet 1: 22). Hy soek die wat seer het, en begeer om hulle heel te maak. Hy is die Waarheid, sy paaie lei na die lewe! Is daar enigiemand anders wat dit wil en kan doen?

Gesang 464: 1, 2, 3, 4

Ds JH Barkhuizen

Weskus

8 Februarie

Laat ek God gehoorsaam

Matteus 22: 34-40

Wat is die eerste bede? Laat u Naam geheilig word (HK, vraag en antwoord 122).

Hoe heilig ons die Here? Deur presies dit te doen wat Jesus ons leer: *Julle moet die geboorte van My Vader gehoorsaam*. As Jesus oor hierdie geboorte uitgevra word, antwoord Hy: *Jy moet die Here jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met jou hele verstand*. Dit roep ons op om God met ons hele lewe te dien. Jesus sê in Johannes 3 vir Nikodemus dat God jou deur die kruis van Christus nuut gebore laat word. Dan gaan jy uit die duisternis van die sonde oor na die lig. Jou denke en jou ganse lewe word vernuwe.

Gevolglik word die tweede groot gebod ook vir jou moontlik: *Jy moet jou naaste liefhê soos jouself*.

Wanneer jou verhouding met God deur Christus herstel is, is jou verhouding met mense - wat jouself insluit - ook deur Christus herstel.

Gesang 308

Ds JH Barkhuizen

Weskus

9 Februarie

Om onder God se gesag te buig

Psalm 24;

Matteus 6: 10(a)

Wat is die tweede bede? Laat u koninkryk kom. Dit is: Regeer ons so deur u Woord en Gees dat ons ons hoe langer hoe meer, aan U onderwerp (HK, vraag en antwoord 123).

God is die Koning van alle konings en sy ryk omvat alles en almal. Die tweede bede van die *Onse Vader* dui op die heerskappy van God wat Hy in die harte van gelowiges voer. Hierdie koninkryk het in die paradys bestaan, maar met die sondeval het die mens die heerskappy van God in sy hart verwerp. Nogtans het Hy voortgegaan om die koninkryk wat deur die sonde verwoes is, te herstel. Met die koms van Jesus Christus is die kop van die slang vermorsel en het die koninkryk van die hemel naby gekom.

Dit is opmerklik dat Jesus twee woorde dikwels gebruik: *Vader* en *koninkryk*. God se Vaderskap en sy koninkryk beklee 'n belangrike plek in hierdie bede. Hier, in die tweede bede van die *Onse Vader*, word ruimte geskep vir ons eie hart en lewe om onder die gesag van God se Woord en Gees te kom. *Regeer ons so deur u Woord en Gees dat ons ons hoe langer hoe meer, aan U (Woord) onderwerp.*

Allereers bid ons tot God dat sy heerskappy ons lewens sal oorheers. Ons bid dat Hy - en nie Satan nie - ons sal regeer deur sy Woord en Gees. In ons roepe om die koms van sy koninkryk, stel ons ons onder Hom.

Ds TJ Botha

Postmasburg

10 Februarie

Bid vir die kerk!

Efesiërs 6: 18-20

Wat is die tweede bede: Laat u koninkryk kom.

Bewaar u kerk en laat dit groei (HK, vraag en antwoord 123).

Nadat ons, soos ons gister gehoor het, vir onself gepleit het, brei die Heidelbergse Kategismus die verklaring van die tweede bede uit met die woorde: *Bewaar en vermeerder U kerk.*

Die kerk se belangrikste taak is die verkondiging van God se koninkryk in

die wêreld en daarom bid ons vir die bewaring en groei van die kerk. Daarvoor is aan die kerk die genademiddele van Woord en sakramente toe-vertrou. Die kerk moet te alle tye die swaard van die Woord hanteer om die stryd teen die mag van die bose te stry. In hierdie tyd, tussen hemelvaart en wederkoms, mag die kerk nie sy taak versaak nie, maar moet hy voortgaan met sy opdrag om die genade van God in Christus oor die hele wêreld te verkondig.

Wie nalaat om vir die kerk te bid, begryp nie die betekenis van die tweede bede van die *Onse Vader* nie. Die kerk is die instrument waardeur God sy koninkryk dwarsoor die wêreld vestig. Lidmate wat nie meer vir die kerk bid nie, is ongehoorsaam aan hierdie bede.

Die feit dat die Here self die kerk in aansyn geroep het, verplig ons as ranke van die wingerdstok en as lede van die liggaam, tot getrouheid en ywer. Al is ons in onself nog swak, behou die opregte gebed sy krag en daarom moet ons volhardend bid: *Laat u koninkryk kom. Bewaar u kerk en laat dit groei. Gee U self die wasdom en groeikrag na binne en na buite, sodat die wêreld vervul mag word met u saligmakende kennis en al die nasies u heil kan sien....*

Gesang 486

Ds TJ Botha

Postmasburg

11 Februarie

Werk en bid

1 Petrus 5

Wat is die tweede bede? Laat u koninkryk kom. Vernietig die werke van die duiwel, elke mag wat teen U opstaan, en alle kwaadwillige planne wat teen u heilige Woord bedink word... (Heidelbergse Kategismus, vraag en antwoord 123).

Wanneer ons gebed het dat God sy kerk moet bewaar, beteken dit nie dat ons nou agteroor kan sit en onbetrokke wees nie. Ons is bewus daarvan: *...die duiwel, loop rond soos 'n brullende leeu, op soek na iemand om te verslind (1 Pet 5: 8), asook van die geweldige weerstand teen die koninkryk van God. Satan probeer om ook sy heerskappy uit te brei deur oral die harmonie te versteur en mense te mislei. Hy rig sy aanvalle spesifiek op die gelowiges. Hoe fel is sy aanslae nie teen die kerk en God se Woord nie. Watter pogings wend hy nie aan om duisternis te bring in die plek van die lig nie?*

Gelukkig is daar niks wat die Woord kan stuit nie en geen geweld kan die kerk van sy fondament ruk nie. In Jesus Christus het God sy almag geopenbaar, die mag van die duiwel verbreek en die ryk van die duisternis tot

niet gemaak. Op grond van hierdie geloofsekerheid sing ons met oorgawe:
*Hou Christus self sy kerk in stand -
vergeefs die hel se woede.*

*As Here aan Gods regterhand
regeer Hy ons ten goede (Lied 477).*

Ds TJ Botha

Postmasburg

12 Februarie

Bid en werk tot die einde

Efesiërs 3: 1-13

Wat is die tweede bede? Laat u koninkryk kom. ...totdat die volkommenheid van u ryk kom... (Heidelbergse Kategismus, vraag en antwoord 123).

As u gedink het dat met die vorige uiteensetting van hierdie bede, ons nou finaal agter hierdie magtige (Ere) Koning kan gaan skuil, wag daar vir ons 'n ontnugtering. Ons kan wel gerus wees in die sekerheid van die verhoring van ons gebed dat hierdie magtige Koning die mag van die duivel gebreek het; dat Hy sy bose werke vernietig het en dit steeds sal doen; dat Hy sy bose planne gefnuik het en die brullende leeu se bek toegesluit het, maar nooit ooit mag ons daarmee volstaan nie.

Wanneer die Kategismus verklaar: *...totdat die volkommenheid van u ryk kom...*, is dit duidelik dat die kerk se werk nog nie voltooi is nie. Johannes het wel by geleentheid gesê: *Bekeer julle, want die koninkryk van die hemel het naby gekom* (Matt 3: 2). Jesus het ook vir die Fariseërs gesê: *...die koninkryk van God is hier by julle* (Luk 17: 21). Maar die koninkryk moet nog in die lewens van ongelowiges uitgebrei word. Met ander woorde, die koninkryk in voltooide sin is nog altyd toekomstig (Matt 7: 2; 18: 3; 19: 23).

Luister ook wat Paulus aan die Korintiërs sê oor die vaste hemelse woning waarna ons met verlange kan uitsien (2 Kor 5: 1 vv). En daarom moet ons nog steeds bid: *Laat U koninkryk kom*. En as ons dan bid vir die koms van die koninkryk, moet ons aan die werk spring in die kerk.

Gesang 602

Ds TJ Botha

Postmasburg

13 Februarie

God gaan alles vir alles wees!

1 Korintiërs 15: 12-34

Wat is die tweede bede: Laat u koninkryk kom. ...waarin U alles in almal sal wees (Heidelbergse Kategismus, vraag en antwoord 123). (So sal God alles wees vir alles NAV.)

Hierdie laaste uiteensetting van die Heidelbergse Kategismus van die tweede

bede voer ons tot 'n heerlike hoogtepunt en sekerheid wanneer ons so bid. Dit voel amper asof ons nou 'n sug van verligting kan slaak, want dit is seker met 'n mate van huiwering dat ons hierdie bede bid. Hoe onseker voel ons nie, want ons weet nie of dit moontlik sal of kan wees dat God se koninkryk gaan kom nie? Sal ons in staat wees om ons aan God te onderwerp? Is dit moontlik dat sy kerk, te midde van al die aanslae, bewaar sal kan bly en nog steeds kan groei of gaan die duiwel met al sy listige planne, nie een of ander tyd triomfeer nie?

Met hierdie verklaring, ...*waarin U alles in almal sal wees*, bely die kerk dat hy onwrikbaar vas glo dat die wederkoms van Christus 'n werklikheid is. Lees hierdie woorde weer. Die Koning van alle konings sal Heerser wees. Dit is gewis en seker - hierdie koninkryk kom! Met Jesus se hemelvaart is nie tevergeefs vir die dissipels gesê: *Galileërs, waarom staan julle so na die hemel en kyk? Hierdie Jesus wat van julle af na die hemel toe opgeneem is, sal net so terugkom soos julle Hom na die hemel toe sien opgaan het.*

In hierdie bede vra ons dan eintlik dat die wederkoms van Christus verhaas mag word en ons bid dat die dag spoedig mag aanbreek wanneer die Seun die heerskappy aan sy Vader sal oorhandig. Op daardie dag sal die ryk van God voltooi wees. Dan sal God alles vir almal wees en ons sal met Hom leef en regeer tot in ewigheid.

Gesang 594

Ds TJ Botha

Postmasburg

14 Februarie Gehoorsaamheid - spontaan en hartlik Daniël 6: 10-13

Wat is die derde bede? Laat u wil ook op die aarde geskied, net soos in die hemel. Dit is: Gee dat ons en alle mense ons eie wil prysgee(a) om aan u wil, wat alleen goed is, sonder enige teëpraterij gehoorsaam te wees... (Heidelbergse Kategismus, vraag en antwoord 124).

Dit is merkwaardig hoe nou verbonde die derde bede van die Onse Vader aan die eerste twee bedes is. Dit vorm die oorgang van die *U* in die eerste drie bedes tot die herhaalde *ons* in die volgende bedes.

Daar bestaan heelwat miskonsepsies rondom hierdie bede. Hierdie bede word nie altyd as 'n gebed gesien nie, maar eerder as 'n berusting in God se onveranderlike wilsbesluit. Dit is nie die bedoeling van die bede nie. Hoe noodsaaklik, hoe onmisbaar hierdie berusting ook mag wees, het ons hier in die eerste plek te make met ons gehoorsaamheid aan God se Woord. Wanneer ons dan so bid, bid ons dat alles wat die wil van God weerstaan, verwyder sal word.

In die vroeë kerk is daar aan die bedes van die *Onse Vader* aparte name gegee. Tereg is dié bede die *sware* bede genoem. Dit is inderdaad vir die mens moeilik om van sy eiesinnigheid af te sien; om van die *eie-ek* ontslae te raak en ruimte vir God se Woord in sy lewe te maak. As die Kategismus stel dat ons sonder enige teëpraterij aan God gehoorsaam moet wees, beteken dit dat dit 'n hartlike en spontane gehoorsaamheid moet wees. Gehoorsaamheid onder protes is geen gehoorsaamheid nie.

Gesang 271

Ds TJ Botha

Postmasburg

15 Februarie *Fluks in die kerk en die wêreld* 2 Tessalonisense 3: 6-15

Wat is die derde bede? Laat u wil ook op die aarde geskied, net soos in die hemel. ...sodat elkeen sy amp en beroep net so gewillig en getrou kan beoefen en uitvoer soos die engele in die hemel (Heidelbergse Kategismus, vraag en antwoord 124).

In hierdie uiteensetting van die derde bede word 'n noue verband gelê tussen die arbeid waartoe hemel- en aardse wesens geroepe is. As gawes van God word ook verantwoordelikheid geëis en luiheid in die kerk en die wêreld afgewys. Elkeen in die hemel het sy roeping en daarom beskik ons ook oor 'n verskeidenheid gawes om ons roeping uit te kan leef. Elkeen volbring God se wil deur 'n gewillige en getroue vervulling van die roeping waarvoor Hy ons bekwaam gemaak het.

Die bede: *Laat u wil geskied...*, is die dryfveer vir al ons arbeid. Elkeen ontvang die werk waarvoor hy geskik is. Die Kategismus noem dat *...elkeen sy amp en beroep net so gewillig en getrou kan beoefen en uitvoer....* Met *amp* word bedoel dat elkeen van ons verantwoordelikheid moet aanvaar vir die uitbouing van die evangelie. Dit kom tot uiting in die diens wat ons in die gemeente lewer. Almal het 'n *amp* - nie net die kerkraad nie. Elke lidmaat in die gemeente het werk om te doen, en daardie werk (*amp*) is die priesterskap van die gelowige. Priesterskap van die gelowige beteken om soos die priesters in die Ou Testament te bid, te werk en te offer onder die bede: *Laat u wil geskied....*

Met *roeping* word bedoel ons werk in die wêreld sodat ons ons gesin in geloof en met eer kan onderhou. Die hemelse harmonie dien as voorbeeld vir ons gebed en werk.

Gesang 309

Ds TJ Botha

Postmasburg

Die vierde bede is: Gee ons vandag ons daaglikse brood. Dit is: Versorg ons met alles wat vir die liggaam nodig is... (Heidelbergse Kategismus, vraag en antwoord 125).

Met hierdie bede vra ons dat God ons met *alles* wat ons nodig het, sal versorg, byvoorbeeld: gesondheid, werksgeleentheid, bewaring, vertroosting, rus, vrede, ekonomiese strukture, die owerheid, reën, ensovoorts. Met hierdie bede gee ek my aan sy sorg oor, want *in u hande is ek veilig*. Daarom hoort paniek oor my gesondheid, my ouderdom, oor wat ek gaan eet en drink of aantrek, nie tuis by 'n gelowige nie. *Gee (my) vandag my daaglikse brood* dwing my tot stille vertrouwe en berusting dat God sal voorsien. Ook vandag, soos Hy nog elke dag doen. *U open u hand en ek word versadig*. Ook vandag leef ek met die sekerheid dat my hemelse Vader weet wat ek nodig het. Met hierdie bede gee ek my daagliks aan sy sorg oor en ek vertrou my aan sy voorsienigheid toe om my te voed en te koester. Ek vind deur dié bede vrede; Hy het my tot vandag toe versorg en so sal Hy ook môre en elke dag van my lewe my versorg.

Gesang 464 (veral storfe 2)

Ds H Aucamp

Kathu

Gee ons vandag ons daaglikse brood. Dit is: Versorg ons met alles wat vir die liggaam nodig is, sodat ons daardeur erken dat U die enigste Bron is van alles wat goed is... (Heidelbergse Kategismus, vraag en antwoord 125).

Wanneer ek van God vra dat Hy my na liggaam moet versorg (soos ook in ons tafelgebed), erken ek dat Hy die Bron is uit wie alles is, want sonder God kan daar niks wees nie. Hy alleen kan my versorg. In die bede vir my *daaglikse brood* erken ek my totale afhanklikheid van God. Wanneer God in sy genade elke dag die brood voorsien, moet ek ook weet om dit tot sy eer en verheerliking te gebruik. Dit is die wesenlike doel waarvoor ons dit van God vra. Dit is immers die doel van die lewe: om God te dien. Uit die goeie wat God my so mildelik skenk, moet ook die goeie uit my voortkom. Wat ek is en wat ek ontvang, moet meewerk om dit waarvoor ek gebid het, in vervulling te laat gaan: *...laat u Naam geheilig word; laat u koninkryk kom; laat u wil ... geskied*. Ook vandag.

Gesang 275

Ds H Aucamp

Kathu

Gee ons vandag ons daaglikse brood. Dit is: Versorg ons met alles wat vir die liggaam nodig is... en dat al ons sorg en arbeid en ook u gawes sonder u seën ons nie kan baat nie (Heidelbergse Kategismus, vraag en antwoord 125).

As ek vra dat God my daaglikse brood aan my gee, word daarmee aangedui dat dit 'n onverdiende gawe is wat ek van God ontvang - 'n onverdiende gawe wat soms kan lyk asof ek dit deur my eie vaardigheid en ywer bekom. Al sou ek dus daaglik met my eie besigheid, boerdery of beroep besig wees, erken ek as gelowige dat ook dit 'n gawe van God is; dat ek kan werk en so in die sweet van my aangesig my brood kan verdien.

Dit is net nog 'n manier hoe God my daaglikse brood skenk. Dankbaar en vol ywer gaan ek daarom die geleenthede wat God my bied, gebruik om die Godgegewe opdrag na te kom en dan die vrug van my hande- arbeid te geniet. Maar alleen deur die seën van God oor my vaardighede en ywer word dit só bewerk dat my arbeid welslae behaal en Goddelike sin het.

*Psalm 134**Ds H Aucamp**Kathu*

19 Februarie

*Versterk my vertroue in U**Psalm 33: 13-22;
Jeremia 17: 5-8*

Gee ons vandag ons daaglikse brood. Dit is: Versorg ons met alles wat vir die liggaam nodig is, sodat ons daardeur erken dat U die enigste Bron is.... Gee daarom dat ons ons vertroue van alle skepsele aftrek, en op U alleen stel (Heidelbergse Kategismus, vraag en antwoord 125).

Om God te vra om my te versorg, vereis dat ek verder sal kyk as die gewoel en gewerskaf rondom my. Deur alles heen sal ek Hom moet raaksien, sal ek sien dat dit my niks baat om op die mens te vertrou nie. Die bede dwing my om af te sien van alle afgode. Om 'n afgod te hê, is om my vertroue op enige iets of iemand anders as God te plaas. Daarom dwing die bede my om te luister na Psalm 146 en dit te doen: *Ek wil die Here prys. Ek wil die Here prys so lank ek lewe, ek wil die lof van my God besing so lank ek daar is. Moenie op magtiges vertrou nie, nie op 'n mens nie; hy kan jou nie red nie. Sy asem verlaat hom, hy word weer grond en sy planne is daarmee heen. Dit gaan goed met die mens wat sy hulp van die God van Jakob ontvang, die mens wie se hoop gevestig is op die Here, sy God. Gee*

my vandag se brood - leer my om op God te vertrou vir alles wat nodig is om van te leef, vir vandag en elke dag van my lewe.

Psalm 146

Ds H Aucamp

Kathu

20 Februarie

Ek, begenadigde sondaar!

Romeine 7: 7-25

Vergeef ons ons oortredinge.... Dit is: Reken ons, arme sondaars, al ons misdade asook die boosheid wat ons nog aankleef, ter wille van die bloed van Christus, nie toe nie (Heidelbergse Kategismus, vraag en antwoord 126).

Met hierdie bede leer Jesus ons dat ons moet erken dat ons sondaars is. Alle mense is sondaars en verdien straf. Hy leer ons om ons eie onvermoë te besef. Ons kan niks doen dat God ons daarom sal vergewe nie. Hy leer ons dat daar net Één is na wie ons kan vlug. Ons moet onself van enige versoeking stroop om op watter wyse ook al onself te probeer regverdig. Ons wend ons met hierdie bede tot Hom wie alleen in staat is om sonde te vergewe; dit maak nie saak hoe groot my skuld is nie.

Die groot wonder is dat ek ook weet dat Hy my sonde reeds vergeef het nog voor ek gevra het. God vergeef volkome in Jesus Christus. Hy doen dit uit genade! Hy doen dit, want dit is Hy wat my verseker dat Hy my lief het en dat ek vir Hom kosbaar is. Ek lees van hierdie groot liefde in 1 Korintiërs 13 - dit gaan selfs die geloof en die hoop te bowe.

Gesang 239

Ds H Aucamp

Kathu

21 Februarie

Genade wek genade

Matteus 18: 21-35

...soos ons ook dié vergewe wat teen ons oortree. ...Ons bid dit van U omdat ons hierdie bewys van u genade in ons vind: dat ons die ernstige voorname het om ons naaste van harte te vergewe (Heidelbergse Kategismus, vraag en antwoord 126).

Met die laaste gedeelte van hierdie bede stel ons nie 'n voorwaarde aan God nie. Dan sou ons in onself wou roem. Nee, hierdie bede roep ons op tot grondige selfondersoek. Leef ons in haat en vyandskap teenoor ons naaste? God se skuldevergifnis wek die begeerte in ons om ons nabymense te vergewe. Meer nog, die genade van God kom ook tot openbaring deurdat Hy aan ons die geleentheid gee om ook dié wat teen ons oortree, te kan vergewe. Ons vind nou ook in ons die bereidheid (die ernstige voorname)

om ons naaste te vergewe en in vrede te leef. Die bewys dat ons genade van God ontvang het, is juis die ernstige voorneme wat Hy in ons werk om ook te kan vergewe. Die genade wat God aan ons betoon het, kan nie tevergeefs wees nie. Intendeel, dit lei ons daartoe om ook ander in hierdie vrede te laat deel. ...*deur die genade van God is ek wat ek is. Sy genade aan my was nie tevergeefs nie...* (1 Kor 15: 10).

Gesang 523 (let op strofe 3)

Ds H Aucamp

Kathu

22 Februarie

Te swak om staande te bly

Psalm 103: 14-17

Waarom het Jesus ons geleer om te bid: ...*laat ons nie in versoeking kom nie, maar verlos ons van die Bose!* Die Heidelbergse Kategismus leer dat ons só bid omdat ons in onself swak is en nie staande kan bly nie.

Die duiwel is baie slinks en uitgeslape. Hy ken al die swak plekke in ons mondering en dáárop rig hy sy aanvalle en versoekinge. Omdat die duiwel 'n baie goeie strateeg is, wend hy nie sy aanvalle aan op dié terreine waar ons sterk staan nie. Hy het één doel voor oë en dit is om ons te laat struikel, ons uit God se hand te ruk en saam met hom in die afgrond in te trek - daarom konsentreer hy sy versoekings op ons swak plekke. As ek baie lief is vir geld, sal die meeste versoekings wat op my pad kom, juis met geld te doen hê. As ek 'n swakte vir vroue het, gaan die versoekings meestal in vroueklere geklee wees.

Die digter van Psalm 103 bely in vers 14 dat ons maar net stof is. Ons is broos en verganklik en uitgelewer aan magte en kragte wat sterker is as ons. Juis daarom moet ons innig verbonde aan Jesus Christus lewe, want sonder Hóm kan ons niks doen nie (Joh 15: 5) - veral nie in ons stryd teen die bese magte van die duiwel nie! Daarom moet ons elke dag bid: Bewaar ons van die Bose! Want as ons bid, staan ons nie meer alleen nie en stry ons nie meer alleen nie! Hy, die Oorwinnaar, stry vir ons en saam met ons!

Psalm 46: 1

Ds JH Breytenbach

Vanderkloof

23 Februarie

Gedugte vyande

1 Petrus 5: 8-11

Ons is in 'n dodelike stryd gewikkel teen vyande wat géén genade ken nie. Hulle het net één doel voor oë en dit is om ons te venietig. Ons vyande is *doodsvyande!* Hulle is met niks minder tevrede as ons geestelike dood nie!

Ons het drie vyande: die duiwel, die wêreld en ons sondige natuur. Die dui-

wel is ons grootste vyand en hy gebruik geweld, vervolging en listigheid om ons te mislei en te oorwin. Hy wil graag hê dat ons moet glo dat hy nie bestaan nie óf dat ons daaraan moet twyfel of God bestaan en of Hy ons lief het en vir ons omgee. Die duiwel probeer om ons op elke denkbare manier te verlei en op dwaalweë te lei.

Die wêreld waarin ons lewe, is ook 'n groot vyand! Ons word aan soveel boosheid en versoekinge blootgestel dat ons maklik uit God se hand geruk kan word. Die wêreld haat die kerk en dit kan ons maklik moedeloos maak.

Dan is daar ook die gevaar van gelykvormigheid - dat ons die bose wêreld waarin ons leef, naloop, napraat en nadoen, sodat daar naderhand geen verskil meer is tussen ons en die ongelowige wêreldlinge nie.

'n Baie groot vyand is in onself geleë - ons sondige eie-ek. Ons wil onself altyd handhaaf, ons eie heil uitwerk en ons eie pad loop. Ons kry dit so moeilik reg om ons eie wil te kruisig en Jesus onvoorwaardelik na te volg.

Ons het met gedugte vyande te doen wat nóóit ophou om ons aan te val nie. Daarom moet ons elke dag bid: Bewaar ons van die Bose!

Psalm 25: 1, 2

Ds JH Breytenbach

Vanderkloof

24 Februarie

Die Heilige Gees hq u ons staandel

Efesiërs 6: 10-20

Elkeen van ons wat in Jesus Christus glo, is in 'n geestelike stryd gewikkel. Ons stryd is nie teen sigbare vyande van vlees en bloed nie, maar teen die onsigbare magte van die duiwel en dit maak ons stryd so moeilik en so gevaarlik.

Paulus skryf in Efesiërs 6 dat ons vasgevang is in 'n worstelstryd teen die bose magte van die duiwel en dat dit 'n stryd is wat u en ek nie alleen kan stry nie. Ons beskik eenvoudig nie oor die vermoë en ook nie oor die wapens om hierdie vyand te bestry en te oorwin nie. Ons kan alleen staande bly en as oorwinnaars triomfeer as ons met God se wapenrusting toegerus is en die Heilige Gees ons lewens rig en regeer.

God het aan ons sy Gees gegee om ons te leer, te lei en in ons stryd by te staan. En die kragtige wapens wat die Heilige Gees gebruik, is die Bybel - die Woord van God - en die gebed. As ons erns maak met die lees en die bestudering van die Bybel en baie gereeld met God praat in die gebed, kan die duiwel nie 'n houvas op ons kry nie. Die Kerkhervormer, Martin Luther, het gesê dat 'n psalmvers en 'n gebed die duiwel op die vlug laat slaan. Dit beteken eenvoudig dat waar God se Woord gelees word, in Jesus Christus

geglo word en onder die leiding van die Heilige Gees gebid word, die duiwel nie tuis voel nie en kan hy nie sy listige planne uitvoer nie. Daarom moet u elke dag leef en die duiwel uit u huis en lewe uit wegbid.

Gesang 280: 1-3

Ds JH Breytenbach

Vanderkloof

25 Februarie

Totdat Hy kom!

1 Tessaloniërs 3: 11-13

Die gebed dat God ons nie in die versoeking moet lei nie, maar van die bese moet bewaar, moet tot aan die einde van die tyd gebid word. Solank hierdie wêreld in sy sondigheid en boosheid voortbestaan, sal die duiwel en sy bese magte voortgaan met hulle aanvalle in hulle worstelstryd teen ons.

Eers met Jesus Christus se wederkoms sal hierdie ongelyke stryd beëindig word. Dan sal die oorwinning wat Jesus Christus reeds aan die kruis op Golgota behaal het, ten volle werklikheid word, die Bese finaal oorwin word en God alles in almal wees. Dit is waaroor in Openbaring 21: 3 gehandel word: *Kyk, die woonplek van God is nou by die mense. Hy sal by hulle bly; hulle sal sy volke wees, en God self sal by hulle wees as hulle God.*

Die Heidelbergse Kategismus stel dit só in antwoord 127: ... *totdat ons eindelijk die oorwinning volkome behaal.* Die woord *totdat* dui vir ons 'n absolute sekerheid aan. Daar is geen twyfel daaroor nie dat daardie groot en heerlike dag van Jesus Christus se wederkoms vir seker sal aanbreek. Hy het self die versekering aan ons gegee dat Hy weggaan om vir ons plek gereed te maak in sy Vaderhuis, en dat Hy gewis en seker gaan terugkom (Joh 14: 2-3). By sy hemelvaart het ons die waarborg gekry dat Hy as ewige koning weer op die wolke sal verskyn om die ongelowiges en die goddeloses te oordeel en om die gelowiges finaal te laat deel kry aan sy oorwinning.

Maar wie is dit wat saam met Hom oorwinnaars sal wees? Elkeen wat in Hom glo en tot die einde toe volhard! Waak en bid dat u nie in versoeking sal val nie, maar dat u staande sal bly totdat Hy weer kom!

Gesang 601: 1, 2

Ds JH Breytenbach

Vanderkloof

26 Februarie

**God, die goeie gewer,
moet aanbid word**

2 Korintiërs 9: 6-15

Want aan U behoort die koninkryk en die krag en die heerlijkheid tot in ewigheid. Met dié woorde bid ons: Ons bid dit alles van U omdat U as ons Koning, wat mag oor alles het, ons alle goeie dinge wil en kan gee.

God is ons Koning! Aan Hóm behoort alle mag in die hemel en op die aarde! En daar is absoluut niks wat Hy nie kan vermag nie; daar is niks wat buite sy wil en beskikking val nie! Soos 'n gewone aardse koning oor die mag en die wil beskik om vir sy onderdane die beste te laat toekom, so skenk God aan elkeen van ons baie goeie dinge en nog veel meer. Dit wat ons in die *Onse Vader* van Hom bid, op stoflike en geestelike gebied, laat Hy vir ons toekom. Hy is ons Vader wat ons baie liefhet en ons sonder enige verdienste van ons kant, ryklik seën!

Nou sê die Kategismus verder dat God nie net die wil het om aan ons goeie dinge te gee nie, maar dat Hy ook die krag het - met ander woorde, dat Hy oor die mag en die vermoë beskik om dit te kan gee! Daar is baie magte en kragte in die wêreld wat soms vir ons só sterk lyk! Ons word deur hulle bedreig en hulle boesem vrees by ons in! Maar dit is nie nodig nie, want Jesus leer ons in die *Onse Vader* dat alle magte en kragte in hierdie wêreld ondergeskik aan God se krag is. Die magte en kragte waaroor hulle beskik, kan net sover gaan as wat God hulle toelaat. Daarom hoef ons vir niks bang te wees nie. So stel Paulus dit in Romeine 8: 38-39: *Hiervan is ek oortuig: geen dood of lewe of engele of magte of teenswoordige of toekomstige dinge of kragte of hoogte of diepte of enigiets anders in die skepping kan ons van die liefde van God skei nie, die liefde wat daar is in Christus Jesus ons Here.*

Gesang 275: 1-5

Ds JH Breytenbach

Vanderkloof

27 Februarie

Aan God al die eer!

Johannes 17: 1-11

Daar is altyd die gevaar dat ons eie-ek in die middelpunt wil staan en ons alle eer vir onself opeis. As ons graag in die openbaar optree, is dit nie sodat mense ons moet hoor en ons moet prys nie? En as ons groot offers aan minderbevoorregtes gee, basuin ons dit nie uit sodat die mense ons op die skouer kan klop nie? As ons in die kerkraad dien of vir die basaar werk, doen ons dit vir ons eie eer óf om ons dankbaarheid teenoor God te bewys en sy Naam te verheerlik? Die bede, *aan u behoort ... die heerlikheid tot in ewigheid*, waarsku ons teen 'n lewe wat nie die heilige Naam van die Here prys nie.

In ons verhouding tot God en in ons diens aan God, het ons niks om op te roem nie! Dit alles is slegs genade! Daarom skryf Paulus in Efesiërs 2: 9: *Dit (ons redding) kom nie deur julle eie verdienste nie, en daarom het niemand enige rede om op homself trots te wees nie.* En onthou u die woorde van

Jesús in Matteus 5: 16: *Laat julle lig so voor die mense skyn, dat hulle julle goeie werke kan sien en julle Vader wat in die hemel is, verheerlik.* Dit gaan nie om ons eie eer nie, maar om die eer van God!

Ook in die *Onse Vader* gaan dit om die eer van God. As ons bid: *Laat u wil geskied of Gee ons vandag ons daaglikse brood*, bely ons daarmee ons afhanklikheid van God en dat Hy in beheer van ons lewe is. Ons erken dus dat Hy die alwyse God is wat weet wat ons nodig het en dat Hy vir ons goed is - dat Hy selfs goeie dinge van ons kan weerhou of beproewing op ons pad kan stuur as dit vir ons goed is. As ons die *Onse Vader* met erns en opregtheid bid, moet ons saam met Paulus bely: *Uit Hom en deur Hom en tot Hom is alle dinge. Aan Hom behoort die heerlikheid tot in ewigheid* (Rom 11: 36)!

Gesang 273: 1, 2

Ds JH Breytenbach

Vanderkloof

28 Februarie

Amen!

Jakobus 1: 1-8

Die woord *amen* is 'n belangrike woord met 'n belangrike betekenis. As jy met God gepraat het in die gebed en jy sluit jou gebed met *amen* af, is dit nie soos 'n punt agter die laaste woord in 'n sin nie. *Amen* dien 'n belangrike doel aan die einde van ons gebed! Die woord *amen*, wat beteken *dit is waar en seker*, is 'n belydenis wat ons teenoor God uitspreek. Daardeur bevestig ons dat ons Hom glo en sy beloftewoord ernstig opneem! Ons bely óók dat ons glo dat God almagtig is en dat Hy ons alles kan skenk wat ons in ons gebede van Hom vra. Meer nog: Ons bely met die woord *amen* dat ons glo dat God ons gebed verhoor.

Die kragtige betekenis van dié woordjie moet ons daarvan bewaar om dit nie ligtelik uit te spreek en gedagteloos te gebruik nie. As jy nie gekonsentreer het op wat jy gebed het nie, of jou gebed was vol twyfel en onsekerheid, behoort jy glad nie die woord *amen* te gebruik nie, want jou gebed sal sekerlik nie verhoor word nie.

Jakobus skryf in sy brief in hoofstuk 1: 6-7 die volgende: *Maar 'n mens moet gelowig bid en nie twyfel nie, want iemand wat twyfel, is soos 'n brander in die see wat deur die wind aangejaag en heen en weer gedryf word. So 'n mens wat altyd aan die twyfel is en onbestendig is in al sy doen en late, moet nie dink dat hy iets van die Here sal ontvang nie.*

Dit is 'n baie groot voorreg dat ons met God deur die gebed kan praat en 'n nog groter voorreg dat ons die gebed kan afsluit met die woord *amen*.

Want dit gee vir ons die sekerheid dat God ons gehoor het en dat Hy ook op sy tyd en sy wyse ons gebed sal verhoor. Gryp daarom elke dag die geleentheid aan om tot God te bid en leef in die verwagting van die verhooring van jou gebed.

Gesang 266

Ds JH Breytenbach

Vanderkloof

29 Februarie

Waar kom jou hulp vandaan?

Psalm 121

Ons almal in die lewe is op soek na troos, want die lewe is hard en onge-naakbaar. Dit is die geval by pa en ma se werk en ook by die skool. Oral is daar geweldige kompetisie, en dit is dus geen wonder nie dat mense vertroosting soek in enige iets wat moontlik ontvlugting kan bring. Die een persoon soek ontvlugting in drank, want dit laat hom vir 'n oomblik vergeet van die harde werklikheid. 'n Ander persoon soek weer troos in dwelmmiddels wat jou kan wegvoer na 'n wêreld waarvan die gewone mens slegs kan droom. Die meeste van ons vind ontvlugting in doodgewone dinge soos stokperdjies. Maar 'n stokperdjie kan 'n probleem raak indien dit in oordrewe mate beoefen word. Dit gebeur as daar gedurende naweke en na ure meer tyd daaraan bestee word as aan enige iets anders. Dan is die ontvlugting wat daarin gevind word, nie meer goed nie.

Psalm 121 praat ook van 'n man wat ontvlugting soek. Hy kyk op na die berge en word bang. In die berge het daar rowers geskuil wat die tempel-gangers oorval het. Dan vra hy die vraag: *...waarvandaan sal daar vir my hulp kom?* Hy gee 'n besliste antwoord wat in sy lewe geld: *My hulp kom van die Here....* Wat is die antwoord op die vraag in jou lewe, waarvandaan sal daar vir jou hulp kom? Is dit dalk die tydelike ontvlugting van drank, dwelms of 'n stokperdjie wat al jou tyd en kragte opeis? Die antwoord is duidelik: Ons enigste hulp en vertroosting kom van die Here af.

Gesang 512

Dr PJ Jordaan

Newcastle

1 Maart

Oorlewing deur middel van skuld?

Johannes 19: 28-37

Elke huisgesin ken skuld maar te goed. Die meeste mense gaan nie skuld aan vir luukshede nie, maar bloot om te kan oorlewe. Daar is noodsaaklike rekeninge wat maand vir maand betaal moet word; kos en klere, huis- en motorpaaielemente is maandelikse verpligtinge. Mense wat nie in staat is om

hulle skuld te betaal nie, loop groot probleme op die hals. Gewoonlik kom skryf die skuldeisers al jou goedere op en kort voor lank word dit op 'n openbare veiling verkoop.

In die Bybelse tye was die gevolge van die nie-betaling van skuld veel erger gewees. Jou vrou en kinders is as slawe verkoop en jyself as hoof van die huisgesin is in die tronk gestop. Daarom het almal met groot verwagting uitgesien na die dag wanneer die skuld ten volle betaal is. In Johannes 19: 30 word na so 'n dag verwys met die woorde: *Dit is volbring!*

Dit is volbring, soos in vers 30 gebruik, was 'n handelsterm wat in die tyd van Jesus gebruik is om aan te dui dat 'n rekening ten volle vereffen is. Dit kom daarop neer dat die laaste sent van die skuld betaal is. Die skuld is uitgewis en daar is dus geen sprake van vervolging en tronkstraf nie. Christus het die rekening van ons sonde ten volle aan die kruis betaal. Hy het ons skuld reeds twee duisend jaar gelede volkome afgelos. Hierdie transaksie wat namens ons plaasgevind het, behoort ons hele lewe te verander. Opregte dankbaarheid teenoor Hom is die enigste gesindheid wat ons kan hê.

Gesang 512

Dr PJ Jordaan

Newcastle

2 Maart

Was dit jy of die duiwel?

Matteus 4: 1-11

Die duiwel is seker die besigste figuur op aarde. Hy word geblameer vir alles wat verkeerd gaan. Nie lank gelede nie, is 'n bekende sportman uitgevang dat hy gekonkel het. Toe hy gevra is waarom hy dit gedoen het, was sy antwoord: *Die duiwel het my dit laat doen.*

Die Bybel praat eenaardig oor die duiwel. Hy beskik glad nie oor so baie mag nie en beklee 'n absolute ondergeskikte plek. Ons lees nêrens dat hy geskape is nie. Inteendeel, hy word geskilder as die verloorder, die een wat telkens tweede kom. In die voorgelese gedeelte word hierdie punt duidelik geïllustreer. Niemand kan die duiwel mag gee nie, behalwe jyself.

Christus weerstaan elke versoeking van die duiwel. Dit kon gebeur omdat Christus eerstens gefokus het op die Woord van God. Hy het elke keer uit die Woord geantwoord. Tweedens het Christus nie sy roeping vergeet nie. Hy het gekom om die werk van sy hemelse Vader te doen. Die duiwel wou hom op 'n kortpad verby die kruis lei. Hy was bereid om homself heeltemal te onttrek as Christus hom sou aanbid. Nogtans gee Christus nie toe nie.

Hierdie gedeelte wil ons leer om verantwoordelikheid vir onself te aanvaar. In elke situasie is daar 'n keuse om te maak. Kies soos Christus om die dui-

wel aan te vat uit die Woord. Verder moet gefokus word op die taak wat ons hemelse Vader hier op aarde vir ons het. Dan sal die duiwel ook van ons af wegvlug.

Gesang 512

Dr PJ Jordaan

Newcastle

3 Maart

God is nie swartgallig nie

Matteus 6: 25-34

Kommer en sorge is aan die orde van die dag. Ons is almal bekommerd oor die toekoms. Ons wonder wat van ons gaan word hier in Afrika? Wat gaan van ons kinders word, is daar vir hulle 'n plek? Ons is ook bekommerd oor finansiële oorlewing van die huisgesin, die kerk en skool.

By al ons bekommernisse is daar ook nog die doemprofete wat ons elke dag daarvan wil oortuig dat dit klaarpraat met ons is. Skakel maar net die radio en die televisie aan. Ons hoor voortdurend slegte nuus. Daar word aanhoudend gehamer op vergange se dae en geen positiewe beeld word in die hede of toekoms gesien nie. Dit is dus geen wonder nie dat mense naderhand heeltemal depressief raak.

Christus sê in die gelese gedeelte dat ons ons nie moet bekommer oor die dag van môre nie. Hy gebruik twee beelde om sy standpunt te verduidelik. Eerstens verwys Hy na die wilde voëls. Hulle gaar nie op nie, tog sorg die hemelse Vader vir hulle. Tweedens wys Christus op die veldlelies in al hulle prag. Die hemelse Vader klee hulle.

Die doel met hierdie gedeelte is nie om ons te leer om onverantwoordelik op te tree nie. Ons móét voorsiening maak vir die toekoms. Dit wil wel vir ons sê dat in die laaste instansie ons lewe en oorlewing nie van mense afhang nie, maar van ons hemelse Vader. Hy sorg vir die wilde voëls, Hy beklee die lelies van die veld, Hy sal ook vir ons sorg.

Kom ons onthou dit as ons weer swartgallig raak oor die toekoms. Vandag, môre en oormôre hang nie van mense af, nie maar van ons hemelse Vader.

Gesang 571

Dr PJ Jordaan

Newcastle

4 Maart

Nou het ek U self gesien...

Job 42: 1-6

Die verhaal van Job is een van die aangrypendste verhale in die Bybel. Daar word diep nagedink en ernstige vrae op die tafel geplaas: Hoekom gebeur slegte dinge met goeie mense? Kan ons God manipuleer met ons goeie dade

en vrome lewenswyse? Job word geteken as 'n vrome en opregte man sonder gelyke. Tog tref die een na die ander terugslag hom.

Al hierdie dinge het Job tot ernstige nadenke gestem oor sy lyding in die lewe. Hoekom moes al hierdie dinge met hom gebeur het? Hoekom het hy sy vrou, sy kinders en al sy besittings verloor? Sy vriende, Sofar, Bildad, Elifas en Elihu het Job daarvan probeer oortuig dat dit sy lot is vanweë sy sonde (Job 11, 15 en 20). Hoe meer sy vriende met hom praat, hoe meer raak Job in 'n worstelstryd gewikkel. Lyding konfronteer ons met ons eie verganklikheid, ons weerloosheid teen die aanslae van die lewe en met die bestaan en betrokkenheid van God.

Wat is Job se antwoord op lyding? En wat is ons antwoord op lyding, wat sê ons belydenis oor lyding? Al wat Job en ons belydenis sê, is: Ons weet dat God bestaan. Ons weet dat Hy daar is. Selfs in die donkerste nag en in die diepste ellende is God saam met ons. In Job 42: 5 sê Job dié aangrypende woorde: *Tot nou toe het ek net gehoor wat mense van U sê, maar nou het ek U self gesien....* Dié wete is vir Job en vir ons genoeg. Selfs die swaarkry bring ons nader aan God, want Hy is saam met ons daar. Alles dien inderdaad tot ons saligheid.

Gesang 163

Dr PJ Jordaan

Newcastle

5 Maart

'Nou' se lewe

Kolossense 3: 5-17

Ons almal ken die onderskeid tussen die lewe en die dood. Dooies haal nie meer asem nie, lewendes wel. In Kolossense word anders gepraat oor lewe en dood, daar word selfs vir ons toestemming gegee om dood te maak. U het reg gelees, daar is dinge wat u mag en moet doodmaak.

Dood is volgens die skrywer van Kolossense 'n lewe sonder en buite Christus. Dit is die lewende dood. Dit is ook die lewe sonder Christus wat doodgemaak moet word. Dié lewe word uitvoerig in Kolossense 3: 5 en 3: 8-9 in sy gruwelike besonderheid beskryf: onsedelikheid, wellus, gierigheid, vuil taal en leuens. Hierdie lewe moet 'n afgeslote hoofstuk van ons lewens wees. Dié soort lewe word in die verlede tyd beskryf met gebruikmaking van die woord *vroeër*.

Daarenteen word die ware lewe saam met Christus beskryf met die woord *nou*. Hierdie lewe het 'n ander inhoud: meelewendheid, goedgesindheid, nederigheid, sagmoedigheid, geduldigheid, verdraagsaamheid en vergewensgesindheid. Watter lewe leef ons, is dit die lewe saam met Christus of die

dood sonder Christus? Het u al oorgegaan vanaf die dood na die lewe? Die Heilige Gees wat in ons harte werk, is die skeidsregter. Hy is die Een wat ons oortuig tot die aflegging van 'n sondige leefwyse en die navoring van 'n nuwe, sinvolle lewe in Christus.

Gesang 168

Dr PJ Jordaan

Newcastle

6 Maart

Help, Here!

Eksodus 2: 23-25

Wat doen 'n mens wanneer jy met 'n groot probleem of krisis gekonfronteer word? Jy roep natuurlik om hulp! Wanneer 'n sterk seestroom jou byvoorbeeld meesleur, sal min mense kalm bly sonder om so hard as moontlik uit te roep: *Help!* Meestal is ons gelukkig en hoor iemand ons hulpkrete. Soms is die probleem of krisis waarmee ons gekonfronteer word, egter van so 'n aard dat ons weet: *Nie ekself of enige mens kan my help nie.*

Wanneer die Israeliete in Egipte kreun en sug onder die swaar werk wat hulle moet doen, roep hulle om hulp tot die Een wat hulle kan help. Net God kan iets aan hulle nood en ellende doen; net God kan hulle uit die slawehuis uitlei.

Selfs duisend maal minder as wat Israel hulleself uit Egipte kon verlos, kan ons as sondaars onself van die sonde en die dood verlos. Net so kan ons tot niemand buiten God roep om ons van ons sonde te verlos nie.

God sien die nood van hierdie wêreld raak, daarom het Hy sy Seun gestuur om vir verlore sondaars se sonde te ly en te sterf. Omdat Christus die sonde en die dood oorwin het, kan ons as gelowiges tot God om hulp roep en weet: God hoor ons as ons roep.

Psalms 130

Ds JA Swart

Ladysmith

7 Maart

God toets ons geloof

Genesis 22: 1-19

'n Toets kan vir ons wys hoe iemand werklik is - wat daar in hom of haar steek. In Genesis 22 toets God vir Abraham: Is Abraham se geloof regtig eg? Abraham kry die opdrag: *Vat jou seun, jou enigste seun, Isak wat jy liefhet, en gaan na die landstreek Moria toe en offer jou seun as brandoffer....* Abraham moes kies tussen God se opdrag en sy geliefde seun Isak.

Onderweg na die offerplek wonder Isak: *Hier is vuur en hout, maar waar is die lam om te offer?* Abraham het geantwoord: *My seun, God sal sy eie*

offerlam voorsien. Net toe Abraham die mes vat om sy seun te slag, voorsien God 'n ander offerlam - Abraham het die geloofstoets geslaag!

Indien God u en my sou moes toets om te sien of ons ooit volkome volgens die eise van sy Woord en wet kan lewe, sal ons die toets nie slaag nie, ook Abraham sou dit nie geslaag het nie.

Niks wat 'n mens kan doen, sal ooit goed genoeg of voldoende wees nie, daarom gee God sy eie Seun, Jesus Christus, as volmaakte Offerlam. Alleen Hy kan vir die sonde van die mens ly en sterf en so volkome versoening bewerk. Jesus Christus is die Lam van God wat die sonde van die wêreld wegneem.

Gesang 388

Ds JA Swart

Ladysmith

8 Maart

Dankbaarheid

Lukas 17: 11-19

Kinders word van kleins af geleer om *asseblief* en *dankie* te sê. Ongelukkig gebeur dit dikwels dat mense vergeet om dankie te sê wanneer hulle iets ontvang het waarvoor hulle gevra het.

Op sy reis vanaf Galilea na Jerusalem genees Jesus tien mans. Hulle het aan een van die mees gevreesde siektes van die Bybelse tyd, melaatsheid, gely. Ondanks Jesus se genesing van hierdie ongeneeslike en hoogs aansteeklike siekte, het nege van die tien nie teruggekom om dankie te sê nie. Slegs 'n Samaritaan doen wat ons eintlik van die ander nege sou verwag.

Ons vergeet ook om vir God dankie te sê. Eintlik kan ons hele lewe niks anders as 'n danklied aan God wees nie. Sonder dat sondaars dit verdien, het Christus vir ons gely en gesterf. Wanneer ons besef hoe groot ons sonde en ellende is en watter duur prys betaal is om ons daarvan te verlos, kan ons nie anders nie as om elke dag voor God se voete neer te val en Hom te dank.

Sê ons elke dag vir God dankie?

Gesang 245

Ds JA Swart

Ladysmith

9 Maart

Godswoord lei ons

Eksodus 20: 1-17

Het jy al propeer om sonder enige lig in stikdonkerte oor die weg te kom? In Psalm 119: 105 lees ons: *U woord is die lamp wat my die weg wys, die lig op my pad.* Die Woord van God is in hierdie donker wêreld die lamp wat vir ons die weg wys. Dit wys vir ons waar ons veilig kan loop en wat God van ons vra.

Die Heilige Gees gebruik die Woord van God om ons op ons lewenspad te lei. In die Bybel en in die Bybel alleen praat God met ons. Net God se Woord kan as norm dien vir die gelowige se leer en lewe. As ons met ander woorde wonder oor wat reg en wat verkeerd is, moet ons vra na wat God se Woord ons leer.

Sondae word die tien gebooie tydens die erediens aan ons voorgelees. Daar leer ons wat God van sy kinders vra. In die eerste tafel word ons beveel hoe ons teenoor God moet optree en in die tweede tafel teenoor ons naaste. In die Woord of wet van God leer ons van sonde. Omdat die mens homself nie van sonde kan verlos nie, leer die Bybel ons ook van Christus. Hy is die ware lig wat vir ons wys hoe ons verlos word en hoe om waarlik te leef soos God dit wil.

Psalm 119

Ds JA Swart

Ladysmith

10 Maart

God se liefde skitter op Golgota

1 Johannes 3: 11-18

Elke dag weerklink die woorde reg oor die wêreld: *Ek is lief vir jou*. Ouers sê dit vir hulle kinders, verliefdes sê dit vir mekaar. Om vir iemand van wie jy niks hou nie, te sê: *Ek is lief vir jou*, is byna onmoontlik. Wanneer iemand sê hy is lief vir jou, maar anders optree, verloor hierdie woorde hulle trefkrag.

In 1 Johannes 3: 18 word ons as gelowiges vermaan: *Liewe kinders, ons liefde moenie net woorde en lippetaal wees nie, maar moet met die daad bewys word, en dan in opregtheid*. Wanneer God sê Hy het ons lief, is dit nie net woorde en lippetaal nie. Hy bewys sy liefde vir sondaars met 'n konkrete daad. Jesus lê sy lewe vir sondaars af. Ons hoef nooit weer te twyfel oor dit wat God ons in sy Woord leer nie. Die bewys van God se liefde vind ons aan die kruis op Golgota.

Omdat God ons eerste liefgehad het sonder dat ons dit verdien, moet ons mekaar ook liefhê. Ons moet God toelaat om ons lewens met sy liefde aan te raak. Met hierdie liefde moet ons die wêreld om ons aanraak. Dit is 'n liefde wat nie vra wat kan ek kry nie, maar wat kan ek gee.

Die wet van God eis liefde tot God en tot die naaste. Hierdie liefde vra baie meer as die oppervlakkige liefde van die wêreld. Dit vra liefde wat met die daad bewys word.

Gesang 250

Ds JA Swart

Ladysmith

In Matteus 22: 37 leer Jesus ons: *Jy moet die Here jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met jou hele verstand. Dit is die grootste en die eerste gebod. En die tweede, wat hiermee gelyk staan, is: Jy moet jou naaste liefhê soos jouself.*

Ongelukkig is dit vir ons as sondaars onmoontlik om God en ons naaste lief te hê. Ons is van nature geneig om God en ons naaste te haat. Ons sien 'n voorbeeld hiervan in Genesis 4. Kort na die sondeval vind die eerste broedermoord plaas - Kain vermoor vir Abel. Die sonde bring skeiding tussen God en mens, maar ook tussen mens en medemens. Die uiteinde is dat Kain nie sy broer (Abel, die een naaste aan hom) liefhet nie, maar hom vermoor.

Jesus Christus kóm herstel egter die gebroke verhouding tussen God en mens, maar ook tussen mens en medemens. As kinders van God moet ons mekaar liefhê en selfs bereid wees om ons lewens vir ons broers af te lê. In eie krag sal ons nooit kan gehoor gee aan dit wat God van ons vra nie. Daarom moet ons ons toevlug tot God neem en alleen vanuit God se genade onder die leiding van die Woord en die Heilige Gees lewe.

Gesang 510

Ds JA Swart

Ladysmith

Wanneer die sondige geaardheid van die mens ter sprake is, word die vraag dikwels gevra: Het God dan 'n fout gemaak? Die Bybel leer ons immers dat dit God is wat die mens geskape het. So 'n redenasie lyk aanloklik, want dit onthef ons van alle blaam. Dit verklaar ook al die probleme in die wêreld. Dit is God se skuld!

Maar die Bybel leer presies die teenoorgestelde. Die Bybel leer dat God heilig is en ons goed geskep het. Die treffende refrein van die eerste bladsye van die Bybel is: *En God het gesien dit is goed.* Vyf dae lank het God 'n skepping klaargemaak waarin Hy die mooiste skepsel 'n besondere plek sou gee. Toe - die groot oomblik op die sesde dag: *Kom Ons maak die mens as ons verteenwoordiger ... sodat hy kan heers....* Die mens is dus baie besonders - anders as die res van die skepping. God het selfs verder gegaan en aan die mens 'n besondere plek in sy skepping toegeken. Hy maak hom onder-koning (Ps 8). Hy mag namens God oor sy skepping heers.

Het God 'n fout gemaak toe Hy die mens geskep het? Nee, inteendeel, die

fout lê nie by God nie. Ons kan God dus nie verantwoordelik hou nie. Wie is dan verantwoordelik?

Gesang 231

Ds JH Kay

Vryheid

13 Maart *Geroep om God se grootheid te bely* Genesis 1: 26-2: 4

Die sondigheid van die mens, so het ons gister gehoor, is nie God se skuld nie. God het aan die mens 'n besondere plek in sy skepping toegeken. Trouens, God het selfs nóg verder gegaan en die mens na sy beeld geskep.

Hiermee word nie 'n fisiese ooreenkoms tussen God en mens bedoel nie. Calvyn gebruik die beeld van die mens wat 'n spieël van God se majesteit op aarde moet wees. Die heerlikheid van die onsigbare God moet as 't ware deur die mens op aarde sigbaar gemaak word. Die mens is met heerlikheid en luister bekroon. Maar met die bedoeling dat God se Naam deur die mens op aarde verheerlik sal word. So begin en eindig Psalm 8: *Here, ons Here, hoe wonderbaar is u Naam oor die hele aarde....*

God het die mens dus as medewerker in die skepping geplaas; die mens moet God se grootheid op die aarde sigbaar maak. Ons doen dit deur die skepping te onderhou en deur dit wat nog verborge is, te ontdek en te ontwikkel. Dit is die bevoorregte posisie waarin God ons aan die begin geplaas het: sy verteenwoordigers op aarde. Geroepe tot 'n lewe van lof aan God: nie net met woorde nie, maar ook met die daad. Geroepe om God se grootheid orals aan die lig te bring in sy skepping.

Gesang 271

Ds JH Kay

Vryheid

14 Maart *God skep met seën* Kolossense 3: 5-10

Wanneer die mens verantwoordelik oor God se skepping heers, vertoon hy God se beeld. God kon Homself dus in die mens herken. Met sy koningskap weerspieël die mens God se koningskap. Dit klink byna lasterlik om so iets te sê, maar ons mag nie vergeet nie dat God die mens geskep het: *...in ware geregtigheid en heiligheid....* Die mens is met hierdie eienskappe geskape en staan dus in die regte verhouding tot God en sy hele skepping.

Hierdie bevoorregte posisie van die mens word verder onderstreep met God se eerste handeling teenoor hom onmiddellik na sy skepping: *Toe het God hulle geseën...* (Gen. 1: 28). Die mens begin met die seën van die Here.

Die eerste woorde was woorde van liefde en seën. Die mens sal van God sy goeie gawes ontvang. God het Hom op hierdie wyse aan die mens verbind.

Dit is hoe dit aan die begin was: Die mens is weinig minder as 'n goddelike wese gemaak, met eer en heerlikheid bekroon en na die beeld van God geskep. Van die begin af mag ons die seën van die verbond ontvang; ons is vry om te eet van die boom van die lewe en ons geniet die guns en liefde van God ons Skepper en Vader. Tereg kon God die sesde dag afsluit: *...en dit was baie goed*. Die Here kon Hom saam met die mens verlustig in alles wat Hy geskape het.

Psalm 8

Ds JH Kay

Vryheid

15 Maart

Die opstand teen God

Genesis 3: 1-8

Maar wat gebeur dan? Met alles in sy guns tuimel die mens van sy troon af! Hy gee gehoor aan Satan, die vyand van God. Die mens kies teen die Here en dus ook teen die lewe. Die mens kies om die woord van die Bose bo dié van God te glo. Die mens wat as beeld van God geskape is, kies teen God. Die mens wil nie meer 'n spieëling van God wees nie, hy wil gelyk aan God word; hy wil soos God wees... eintlik wil hy self god wees!

Die mens wou onafhanklik wees. Hy wil sy eie weg vind. Hy wil self bepaal wat goed en wat verkeerd is. Hoewel God reeds in die paradys gewaarsku het dat hierdie weg 'n doodloop is, het die mens hom laat verlei. Die mens het die verkeerde keuse gemaak. God het die mens as 'n verantwoordelike wese geskep wat keuses kan maak. Maar keuses bring verantwoordelikheid mee. En wanneer jy die verkeerde keuse maak, moet jy die verantwoorde-likheid daarvoor dra. Aan die begin was dit so en vandag is dit steeds so. Ons maak gedurig keuses in die lewe, net om God dan verantwoordelik te hou vir die verkeerdheid van my keuses!

Weer eens: Ons kan nie die skuld op God afskuif of op Satan of Adam of Eva nie. Die oorsprong van alle ellende in die wêreld is ons eie skuld.

Gesang 480

Ds JH Kay

Vryheid

16 Maart

Die mens is sy eie vyand

Psalm 51

Maar dit is mos nie my skuld nie? Ek is mos nie Adam of Eva nie? Wat in die paradys gebeur het, het niks met my te make nie? Die eerste mens het

gesondig, nie ek nie! In daardie eerste menspaar het die hele menslike geslag hom van God losgeruk om sy eie kop te volg. Hulle skuld is ook ons skuld. In Adam het ons almal gesondig; onbekwaam tot enige goed en geneig tot alle kwaad. Die onderkoning het opstandeling geword. Hy het God na die kroon gesteeek. Omdat die mens self god wil wees, is hy nou God se mededinger. In plaas daarvan om beeld van God te wees, word hy beeld van Satan, met verwoestende gevolge sowel vir die mens as die wêreld waarbinne God ons geplaas het.

Die sonde is dié oorsaak van al die ellende in die wêreld. As die kind in die besigheid van sy vader wil baasspeel, is die gevolge verskriklik. Sonder om dit te besef, het die mens vir homself die grootste vyand geword. Die mens het sy mag oor die skepping verloor. En daarmee is ons ook op die pad na die ewige dood. Is daar dan nog hoop?

Psalm 38

Ds JH Kay

Vryheid

17 Maart

Herskep deur Christus

Johannes 3: 1-21

Ons het gister gevra: Is daar nog hoop? Ja, daar is! Dit is die goeie nuus! Ja, ons is tot niks goeds in staat nie en geneig tot alle kwaad. Behalwe wanneer ons deur die Heilige Gees weergebore word!

Wat beteken dit om weergebore te word? Die Heilige Gees verander jou van binne af. Jou hart, die setel van jou lewe, word nuut gemaak. Ons moet as 't ware weer tot op die grond afgebreek word en nuut opgebou, opnuut gebore word. Waar my sondige natuur voorheen in beheer van my lewe was, word my lewe voortaan deur die Heilige Gees beheer. Waar die sonde my van God vervreem het, bring die Gees my terug na God. Waar die beeld van God deur die sonde in my geskend is, kom herstel die Heilige Gees daardie beeld in my.

En dit is alles moontlik vanweë God se ingrype deur Jesus Christus in ons lewens. Jesus Christus het ons vrygekoop. Hy het vir ons skuld betaal. Ons is nou weer vry om God te dien. Die tweede skepping het plaasgevind. Ons is weer in 'n bevoorregte posisie, naamlik as sy kinders.

God bied aan ons sy verlossing en neem die keuse namens ons deur die tweede Adam: Jesus Christus.

Gesang 493

Ds JH Kay

Vryheid

Om met vreugde te leef en met vreugde te sterf, moet ons drie dinge weet. Die eerste ding wat ons moet weet, is hoe groot ons sonde is - dit is die een ding wat ons nie wil hoor nie. Ons wil nie weet dat ons sondaars is nie. Wanneer die Woord van God ons sonde ontmasker, probeer ons alles in ons vermoë om die skuld op iets of iemand anders te plaas. Ons pak ons sondeskuld onder andere op die *onredelike* God wat van die mens verwag wat hy nie kan doen nie. So poog die mens om self oor reg en verkeerd te besluit. Die mens is vindingryk om verskonings uit te dink. Ons speel die rol van die verontregte en redeneer dat dit darem te erg is dat God van ons iets kan verwag wat ons nie kan doen nie.

Die Bybel leer hierteenoor dat God die mens geskep het om sy wil te gehoorsaam. Hierdie gawe het die mens bederf. Dit sou onregverdig wees om van iemand wat niks het nie, iets te eis. Maar dit sal tog nie onregverdig wees om van iemand wat alles gehad het, rekenskap te eis nie.

God oordeel regverdig. Ons hoef nie ons sondeskuld op God te pak nie. Ons moet ons skuld besef en bely. Ons moet tot die insig kom dat Christus ons skuld op Hom geneem, dit gedra en weggedra het. Dit is bevrydend.

Gesang 276

Ds TF Joubert

Swellendam

19 Maart *Skuldbelydenis: Die regte plek voor God* Romeine 5: 12-21

Deesdae is dit modé om te sê dat daar geen sonde is nie, behalwe een sonde - onverdraagsaamheid. Veral die onverdraagsaamheid teenoor hulle wat volgens God se wil en Woord verkeerd doen. Niks is meer sonde nie en woorde soos sonde en sondaar pas nie in goeie geselskap nie. Sonde word nie meer by die naam genoem nie en boonop dink ons allerhande verskonings en verduidelikings uit waarmee die sonde versag word.

Toe God die mens geskep het, het Hy die mens goed geskep. Die mens kon God dien en gehoorsaam. Maar die mens het na die verleidende leuens van Satan geluister en was willens en wetens ongehoorsaam aan God. Die mens se ongehoorsaamheid maak nie van hom 'n slagoffer nie; die mens is skuldig en hy moet verantwoording doen. Vanuit sy hoogmoed wil die mens oor God aanklaer en regter wees. Hy wil God tot verantwoording roep.

Maar sonde is juis ongehoorsaamheid aan en opstand teen God. Ons moet ophou om ons sonde weg te redeneer, te kamoeifleer en uit te rangeer. Ons

moet ons skuld teenoor God erken en aanvaar. Alleen so kan ons ware bevryding ervaar. Ware bevryding kom na ware sondebeseft en skuldbelydenis. As jy jou afhanklikheid van God erken en jou eie verskonings opgee, oorgee en weggee, vind jy 'n Verlosser wat jou reeds gevind het.

Gesang 190

Ds TF Joubert

Swellendam

20 Maart

God haat die sonde

Romeine 1: 18-22

Deur sy eie toedoen het die mens 'n sondaar geword. Sonde is deel van ons menswees - nee, menswees is sondaarwees. Die sonde wat gesien en gehoor word, is simptome van dit wat ons is, naamlik sondaars, en God haat die sonde.

Ons sien soms net God se liefde en genade raak, maar uit God se Woord hoor ons van God se woede oor die sonde. So 'n toornige God wil mense nie hê nie en daarom skep hulle vir hulle 'n god volgens hulle gedagtes - 'n *ongevaarlike* god. Vir dié mense is God se woede en straf oor die sonde te erg - God kan mos nie so wees nie!

Maar God is 'n heilige God. Hy sê dat Hy die sonde nie kan oorsien nie; Hy kan dit nie verdra nie en daarom straf Hy die sonde. God se woede oor die sonde moet nie weggepraat word nie, dit moet nie versag word nie. Siën eerder God se heiligheid raak. Lees in sy Woord van sy heiligheid, sy regverdigheid en sy oordeel en sien hoe verskriklik God die sonde op Golgota straf. Hy straf dit met sy felle oordeel. Hy straf Christus in ons plek.

Gesang 233

Ds TF Joubert

Swellendam

21 Maart

God oordeel regverdig

Hebreërs 12: 4-13

Die mens is 'n sondaar vanweë sy ongehoorsaamheid. Daarteenoor is God heilig. Sy regverdigheid eis dat Hy die sonde straf. Haat, swaarkry en verganklikheid is die gevolge van sonde. God straf in die tyd om ons op te voed, om ons te leer wie Hy is en om te maak soos Hy sê. Die straf in hierdie lewe het 'n opvoedende karakter, nie 'n vergeldende karakter nie.

God se straf oor die sonde is regverdig, maar die een wat dié regverdige oordeel van God dra, is Jesus Christus; dit dra Hy in ons plek. Wie nie glo dat Christus vir sy sonde gestraf is nie, moet self sy ewige straf dra. Wie glo dat Christus vir sy sonde gesterf het, kry die ewige lewe en nie die ewige dood nie. Elke sondaar moet hoor en glo dat Christus in sy plek gestraf is.

Wie die lyding van Christus onder die regverdige oordeel oordink, sal deur die krag van God teen die sonde stry. So 'n mens wat deur die verdienste van Christus vrygespreek is, sal gelowig verkondig: Christus is die Een wat in ons plek die regverdige oordeel van God gedra het.

Gesang 237

Ds TF Joubert

Swellendam

22 Maart

Christus - vir ons vervloek

Galasiërs 3: 1-14

In sy Woord sê God: *Daar rus 'n vloek op elkeen wat nie stiptelik alles doen wat in die boek van die wet geskrywe staan nie.* Om nie deur God gestraf te word nie, moet jy lewenslank stiptelik alles doen wat God in sy wet beveel. Jy moet jou hele lewe lank God en jou naaste volmaak liefhê, dan sal jy in die regte verhouding met God staan en die ewige lewe ontvang. God sê nie jy moet dit probeer doen en jou poging sal beloon word nie. Nee, slegs volmaaktheid is vir God goed genoeg, anders rus daar 'n vloek op jou.

Elkeen van ons sal beseef dat dit 'n onmoontlikheid is. As jy dink dat jy vryspraak van sonde kry deur hard te probeer en goed te doen, maak jy 'n groot fout. Slegs volmaaktheid is vir God goed genoeg.

Maak dit jou moedeloos? Nee, die goeie nuus is dat ons in vers 13 lees van die omruiling wat plaasgevind het: *Christus het ons losgekoop van die vloek wat die wet meebring, deur in ons plek 'n vervloekte te word.* Hy kry ons vervloeking en ons kry sy volmaaktheid. Voor hierdie blye boodskap kan 'n sondaar net ootmoedig wees en sy dankbaarheid betoon.

Gesang 387

Ds TF Joubert

Swellendam

23 Maart

Word alle mense gered?

Johannes 3: 16-21

Onder invloed van die humanisme is dit vir die moderne mens moeilik om te aanvaar dat nie alle mense die ewige lewe sal beërwe nie. Hierdie dwaaling sluit aan by die eeue-oue heidense gedagte dat die mens 'n vonkie goddelikheid in hom het wat net toegelaat moet word om verder te ontbrand! Hierdie heidense Grieks-Romeinse filosofie het ingehou dat die mens net toegelaat moet word om homself te ontwikkel sodat die verborge goedheid in hom tot volle ontplooiing kan kom. So word dit in ons tyd weer beklemtoon dat alle mense 'n aangebore reg op die beërwing van die ewige lewe het.

Met hierdie heidense gedagte word die uniekheid van die Christelike geloof

uitgehol en word Christus oorbodig verklaar! In vers 16 beklemtoon Johannes dit egter dat net dié wat in Hom glo, nie verlore sal gaan nie. Jesus sluit hierby aan as Hy in Johannes 14 met die skeptiese Tomas praat oor hoe 'n mens by God uitkom wanneer Hy sê: *Ek is die weg, die waarheid en die lewe. Niemand kom na die Vader toe behalwe deur My nie.*

Aanhangers van enige ander godsdiens behalwe die Chistelike geloof, kan onmoontlik weer by die Vader uitkom! Skerp dit vir u kinders in sodat hulle saam met u God dankbaar sal wees vir die gawe van hierdie verlossings-geloof.

Gesang 504

Ds PJ van der Merwe

Zoutpansberg

24 Maart

Regverdig én barmhartig

Nahum 1: 2-8

In die profeteboek Nahum openbaar God sy grootheid en anderswees wat verskil van dit wat mense van Hom dink. Wat ons in Nahum van God sien, klop nie met die kennis wat ons gewoonlik van God het nie. God is begaan oor sy volk, maar Hy is ook Een wat wreek. Sy toorn ontvlam en is gloeiend, maar Hy is ook lankmoedig.

Ons mag nie vir ons 'n god maak wat by ons denke en in ons omstandighede inpas nie, want so 'n mensgemaakte afgod is sonder enige krag. Sommige mense wil net God se liefdevolle, barmhartige optrede raaksien; die goeie God wat alle sonde oorsien.

Ander sien God as die straffende Regter wat voortdurend op die uitkyk is om ons dae te oordeel. Hulle sien Hom as 'n blinde noodlot wat houe na alle kante uitdeel. God pas nie in dié beelde in nie. Luister in die eerste plek na wat God in die hele Bybel oor Homself sê. Sien sy grootheid raak en hoe Hy in sy gloeiende toorn u sonde op Golgota straf met die dood van Jesus Christus. Maar sien ook dat Hy in sy barmhartigheid u van u sonde vryspreek met die dood van Christus en dank Hom daarvoor met u lewe.

Gesang 265: 1, 2

Ds TF Joubert

Swellendam

25 Maart

Sinnvolle lewe vanuit die verlossing

1 Petrus 1: 17-21

'n Mens kan verlossing nie behoorlik verstaan sonder die teendeel van wat dit is nie. Dit sien ons duidelik in vers 17 waar daarna verwys word dat die gelowiges God as Vader aanroep, terwyl daar ook na God se rol as Regter verwys word. Hy oordeel onpartydig oor elke mens: dit is die goeie nuus.

Die slegte nuus is dat almal skuldig is, en daarom verlore sou wees. Gelowiges het egter die voorreg om danksy Christus, die verlossing te ontvang en mag God daarom Vader noem. Hierdie voorreg mag nie misbruik word of goedkoop geag word nie. Daarom word gelowiges opgeroep om in eerbied vir God te leef.

Verlossing word beskryf aan die hand van twee beelde: die eerste hiervan is die loskoop van 'n slaaf. Slawe het aan hulle eienaars behoort. Hulle is op die slawemark of van ander eienaars gekoop. Loskoop beteken vrykoop om nie meer aan 'n eienaar te behoort en slawediens te doen nie. Verlossing word uitgebeeld as losgekoop te wees van 'n oorgeërfde sinlose bestaan. Dit is gewoon die sondige lewe: die aangebore ingesteldheid en tevergeefse lewe van mense wat op sigbare en verganklike dinge vertrou vir hulle geluk en lewe. Hierdie dinge kan egter nie die ewigheid of ware sin aan die lewe gee nie; dit word deur verlies en dood ontnem en laat mense in die steek. Dit is ook die lewe teen die wil van God, die lewe van *maak soos jy wil*, wat God se oordeel bring. Hierdie lewe loop uit op vernietiging. Gelowiges is hiervan vrygekoop om sinvol te kan leef, vir God te kan leef omdat hulle dankbaar is vir die verlossing, vir lewe met die wonderlike betekenis: om as kinders van God en erfgename van die ewigheid te mag leef.

Die tweede beeld waarmee verlossing beskryf word, is dat die betaalmiddel van die eerste beeld, die bloed van Jesus, nou verklaar word aan die hand van die paaslam. Dit herinner aan die uittog toe die bloed van die lamms aan die kosyne gesmeer is om die dood van die eersgeborenes af te weer. Jesus is ons volmaakte Paaslam. Sy bloed, sy dood, verseker ons verlossing. God bevestig dat Hy hierdie offer aanvaar het deur Jesus uit die dood op te wek, Hom te verheerlik deur met die hemelvaart aan Hom die ereplek in die hemel te gee.

Wie die verlossing aanvaar, leef sinvol, met betekenis en ken ware geluk. So iemand se geluk kan nie weggeneem word nie, want dit is nie gerig op dinge wat vergaan nie. Nee, ons geloof en hoop is op God gerig, op die verlossing wat Hy deur Christus bewerk het.

Gesang: 387

Ds GJ Malan

Mosselbaai

26 Maart

Afwesige dissipels?

Markus 15: 21-32

Dissipelskap vra selfverloëning, kruisdra en navolging van Jesus Christus. Markus se beskrywing van die kruisweg van Jesus laat die vraag ontstaan of die dissipels die naam waardig is. Die dissipels was nie daar om Jesus te on-

dersteun nie. Hulle moes, soos ons, van ander hoor wat op Golgota gebeur het. Die dissipels was afwesig en vreemdelinge, selfs teenstanders, moes hulle rol vervul: Simon van Sirene word gedwing om sy kruis te dra; teenstanders wil sy pyn verdoof; misdadigers word langs Hom gekruisig en teenstanders se kennisgewing verkondig die evangelie - nie die dissipels nie!

Markus roep tot die kerk uit: *So moet dit nie met julle wees nie!* Anders as die dissipels behoort die kerk, ons, elke geleentheid aan te gryp om ons liefde vir Jesus te bely en Hom te dien. Ons moet nie geleenthede laat verbygaan om ons dissipelskap uit te leef nie, maar onself verloën, ons kruis opneem en Jesus volg.

Die vergifnis van Jesus dra ook ons dissipelskap, want vanweë ons sonde laat ons dikwels na om ware dissipels te wees. Die kruis van Jesus Christus verkondig dat sy vergifnis van ons sonde ook vergifnis vir ons ontrou insluit; al die kere wat ons die naam *dissipel* nie werd is nie, word deur Jesus se soenoffer gedra. Daarom stap ons ryker van Golgota af weg. Markus het aangedui dat die soldate Jesus se klere geneem het en materieel gebaat het. Maar elkeen wat Jesus as Verlosser leer ken het, stap oneindig ryker weg - ryk aan die genade van God. Hoe stap óns van Golgota af weg?

Gesang 389

Ds GJ Malan

Mosselbaai

27 Maart

God bewys volkome genade

Markus 14: 26-31

Hoe word ons verhouding met God herstel? 'n Algemene antwoord is: Jy moet net jou kant bring dan sal God sy kant bring. Dit kom neer op 'n saak van vyftig-vyftig. God sal halfpad kom, solank jy halfpad kom, anders is daar geen hoop nie. So het die dissipels dit ook verstaan, en elkeen van hulle het belowe dat hulle Jesus nie sal verlaat nie, al voorspel Hy dit ook. Wat het egter gebeur? Almal het hulle woord gebreek! Petrus het Jesus verloën en die ander het gevlug. Markus skryf dat geeneen van hulle langs die sterwende Jesus gestaan het nie. Die vroue was die naaste, en hulle het ook op 'n afstand bly kyk. Ter wille van hulle veiligheid het die dissipels Jesus alleen gelaat; in Jesus se woorde: *van Hom afvallig geword*.

Waarom het Jesus hulle ontrou dan vooruit aangekondig as dit nie hulle ontrou kon verhoed nie? So het Jesus hulle werklike wese geopenbaar - hulle is onbetroubaar. Eers as Petrus met hanekraai vir Jesus verloën, sou Petrus homself sien soos God Hom sien, en so ook die ander met hulle afwesigheid by die kruisiging. Eers dán sou hulle verstaan waarom Jesus ook vir hulle

sterf en so die grootheid van God se genade raaksien. 'n Genade wat nie op 'n vyftig-vyftig verhouding steun nie, maar volkome genade van God se kant is.

Die gedagte dat 'n mens halfpad na God kan kom, is gegrond in die dwaling dat die mens oor 'n vrye wil beskik - dat die mens in staat is om vir of teen God te kan kies. Die vertelling oor die sondeval maak dit duidelik dat sedert die eerste mense daar net sprake kan wees van 'n sondige wil: dat mense altyd teen God vir hulleself kies.

Watter uitwerking het so 'n siening op 'n mens se godsdienst? Jou diens aan God word *werk*, 'n dure plig wat nie noodwendig sekerheid bring nie. Kyk maar hoe moes Luther na al sy pogings om *sy kant te bring*, in vertwyfeling uitroep: *Waar vind ek 'n genadige God?* Hy was steeds onseker of hy genoeg gedoen het om sy saak met God reg te stel. Dit bring mee dat die vreugde uit jou godsdienst verdwyn en jy God met 'n slawehart dien. Wie egter verstaan dat Jesus volledig alles gedoen het om ons saak met God reg te stel, word bevry tot ware vreugde en dankbaarheid en so iemand dien God van ganser harte.

Gesang 391

Ds GJ Malan

Mosselbaai

28 Maart

Vir ewig met God versoen

Hebreërs 7: 20-28

Wanneer iemand soos sy voorsate goed presteer, sê ons: *Dit is in hulle bloed*. Daarmee sê ons dit is 'n aangebore vernuf. Daar is iets wat ons oorleë het waarin ons ook goed presteer: die sonde! Dit is in ons bloed; van nature leef ons eerder vir onself as vir God. So 'n lewensaard beteken dat ons verhouding met God versteur is en dat die verhouding herstel moet word.

Die Bybel noem die herstel van ons verhouding met God *versoening*. Vir Israel was die hoogtepunt van versoening die jaarlikse Groot Versoendag, wanneer die hoëpriester met die bloed van die offerdier in die allerheiligste deel van die tabernakel of tempel vir die volk versoening gedoen het. Die Hebreërbrief dui aan dat hierdie versoening tekortkominge gehad het: die Levietiese priester word verhinder om vir altyd versoening te bring, want hy sterf en iemand anders volg hom op. Die hoëpriesters self was sondaars; om versoening te bring, was ook nie in hulle bloed nie. Die versoening deur die bloed van offerdiere was onvoldoende: offers moes aanhoudend herhaal word; volmaakte versoening was ook nie in die offerdiere se bloed nie.

Om eens en vir altyd volmaakte versoening te bring, het ons 'n hoëpriester nodig wat heilig, skuldloos en sonder smet is; 'n hoëpriester wat ewig sal bly! Daar is net Een so 'n hoëpriester: Jesus Christus! Maar hoe weet ons dit? Hoe weet ons dat sy hoëpriesterlike offer aan die kruis vir ons verlossing bring? Omdat Hy uit die dood opgestaan het; soos vers 24 dit stel: *omdat Jesus vir ewig bly!* Met sy opstanding het God bevestig dat Hy Christus se offer aanvaar het - dat die offer inderdaad volmaak en genoegsaam was vir die sonde van die ganse wêreld. Alleen Jesus het dit in sy bloed om volmaak versoening teweeg te bring tussen God en ons.

Gesang 392

Ds GJ Malan

Mosselbaai

29 Maart

Ek verwag van Jesus...

Markus 9: 2-9

Onstellend genoeg is ons geloof nie altyd sterk nie! Daar is hoogte- en laagtepunte. Die vraag is: Waarom is dit so?

Een van die antwoorde is dat gelowiges soms verkeerde verwagtinge het van wie Jesus is en wat Hy vir ons beteken. Dit was Petrus se probleem. Petrus beleef saam met Jakobus en Johannes Jesus se verheerliking op die berg. Hy was so beïndruk deur die openbaring van Jesus se Godheid dat hy die verheerlikte Jesus net daar wil hou deur verblyf te voorsien. So 'n Jesus wil hy volg en naby hom hou!

Jesus se heerlijkheid is egter net die een kant. Hy het gekom om die lydende Messias te wees. Volgens die Joodse tradisie was Moses en Elia voorlopers van die Messias, en die gesprek met hulle gaan volgens Lukas se berig, oor Jesus se *uittog wat Hy in Jerusalem sal voltooi*. Dit gaan oor Jesus se kruisweg, oor sy lyding en sterwe. Hier word dit uitgespel: Jesus die verheerlikte, die Seun van God, het gekom om te ly en te sterf! Dit is die soort Messias wat Hy is. Petrus se bergtop-ervaring, die hoogtepunt van sy geloofsbelevens van Jesus, word vir hom 'n afgrond! Soos tevore vra hy nie na wat God wil nie, maar na wat mense wil, wat hy wil. Petrus verwerp die lyding van die Messias ten gunste van die heerlijkheid. Markus steek dit nie weg nie, maar beskryf dit sodat ons kan sien Petrus se geloofsgrafiek het ook maar hoogte- en laagtepunte!

Nou, wanneer Petrus 'n geloofslaagtepunt beleef, tree God nader met die woorde: *Dit is My geliefde Seun. Luister na Hom*. God verwerp nie sy kinders wanneer hulle verkeerde verwagtinge van Jesus het nie. God kom hulle tegemoet en help hulle reg sodat hulle kan weet dat Jesus gekom het om

hulle sonde op Hom te neem, om die verhouding met God te herstel en so die lewe met die regte betekenis te vul.

Moses en Elia verdwyn en Jesus bly alleen agter by die drie. Die vraag is of Jesus alleen vir hulle en vir ons genoeg is? Wat verwag ons van Hom in ons daaglikse lewe? Die verwagting wat ons van Jesus behoort te hê, is dit: Hy herstel my verhouding met God.

Gesang 395

Ds GJ Malan

Mosselbaai

30 Maart

Geregverdig deur God alleen

Psalm 49

Die grootste vrees in enige mens se lewe is om ongeregtigheid te ervaar. Ongeregtigheid is 'n ervaring wat die mens sy vertrouë laat verloor in enige regsisteem en in mense.

In die sesde vers van hierdie gedig deel die digter vir ons sy groot vreugde mee: *Waarom sou ek my in moeilike tye kwel as ek bedrieg word...?* Sy vreugde is juis daarin geleë dat hy nie bang is vir die ongeregtighede wat mens in die loop van die lewe ervaar nie. Sy vreugde word gestaaf deur sy woorde: *Een mens kan tog nie 'n ander loskoop van die dood en aan God 'n losprys vir hom betaal nie.*

Die digter vind vreugde in die seker wete: Een saak kan die ongeregtighede van die lewe nie koop nie en dit is die lewe. Dit is waarom ons bely dat Jesus Christus ware en regverdige mens was. Jesus Christus word ware mens so dat die eis van God se geregtigheid gehoorsaam kan word: dat die menslike natuur wat Jesus Christus aanneem, vir die mens se sonde betaal. Daarom noem ons Jesus Christus ons Verlosser. Jesus Christus bring vir ons die vreugde dat ons deur God se geregtigheid en die offer van Jesus Christus, dit ontvang wat ongeregtigheid nie kan koop nie, naamlik die ewige lewe.

Psalm 49: 5, 6

Ds FJ Nortje

Outeniqua

31 Maart

Wat is ons lewensdoel?

Psalm 100

Psalm 100 val in twee gedeeltes uiteen. Die eerste gedeelte (verse 1-3) is deur die tempelgangers gesing in hulle opmars na die erediens. Die inhoud van hulle lied is 'n oproep tot die ganse skepping om tot eer van die Here te juig en Hom met blydschap te dien. Hoekom moet Hy geloof en gedien word? Is dit vir al sy gawes soos brood, reën en voorspoed? Is dit vir wat Hy doen?

Nee, nie in die eerste plek nie! Maar Hy moet geloof en gedien word vir wat en wie Hy is! Hy is God wat ons gemaak het! Ons is syne, ons is sy volk, sy eie kudde! Dit is rede genoeg om in die erediens voor Hom te kom met gejubel. Hulle juig, nie soseer oor die gawes van God nie, maar oor die God van die gawes.

Die tweede gedeelte van die psalm (verse 4-5) is 'n uitnodiging van die priesters as hulle die kerk se deure oopmaak en vir die singende gemeente sê: *Gaan sy poorte binne met dankliedere, sy tempel met lofsange, dank Hom, prys sy Naam....* Wat is dié rede vir hulle dank- en prysliedere? ...*want die Here is goed, aan sy liefde is daar geen einde nie, sy trou duur van geslag tot geslag.*

Hierdie ewigdurende trou van die Here wat só deur die Ou-Testamentiese kerk besing is, word veral vir ons duidelik wanneer die Here in sy Seun Jesus Christus, God met ons geword het. Hy is God met ons en ons is syne. Ons lof en dank en diens sal altyd sigbaar en hoorbaar wees wanneer ons by die kerkdeure ingaan om voor Hom te kom.

Psalm 100

Ds PJ van der Merwe

Zoutpansberg

1 April

Ons smart is Jesus se smart

Jesaja 53: 4-11

Voorspoed in die lewe is vir enige mens 'n bate - iets waaruit jy lewensvreugde put. Om 'n las in die lewe te dra, is 'n negatiewe ervaring wat geen bate inhou nie en beslis geen lewensvreugde bied nie.

Om die toorn van God te dra sodat die mens weer die vreugde van lewe kan ervaar, moes ook vir Jesus Christus 'n negatiewe ervaring gewees het. Die las wat Jesus Christus moes dra, beteken dat Hy die smarte van die mens moes dra. Hy word soos 'n melaatse verwerp en soos 'n misdadiger geslaan. Om die mens se smart te dra, is voorwaar 'n las, lyding in die ergste sin van die woord.

Maar wat vir die een mens negatief is, is vir die ander een positief. Hierdie bittere lyding en las wat die toorn van God oor die menslike sonde op Jesus Christus bring, maak van Jesus Christus die Kneg wat die lydensbeker ter wille van die mens drink. So word Jesus Christus Kneg wat die mens weer met God die Vader versoen sodat die mens weer geregtigheid en die lewe kan ervaar. In Hom is die enigste moontlikheid om met God en met ander mense in vrede en harmonie te kan leef.

Gesang 515: 1-3

Ds FJ Nortje

Outeniqua

2 April *Jesus Christus is die ware wysheid van God* 1 Korintiërs 1: 18-30

Die vraag na wie iemand is, word beantwoord aan die hand van die eienskappe waaroor daardie persoon beskik. Die eienskappe kan natuurlik uiterlik wees, soos die voorkoms van iemand, of dit kan ander eienskappe wees, soos die mate waarin die persoon bydra om ander mense se lewens te verryk en waardevol te maak. Natuurlik word die saak vir ons soveel makliker as daar gevra word na 'n baie spesifieke eienskap, naamlik, *wie het die mens met God verenig, wie is die Middelaar?*

Wanneer dié vraag gestel word, *wie is die Middelaar wat ware God en regverdige mens is?*, antwoord Paulus die vraag soos dit in 1 Korintiërs 1: 30 saamgevat is. Die Middelaar is Jesus Christus wat die mens se lewe waardevol kom maak het deur die vryspraak, die heiliging en die verlossing. Christus is Middelaar wat die mens met God die Vader versoen het. Hierdie daad waaraan die Middelaar, Jesus Christus, geken word, sê Paulus, is die ware wysheid wat van God af kom. Daarvoor dank ons God die Vader.

Gesang 401: 4

Ds FJ Nortje

Outeniqua

3 April *God se verlossingswoord in die profetemonde* Handeling 10: 43

Elke mens leef met sekerhede in die lewe waardeur jou lewenswyse en lewenstyl bepaal word. Van die grootste sekerhede in ons lewe is die antwoord op die vraag: *Hoe weet ek Jesus Christus is ook my Middelaar?*

Hoekom wil die mens hierdie sekerheid hê? Omdat die mens - bewus van sy sondige natuur, tog deel wil hê aan die geregtigheid, die heiligmaking en die volkome verlossing wat Jesus Christus vir ons 'n werklikheid aan die kruis op Golgota gemaak het. Die gelowige wil tog verander, soos Paulus vra dat ons die nuwe lewe in Jesus Christus sal lewe. Daarom vra die mens na dié sekerheid.

Petrus gee vir ons die eenvoudige sekerheid as hy sê: *Van Hom getuig al die profete dat elkeen wat in Hom glo, vergewing van sondes deur sy Naam ontvang.* Petrus bevestig enersyds dat al die profete deur die geskiedenis van Hom getuig en andersyds bevestig hy die profete se getuienis, dat elkeen wat in Hom glo, vergewing van die sonde ontvang! Dit is die geopenbaarde Woord van God. Dit is waarhede en sekerhede waarop ons ons lewens kan rig. Paulus bevestig dit aan Timoteus: God se Woord is betroubaar en kan sonder meer aanvaar word!

Gesang 255

Ds FJ Nortje

Outeniqua

4 April *Ons verlossing is deur Christus werklik* Kolossense 2: 16-19

Die werklikheid is iets wat ons weet en glo dat dit waar is! So is die mens werklik en so sal ons ook die eienskappe van die mens as werklik kan identifiseer. Elke mens weet dat sonde, soos huigelry, begeerte en so meer, 'n werklikheid in die lewe van mense is! Nie eers die hardkoppigste of die vroomste mens sal waag om dit te ontken nie. Daarom soek die mens na die werklikheid dat Jesus Christus vir ons volkome verlossing gebring het as die geopenbaarde liefde van God. Paulus sê aan die mense van Kolosse dat Jesus Christus die werklikheid is. Jesus Christus is die werklikheid wat vir die sonde verlore mensdom die volkome verlossing 'n werklikheid gemaak het.

Vir die mens hoef daar dus geen verskoning en beslis geen bron van wantroue of twyfel in Jesus Christus te wees nie. Hy het die verlossing aan die kruis 'n werklikheid gemaak. Trouens, wanneer ons die teksvers lees, verkondig Paulus ook aan ons die werklikheid en dat die twyfel en wanhoop wat die wêreld graag by gelowiges wil skep, 'n voorafskaduwing is van wat kom.

Gelukkig leef ons met dié sekerheid: Christus is die werklikheid!

Psalm 56: 5

Ds FJ Nortje

Outeniqua

5 April

Om onskuldig te ly

Hebreërs 2: 1-18

'n Mens wonder soms waarom Jesus onskuldig moes ly. Elkeen van ons het op een of ander stadium van ons lewens ook onskuldig gely. Ons het dit ervaar toe ons vals beskuldig is of toe iemand 'n leuen oor ons vertel het of toe ons gespot is oor iets waarvoor ons nie kon help nie. Die trauma van onskuldige lyding gaan lê gewoonlik diep in die menslike gemoed.

Die gedeelte uit dié Heidelbergse Kategismus handel oor Jesus wat onskuldig veroordeel en doodgemaak is. Dit wil gelowiges help om te verstaan dat lyding ook sin kan maak. Die teksgedeelte vertel van God se plan om die mens van die sonde en dood te verlos. Hier word beklemtoon dat God die dader is. Die rede vir hierdie daad is om die mens tot heerlikheid te lei. Om die mens uit sonde te verlos, het Christus mens geword, geheel en al, behalwe vir die sonde. Die veroordeling deur 'n wêreldse regter sou juis die klem laat val op sy onskuld en daarom sy sondeloosheid. So kon Hy die mens en sy probleme verstaan. Hy kon dieselfde lyding, pyn, swaarkry en verwerping ervaar as wat ons vandag nog ervaar. Hy moes die dood ervaar soos die mens dit ervaar. Maar Jesus se lydensweg loop op 'n kragtige heilsdaad uit, naamlik sy sterwe en oorwinning oor die dood.

Jesus moes onskuldig die menslike lydensweg loop om vir ons 'n pad te gaan berei. Dit vertroos ons om te weet dat God mens geword het om ons van die sonde en dood te bevry. Ons weet nou dat ons eie lyding draaglik kan word omdat ons Here lank gelede dieselfde pad geloop het en selfs nog meer: sy lydensweg het deur dood en hel gegaan, ons s'n gaan by die hel verby!

Gesang 572: 1

Ds DJD Taljaard

Sionshoogte

6 April

Magteloosheid

Hebreërs.2: 1-18

Daar is dinge waaroor die mens geen mag het nie, soos die sonde en die dood. Geen mens kan hom uit eie krag van sonde bevry of die dood oorwin nie. Ons beleef hierdie magtelose gevoel elke keer wanneer ons dieselfde sonde oor en oor begaan of wanneer ons by 'n oop graf staan.

Die teksverse verduidelik dat God deur Jesus Christus hierdie magsgreep van die dood en die sonde kom breek het. So word ons bevry van ons vrees vir die dood.

Die hoëpriester het in die Ou-Testamentiese dae versoening vir die sondes van die volk gedoen. Jesus word nou die Hoëpriester met die besondere eienskappe dat Hy barmhartig en getrou is. Hy is barmhartig omdat Hy een met die mens geword het en dus die probleem van die sonde verstaan; getrou, omdat Hy self in die dood ingegaan het om sy broers te verlos.

Nou kan ons verstaan waarom Jesus 'n ware mens moes word: Hy kon op geen ander manier indring in die problematiek van versoeking, sonde en die dood as om self daardeur te gaan en dit te oorwin nie. Hy het God se straf op die sonde kom dra sodat ons daarvan bevry kan word. Hy het hierdie menslike struikelblokke deurbreek en so die weg gebaan tot verlossing vir sy broers.

Terwyl ons steeds magteloos voel oor die sonde wat ons doen en mense daaglik nog sterf, verkondig hierdie verse aan ons dat die oorwinning reeds behaal is. Ons is nog besig met die veldslag, maar die oorlog is reeds gewen. Ons menslike onmag verander in Goddelike vertroue.

Gesang 354: 4

Ds DJD Taljaard

Sionshoogte

7 April

Bevry om dankbaar te lewe

Galasiërs 3: 1-14

God haat die sonde, maar Hy het die sondaar oneindig lief. Hierdie stelling

word dikwels aan ons verkondig, maar ons verstaan nie altyd die volle implikasie daarvan nie. Die volle implikasie van hierdie stelling is dat dit tot 'n dankbare lewe voor God behoort te lei - 'n lewe waarin ons God wil dien met ons hele hart, siel en al ons kragte en ons naaste liefhet soos onself.

Die sonde maak mense vervloektes, juis omdat God die sonde haat. Die vervloeking wat op my rus, is God se straf op die sonde, naamlik die dood. Jesus het nie op 'n normale, natuurlike wyse gesterf nie. Hy moes 'n vloek dra vir ons. Hy moes 'n vervloekte word om ons van God se vloek los te koop. In Deuteronomium 21: 23 word gesê: *...wie opgehang word, is deur God vervloek*. Christus betaal met sy eie lewe vir ons die afkoopbedrag. God het dit vir ons lewens betaal omdat Hy ons oneindig liefhet.

Terugskouend kan ons vra of ons erns maak met die feit dat ons vry en losgekoop is? Wat sou ons reaksie wees indien ons na jare se slawerny, met 'n swaar ketting om die been, skielik op 'n dag daarvan bevry sou word? Hoe sou dit ons lewe verander?

Deur ons geloof in Christus ontvang ons die verlossing wat Hy aan die kruis bewerk het. Die Heilige Gees wil ons juis help om elke dag as verlose sondaars te gaan lewe.

Gesang 387

Ds DJD Taljard

Sionspoort

8 April

Om vry te wees!

1 Johannes 3: 1-10

Dit is donker en koud. My arms is seer van die boeie. lewers, weet ek, skyn die son en motors ry in die pad, maar ek sal dit nooit weer sien nie. My straf, die dood.... Iemand draai die sleutel en maak die deur oop. Ek kyk nie eers meer op nie, want die enigste nuus is - dit is tyd vir die einde. Stil staan ek op en stap saam... maar dit is die verkeerde gang. Is hierdie dan nie die pad na die uitgang nie? Die stem sê: *Jy kan gaan. Iemand het vir jou ingestaan.*

Dit is waar, ek is uit! Die son is onverwags fel, die lawaai oorverdowend. Ek is regtig vry!

Ons is skuldig en staan veroordeel voor God. Al wat vir ons oorbly, is die ewige dood. Ons sal nooit onder die heerskappy van sonde kan uitkom nie. Ons sal altyd verkeerd doen, en daarom kan ons nooit by God uitkom nie en eindig ons lewe in die hel - daar is geen uitsig op enige toekoms nie!

Dan kom die goeie nuus. Jesus het in ons plek gely. Dit beteken Hy het ons losgemaak van die heerskappy van sonde en daarom kan ons nou leer om al hoe minder die verkeerde te doen. Dit beteken ons hoef nie meer hel toe te gaan nie, want Jesus het klaar vir ons gely.

Wil jy teruggaan tronk toe? Wil jy weer onder die sonde leef? Jesus se lyding het dit vir ons moontlik gemaak om te lewe. Kom ons leef dan met verantwoordelike keuses om God se wil te doen.

Gesang 387

Ds JA van der Westhuizen

Randfontein-Midpark

9 April

Om verseker te wees

Hebreërs 9: 15-22

Hierdie is die uiterste wil en testament van ... die Heer.

Hiermee vergeef Ek al jou, mensekind, oortredinge en gee aan jou die beloofde ewige erfenis. Dit is My genadegawe aan jou.

Om hierdie ongelooflike testament geldig te kon maak en die genade van God te kan ontvang, moes iemand sterf. Iemand wat God se toorn en die hele mensdom se sonde kon dra, naamlik Jesus. Van hierdie erfenis en genade verdien ons niks nie, want God skuld ons niks nie. Intendeel, ons is skuldig voor God. Ons is sy kinders, sy eiendom, sy verteenwoordigers op aarde en ons steek Hom in die skande omdat ons 'n lewe van haat en selfverheerliking leef. Ons behoort God te probeer vergoed vir al die kere wat ons Hom teleurstel. Maar dit is te veel - ons kan nie eers begin om te probeer nie.

Dan kyk God na ons en sê: My liefde vir jou is groter as dit. En dan gee Hy ons sy testament, sy genade.

Wat maak ons, mensekinders, met ons erfenis? Ons kan dit verwerp en voortleef in ongeloof en sonde asof God nie bestaan nie. Of ons kan sy genade vir ons toeëien en 'n lewe van liefde gaan leef volgens sy wil en so sy liefde in die wêreld indra.

Psalm 9

Ds JA van der Westhuizen

Randfontein-Midpark

10 April

Jy is deel van Christus

Romeine 5: 18-21

In die dagstukkies tref ons drie partye aan. Elkeen doen iets wat gevolge het. Dit is soos 'n klip wat in die water gegooi word en die rimpels wat dit maak, hou aan en aan.

Ons spel die eerste een met 'n klein lettertjie: *mens*. Of ons noem hom Adam, die eerste mens. Sy sondegolwe laat ons verdrink. Ons het sy sonde geërf. As jy dit nie wil glo nie, ken jy nie jouself nie. (Ouers kan voorbeelde aan kinders noem).

Die tweede Persoon wat iets baie belangrik gedoen het, is *Jesus Christus*. Hy het aan die kruis op Golgota die straf op Adam se sonde gedra. Maar ook die straf op alle mense se sonde.

Dit is belangrik om te weet dat Jesus Christus se verlossingswerk saamloop met die werk van die derde Persoon, die *Heilige Gees*. Hy bewerkstellig die geloof in ons.

Ons weet uit die Bybel dat Jesus ongeveer 2 000 jaar gelede aan 'n kruis vasgespyker is. Maar dit beteken niks as ek nie gló dat Hy dit vir my gedoen het nie. Sonder geloof gaan Adam se golwe my nog laat verdrink. Ek, en enige ander mens, word slegs gered as ons glo. Deur geloof (deur die werking van die Heilige Gees in ons) word ons in Christus ingelyf en eien ons sy verlossing toe.

Baie mense weet van Christus, maar sal ongelukkig verlore gaan omdat hulle nie glo nie. Kom ons dank die Here dat Hy Christus en die Heilige Gees aan ons gegee het.

Gesang 493: 5-6

Ds LJ Strauss

Port Elizabeth

11 April

Die Here was bang!

2 Petrus 2: 18-25

In hierdie week gaan ons Vrydag terugdink aan hoe Jesus gespot, geslaan en gekruisig is. Kom ons luister in vandag se siltetyd na die betekenis van die woord *gely*.

Om te ly, beteken om verskriklik swaar te kry. Dit kan die gevolg wees van armoede of siekte of pyn. Die lyding vererger as 'n mens dit nie verdien om swaar te kry nie, as die lyding onregverdig is.

Jesus het nie verdien om gestraf te word nie, want Hyself het geen sonde gehad nie. Alles wat met Hom gebeur het, was onregverdig. Ons moet ook onthou dat Hy God is wat self mens geword het. Dit was die grootste lyding. Die Sondelose kom tussen sondaars woon om (onregverdig) in hulle plek gestraf te word. Jesus word mens met die doel dat Hy doodgemaak moet word. Hy word verneder. Hy bid omdat Hy bang is. Hy is alleen - die dissipels slaap. Lank voor hulle - lewenslank - het Hy geweet wat op Hom wag. Sy lyding was lewenslank sielkundig en aan die einde pynlike liggaamlike lyding.

En nou kla ons so gou as dit nie met ons goed gaan nie. Uit die Skrifgedeelte lei ons af dat sekere base onredelik was met hulle Christelike bediendes. Die Bybel spoor hulle aan om dit te aanvaar solank dit ter wille van hulle geloof is, want Jesus het sy onregverdige lyding verduur.

'n Gelowige dra sy kruis. Dit is bewys daarvan dat jy glo in Hom wat onverdiend in jou plek gestraf is. Hou dit in gedagte as jou wettige besware niks oplewer nie en jy ter wille van jou geloof ly.

Gesang 389: 2, 3

Ds LJ Strauss

Port Elizabeth

12 April

Iemand is vir my geoffer...

Efesiërs 4: 25-5: 5

Hierdie Skrifgedeelte gee baie voorbeelde oor die regte manier om voor God te lewe. Ons kan ook sê dat iemand wat God liefhet, lewe soos dit hier beskryf word. God is gelukkig met iemand wat so lewe. Maar nou kan 'n mens 'n fout maak deur te dink dat jy as 'n sondaar met trappies na God toe kan opklim as jy al hierdie mooi en goeie dinge doen. Jy kan dink dat God jou moet aanvaar omdat jy jouself aan God offer: Jou leuens, woede, harde werk, vuil taal en begeertes gee jy prys en nou moet God met jou tevrede wees. Dit klink baie mooi, maar onthou wat Paulus sê: *Die goeie wat ek wil doen, doen ek nie, maar die slegte wat ek nie wil doen nie, dit doen ek* (Rom 7: 19).

Met al my mooi voornemens klim ek een trappie, maar gly 'n paar terug. Self kan ek nie by God kom of vir Hom aanvaarbaar wees nie. Die offer wat Christus gebring het en die liefde wat Hy daarmee bewys het, is vir God aanneemlik. In die Griekse taal staan daar dat dit 'n offer is wat lekker ruik (Ef 5: 2c). Sy offer is ook die enigste offer wat God aanneem. Ek kan nie vrede met God kry deur dit te koop soos in die sestiende eeu deur die Roomse pous aan mense vertel is nie. Ek kan dit nie verdien soos die Fariseërs dit wou doen nie. Dit help nie ek onttrek my en gaan bly agter dik mure om so van die sondige wêreld af te vlug en self sonder sonde te word nie. Ek kan my nie tot Allah of Boeddha wend vir die ewige lewe nie. Nee, Christus het Homself gegee as die enigste aanneemlike offer. En nou kan ek uit dankbaarheid in die wêreld teen die sonde stry.

Gesang 292: 1

Ds LJ Strauss

Port Elizabeth

13 April

Vervloeking bring versoening

Galasiërs 3: 1-14

Die bekende Griekse filosoof, Sokrates, het gesê dat daar soms 'n groot mate van *ironie* in die keuses van die mens geleë is. Dit is ironies dat die Jode daarop aangedring het dat Jesus nie op die tradisionele manier tereggestel

sou word nie (steniging, soos in die geval van Stefanus), maar dat Hy eerder gekruisig moes word. Dit is dan ook hierdie vorm van straf wat vir ons die antwoord verskaf van wat dit beteken dat die kruisdood deur God vervloek is.

Toe Jesus aan die kruis gehang is, is Hy tot 'n vloek gemaak. As vervloekte het *almal* en *alles* Hom verlaat - *alles* op die aarde en in die hemel - ook God het Hom verlaat. Hierdie vervloeking, verwerping, verstoting en verlatenheid kom tot uitdrukking wanneer Jesus uitroep: *My God, my God, waarom het U My verlaat?*

Die kruisdood van Jesus Christus was inderdaad vir God 'n vervloeking, maar dit was 'n noodwendige gebeurtenis. In en deur die vloek van die kruis lê die *versoening* tussen God en mens opgesluit. Ter wille van ons, sy kinders, moes Hy die vloek van God dra sodat ons van die vloek vrygespreek kan word. Die resultaat hiervan is dat ons in die plek van die vloek van die kruis God se *seën* en *liefde* kan ervaar. Sodoende is die eenheid tussen God en mens herstel en daardeur kan ons die volle sin en betekenis van die geboorte van Jesus Christus ervaar: *Die Woord het mens geword en onder ons kom woon. Ons het sy heerlijkheid gesien, die heerlijkheid wat Hy as die enigste Seun van die Vader het, vol genade en waarheid.* Die vloek van die kruisdood is dus by uitstek die simbool van Jesus se betrokkenheid met en liefde vir almal wat in Hom glo.

Gesang 387

Dr JD Gericke

Port Alfred

14 April

Die Lewende moes sterf

Lukas 23: 44-49

Jesus se laaste woorde aan die kruis: *Vader, in u hande gee Ek my gees oor*, is ook die proklamasie van God dat die gebeure aan die kruis voltooi is. Die Seun van God is dood. Ons kan vra of die sterwe van Jesus Christus nie in stryd is met die woorde van Johannes wat gesê het: *In Hom was daar lewe, en dié lewe was die lig vir die mense. Die lig skyn in die duisternis, die duisternis kon dit nie uitdoof nie.* Hoe is dit moontlik dat Hy wat die waaragtige lewe in Hom gehad het, wat die wil van sy Vader in hierdie wêreld tot openbaring gebring het, wat siekes genees en dooies opgewek het, sterf?

Die antwoord op hierdie en soortgelyke vrae is eenvoudig: Jesus moes sterf. Dit was 'n noodwendigheid. Hy moes tot *in die dood* verneder word. Die rede hiervoor is omdat dit deel was van die vloek wat op Hom gerus het. Nog meer, deur Hom te verlaat, het sy Vader die moontlikheid daargestel

dat sy Seun sterf. Dit maak dit vir ons duidelik dat in en deur die vloek wat daar op Hom gerus het, asook sy sterwe aan die kruis, die hand van God sigbaar was. Hy, in Wie daar waaragtige lewe was, word deur God tot in die dood verneder. Hierdie vernedering moes plaasvind aangesien dit deel van God se *geregtigheid* was - 'n geregtigheid wat sedert die skepping van die wêreld aan die mens bekend was. Dit was sy *wil* dat sy Seun, Jesus Christus ook aan die mag van die dood onderwerp moet word - die dood as straf vir die mens se sonde.

In die dood kom ook die *waarheid* van God tot openbaring soos dit in sy Woord ontvou word - die Woord wat, soos Johannes daarvan getuig, van die begin daar was, en self God was. Jesus Christus was tot *in die dood* toe verneder. Dit is waar dat Hy die volle losprys vir ons sonde aan die kruis betaal het. Dit is net so waar dat ons wat in Hom glo, sy liefde en trou elke oomblik sal ervaar. Die volle inhoud van hierdie waarheid sal ontvou wanneer alles met sy wederkoms in vervulling sal gaan.

Gesang 422

Dr JD Gericke

Port Alfred

15 April

God het ons lief - tot die dood toe

Johannes 13: 1-17

Dit gaan 'n mens se verstand te bowe waarom God Homself tot die dood verneder het. Volgens Romeine 8: 1-3 is dit hoe dit moes wees. Om daaroor te redeneer, sal mens tot die slotsom kom dat God in der waarheid Homself verneder het om van Homself rekenskap te eis vir ons sondes. 'n Vraag wat hieruit na vore kom, is: Waarom het God Homself nie die pyn en lyding gespaar en ons eenvoudig net vanuit die hemel kwytsgekeld nie? Waarom moes Hy sterf?

Ons sou op geen ander wyse God se liefde vir ons ten volle besef het as dit nie so gebeur het nie. Hy het sy liefde so vir ons getoon deur dit persoonlik aan ons mee te deel. Nou kan ons dit op geen manier ontken nie. Baie dinge aangaande God is vir ons duister, maar ons weet verseker dat Hy ons liefhet. In die Skriflesing (vers 1) word Jesus se liefde beklemtoon en dit vind gestalte in die was van sy dissipels se voete. Dit toon ook hulle deelgenootskap aan die verlossing. Ons word ook opgeroep om in liefde so op te tree.

God het ons so lief dat Hy Hom diensbaar gestel het vir ons en selfs bereid was om vir ons te sterf. Jesus se liefdesdaad bereik sy hoogtepunt deur sy sterwe.

Gesang 381 (veral strofe 2)

Ds JJ Greyling (jr)

Cradock

Daar is vele bewegings wat meen dat Jesus nie gesterf het nie. Die Islam-godsdien reken dat Jesus in 'n skyndood ingegaan het en dat Hy sy bewus-syn herwin het. Volgens hulle was Jesus net 'n profeet en het Hy later weer te sterwe gekom. Ander mense meen dat Jesus net 'n goddelike dimensie gehad het en dat Hy nie ook mens was nie. Volgens hulle kan God nie sterf nie en was dit net 'n bedrogspul.

Die feit dat Jesus begrawe is, laat geen twyfel daaroor dat Hy dood was nie! Hy was nie net dood nie, maar is ook begrawe. 'n Mens begrawe mos nie 'n persoon wat nie werklik dood is nie. God sê mag word hierdeur duidelik - Hy kan sterf, maar sy almag word ook geopenbaar wanneer Hy uit die dood opstaan.

Deur die besonderhede van Jesus se begrafnis te beskryf, verseker die Bybel ons dat ons nie oor die waarheid van die gebeure moet twyfel nie. Al probeer watter beweging om die teendeel te bewys, en al sê die wetenskap of ons logika vir ons anders, die Bybel se boodskap staan vas: Jesus is ook God; Hy het vir ons sonde gesterf, is begrawe en het weer opgestaan, sodat diegene wat deur Hom met geloof begenadig is, gered word.

Ons het nou die troos dat ons nie hoef te wonder oor of te twyfel aan die boodskap van die Bybel nie. Ons het die wete dat, as ons daaraan vashou, ons deel daaraan het.

Gesang 410: 1, 2

Ds JJ Greyling (jr)

Cradock

17 April *Ons het deel aan Christus se opstanding* 1 Korintiërs 11: 23-26

Die mens het vanweë die sondeval in die kloue van die dood beland. Geen mens kan aan die dood ontsnap nie. Die aarde is deur die mens se toedoen ook aan verganklikheid onderwerp. Vir diegene wat bejaard of terminaal siek is, is die dood 'n donker wolk wat nadersluip. Dit maak nie saak wat die mense sê nie, dit bly 'n moeilike saak om te oorkom of te aanvaar.

Ons vooruitsigte sou donkerder gelyk het as die dood die einde van alles sou wees. Gelukkig staan ons volgens vers 25 onder 'n nuwe verbond. Deur sy opstanding uit die dood bring Jesus 'n alternatief vir die ewige dood, naamlik die ewige lewe.

Hoe kry ons deel aan die ewige lewe? Ons het daaraan deel deur dit wat met die nagmaal uitgebeeld word; die nagmaal dui daarop dat ons deel het

aan Jesus se liggaam. Hy het ons aangeneem en deel van sy dood en opstanding gemaak. Ons hoef nie bekommerd daaroor te wees nie. Ons hoef nie daaroor te wonder nie. Wie sy genade toeëien, het die ewige lewe!

Gesang 399: 1

Ds JJ Greyling (jr)

Cradock

18 April

Tot nuwe lewe geroep, deur Jesus

Kolossense 3: 1-17

Dit is goed en wel dat ons sal besef dat ons aan Jesus behoort. Maar wat is die uitwerking daarvan in ons lewens? Volgens 1 Korintiërs 6: 12-20 het sommige gelowiges Jesus aanvaar, maar hulle wou nog deel hê aan die plesier van die wêreld. Hulle het gereken dat God alles geskep het om te gebruik en daarom het hulle hulself daaraan oorgegee. Sommiges het selfs seksueel losbandig opgetree. Dit het 'n verrotte geestelike lewe tot gevolg gehad. Die feit is dat ons deel uitmaak van die liggaam van Christus en met 'n verrotte lewe skend ons Jesus se liggaam. Dit kan nie wees nie! 'n Verrotte lewe maak nie deel van Jesus se liggaam uit nie. Dus, indien jy in Jesus wil deel, moet jy 'n nuwe lewe leef, 'n lewe soos in Kolossense 3 beskryf word. Die ou lewe lei tot die dood, die nuwe lewe lei tot Christus. 'n Mens kan nie met die een voet op die aarde en die ander een in die hemel leef nie. Jy moet daadwerklik besluit of jy wil leef soos 'n kind van God wat reeds deel het aan sy koninkryk.

Hiermee word nie verwag dat ons eensklaps sondeloos sal word nie. Ons moet ons sondigheid besef en soos vers 10 dit stel, al meer omvorm en vernuwe na die beeld van God. Ons sal nooit sondeloos wees nie, maar ons moet streef om die voorbeeld te volg wat Jesus vir ons gestel het.

Gesang 377: 2

Ds JJ Greyling (jr)

Cradock

19 April

Die ewige lewe saam met Christus

Genesis 3

Die dood is oor alle mense gebring deur die eerste mens se ongehoorsaamheid in die tuin van Eden. Dit is 'n vloek van God wat die mens oor homself gebring het. Jesus is die tweede mens wat die vloek breek deur uit die dood op te staan. Sodoende het Hy vir alle mense die toegang tot die ewige lewe oopgemaak.

Met die koms van Jesus wil God hê dat ons vir ewig saam met Hom moet leef in sy koninkryk. Daarom het Hy Jesus gestuur om die vloek te breek.

Die ewige dood word gebreek deur Jesus se opstanding. En so word ons verlos uit die bande van die dood.

In 1 Korintiërs 15: 35-53 lees ons dat ons met ons opstanding uit die dood 'n nuwe verheerlikte liggaam sal beklee, 'n liggaam soortgelyk aan die van 'n hemelligaam en nie meer 'n aardse liggaam hê nie. Ons sal nie 'n god word nie, maar ons sal lyk soos die beeld van die hemelse. Ons sal wel ons eie identiteit behou en van alles bewus wees. Al hierdie dinge sal in 'n oogwink plaasvind. Dit is niks om oor bekommerd te wees nie, dit is eerder iets om na uit te sien!

Gesang 588: 2

Ds JJ Greyling (jr)

Cradock

20 April

Dadelik by God!

Lukas 16: 19-31

Watter troos gee die opstanding van die vlees aan jou?

Dit is interessant dat die Heidelbergse Kategismus oor die laaste twee artikels van die Apostoliese Geloofsbelofte na troos vra. Vraag 57: *Watter troos gee die 'opstanding van die vlees' aan jou?* Vraag 58: *Watter troos skep jy uit die artikel van die 'ewige lêwe'?*

Die gedagte aan troos veronderstel dat daar hartseer of onsekerheid is. En hier gaan dit spesifiek oor die dood. Ons almal moes al mense waarvoor ons baie lief was, aan die dood afgestaan het waarop hartseer, verdriet en tranes volg. En tog is daar wonderlike troos ook! Want ons as kinders van God glo immers dat die dood nie die einde is nie. Dit is ons onwrikbare geloof in die *opstanding van die vlees*.

Kom ons onderskei tussen twee sake: die dood self en die opstanding van die vlees uit die dood. Vandag praat ons eers oor wat met die dood gebeur? Die verhaal van die ryk man en Lasarus gee vir ons so 'n vinnige kykie op wat na die dood gebeur. Baie versekerd sê Lukas 16: 22 dat toe Lasarus gestorf het, hy na God is. Is dit nie ook wat Jesus vir die misdadiger aan die kruis gesê het nie? *Vandag sal jy saam met My in die paradys wees* (Luk 23: 43). Die wonderlike troos vir die kind van God is: as ek sterf, gaan ek dadelik na God! Die liggaam word wel begrawe, maar ek is reeds by dié Een wat my naam ken en my naam in sy handpalm gegraveer het! Mōre praat ons oor wat met die liggaam gebeur.

Gesang 422: 1-3

Ds MR Pienaar

Laevel

Gister het ons gepraat oor die wonderlike nuus dat, as ek sterf, ek dadelik na God toe gaan. Maar nou kan ons wonder: Wat gebeur met my liggaam? Dit word dan begrawe. Hoe gaan my nuwe liggaam lyk? Ons weet nie. Gaan dit anders wees as dié een wat ek nou het? Ja! Paulus sê dat ons vernederde liggaam, ons swak en sieklike liggaam, ons onvolmaakte liggaam, beslis anders sal wees. Dit sal-soos Christus se verheerlikte liggaam wees (Fil 3: 21). Hy sal dit self doen met dieselfde krag waarmee Hy alles aan Hom onderwerp het! Hoe hierdie dinge gaan gebeur, weet ons nie. Ons moet ons ook nie daaroor bekommer nie. Ons weet net dat dit wel gaan plaasvind.

En hierin lê die kind van die Here se troos! Paulus gebruik 'n pragtige beeld in 2 Korintiërs 5: 1. Ons aardse lewe en liggaam word beskryf as 'n tent. Nou weet ons dat dit lekker is om in 'n tent te kampeer. Maar dit kan baie koud of baie warm word in 'n tent. Die wonderlike troos is dat hierdie tentwoning verander gaan word in 'n verheerlike liggaam - soos Christus s'n! Dit sal sonder gebreke, sonder siektes, sonder kwale wees. Volmaak - soos net God dit kan maak.

Gesang 590: 1, 2

Ds MR Pienaar

Laeveld

22 April Vanuit 'n tent na 'n geboude huis! 2 Korintiërs 4: 16-5: 10

Watter troos skep jy uit die artikel van die 'ewige lewe'?

Weer eens - die vraag na troos! Watter troos skep jy uit die artikel van die ewige lewe? Nou waarom sal daar na troos gevra word? Troos impliseer hartseer, en die ewige lewe is allermins iets om oor hartseer te voel! Om terug te keer na Paulus se gedagte van die aardse lewe as 'n tentwoning waaroor ons gister gepraat het: dit is dalk presies dié rede waarom ons partykeer onseker voel as daar van die ewige lewe gepraat word. Want eintlik is dit lekker in die tent. Ja, party dae is dit baie warm en ander dae is dit koud. Soms is daar hartseer, ellende en swaarkry, maar meestal bly ons baie lekker in ons tentjie, dankie!

Paulus sê ons voel eintlik bedruk, want ons wil nie afstand doen van ons tentwoning nie. En solank ons in die tentwoning bly, woon ons nog nie by die Here nie. Die troos is dat die Here by ons is. Tydens die dae wat my tentjie deur die winde van hierdie lewe uitmekaargeruk word, kan ek nogtans 'n rustigheid en vrede ervaar. Want ek weet verseker dat Christus my reeds

vrygespreek het! En ek kan met verlange uitsien na daardie dag wat ek werklik volkome by my Here sal wees - vir ewig!

Gesang 590: 1, 2

Ds MR Pienaar

Laeveld

23 April

Wie lewe in ewigheid?

Matteus 7: 21-23

Wie gaan almal die ewige lewe beërwe? Dalk baie minder as wat ons dink! Veral as ons hoor wat Jesus sê in hierdie gedeelte wat ons saamgelees het: *Nie elkeen wat vir My sê: 'Here, Here', sal in die koninkryk van die hemel ingaan nie, maar net hy wat die wil doen van My Vader wat in die hemel is!*

Nee, ons as kinders van die Here hoef nie te skrik vir hierdie woorde nie. Die gedagte wat hier na vore kom, het te doen met ons verhouding met God. Ek kan myself tog nie wys maak dat ek kan lewe soos ek wil, kan maak soos ek wil en dan nog steeds net *Here, Here* hoef te skree om die ewige lewe te verkry nie! Die persoon wat dit dink, het nie 'n innige verhouding met God nie. Om 'n verhouding met God te hê, beteken om saam met God te wandel, elke dag, elke sekonde van die dag. As ek vir God lief is, sal ek eers toets of dit wat ek sê, dit wat ek dink, dit wat ek doen, vir Hom aanvaarbaar is. As ek bereid is om so te lewe, ja, dan het ek 'n herstelde verhouding met Hom.

Dit is die Bybelse troos vir elke gelowige wat sterf of 'n geliefde moet begrawe. Iemand wat in 'n herstelde verhouding met Christus geleef het, bly daarin lewe. Die dood kan hom van alles skei, maar nie van Jesus Christus nie!

Gesang 602: 1-5

Ds MR Pienaar

Laeveld

24 April

Witter as sneeu

Johannes 3: 16-18

Die Fisika gebruik 'n dik driehoekige stuk glas, naamlik 'n prisma, om dispersie en refraksie te laat plaasvind. Dispersie is die verspreiding van wit lig in kleure. Refraksie beteken dat 'n straal wit lig by die een kant van die prisma ingeskyn word, waarna die wit lig dan in die sewe kleure van die reënboog opgebreek en aan die anderkant van die prisma uitgestraal word. Die teendeel is ook waar. As die spektrum van kleure by 'n prisma ingeskyn word, kom daar aan die anderkant van die prisma net 'n straal wit lig uit!

In 'n sekere sin is Christus ons prisma. Al die verskillende kleure van ons

sonde val op Jesus. En as God die Vader deur Jesus Christus na ons kyk, sien Hy net die wit lig uit ons lewens skyn. Ons is in Christus voor God geregverdig en erfename van die ewige lewe. Die bloed van Jesus Christus reinig ons van alle ongeregtigheid. Die bloed van Jesus Christus was ons witter as sneeu. Dit is die wonder van die geloof in Jesus Christus. Die Bybel leer ons dat ons gered sal word as ons in Christus glo en alles aanvaar wat Hy uit genade aan ons bied. Christus is ons voorspraak by die Vader. Wanneer God die Vader na ons kyk, sien Hy nie ons veelkleurige sondes raak nie, nee, Christus staan as 't ware tussen ons en die Vader en sy offer beteken dat God die Vader ons as gereinig, skoon en sonder sonde sien en liefhet.

Psalm 51: 2, 3

Ds JHL Truter

Letsitele

25 April

Uit genade gered

Hebreërs 2: 5-9

Wat is 'n mens werd? Iemand het eenmaal die mens se waarde chemies bepaal en in eenvoudige terme klink dit min of meer so: 'n Gemiddelde persoon se liggaam bevat genoeg suiker om 'n koppie koffie te versoet, genoeg sout om 'n soutpotjie mee te vul, genoeg yster vir een groot spyker, genoeg kalk om 'n hoenderhok mee af te wit, genoeg koolstof om as bestanddeel vir sowat 9 000 potlode te dien en genoeg vet vir 'n paar stene seep. As dit in geldwaarde bereken sou word, is die mens materieel gesien, minder as 'n slagskaap werd.

Ons is eintlik maar niks werd nie. Dit is egter die wonder van dit alles. Ons kan God met niks omkoop of ons verlossing verdien nie, maar God het ons, sonder dat ons dit verdien, uit louter genade gered. Ons was vir Hom soveel werd dat Hy sy ereposisie aan die regterhand van sy Vader prysgegee het om as die minste tussen ons te kom woon. Hy het sy geestelike wese prysgegee om in 'n fisiese liggaam vasgevang te word. Hy was tydloos, maar Hy het sy tydlose bestaan opgeoffer om aan tyd gebonde te wees. Hy wat alles besit, het nie eers 'n plek gehad om sy kop neer te lê nie. Dit het Hy alles gedoen om ons te red. Ons wat minder as 'n slagskaap werd is, is ten duurste vrygekoop. Christus het dit alles gedoen om aan ons waarde te gee. Die prys van God se genade was sy eie Seun, Jesus Christus. Wat 'n wonderlike voorreg om aan so 'n God te behoort!

Psalm 8: 1, 4, 5

Ds JHL Truter

Letsitele

'n Geheime sonde wat hy lank gelede begaan het, was vir 'n geliefde predikant 'n baie swaar las wat diep in sy hart gegraveer was. Hy het die sonde lank tevore gedoen en niemand het geweet wat hy gedoen het nie. Maar hulle het wel geweet dat hy berou daaroor gehad het. Tog het hy jare lank swaar gedra aan die skuld van die daad.

'n Vrou in sy gemeente, wat baie lief vir die Here was, het die predikant vertel dat sy elke oggend, met haar stiltetyd, persoonlik met die Here praat. Die predikant was maar skepties oor die gesprekke en hy sê op 'n keer vir haar: *As jy weer met die Here praat, moet jy Hom asseblief vra watter sonde jou predikant gedoen het toe hy nog gestudeer het.* Die vrou het ingestem. 'n Paar dae later het die predikant haar by die kerk gesien en nuuskierig gevra: *Het die Here jou al besoek? Ja, sê sy. En het jy Hom gevra watter sonde ek gedoen het? Ja, ek het die Here gevra, sê sy. Wel, en wat het Hy gesê? Hy het gesê: Ek kan nie onthou nie!*

Die verhaal kan dit nie beter uitdruk nie, want dit is presies hoe God werk. Die vergifnis wat ons in Christus ontvang, is volkome. Paulus druk dit juis in 1 Korintiërs 13: 5 uit: *Die liefde ... hou nie boek van die kwaad nie.* God het dit vir ons geleer, want dit is presies hoe God ook is. Hy vergewe ons nog voordat ons bely het. Wat God betref, is ons sondes vergewe en vergeete. Hy verwyder ons sonde en dink nooit weer daaraan nie. Ons moet net leer om in sy vergifnis te berus en die skuld en skaamte van die sonde te laat vaar. Dan kan ons in die versekering van ons verlossing lewe en God se rus en vrede ervaar.

Gesang 493: 4, 6

Ds JHL Truter

Letsitele

27 April

Geloof

Jakobus 2: 14-17

Die Bybel leer dat 'n mens gered word deur 'n ware geloof in Jesus Christus. Die vraag is: Hoe weet ek ek het 'n ware geloof? Almal kan sê: *Ek glo.* Selfs die duiwels kan dit sê, maar dit beteken nie dat hulle gered gaan word nie. Jakobus sê dat 'n ware geloof uit dankbaarheid vir jou verlossing deur jou werke gemeet kan word. Jou werke is die toets van jou geloof. As jy jou geloof sou toedruk, moet jou daad jou geloof kan aandui. In 'n jaar is daar gewoonlik 365 dae; 8 760 ure; 525 600 minute; 31 536 000 sekondes of oomblikke! Met hoeveel van hierdie oomblikke is jou geloof as daad van

dankbaarheid sigbaar? As jy 'n derde van hierdie tyd aftrek vir wanneer jy slaap, het ons elke jaar van ons lewe 21 miljoen oomblikke om van hierdie wêreld 'n beter plek te maak waarin meer genade, barmhartigheid en vrede seëvier. Dit is waarvoor God ons in Jesus Christus geroep het. Jy het 21 miljoen geleenthede om jou geloof deur jou dankbaarheid ten toon te stel. Hoeveel van hierdie geleenthede het jy gebruik om vir God te wys dat jy waarlik in sy verlossing glo? Daar bestaan nie iets soos 'n ondankbare, onbetrokke gelowige nie.

Dit is vir ons wonderlik om te hoor dat Christus ons uit genade red en ons sonder verdienste vryspreek. Ons moet dit egter ook duidelik verstaan dat 'n geloof wat nie vrugte van dankbaarheid dra nie, ons nie deel sal laat kry aan die ewige lewe en die beloftes van God nie.

Gesang 308: 1, 2, 5

Ds JHL Truter

Letsitele

28 April *Geloof is 'n geskenk tot regverdiging* 1 Korintiërs 1: 18-31

Ons hoor gereeld in die kerk dat lidmate skuldgevoelens ervaar. Ons sê maklik vir mekaar: *Ek is 'n te groot sondaar... of ...ek is nie so gelowig soos tant Lulu nie.* Daar bestaan groot onsekerheid oor die mate waarin ons voor God regverdig is. Die gevolg is dat mense al hoe minder kerk toe gaan of hulle begin antwoorde soek in vreemde verskynsels of mense. God word nie meer vertrou nie. Hierdie is waarlik 'n aanklag, nie net teen ons geloof nie, maar teen die inhoud van ons geloof. Aan die hand van die Skriflesing moet ons diep besin oor wat ons glo.

Paulus sê duidelik dat die boodskap van die kruis van Christus die bron is waaruit gelowiges hulle geloof put. Deur in Jesus Christus, die Seun van God te glo, is om te besef dat daar in die mens as sodanig geen sigbare of onsigbare kwaliteite is wat aan my, as gelowige, die vermoë gee om voor God regverdig te wees nie. Alles wat in wêreldse sin betekenis mag hê, soos geleerdheid, invloedrykheid, aansien, krag of mag, het geen waarde wanneer ons voor God staan nie. Voor God kan geen mens op iets roem nie, selfs nie op hoe sterk ons geloof is nie.

Geloof is om sonder twyfel op God te vertrou; vertrou dat Jesus Christus deur sy lyding, sterwe en opstanding volkome vryspraak van my sondeskuld gee. Wees oortuig daarvan dat God wil hê dat jy met vrymoedigheid tot Hom sal roep. Jy is nou met Christus verenig.

Psalms 128: 1, 2

Ds GF Kruger

Kampersrus

Deesdae is inligting op enige tyd en enige plek tot ons beskikking. Indien 'n persoon 'n stelling maak en daar ontstaan onduidelikhede, kan inligting sonder veel moeite bekom word. Die stelling se waarde kan dan beoordeel en as waar aanvaar of gelaat word. Tog is ons geneig om stellings te aanvaar teen die agtergrond van wat ons weet van die persoon wat die stellings maak.

Die Skriflesing uit die eerste brief van Johannes maak juis daarop aanspraak dat ons oortuig moet wees dat Jesus Christus waarlik die lewende Seun van God is. God self getuig hiervan. As ons dan die stellings en opmerkings wat mense maak, as die waarheid aanvaar, waarom vind ons dit so moeilik om God self te glo? Met die vraag impliseer ek dat selfs gelowiges die geneigdheid het om aan God te twyfel. Ons geloof word in wese hierdeur aangespreek: Glo jy werklik en glo jy dat God teenwoordig is en in beheer van sy skepping is?

Johannes beskryf aan ons hoe daar op 'n sigbare manier bewys gelewer word, sodat ons sonder enige vertwyfeling kan glo in Jesus Christus. Die verwysing na die doop van Jesus en sy bloed wat vergiet is as ontwyfelbare tekens, word ondersteun deur die feit dat die Heilige Gees uitgestort is en steeds lewend en werkend in die wêreld, maar veral in die lewe van die gelowiges is. Hierdie is 'n werklikheid. Ontken dit en verloor die lewe.

Gesang 580: 1-4

Ds GF Kruger

Kampersrus

Die ryk jongman se hele benadering tot die lewe was dat mens iets konkreet moet doen om 'n sekere loon te kon verdien. So is dit ook vandag nog in ons samelewing. Jy sal niks verniet kry nie. Slegs as jy werk of iets anders doen, sal jy iets in ruil daarvoor kry.

Jesus sê dat die begeerte om die ewige lewe te beërwe, 'n saak is wat menslike begrip te bowe gaan. Indien ons dit as 'n verdienstelikheid sien, is daar net een weg - jy moet die twee tafels van die tien gebooie tot op die letter navolg. Vir wie is dit moontlik? Faal ons in een van die gebooie, staan ons voor God skuldig aan die oortreding van almal. Die ryk jongman het alles in sy vermoë gedoen om die bepaling van die wet uit te voer en na te kom en hy het dit ook grootliks reggekry. Hy kon hom egter nie voorstel dat hy alles wat hy besit het, moes prysgee en 'n Leermeester moes navolg wat van die goedgegunstigheid van ander 'n bestaan gevoer het nie. Selfs die dissipels het

besef dat dit vir geen mens waarlik moontlik is om hom totaal af te sny van wat vir jou belangrik is nie. As ons mooi daaroor dink, sal ons daartoe bereid wees om so 'n geweldige stap in ons lewê te neem?

Daar is egter vertroosting vir die dissipels, die ryk jongman en vir ons. Dit is opgesluit in Jesus se woorde: *Vir mense is dit onmoontlik, maar vir God is alles moontlik.* Om in alle opsigte volmaak te wees, is slegs moontlik vir Jesus Christus. Deur in Hom te glo, beteken dat Hy met volle geregtigheid voor God se oordeel staan as ons verteenwoordiger. Daarom sal ons die koninkryk van die lewe mag ingaan.

Gesang 467: 1, 2

Ds GF Kruger

Kampersrus

1 Mei

Fyngemoetheid 'n onreg voor God

Jesaja 64: 5-9

Die mens is baie fyngemoedig. Dink maar daaroor as daar 'n projek of funksie by die kerk gehou word. Voorbereidings word deur 'n verskeidenheid mense gedoen, elkeen na eie vermoë en standaard. Tydens hierdie samewerking word gereeld opmerkings gemaak - goed en sleg - oor dit wat een gedoen het en die ander gemaak het. Ongelukkig kom dit tog vroeër of later by die bespreekte persoon se ore uit en dan is die gort gaar. Daar en dan sal besluit word: Nou doen ek niks meer vir die kerk nie. Met goeie bedoelings is daar gewerk en niks is verwag nie. Tog, toe ek hoor wat ek nie wou hoor nie, is al my goeie bedoelings daarmee heen, want mense waardeur nie my goeie insette nie.

Israel het in hulle sonde volhard. Hulle het nie meer aan God die erkenning gegee wat Hom toekom nie. Tog het hulle aan die wette en gebruike van die godsdiens vasgehou. Hulle het steeds goeie werke gedoen, maar met die voorwaarde dat hulle guns in God se oë sal ontvang. Daarom dat Jesaja na Israel se beste daad verwys as vuil klere. Om regverdig voor God te staan, is nie om guns by Hom te soek nie, maar om opreg te glo. Selfs die mens se beste werk is onvolmaak voor God. Ons is van nature sondig en daarom kan ons sê dat al ons werke met sonde besmet is.

Paulus se boodskap dat werke wat nie uit ons geloof spruit nie, sonde is, is hier van groot waarde. Goeie werke is eerder 'n handeling om ons dankbaarheid teenoor God se genade en liefde te betuig. Daarom moet ons altyd daarteen waak om ons werke te meet aan die opmerkings van mense. Laat dit wat ons doen, tot eer van God alleen wees, want sonder werke is ons geloof waardeloos.

Gesang 530: 1-3

Ds GF Kruger

Kampersrus

Wanneer laas het jy aan jouself die vraag gevra: *Leef ek reg? Doen ek wat 'n gelowige mens behoort te doen? Wat meer kan ek nog doen?* Gou-gou begin jy daaraan dink wat jy gaan doen om jou saak met die Here reg te stel. Jy stel 'n lysie van goeie werke op om weer in God se guns te kom. Dit is vir die mens nie vreemd om so te redeneer nie. Ons het so grootgeword: As jy wil hê iets moet ordentlik gedoen word, doen dit self!

Martin Luther het die angs wat hierdie algemene lewensreël in sy verhouding met God meegebring het, beleef. Hy het grootgeword met die wete dat die Roomse leer van 'n mens verwag om met die genade van God saam te werk om gered te kan word. Hy het hom baie dinge ontsê en selfs gepyng. Maar dit alles het hom net angstiger gemaak. Hy het aangevoel dat selfs 'n bomenslike poging glad nie sal kan opweeg teen die skuld wat hy voor God het nie. Ten spyte van alles wat hy probeer doen het, het hy homself as 'n sondaar voor God gesien. Met elke menslike poging het die onrus en onsekerheid gegroei. Hy is eers daarvan bevry toe hy deur sy studie van die brief aan die Romeine geleer het van die vryspraak in Christus alleen.

Paulus noem 'n klompie sake wat ons ook vandag belangrik kan laat voel. Hy noem voorbeelde wat 'n valse gerusstelling kan gee dat deur dit wat jy om jou gebou het en jouself geleer het, jou van God se genade sal verseker. Maar dan sê hy dit is waardeloos. Om Christus te ken, is die enigste bate. Die verlossing wat daar in Christus is, kom vóór enige werk wat die mens kan doen.

Gesang 276**Ds HS Joubert****Tzaneen**

Die Kategismus beklemtoon dit dat ons verlossing Gód se werk is. God wag nie vir ons om iets te doen voordat Hy ons red nie. Hy kyk nie eers of ons goed genoeg lewe nie. Nee, Hy neem die inisiatief. Hy stuur Jesus Christus. Deur Jesus word ons God se kinders. As daar iets van die mens se kant af sou moes kom, dan was die genade nie meer genade nie. Dan sou die Here tevergeefs gesterwe het. My goeie werke is nie die rede hoekom God sy liefde aan my bewys het nie. Maar die liefde wat God deur Christus aan my bewys, is die oorsaak van my goeie werke.

Wanneer die sakramente van die nagmaal en die doop in die gemeente bedien word, word die gemeente herinner aan die feit dat God liefde is. Hierdie

liefde, wat ons menslike verstand te bowe gaan, gee Hy vir ons as geskenk om te benut en te geniet. Dit is 'n geskenk van die lewe wat ons nie verdien nie. Dit is genade!

Maar dit is 'n genade wat elke kind van die Here aanspoor om dankie te sê. En jou dankie is die wyse waarop jy elke dag leef. Jy doen dinge omdat jy nuut geword het, nie sodat jy nuut kan word nie. God het jou reeds syne gemaak en daarom het jy nou die begeerte om soos sy kind te leef!

Gesang 510

Ds HS Joubert

Tzaneen

4 Mei

Volg die Lam!

Openbaring 14: 1-5

Ons kan nie sê dat ons glad nie goeie werke moet doen nie. Ons lees immers in die Bybel dat die Here goeie werke beloon en dat die loot wat nie vrug dra nie, afgesny en weggegooi word.

Johannes het al die verlostes voor die Lam, Christus, sien staan. Maar hoe het hulle sover gekom? Johannes noem dat hulle die Here gedien het en opreg gelewe het. Dit was dan tog 'n pad vol goeie werke wat hulle die hemel in gelei het. Het hulle dan die ewige lewe eerlik verdien? Nee! Hulle het Christus gevolg en dit is die Lam wat hulle voor die troon van God gebring het.

Dit is die volgeling van die Here Jesus Christus wat gered word. Dit is die kenmerk van 'n ware geloof: om die Lam te volg! As jy die voorbeeld van die Here Jesus Christus volg, plaas jy jou in sy hande. Jy weet jy is volkome van Hom alleen afhanklik. Paulus het bely dat dit nie meer hy is wat leef nie, maar Christus wat in hom leef.

Die Heilige Gees wat Christus aan ons geskenk het, is die dryfkrag agter alles wat ons doen. Hy is die krag van God in ons wat elke gedagte, woord en daad bepaal. Daarom, as ek die Lam volg, loop ek die pad wat deur Hom bepaal is.

Soos 'n loot wat op 'n wynstok ingeënt word, begin groei en bot, so kan ek alleen vrug dra as ek op die ware Wingerdstok, Christus, ingeënt is.

Gesang 464

Ds HS Joubert

Tzaneen

5 Mei *Plante: Om op die regte plek geplant te wees, is belangrik* Psalm 1

'n Boom wat naby 'n waterstroom geplant is, is seker in die gunstigste situasie wat daar kan wees. Voldoende water is beskikbaar wat beteken dat die geleentheid tot groei onbeperk is. Wat meer is, só 'n boom kan op die regte

tyd vrugte dra. Die vrugte is nie laat of afwesig nie, maar op die regte tyd.

So is die gelowige ook wat sy vreugde, krag en rigting in die Woord van God vind. Die Woord van God leer ons dat Jesus Christus ons verplant het, weg van die sondemag en die aaklige gevolge daarvan, na die stroom van die lewende water. Hier kan ons, wanneer ons die Bybel lees, wanneer ons bid en wanneer ons in die erediens is, drink van die lewende water. Die gevolg is dat ons vrugte kan dra. En die vrugte wat ons moet dra, is vrugte van die Heilige Gees, naamlik liefde, vrede, vreugde, geduld en verdraagsaamheid.

Ons het geen verskoning om nie geloofsvrugte voort te bring nie. Psalm 1: 3 sê dat ons op die regte tyd vrugte kan dra. En die regte tyd is dat wanneer iemand liefde nodig het, daar liefde by ons gevind moet word. Die regte tyd is wanneer iemand smag na vreugde of aanvaarding, en ons dit vir hom gee, want ons moet vrugte van die geloof dra.

Die vrugte wat ons moet dra, moet mooi en volop wees as toonbeeld van Jesus wat ons by 'n stroom met lewende water geplant het.

Gesang 308: 1, 2, 5

Ds MJJ van Rensburg

Phalaborwa

6 Mei

Plante: Snoeiwerk is belangrik

Johannes 15: 1-7

Ons het gister gelees dat dit belangrik is dat 'n boom by 'n waterstroom moet staan. Vandag wil Johannes 15 vir ons sê dat snoeiwerk baie belangrik is. Soos wat 'n wingerd gesnoei moet word sodat dit meer en beter vrugte kan dra, so, sê Jesus, moet ons ook gesnoei word.

Om gesnoei te word, is baie pynlik, maar die snoeiwerk is belangrik vir die toekoms. Wingerdlote groei soms te lank of dit groei skeef en moet dan teruggesnoei word sodat die plant as 'n geheel goeie vrugte kan dra. Tydens die snoeiproses is daar oral takke en dit lyk baie deurmekaar, maar aan die einde van die seisoen as die oes mooi is, weet die boer die snoeiwerk was die moeite werd.

Dieselfde gebeur ook met ons. God snoei ons ook. Hy snoei met beproewinge, met paaie en gebeure wat soms vreemd lyk. Ons verstaan nie hoe kom sekere dinge met ons gebeur nie. Dalk is God besig om ons te snoei sodat ons in 'n beter plant kan ontwikkel. Dalk is God juis nou besig om al die dooie takke wat nog deel van my lewe is, weg te snoei. Want God wil nie hê dat takke van slegte gewoontes, onverskilligheid, roekeloosheid en sondes ons geloofsgroei belemmer en ons geloofsvrugte benadeel nie. Hy sny sulke takke af en gooi dit in die vuur.

Ons moet biddend sreek dat God aan ons die krag en genade sal skenk om tydens die pynlike snoeiproses nie moedeloos of bang te raak nie. Met die liefde van God sal ons deur die pyn heen kan groei en vrugte dra wat pas by ons geloof.

Gesang 239: 1, 4

Ds MJ van Rensburg

Phalaborwa

7 Mei Bemesting, besproeiing en aandag is belangrik Lukas 13: 6-9

Genoeg water en die nodige snoeiwerk is noodsaaklik vir 'n boom om vrugte te kan dra. Tog het die boom in die gelykenis dit gekry, maar steeds nie vrugte gedra nie. Die eienaar van die boom was so moedeloos gewees dat hy die boom wou uitkap omdat dit die grond uitgeput het. Maar die tuinier het gevra vir meer tyd sodat hy meer aandag aan die boom kon gee. Die tuinier wou die grond om die boom omspit en dit bemes om te sien of die boom nie dan sal vrugte dra nie. Maar dit alles moes in die verloop van 'n seisoen gebeur.

Ons is bome wat by waterstrome geplant is en God snoei ons gereeld reg, maar hoe lyk ons vrugte? Dra ons geloofsvrugte? Die genade en liefde van Jesus Christus is die voeding wat God aan ons gee. Is daar aan ons vrugte van liefde te vind? Kan daar aan ons vrugte van geduld gevind word? Lewer ons vrugte van verdraagsaamheid op? Kan die mense aan ons sien dat ons by die stroom van die lewende water geplant is en dat God ons reg snoei? Of is die Tuinier besig om sy tyd met ons te mors? Dra ons vrugte wat God verheerlik of is ons net besig om die grond uit te put en almal om ons moedeloos te maak?

Vandag wil God ons oproep om vrugte te dra. God roep met 'n **dringendheid**, want die tyd is besig om verby te gaan. Ons het nog die geleentheid om vrugte te dra wat pas by ons geloof. Laat ons dit doen! Laat ons elke geleentheid aangryp en benut om God te verheerlik met die vrugte wat ons dra. Ook die mense wat ons paaie kruis, moet van die vrugte pluk en daardeur verryk word. Ons moet met die vrugte wat ons dra, 'n verskil in mense se lewens maak en God daarmee verheerlik.

Gesang 571: 1, 2, 4

Ds MJ van Rensburg

Phalaborwa

8 Mei God ontmoet ons deur sy Woord Johannes 14: 6-7

Ons bely dat die Bybel die enigste en waaragtige Woord van God is. Die Bybel openbaar vir ons dat daar net een God is wat voortdurend bemoeie-

nis met sy kinders maak en hulle in hulle tyd en omstandighede ontmoet. Die Bybel beskryf vir ons die ontmoeting van God met verskillende gelowiges op verskillende tye, in verskillende lande, binne hulle eie taal en kultuur. Maar nou, in die Nuwe Testament, word die primêre ontmoeting met God deur die Seun vir ons beskryf. Hy is vir ons die weg en die waarheid en die lewe. In Christus alleen kan ons na die Vader toe gaan. God het vir ons die geloof alleen uit genade geskenk. In die geloof alleen kan ons die Bybel aanvaar as die gesaghebbende Woord van God. Die Heilige Gees oortuig ons daarvan. Daarom is die Bybel die bron van ons geloof.

Deur Woord en Gees wil God vandag met elkeen van ons in 'n lewende verhouding en ontmoeting tree. God maak vandag nog met elkeen van ons bemoenings in ons daaglikse lewe. Ons moet daarom die Bybel lees en bestudeer. Ons moet elke geleentheid gebruik om nie net die evangelie te verkondig nie, maar ons moet mekaar leer om alles te onderhou en te glo wat Christus ons geleer het.

Gesang 255: 1-3

Dr GJ Volschenk

Pongola

9 Mei

God se Woord wek geloof in God

2 Timoteus 3: 10-17

Die Bybel is ons enigste bron van die geloof. Geloof is kennis van die Woord van God en vertroue in die God van die Woord. In ons gelese gedeelte word baie klem gelê op die leer/onderrig van die Woord. Dit klink teenstrydig as ons sê dat geloof 'n genadegawe van God is, maar terselfdertyd sê Paulus in 2 Timoteus 3: 15: *Dit kan jou kennis bybring wat tot verlossing lei deur die geloof in Christus Jesus*. Ons het nie 'n verklaring vir die logiese verhouding tussen geloof, kennis en vertroue nie. God skenk aan ons die geloof en die gawe om sy Woord te verkondig en te leer. Die geloof is die gevolg van die werking van die Woord en Heilige Gees in ons lewe en God se genade. Ons leer God dus ken deur die hoor van die Woord. Die geloof is uit die hoor en die hoor is deur die Woord van God (Rom 10: 13-17). Ons redding bestaan daaruit dat ons luister na die stem van die goeie Herder (Joh 10).

God het Homself aan ons bekend gemaak deur Jesus Christus. In hierdie laaste dae praat Hy met ons deur sy Seun (Heb 1: 1). Jesus is dus ons weg en waarheid en lewe. Niemand kom na die Vader toe behalwe deur Hom nie (Joh 14: 6-7). Die Bybel is in sy geheel vir ons deur God gegee om Hom te leer ken. Niemand kan sê: *Ek het nie geweet nie*. God praat nie net in die natuur nie, maar *daar staan ook geskrywe* (Matt 4: 4, 7, 10) in sy heilige en

goddelike Woord. Hy het gespreek en ons moet luister. *Ons is deur die geloof alleen in Christus uit genade gered.*

Gesang 489: 1-3

Dr GJ Volschenk

Pongola

10 Mei

Geloof in die Drie-enige God

2 Korintiërs 13

In vers 13 spreek Paulus die seënbede uit: *Die genade van die Here Jesus Christus en die liefde van God en die gemeenskap van die Heilige Gees sal by julle almal wees.* Jesus Christus se genade sluit die liefde van God die Vader sowel as die gemeenskap van die Heilige Gees in. Hierdie groetformule hou rekening met die Drie-eenheid van God. Wanneer die begrip *Drie-eenheid* gebruik word, moet aanvaar word dat hier nie gespekuleer word nie. Ons het hier met 'n ondeurgrondelike misterie te doen wat eerbied en ontzag van ons verg.

In sy Woord het God min gesê oor die innerlike verhouding tussen die drie Persone binne die goddelike wese. Die Drie-eenheid word in die Bybel eerder net aangedui as wat daar 'n verklaring gegee word.

In artikel 8 van die Nederlandse Geloofsbelydenis word ook nie probeer om hierdie misterie te verklaar nie. Dit is slegs 'n poging om saam te vat wat in die Bybel geleer word. Twee belangrike woorde kom hier voor: *Wese* en *Persone*.

In sy wese is God die Vader, die Seun en die Heilige Gees één. Die wese van God sluit hier in goddelikheid en heerlijkheid. *Een* dui aan dat die Vader heerlijkheid het. Die Seun het heerlijkheid en die Heilige Gees het heerlijkheid. Maar elkeen van hierdie drie Persone het ook sy eie onderskeie *eie-aardige* eienskappe en take: Die Vader is die Oorsprong, die Skepper. Die Seun is die Woord, die Verlosser. Die Heilige Gees is die ewige Krag, die Onderhouer wat sorg vir geloof. God het Homself so geopenbaar dat hierdie drie Persone die één, ewige is. Wat 'n geweldige troos is dit nie om hierdie drie maal heilige God as my God te hê nie!

Gesang 445

Dr FJ Boshoff

Ermelo-Suid

11 Mei

Jesus Christus is die ware, ewige God

Johannes 1: 1-5

Die eerste verse van die Johannesevangelie is van die bekendste waar die godheid van Jesus Christus ter sprake kom. Die naam - Jesus Christus - word hier eers teruggehou. Hy word hier Woord genoem. Hierdie Woord het

nooit begin nie. Daar was nooit 'n tyd wat die Woord nie daar was nie. Voordat tyd begin het; was hierdie Woord, dit is Jesus Christus, reeds daar. Van hierdie Woord word getuig: *...die Woord was by God, en die Woord was self God*. Al is dit moeilik om hierdie misterie te verstaan, staan dit vas dat Hy wat vlees geword het van God onderskei is, anders is as God, want Hy... was by God. Tog is Hy terselfdertyd met God vereenselwig. Hy was dieselfde as God, want Hy was self God.

In die Nederlandse Geloofsbelydenis, artikel 10 word aangetoon dat hierdie Persoon van die Godheid op verskillende name genoem word: God, die Woord, die Seun en Jesus Christus. Omdat die godheid van die Seun dikwels in die spervuur kom, word sy godheid eerstens deur goddelike benamings beklemtoon. Tomas bely teenoor Jesus Christus: *My Here en my God* (Joh 20: 28)! Tweedens besit Jesus Christus ook goddelike vermoëns soos alomteenwoordigheid. Jesus Christus belowe immers: *Ek is by julle al die dae tot die voleinding van die wêreld* (Matt 28: 20). Derdens verrig Jesus Christus goddelike werke, want die skepping word aan Hom toegeskryf: *Alles het deur Hom tot stand gekom...* (Joh 1: 3).

Die godheid van die Seun Jesus Christus kom dus in die Woord van God na vore. Ons moet Hom daarom aanbid, dien en glo!

Gesang 264

Dr FJ Boshoff

Ermelo-Suid

12 Mei

Die kerk roep: Christus

1 Timoteus 3

In dié brief van Paulus aan Timoteus word gevra: Hoe behoort ons ons in die gemeente van die Here, die huis van God, te gedra. Ons hoor soms van soveel onmin en rusie onder gelowiges dat dit teleurstellend op ons harte inwerk. Wat tot die verwarring en teleurstelling bydra, is dat die kerkorde wat riglyne in die gemeente moet gee, dikwels agterweê gelaat word. Sommiges roem selfs daarop dat hulle van die kerkorde niks weet nie. In dié gedeelte van die brief en die belydenisskrifte word ons gewys op die middele waardeur die Here wil dat sy kerk versorg moet word.

Die apostel beskryf eers die gemeente van die Here as die gevestigdes in die waarheid. Dit is nie 'n waarheid wat in ons menswees geleë is nie, maar Jesus is die waarheid. Hy is die Een waarop ons gemeente gebou is en daarom is dit die gemeente se taak om sy waarheid uit te roep; nie ons waarhede, ons gedagtes nie, maar die waarheid in Christus. In die gemeente gebruik Hy gelowiges in die ampte/dienste om sy waarheid uit te roep.

Hoe leef ons dus in die gemeente? Ons roep as gemeente die waarheid van Christus aan die wêreld uit en saam met die gemeente roep die ouderling en diaken en dominee uit dat God geëer moet word vir dit wat Hy in Christus aan ons geskenk het. Dit is hoe dit in die gemeente moet wees. Daarvoor moet elke lidmaat hom beywer.

Gesang 477

Dr C Pretorius

Hendrina

13 Mei

'n Gebedslewe!

1 Timoteus 2

Hoe moet ons as gelowiges in die wêreld leef? Nog meer toepaslik: Hoe moet ons leef teenoor die owerheid van die dag? Een van die lewensgestaltes van gelowiges is 'n lewe op die knieë - 'n gebedslewe. So word ons houding teenoor die wêreld en in die wêreld, die owerheid, bepaal: ons leef biddend teenoor alle mense en alle magte.

Ons gebede is egter 'n smeking en 'n naderkom na God ter wille van mense en magte. Ons bid dus ter wille van die wêreld by God.

Waarom moet ons so gelowig leef? Dit gaan in die eerste plek daarom dat ons alles voor God se heil en genade neersit. Ja, ook owerhede wat Christus en sy kerk vervolg, word voor God se voete neergesit. Die gebed vir alle mense en selfs die owerheid, bely God se genade wat in Christus se bloed gestalte kry.

Dit is dus ons opdrag om, vanuit die verlossing wat ons in Christus ontvang het, in ons huis en in die erediens vir alles en almal te bid. Deur dít te doen, sien die wêreld dat ons priesters is en dat Jesus Christus aan ons genade gegee het.

Die fondament waarop ons knieë rus, is dus God se hand van genade wat Christus die losprys maak vir sonde. Op ons knieë, biddend vanuit God se genade, word ons vir die wêreld en die owerheid, veral hulle wat sonder God leef, 'n stuk verkondiging van Christus se verlossing.

So leef ons veral teenoor mekaar, maar ook teenoor alle mense en alle magte voor God.

Gesang 266

Dr C Pretorius

Hendrina

14 Mei

Genade weerklink in dade

Jakobus 2: 14-26

Dit wil dikwels voorkom asof daar sekere gedeeltes in die Bybel is wat verskillende dinge sê - so asof die Bybel homself weerspreek. In Romeine 3: 28

stel Paulus dat 'n mens vrygespreek word omdat hy glo, en nie omdat hy die wet onderhou nie. Maar in Jakobus 2: 14-26 lees ons iets anders. Wat ons egter moet verstaan, is dat Jakobus eintlik met Paulus saamstem dat 'n mens uit genade gered word deur geloof, maar dit eindig nie daar nie.

Aangesien die genade van God iets aan 'n mens se lewe doen, sal jou lewe iets van jou geloof wys. Nêrens ontken Jakobus die genade van God nie, maar hy wys daarop dat geloof en daade eintlik bymekaar hoort - die een kan nie sonder die ander een nie. Met ander woorde, indien jy werklik in die Drie-enige God glo en iets van sy liefde verstaan, word jy aangespoor tot daade van liefde.

Volgens Jakobus is geloof soos 'n liggaam. Wanneer 'n liggaam ophou asemhaal, gaan dit dood. Dade wat uit geloof voortvloei, is die asemhaling van daardie geloof en gevolglik sal 'n geloof wat nie tot daade oorgaan nie, ook doodgaan. Jakobus sê dat ons *dadere van geloof* moet wees. En as jou daade die asemhaling van jou geloof is, sal jy nie probeer om aan 'n klomp wette op papier gehoorsaam te wees nie, maar jy sal as 'n gelowige leef. Jy sal met alles wat jy doen, as 'n verantwoordelike mens in die teenwoordigheid van God leef omdat jou denke deur God vernuwe is.

Jakobus toets die geloof van mense deur na die alledaagse praktyke in hulle lewens te kyk. Indien Jakobus vandag na jou lewe moes kyk, hoe sal jou geloof vertoon?

Gesang 523: 3

Ds HF Louw

Carolina/Chrissiesmeer

15 Mei

Gered deur die genade alleen!

Romeine 3: 21-31

Ons beywer ons in hierdie lewe om ons onskuld in 'n saak te bewys op grond van iets wat ons gedoen het of nie gedoen het nie. In die lig van hierdie gewoonte kom die vraag dikwels by ons op: Wat moet ek doen om onskuldig voor God te staan? Want ons dink dat ons ook iets moet dóen om onskuldig voor God te kan staan.

Maar dan kom die verrassende antwoord uit die Woord van God dat ons geheel en al niks kan doen nie. Die vryspraak van God berus alleen op grond van sy genade! Ons geregtigheid voor God bestaan in die vergewing van ons sondes, om Christus ontwil. Daarom kan ons nie trots wees op iets van onself nie, maar alleen roem in die gehoorsaamheid van die gekruisigde Christus. Dit wat Christus gedoen het, is vir ons saligheid genoeg! Daarom sê Paulus dat ons alleen deur die geloof in Christus geregverdig is. Dit bete-

ken egter nie dat ons geloof ons regverdig maak nie. Dit is Christus wat in ons plek alles kom doen het. Ons onskuld lê daarin dat Christus ons skuld op Hom geneem het. Die geloof is slegs die middel waardeur ons deel kry aan al hierdie dinge.

Daarom lê ons vryspraak voor God nie in iets wat ons kan doen nie, want dit wat gedoen moet word, is alreeds in Christus voltooi. Al wat ons kan doen, is om dit te glo!

Wil jy graag onskuldig voor God staan? Glo dan dat Christus ook vir jou skuld betaal het aan die kruis, en sing saam met die kerk van alle eeue:

Alles, alles is genade, onverdiende guns alleen.

Die verlossing uit die kwade kan net U, o God, verleen.

Gesang 244: 1, 2

Ds HF Louw

Carolina/Chrissiesmeer

16 Mei

Sit aan die regterhand van God

Markus 16: 9-20

Wat verstaan ons onder die begrip, *opgevaar het na die hemel*. Hierop antwoord die kerk: *Christus is voor die oë van sy dissipels van die aarde af na die hemel opgeneem en Hy is vir ons daar ten goede, totdat Hy terugkom om reg te spreek oor die lewendes en die wat alreeds gesterf het.*

Na Jesus se opstanding uit die dood het Hy by verskeie geleenthede aan sy dissipels verskyn. Daardeur het Hy aangetoon dat Hy die lewende God is. Hy het die graf oorwin, die dood, die Satan en die hel. Vir oulaas ontmoet Jesus sy dissipels op die Olyfberg buite die stadspoorte van Jerusalem. Enkele weke gelede was hulle ook daar saam. Toe het hulle hulle opdrag versaak om saam met hulle Here te waak. Hy moes alleen die trauma van Godverlatenheid deurworstel, sodat sy sweet soos bloeddruppels geword het. Hy het die volle las van die ganse mensdom se sonde op sy skouers gedra. Hy is deur die Joodse Raad gevange geneem om as misdadiger behandel en veroordeel te word. Nou is Hy daar saam met sy dissipels as die lewende en opgestane Heiland. Vir oulaas rus Hy hulle toe vir hulle dienswerk in die wêreld.

En dan, voor hulle oë (Hand 1: 9 en Luk 24: 51), vaar Hy op na sy Vader in die hemel. Hulle is dus getuies van sy hemelvaart. As getuies van sy middeelaarswerk moet hulle nou uitgaan na die uithoeke van die wêreld en verkondig dat Jesus Christus die verrese en verhoogde Heiland is. Hy het opgevaar na die hemel waar Hy gaan sit het aan die regterhand van sy Vader - bekleed met alle mag in die hemel en op die aarde. Vanaf die troon van sy hemelse Vader regeer Hy oor alles en almal. Niks ontgip sy oog en oor nie. Hy is in

beheer. Daarom kon Hy belooft dat niemand ons uit sy hand kan ruk nie. Ons kan in die hede en die toekoms, hoe neerdrukkend dit soms ook al mag wees, op Hom vertrou. Ons kan met groot vrymoedigheid ons lewe in sy hande laat met die bede: *Laat u wil geskied in die hemel en op die aarde.*

Gesang 266

Ds P Buitendag

Volksrust

17 Mei

Strewe na die dinge daar bo

Kolossense 3: 1-4

Jesus Christus het, soos Hy belooft het, opgevaar, teruggekeer na sy Vader in die hemel. Dit waarvoor sy Vader Hom na hierdie wêreld gestuur het, het Hy voltooi. Hy het immers aan die kruis uitgeroep: *Dit is volbring.* Wanneer Hy nou na sy Vader in die hemel terugkeer, doen Hy dit ter wille van sy dissipels - die kerk. Christus verdwyn nie en word nie tot en met die eindtyd êrens in 'n afgesonderde heiligdom toegesluit nie. Hy word ook nie êrens deur mense geberg tot en met die laaste dag nie (Heb 9: 24). Hy gaan na sy Vader toe - die hemelse heerlijkheid in.

Dáár tree Hy vir ons as Voorspraak in by die Vader. Hy temper en kersten ons gebede, omdat ons self nie weet wat om te bid nie. As ons hemelse advokaat, pleit Hy by die Vader dat ons vrygespreek moet word, want Hy het reeds ons skuld ten volle aan die kruis op Golgota betaal. Niks of niemand kan ons nou meer voor God aankla of veroordeel nie (Rom 8: 34). Ons kan die verwagting koester om eendag met die wederkoms voor God te verskyn asof ons nog nooit sonde gehad het nie (Dooptformulier).

Daarom moet ons nou ons oë gerig hou op die toekomstige bedeling. Ons handel en wandel op aarde moet in die teken staan van haas, van op pad wees. Ons woorde en ons daade moet gekenmerk word deur 'n strewe na die hemelse - onbeskryflik in menslike terme en ondenkbaar in aardse begrippe. Daar sal Hy *al die tranes van ons oë afdroog*. Die dood sal daar nie meer wees nie. Ook leed, smart en pyn sal daar nie meer wees nie (Op 21: 1-8). Wat 'n heerlike vooruitsig!

Gesang 271: 1

Ds P Buitendag

Volksrust

18 Mei

Verdwaas

Handelinge 1: 9-14

Voor Jesus se kruisiging het Hy sy dissipels voorberei op die tyd wanneer Hy nie meer by hulle sou wees nie. Dit is die tyd wat die wederkoms voorafgaan. Van dié tyd sê Jesus dat die dissipels (kerk en gelowiges) dit soms swaar

sal hê (Joh 14-16). Die kerk sal van binne én buite aangeval word. Die sewe briewe in die Openbaring van Johannes is voldoende bewys daarvoor. Tog moet hulle nie verskrik en verdwaas wees nie. Vir die dissipels op die Olyfberg kon dit miskien so gevoel het. Met verslaendheid het hulle die weggaande Here oopmond agternagekyk. Wat nou: hulle Here is weg...?

Tog het die Here voor die tyd aan sy dissipels gesê dat Hy deur sy Woord en Gees met hulle sal wees tot aan die voleinding van die wêreld. Vir die rou oog van die sondaarmens is Jesus nie sigbaar en teenwoordig in hierdie wêreld nie. Die wêreld is nou uitgelewer aan die sataniese magte en kragte, wat hulle Babilon-web bou, mense daarin vang en daaraan verslaaf maak. Die druk van Mammon en die magstryd van die koninkryke mag dit soms so laat voorkom. Ja, soms wil ons as gelowiges ons dit ook laat wysmaak. En dan die verdwaasdheid, kleingeloof en skrik.

Tog het Jesus ons hierdie wêreld ingestuur om draers te wees van die hoop wat in ons lewe. Ons moet juis hier en nou in die geloof volhard. Ons opdrag is om juis nou vir 'n hoopsoekende mensdom in 'n sonde-verdonkerde wêreld met woord en daad iets te laat blyk - dat die lig, die lewe en die waarheid in Christus is. Aan die verslaafdes in Babilon moet die helende medikasie van geloof, hoop en liefde gebring word. Die tyd is min!

Psalm 46: 1-3

Ds P Buitendag

Volksrust

19 Mei

Immanuel: God met ons

Matteus 28: 15-20

Is Christus dan nie by ons tot die einde van die wêreld soos Hy ons beloof het nie? Dit sou die dissipels tereg op die Olyfberg kon vra. Alles waarop hulle gehoop het, is nou verlore. Hulle toekoms is duister. Die koninkryk van Israel wat Jesus sou kom oprig, sal nie meer realiseer nie. Hulle sal steeds onder die Romeinse juk moet buig. En boonop het hulle nou ook die Joodse Raad as vyande. Hulle opofferings was 'n futiele oefening.

Tog sou hulle enkele dae later in Jerusalem met die Heilige Gees vervul word. Dit sou hulle toerus; hulle op die pad plaas van apostels. Deur die Gees gedrewe sou hulle spoedig hulle weg vind na die vreemde, om die evangelie van verlossing in Jesus Christus te verkondig - selfs onder benouende omstandighede. Alou sou die getal gelowiges aangroei en die kerk oor die bewoonde wêreld heen gedy. Telkens sou hulle beleef, soos Israel met die inname van die beloofde land beleef het, dat dit die Here is wat self voorsien en beskik. Telkens het die Here self, daar waar die kerk verwilder is, nuwe terreine en omstandighede voorsien waarin die kerk kon gedy.

Wanneer die lewensruimte van die kerk vandag weer ingeperk word en sy voortbestaan in die weegskaal blyk te wees, wil ons ook die vraag vra na Jesus se teenwoordigheid en voorsienigheid op aarde; miskien omdat ons soveel in die verlede opgegee het oor ons kragte, ons pogings, projekte en vaardighede. Miskien wil die Here ons weer daartoe bring om deurdrenk te word met die Heilige Gees; weer van geloof laat lewe. Want eers wanneer Hy ons toerus en bekwaam maak, kyk ons verby onheilspellende opdraendes en struikelblokke wat ons soos berge omring. Eers dán sien ons Hom weer raak waar Hy deur Woord en Gees oor sy kerk waak. Dwarsdeur die geskiedenis van die vroeë kerk staan immers die bakens van die Here se beskikking en voorsiening.

Gesang 159

Ds P Buitendag

Volksrust

20 Mei

Jesus Christus: ware God met mens

Johannes 17: 1-12

Die eerste mens het hom in die paradys vergryp aan die goedheid en die genade van God. Daarmee het hy homself in die sonde gestort; van God en sy naaste vervreem in 'n wêreld van dorings en dissels.

Tog het God die mens nie in sy sonde-vervalle toestand gelaat nie. As 'n genadige God het Hy reeds met die sondeval belowe dat die saad van die vrou die kop van die slang sal vermorsel. Dié belofte kry gestalte in Abraham en die verbond wat God met hom en sy nageslag gesluit het. Uiteindelik sou dan ook, soos deur die profete voorspel, die Seun van Dawid gebore word.

Die Nuwe Testament begin dan ook met die blye boodskap van die geboorte van die lank verwagte Messias. God is egter nie 'n swakkeling of 'n sagmoedige Neelsie wat die sondeskuld van die mens sommer net afskryf nie. Hy is 'n regverdige God wat die sonde nie ongestraf kan laat nie. Daarom stuur Hy sy Seun as mens om as die tweede Adam te kom herstel wat die eerste Adam verbrou het. Hy kom betaal as mens ons sonderekening. Hy kom versoen ons deur sy bloed weer met die Vader.

En nadat dit volbring is, sy middelaarswerk voltooi is, keer Hy as God terug na sy ewige hemelwoning, vanwaar Hy oor hemel en aarde regeer. Deur sy Woord en Gees is Hy egter elke oomblik nog by ons totdat Hy weer kom om as regter te oordeel oor die lewendes en die wat reeds gesterf het. Tot op daardie dag kán ons te midde van alles en ondanks alles op sy trou en bystand bly reken.

Gesang 428: 1, 2

Ds P Buitendag

Volksrust

Toe die apostels, nadat hulle met die Heilige Gees vervul is, die wêreld ingestuur is, het die Here op hulle pad voorsien en beskik. Die Here het vir Filippus op pad na Gasa 'n geleentheid voorsien. Die Here het vir Saulus op die pad na Damaskus voorgekeer en so 'n verleentheid vir die kerk in 'n geleentheid omskep. Die Here het op Paulus se tweede sendingreis hom in Troas tot die besef gebring dat hy na Masedonië toe moes gaan. Die Here het in die eeue daarna 'n Luther en 'n Calvyn beskik. So is Jesus Christus na sy hemelvaart aangestel as Hoof en Heer van sy kerk. Hy waak daaroor. Die ganse verloop van die vroeë kerk tot vandag toe is een stuk getuigenis van hoe die Here die werk van sy hande nie laat vaar nie.

Die Here sê vir sy dissipels dat Hy hulle nie as weeskinders in hierdie wêreld sal agterlaat nie. Hy sê dit ook sodat hulle nie van Hom afvallig sal word nie. Hy sê vandag nog dieselfde vir ons waar ons gebuk gaan onder die dreigende storms van goddeloosheid en Godloosheid. Ons mag nie sleepvoet en traag in ons dienswerk raak as ons nie die verlangde resultate sien nie. Ons mag ook nie vasgevang in ons persepsies, die kerk so wil verander dat dit net ter wille van menslike gemak en voorkeure nie meer die Heer van die kerk waardig is nie. So ook mag ons nie die aandrang van multi-godsdienstigheid duld ter wille van ideologiese motiewe nie. Net so min mag ons op die stoep sit en wag vir 'n ryker somer. As kerk moet ons vol ywer, altyd meer en oorvloedig, ons haas na waar die oes ryp op die lande staan.

Gesang 432***Ds P Buitendag******Volksrust***

Die skrifgeleerdes en Fariseërs, die vyande van Jesus, was bly toe Jesus dood en uit die pad was. Hy het opgevaar na die hemel. Hulle was nie bedroef soos die dissipels nie en het geen troos nodig gehad nie. Ook onder ons is daar diegene wat so 'n gevoel van blye rus, saligheid beleef omdat Jesus nie meer op die aarde is nie.

Terwyl Jesus op die aarde was, kon Hy net op een bepaalde plek op 'n sekere tyd gewees het. Sy mensheid het aan Hom die beperking van tyd en ruimte gestel. Na sy opstanding met 'n verheerlikte liggaam was die manier waarop die grafdoeke gelê het (Hy het daaruit beweeg) reeds 'n aanduiding dat ruimte en tyd nie meer vir Hom enige beperkinge gehad het nie en dat

Hy binne 'n geslote vertrek sou verskyn. Hy het die sonde en die dood oorwin, daarom ook die beperkinge van sy mensheid. Wat sy mensheid betref, is Hy na sy hemelvaart en voor sy wederkoms slegs in die hemel. In sy Godheid is Hy dus alomteenwoordig. As Jesus sê dat dit tot ons voordeel is dat Hy weggaan, is die wins juis ook sy alomteenwoordigheid. *Ek is oral in die hemel en op die aarde, sê die Here* (Jer 23: 24). Vir sommige is dit ontstellend en vir ander vertroostend om dit te weet?

Elkeen sal homself moet afvra of hy in 'n salige rus verkeer omdat Jesus in sy mensheid nie meer op die aarde is nie? Na sy Godheid is Hy hier. Maak dit jou ook gretig om Hom in die troos te dien totdat Hy na sy mensheid weer aarde toe kom?

Gesang 585

Ds A van Zyl

Vrede

23 Mei

Jesus weet waarvan Hy praat

Johannes 3

Johannes 3 handel oor Jesus se teregwyding van Nikodemus wat aan Hom gevra het hoe 'n mens toegang tot die koninkryk van God verkry? Jesus beroep Hom op die feit dat Hy uit die hemel gekom het en daarom oor die hemelse dinge kan praat. Die feit dat Hy as mens die natuur, aard en wese van 'n mens gehad het soos elkeen van ons, beteken nie dat Hy niks weet van hoe dit is om God te wees nie. Die enigste Mens ooit wat ons iets van die dood, die lewe na die dood en die hemel kon vertel, was hierdie Jesus wat vanuit die hemel gekom het en God is. Dit is tog jammer dat mense so baie keer dink dat Jesus nie geweet het waarvan Hy praat as Hy vertel het van sy Vader, die hemel en die lewe nie! Ons ontken dit nie altyd met ons woorde nie, maar so dikwels met ons manier van lewe!

Daar is geen ander mens of wese of plek om die waarheid oor die hemel te hoor as by Jesus self nie.

Gesang 587: 1

Ds A van Zyl

Vrede

24 Mei

Wat het Jesus in die hemel gaan doen?

Romeine 8: 31-39

Wie kan ons veroordeel? Christus Jesus het gesterf, maar meer as dit: Hy is uit die dood opgewek, Hy sit aan die regterhand van God, Hy pleit vir ons (Rom 8: 34).

Elke gelowige weet dat Jesus ons Voorspraak in die hemel is. Ons verstaan dit dikwels net in die konteks van die oordeelsdag self. Weet u, Jesus sit nie

in die hemel en wag vir die wederkoms en die oordeel nie. Hy is besig met en ter wille van ons.

Is dit vir u belangrik dat u gebede God die Vader moet bereik? Dat Hy dit moet hoor en verhoor? Kan ons bid dat ons daardie dinge wat in ons harte is, van God sal kry? Hang die selfsug nie soos 'n stuk lood aan ons gebede nie? En was dit tog maar selfsug alleen! Onverskilligheid, kleingeloof, liefde-loosheid, wêreldse begeertes of wat ook al jou gebede verhinder om nie by God uit te kom nie, Jesus is die een wat vir ons in die hemel by sy Vader pleit. Onthou, Hy haal die stukke lood van jou gebede af, dit het Hy aan die kruis van Golgota gedoen. Hy is ons Priester in die hemel: Hy reinig ons gebede op die goue altaar voor die troon van sy Vader. Jesus bid ook vir ons, soos ons dit nie eens self kan doen nie. Toe Israel by Sinai die goue kalf aanbid het, was Moses die een wat vir hulle gepleit het voor die aangesig van God. So pleit Jesus vir ons voor die aangesig van God. Meer nog, Moses kon maar net smeek, Jesus mag eis. Hy het die offer betaal. Voor die regterstoel van God is sy gebed 'n eisende pleitrede vir ons.

Hy bid vir ons op grond van sy eingste offer: Hy het die volle prys vir al ons skuld betaal.

Gesang 428: 1, 2

Ds A van Zyl

Vrede

25 Mei

**'n Gewone mens kan nou
ook in die hemel kom!**

Johannes 17: 13-26

Waarom is Jesus in die hemel opgeneem? Hy het daarheen gegaan om vir ons plek te berei. Ons weet nie wat Jesus alles in die hemel doen nie, maar ons weet met volle sekerheid wat een deel van sy werk is: in die huis van sy Vader maak Hy vir ons plek gereed. Dáár tree Hy vir ons by die Vader in as 'n voorspraak en sy mensheid is 'n gewisse pand vir ons dat Hy as die Hoof, ons, sy lede, ook tot Hom sal neem. Jesus het reeds biddend vir ons ingetree terwyl Hy nog op die aarde as mens geleef het: *Vader, Ek wil graag hê dat waar Ek is, hulle wat U My gegee het, ook by My moet wees, sodat hulle my heerlijkheid kan sien...* (Joh 17: 24).

Kan enige iemand ooit vir meer as dit vra? Dit is die Here Jesus se gebed dat elkeen wat die Vader aan Hom gegee het, vir ewig by Hom moet wees. Hy bevestig die bede as Hy aan sy dissipels in Johannes 20: 17 sê: *...my Vader ...wat ook julle Vader is, na my God, wat ook julle God is.* In Christus het elke opregte gelowige 'n plek in die hemel.

Gesang 426: 2

Ds A van Zyl

Vrede

Toe die Here Jesus in sy afskeidsrede oor sy heengaan gepraat het, het die dissipels bedroef geword. In Johannes 16: 6 en 7 sê Jesus vir sy dissipels: *Maar omdat Ek dit vir julle sê, is julle harte vol droefheid. Tog sê Ek vir julle die waarheid: Dit is tot julle voordeel dat Ek weggaan, want as Ek nie weggaan nie, sal die Voorspraak, die Heilige Gees, nie na julle toe kom nie; maar as Ek gaan, sal Ek Hom na julle toe stuur.*

Jesus troos sy dissipels, ja sy hele kerk. Die dissipels se hartseer kan 'n mens verstaan; hulle het die grootste ontdekking van hulle hele lewe gemaak: Jesus leef! Hy het werklik opgestaan uit die dood uit. Hy is die Seun van God. En nou sê Hy vir hulle dat Hy weggaan. Tog het hulle ook alle rede tot blydskap: Hy los hulle nie alleen nie - die Heilige Gees kom in sy plek! Wat 'n ryke, ontsaglike wins! Omdat Hy na sy mensheid weg van ons is, het Hy sy Gees gestuur deur wie se krag ons ons lewe instel om in die ewige lewe te kan deel.

Die hele kerk van Christus deel in die verlies en in die wins - ook ons. Die uitstorting van die Gees op die gemeente hoort as deel van die gebeure van die eindtyd. So verduidelik Petrus dit ook in Handeling 2 met verwysing na die Ou Testament. Omdat Jesus Christus met sy sterwe en opstanding die eindtyd laat aanbreek het, is dit gepas dat Hy die Heilige Gees wat belowe is, van die Vader ontvang en uitgestort het.

Christus is ons hoop, sy kruis word troostend aan ons verkondig sodat ons ook deel aan sy opstanding het. Die Trooster is tegelyk by elke mens op aarde, in sy Godheid is Hy alomteenwoordig. Wat 'n heerlike wins is dit nie vir die hele kerk van Christus om dit te weet nie! Die kerk wag op die wederkoms van Christus. Soos Paulus skryf: *...ek verlang daarna om heen te gaan en met Christus te wees, want dit is verreweg die beste* (Fil 1: 23). Ons heerlike troos totdat ons saam met Christus kan wees, is die Trooster, die Heilige Gees wat by en met ons elkeen hier op die aarde is. God by ons! Dit is die troos waarin die kerk lewe tot met die wederkoms.

Gesang 588

Ds A van Zyl

Vrede

Die Heilige Gees is uitgestort, nie om Christus te vervang of Hom oorbodig te maak of om Hom te vergeet nie. Inteendeel, dit is juis om Christus al hoe

meer in ons lewens te maak. Die Heilige Gees werk in ons sodat Christus al hoe meer gestalte in ons lewens sal kry. Die hemelvaart het ons van die liggaamlike Jesus ontnem, maar die Heilige Gees skenk ons Jesus na sy Gees.

In Handeling 1: 10 lees ons: *Terwyl Hy weggaan en hulle nog stip na die hemel kyk, het daar skielik twee mans in wit klere by hulle gestaan. Dié sê toe vir hulle: 'Galileërs, waarom staan julle so na die hemel en kyk? Hierdie Jesus wat van julle af na die hemel toe opgeneem is, sal net so terugkom soos julle Hom na die hemel toe sien opgaan het.'* As die engele vandag vir ons sou moes vra, sou hulle vraag nog steeds wees: *Waarom staan julle so na die hemel en kyk? Of sou hulle vraag eerder wees: Waarom staan julle so stip na die aarde en kyk? Waar ons skat is, daar is ons hart en dit is waarheen ons oë kyk. Ons weet nou dat daar plek in die hemel op ons wag, daarom moet ons hemelgerig leef.*

Gesang 587

Ds A van Zyl

Vrede

28 Mei

Die Here regeer!

Efesiërs 1: 15-23

Die hoof van die kerk, Christus, is Heerser oor alle dinge. Palus stel in die brief aan die Efesiërs: *...en Hom in die hemel aan sy regterhand laat sit: hoog bo elke mag en gesag, elke krag en heerskappy, en wat daar ook al sprake van mag wees, nie net in hierdie bedeling nie, maar ook in die bedeling wat kom.* Christus werk in en aan die wêreld deur die kragpunt van sy kerk.

'n Koning se regterhand is die simbool van sy heerskappy. Diegene wat aan sy regterhand staan, ontvang volmag om alles te doen wat hulle moet. Christus het aan die regterhand van die Vader gaan sit omdat Hy alles reeds volbring het (Joh 19: 30). Ons Heiland sit aan God die Vader se regterhand waar Hy ons Voorspraak by die Vader is en vir ons pleit. Maar hy neem nie 'n pleitende posisie in nie, want in die hemel beklee Christus onbetwisbaar 'n heersende posisie *...sodat Hy die eerste plek in die heelal inneem...* (Kol 1: 18).

Terwyl die Vader deur Christus, wat die almagsposisie beklee, alle dinge regeer, kan ons getroos en gesterk wees omdat Hy ons beskut en bewaar teen alle vyandsmagte wat ons bedreig. Self oordeel die Vader niemand nie; die oordeel het Hy geheel en al aan sy Seun oorgelaat (Joh 5: 22). Alle mag is in die hande van Christus wat aan die regterhand van die Vader in die hemel sit.

Wat kan daar dan in jou lewe wees wat die mat onder jou voete uitruk?

Wat kan jou ontwortel, ontspoor en laat omval in magteloosheid? Die sonde, die mensheid? Ja, maar juis dit het Christus oorwin. Hy is die Een op die troon en Hy heers oor die ganse heelal. Alles wat hier op aarde gebeur, is tydelik. Onthou, moedeloosheid, magteloosheid, seerkry, sonde, mensheid is tydelik. Alleen maar as die Seun wat op die troon sit weer kom, word die ewige vir ons werklikheid - wat ons reeds onbetwisbaar in Christus het!

Gesang 429

Ds A van Zyl

Vrede

29 Mei

Hoopvol die toekoms in

Johannes 16: 5-15

Jesus Christus, ons Hoof, stort deur die Heilige Gees hemelse gawes op ons uit. Onmiddellik dink ons aan die gawes waarvan Efesiërs 4: 11 praat, naamlik apostels, profete, evangeliste, herders en leraars. Dit is ook goed en reg so. Maar daar is nog 'n gawe wat nie hier genoem word nie en wat mens by wyse van afleiding in hierdie verse in Johannes 16 vind. Dit is die gawe van onthou. Die Gees herinner ons aan wat was, in die besonder aan die geskiedenis van Jesus Christus, vanaf die krip, die kruis en die oorwinning. Die Gees oorbrug die eeue en bring die heilsdade van God na die tyd waarin ons leef. Hy leer ons alles aangaande Christus en lei ons so in die waarheid en die geloof. Hy laat ons soms iets van die hemel smaak, 'n stukkie van die heerlike toekoms in die hede ervaar. Hy is ons sintuig vir die toekoms.

Die mens wat deur die Gees tussen gister en môre gedra word, raak onvergenoegd met dit wat verkeerd is. Hy laat ons sug oor die gebrokenheid van die wêreld en maak ons heilig ontevrede oor die lyding en die kwaad wat hoogty vier in die wêreld. Hy maak ons ontevrede met die misbruik van God se skepping.

Hierdie gawe om te kan leer aangaande Christus en om te kan onthou, word aan elkeen van ons gegee. Daarom is dit my plig as gelowige, as lidmaat van die kerk, om saam met die wat die besondere gawes ontvang het (waarvan Efesiërs praat), die evangelie van verlossing en genade, uit te dra aan 'n wêreld wat dit broodnodig het.

Só maak die Gees van ons medewerkers in God se koninkryk; maak Hy ons wakker vir elke oomblik vol lewensmoontlikhede, elke oomblik gevul met die heil van God en hoop op die toekoms.

Gesang 431: 1, 2

Ds ZC Robberts

Heidelberg

Waarvan kan 'n mens in hierdie lewe seker wees? Ons leef in 'n baie onseker en onveilige wêreld. In die oggend kan jy vol lewenslus opstaan, en teen vanaand kan jy dalk dood wees. Een van die dinge wat ons elke dag opnuut besef, is dat die skeiding tussen lewe en dood oneindig dun is: een waansinnige oomblik, een tree, een koeël en jy kan weg wees.

Juis in so 'n wêreld klink hierdie wonderlike woorde van die Here Jesus op: *Niemand sal hulle uit my hand ruk nie.* Dit is sekerheid wat jy nêrens anders sal vind nie. Dit is dubbele versekering, want Jesus gaan verder deur te sê: *...niemand kan hulle uit die hand van die Vader ruk nie.* Dit is vaste sekerheid sonder 'n sweempie twyfel. Niemand sal hoegenaamd ooit in staat wees om ons uit die Here se hand te ruk nie.

Daar is baie magte en vyande wat dit juis probeer doen. Trouens, ons as gelowiges besef nie altyd hoe bedreig ons werklik is nie. As 'n paar inbrekers 'n mens groot kan laat skrik, wat dan van die drie groot vyande van die Christen wat deur geen gewapende patrollie, geen alarm of diefwering gekeer kan word nie, maar slegs deur die omsluitende hand van die Here God? Die kerkvaders het dié drie vyande omskryf as die Bose, die wêreld en ons sondige natuur. Hierdie onheilige driemanskap span saam om ons uit die hand van die Drie-enige God te ruk, maar hulle sal dit nie regkry as ons die borsharnas van die geloof aanhet nie.

Dit beteken nie noodwendig 'n kommervrye en krisismvrye lewe nie. Die evangelie belooft dit nie, maar wel ewige saligheid. Die lewe bly gevaarlik, ook vir gelowiges. Maar niks of niemand sal jou ooit uit die hand van God kan ruk nie, want aan die kruis en waar Hy aan die regterhand van sy Vader sit, het Jesus Christus dit alles oorwin.

Daarom kan ons saam met die kerk bely dat Jesus Christus ons teen alle vyande beskerm en bewaar.

Gesang 573: 1, 2

Ds ZC Robberts

Heidelberg

Die vraag word aan die katkisant gevra: *Hoe word jy getroos deur die wederkoms van Christus om te oordeel die wat nog leef en die wat reeds gestorf het?* Die eerste deel van die antwoord lui soos volg: *dat ek in alle droefheid en vervolging dieselfde persoon met gespanne verwagting as Regter uit die hemel verwag.*

Mense soek inderdaad troos op verskillende maniere en op verskillende plekke. Dit kan 'n ideaal wees wat groter as jyself is, of jou familie en kinders, wat jou moet oorleef, wat jou lewe as 't ware verder moet dra, of jou drang om te presteer, om iets na te laat waaraan die mense jou sal onthou. Dit is alles goed en wel, maar waar lê jou troos wat jou kan dra en ondersteun om ook voor die regterstoel te kan verskyn?

God loop 'n unieke pad met elkeen van ons en uiteindelik moet ons nie aan mekaar rekenskap gee nie, maar aan die Here. Voor die Here is ons gelyk, of ons nou swak of sterk in die geloof is. Een ding waarvan ons seker kan wees, is dat ons aan Hom behoort. Die belangrikste vraag in ons godsdiens is nie of ons sekere dinge doen en ander nalaat, of wat ek beleef of moet deurleef nie, maar eerder: Aan wie behoort ons? Aan wie behoort jy?

Die lewe loop soms snaakse kronkelpaaie met ons, maar ons het een troos: Nét dit, dat Hy altyd saam met ons loop. Dít wat God met ons begin het die dag toe ons gebore is, sal Hy volvoer tot die einde toe. Deur alles wat met ons in die lewe gebeur, kan ons altyd weet dat God by ons is tot die einde toe, tot op daardie dag wanneer Christus weer sal kom en ons voor Hom, die Regter moet gaan staan.

In ons sondigheid en nietigheid en deur al ons ervarings heen kan ons vashou aan die sekerheid, aan die troos, die feit dat ons aan Hom behoort.

Gesang 571: 2, 4

Ds ZC Robberts

Heidelberg

1 Junie

'n Wêreld op sy eie?

2 Tessalonisense 1: 3-12

Die troos verbonde aan Jesus se wederkoms gaan verder: *Hy wat Hom tevore in my plek voor die regbank van God gestel en alle vervloeking van my weggeneem het. Verder: dat Hy al sy en my vyande in die ewige verdoemenis sal werp....* Ons wil hierdie gedeelte van die belydenis ook saamsê en opreg bely, maar dít wat in die lewe rondom ons gebeur, maak dit baie moeilik. Dít wat in die lewe met jou gebeur, laat jou so dikwels twyfel aan die plaasvevangende offer van Jesus Christus.

'n Mens kan maklik dink dat Jesus na sy hemelvaart ons aan die hellevaart oorgelaat het. Of nog erger: 'n mens kan begin dink dat Hy nie opgestaan het nie, nie opgevaar het na die hemel toe nie, nie sit aan die regterhand van die Vader nie en ook nie weer sal kom nie. Jy kan jou so blindstaar teen die gebeure van elke dag, dat Jesus Christus heeltemal uit jou gesigsveld verdwyn.

Dit is so dat die heerskappy van Christus dikwels vir ons verborge is. Dit kan lyk asof ander magte, die wat oorwin moes gewees het, heers en of 'n ander koninkryk, eerder as dié van Jesus Christus kom; asof die krag van die koeël die botoon voer en die Bose die gang van die lewe en die geskiedenis beheer.

Dit mag wel so lyk, maar dit is nie so nie. Die wêreld word nie deur onbeheerbare magte beheer nie, maar deur Christus. Die vraag wat ons elkeen aan onself moet beantwoord, is: Glo ek dit? Dink ons dat ons met ons sondeverminkte vermoëns werklik kan oordeel wie in beheer is? Of aanvaar ek in die geloof en met geloofsoortuiging die oppermag van Jesus Christus?

Ons kan dit maar glo en daardeur lewe. Hy is die gekruisigde en die gekroonde Verlosser. Aan Hom is alle mag gegee in die hemel en op die aarde.

Gesang 476: 1, 4

Ds ZC Robberts

Heidelberg

2 Junie

Bekende toekoms

1 Petrus 1: 3-9

Nie een van ons weet regtig wat die toekoms vir ons inhou nie. Daarom spekulêr ons so gereeld oor die toekoms. Sommige mense reken dat die toekoms rooskleurig lyk, ander sien net donker wolke. Maar niemand van ons weet presies wat die toekoms inhou nie, want die toekoms het die manier om anders aan te breek as wat ons verwag of beplan het. Die toekoms onderstreep dikwels op 'n pynlike manier die onsekerheid en broosheid van ons menslike bestaan.

Maar tog is daar sekerheid: Petrus skryf in sy eerste brief die volgende: *Nou het ons 'n lewende hoop op die onverganklike, onbesmette en onverwelklike erfenis wat in die hemel ook vir julle in bewaring gehou word.* Die selfde God wat die graf van sy Seun leeggemaak het, het die toekoms volgemaak met die mens se erfenis. Mot en roes kan dit nie verniel nie en diewe kan nie inbreek en dit steel nie. Dit word nie geraak deur wisselende ekonomiese omstandighede nie, dit is nie uitgelewer aan die noodlot of die onvermydelikheid van die dood nie. Dit is veilig en seker, Godegeborge.

Dan sê Petrus ook nog die volgende: *En omdat julle glo, word ook julle deur die krag van God veilig bewaar vir die saligheid wat reeds gereed is om aan die einde van die tyd geopenbaar te word.* Dit is 'n dubbele versekering. Ons en ons erfenis is veilig.

Ons moet toegee dat die lewe op sy beste maar onveilig is. Daarom klink hierdie belofte van veilige bewaring vir ons so troosryk. Dit beteken nie

noodwendig dat ons in hierdie lewe altyd net die goeie en die aangename sal beleef nie. Maar God bewaar ons dat ons daar sal kom waar Hy ons wil hê: in sy ewige heerlikheid.

Daarom kan ons onbevrees bely: Maar Hy sal my, saam met al die uitverkorrenes, na Hom in die hemelse blydskap en heerlikheid neem. Dit is wat die toekoms vir ons inhou.

Gesang 571: 1, 4

Ds ZC Robberts

Heidelberg

3 Junie

Die Heilige Gees is waarlik God

1 Johannes 5: 6-12

Daar is verskillende geleenthede in die Evangelies waar Jesus sy dissipels of volgelingen vermaan oor hulle kleingeloof. In Matteus 6: 30 lees ons byvoorbeeld: *As God dan die gras van die veld, wat vandag nog daar is en môre verbrand word, so versier, hoeveel te meer sal Hy dan nie vir julle sorg nie, julle kleingelowiges?*

Ons moet nie Jesus se woorde as 'n teregwyysing beskou nie, maar eerder as 'n waarneming van die onsekerheid wat daar in mense leef ten opsigte van hulle geloof in God. Ten spyte van ons begeerte om te glo, leef ons met onsekerheid vanweë 'n krisis of hartseer of verlies. Ons twyfel in God, ons twyfel in die kerk en ons twyfel in onself.

Calvyn het in sy Institusie ten opsigte hiervan opgemerk: *Ons geloof is gering en swak, en wanneer dit nie ondersteun word aan elke kant en versterk word op verskillende maniere nie, word dit onmiddellik heen en weer geslinger, wankel dit en val dit selfs.*

In die brief van 1 Johannes praat die *geliefde dissipel* van die drie getuies vir ons geloof, naamlik die Gees, die water en die bloed. Hierdie drie getuies rig ons weer op wanneer ons geval het, dit gee aan ons sekerheid wanneer ons twyfel, en dit gee aan ons vertroue in God wanneer omstandighede rondom ons ons platgeslaan het en ons moedeloos maak.

Dit is God se wil dat ons met sekerheid en met vrymoedigheid sal lewe. Dit is God se wil dat ons sy krag en sy liefde en sy teenwoordigheid elke dag in ons lewe sal ondervind. Daarom het ons die Heilige Gees ontvang, sodat ons die sekerheid kan hê dat dit God self is wat in ons werk. Hy het vir ons die doop gegee, sodat ons die sekerheid het dat God met ons 'n verbond gesluit het om ons daaraan te herinner dat ons aan Hom behoort. Hy het die nagmaal vir ons gegee sodat ons die sekerheid het dat ons verlossing en vergifnis ontvang het deur die dood en die opstanding van sy Seun, Jesus Christus.

Gesang 437: 1, 2

Ds M Meyer

Standerton

God herinner ons voortdurend daaraan dat ons deel van Hom is. Dwarsdeur die Bybel word die boodskap telkens gebring dat God ons sy kinders noem, dat ons sy erfgename is, dat ons aan Hom behoort. In Efesiërs 1: 13 lees ons dat ons deur Christus deel geword het van die volk van God, toe ons die waarheid wat aan ons verkondig is, gehoor en tot geloof gekom het. Verder word daar ook gesê dat die Heilige Gees ons as eiendom van God beseël het.

Wat beteken dit om as eiendom van God beseël te wees? Daar is veral twee sake wat hier van belang is: eienaarskap en beskerming. Kom ons gebruik die beeld van 'n veeboer wat 'n merk op sy vee plaas, sodat sy diere uitgeken kan word en almal kan weet aan wie die vee behoort. Hierdie unieke merkteken is 'n bewys dat die vee aan 'n spesifieke eienaar behoort en daarmee saam dat die boer sy vee sal oppas en versorg en nie sal toelaat dat iemand hierdie gemerkte vee van hom steel nie.

Wanneer ons glo, plaas God sy merk op ons, naamlik die Heilige Gees, sodat almal kan weet aan Wie ons behoort. Hierdie seël gee ook aan ons die waarborg dat God ons versorg en beskerm en ons bewaar teen aanslae van die Bose wat ons wil wegkeer om deel aan God se liefde en teenwoordigheid te hê. Om aan God te behoort en as sy eiendom beseël te wees, is vir ons die grootste sekerheid en troos in ons alledaagse lewe. Hiervoor moet ons die Here daagliks dank en prys en onder die vaandel van die Heilige Gees in die wêreld leef.

Gesang 438: 1, 2

Ds M Meyer

Standerton

In die Bybel word van verskillende beelde gebruik gemaak om die werking van die Heilige Gees te verduidelik. Die Gees word byvoorbeeld vergelyk met water wat God oor sy dorstige volk uitgiet, om die lewe weer te laat groei en bloei. Die Gees word ook vergelyk met die wind. Jesus Christus self het hierdie beeldspraak teenoor Nikodemus gebruik: *Die wind waai, waar hy wil. Jy hoor sy geluid, maar jy weet nie waar hy vandaan kom en waar hy heen gaan nie. So gebeur dit met elkeen wat uit die Gees gebore is.* Ons lees ook dat die Heilige Gees met vuur vergelyk word wat ons geloof wil suiwer en versterk.

In die teks wat ons geles het, word die Heilige Gees vergelyk met 'n gids wat ons op die regte pad hou. Hy wil ons saamneem, op die pad van die Here, agter Christus aan na die ewige lewe toe. Hy ken die pad, Hy wys vir ons die pad, Hy gee vir ons alles wat ons nodig het om op die regte pad te bly: geloof, hoop, volharding, liefde vir God en 'n afkeer van die sonde. By Hom is ons lewe veilig. Deur Hom lê ons koers vas.

Galasiërs 5: 25 sê dat ons deur die Gees lewe; laat die Gees dan nou ook ons gedrag bepaal. Galasiërs 2: 20 sluit hierby aan deur daarop te wys dat dit nie meer ek is wat lewe nie, maar Christus wat in my lewe. Die kern daarvan om in Christus te lewe, is dat dit nie meer oor my eie vermoëns of eie belange gaan nie, maar oor die eer van God en oor Hom wat die middelpunt van ons bestaan vorm.

Gesang 434: 1-3

Ds M Meyer

Standerton

6 Junie Die Heilige Gees troos ons tot in ewigheid Johannes 14: 15-31

Dit was vir die dissipels 'n groot skok toe Jesus hulle meegedeel het dat Hy hulle gaan verlaat en dat hulle Hom nie kan volg nie. In Johannes 13: 36 sê Jesus vir Simon Petrus: *Waarheen Ek gaan, kan jy My nie nou volg nie, maar later sal jy My volg.* Petrus antwoord met bravade: *Here, hoekom kan ek U nie nou volg nie? Ek sal my lewe vir u aflê.* Jesus antwoord Petrus dan dat hy Hom in die moeilikste tyd in die steek sou laat en dan volg die gedeelte waar Hy sê dat Hy weggaan om vir ons plek gereed te maak by die Vader, maar dat Hy die Heilige Gees as Voorspraak stuur wat ons alles sal leer en ons sal herinner aan dit wat Christus vir die wêreld kom sê het.

Ervaar ons nie ook wat die dissipels ervaar het nie? Wonder ons nie ook waarom Christus nie hier op aarde kon bly en ons elke dag kon help en versorg nie. Die lewe sou soveel eenvoudiger en makliker gewees het en ons sou soveel minder twyfel en onsekerheid gehad het. Is dit waar?

Nee! Christus moes opvaar na die hemel sodat ons verlossing volkome voltooi kon word. Christus het nie weggegaan om ons omstandighede moeiliker en meer ingewikkeld te maak nie - Hy het weggegaan juis om ons te troos en te bemoedig. Christus se troostende boodskap is: Ek stuur vir julle die Heilige Gees, sodat julle nie as weeskinders agterbly nie en sodat julle in die wêreld my opdragte kan uitvoer. Die belofte wat verder aan ons gegee word, is: *Vrede laat Ek vir julle na.... Julle moet nie ontsteld wees nie, en julle moet nie bang wees nie.*

As dit soms vir ons voel asof alles in die lewe te veel word en ons probleme en bekommernisse ons oorweldig, wil God nie hê dat ons moed moet opgee en ons geloof moet verloor nie. Intendeel, dit is juis in die moeilikste omstandighede dat die kind van God staande kan bly, op grond daarvan dat ons getroos word tot in ewigheid deur die ewigheid van God, die Gees.

Gesang 432: 1, 2

Ds M Meyer

Standerton

7 Junie

Wat is ware geloof?

Hebreërs 11: 1-10

Geloof bestaan uit twee dele: 'n vasstaande kennis en 'n vaste vertroue. Kennis op sigself is nog nie ware geloof nie. Die mens wat van die bestaan van God weet en 'n goeie kennis van die Bybel het, al is dit ook hoe uitstaande, kan nog nie daarop aanspraak maak dat hy glo nie. En net so is vertroue op sigself ook nie ware geloof nie. Hoe kan 'n mens op God vertrou as jy Hom nie ken nie? Geloof is kennis van die Woord van God én vertroue in die God van die Woord. Geloof is dus nie net 'n saak van die verstand of van die hart nie. Geloof is 'n saak van die verstand én hart. Dit raak ons hele menswees.

Abraham is vir ons 'n sprekende voorbeeld van iemand wat waarlik in God geglo het. Hy het God geken; hy het onvoorwaardelik op God vertrou; hy het God sonder enige voorbehoud op sy woord geneem. Dit het Abraham gedoen ten spyte van die feit dat hy by tye niks verstaan het nie. Hy het sonder teësprak God se opdrag aanvaar en weggetrek na 'n land wat die Here vir hom sou uitwys. Hy het in weerwil van die feit dat hy al te oud was om 'n kind te verwek en 'n onvrugbare vrou gehad het, geglo dat God aan hom 'n nageslag sal gee. Hy was selfs bereid om sy seun as offer af te staan - dit alles omdat hy op God vertrou het.

Die wonder van die geloof is dus dat ons seker kan wees van die dinge wat ons hoop en oortuig kan wees van die dinge wat ons nie sien nie, in weerwil van alles wat ons nie kan begryp en kan sien nie. Daar is egter 'n voorwaarde: ons moet ons eie oortuigings en sekerhede afbreek en op God alleen vertrou. Dan kan ons met vrymoedigheid sê: Ek glo!

Gesang 265

Ds KD Papp

Nigel

8 Junie

Hoe kom 'n mens tot die geloof?

Romeine 10: 5-17

Die Bybel sê baie duidelik vir ons hoe 'n mens tot die geloof kom - hoe ons die kennis en vertroue ontvang, sodat ons kan sê dat ons waarlik glo. Volgens

die Romeinebrief ontvang ons die geloof deur die prediking van die evangelie van Christus. En die Kategismus sê dat die Heilige Gees hierdie geloof in ons harte bewerkstellig.

Geen mens kan in 'n lewende verhouding met die Here staan as hy nie in Hom glo nie. En om te kan glo, moet 'n mens van Hom hoor sodat jy Hom kan leer ken. Iemand moet die evangelie dus aan ons bedien. En wanneer die blye boodskap, naamlik dat Jesus Christus die Verlosser is, dan aan ons gepreek word, gebeur die wonder dat die Heilige Gees hierdie boodskap vir ons waar maak. Die Heilige Gees bewerk dit dat ons deur die evangelie getref en oorweldig word en die Heilige Gees stel ons in staat om die evangelie te aanvaar, soveel so, dat dit 'n integrale deel van ons mens-wees word. Geloof word dus deur die Heilige Gees in ons harte gewek en gestig wanneer ons die verkondigde Woord hoor. Maar daarmee is dit nie afgehandel nie. Die Woord moet ook voortdurend gehoor word sodat die geloof wat ons ontvang het, voortdurend gevoed en versterk kan word.

As dit dan nou is hoedat ons tot die ware geloof kom en hoedat ons in die geloof lewend gehou word, beteken dit vanselfsprekend dat ons gereeld die Bybel moet lees en kerk toe moet gaan.

Gesang 435

Ds KD Papp

Nigel

9 Junie

Geloof is 'n genadegawe

Efeziërs 2: 1-10

Daar is mense wat soms deur hulle uitsprake en optrede te kenne gee dat geloof 'n goeie verdienste is; dat dit vir ons die saligheid kan verdien. Maar dit is nie korrek nie. Geloof is nie 'n prestasie van die mens nie. Ons geloof kan ons nooit regverdig nie. Christus regverdig ons. Hy alleen is ons geregtigheid. Die geloof is die leë bedelaarshand wat ons uitsteek om Hom aan te neem. En om die gawes van geregtigheid en saligheid aan te neem, is geen verdienste nie. Dit is nie 'n verdienste of prestasie om God se uitnodiging, om te glo, te aanvaar nie. Nee, geloof is 'n gawe. Al word ons dus deur die geloof gered, is en bly hierdie geloof altyd 'n genadegawe.

Ons redding kom dus nie uit onself nie; dit is 'n gawe van God. Dit kom nie uit ons eie verdienste nie; dit is God wat van ons gelowiges maak. Hy herskep ons deur sy Woord en Gees in Christus om ons lewe te wy aan die goeie daade waarvoor Hy ons bestem het. Ons daade volg dus op ons geloof. Ons daade is dus niks anders as ons beskeie en dankbare antwoord op die geloof wat God aan ons geskenk het nie.

Dit is die wonder van die geloof. Dis 'n genadegawe. Ons hoef dit nie te verdien nie.

Gesang 524

Ds KD Papp

Nigel

10 Junie

Wat skenk God deur die geloof?

Galasiërs 3: 1-14

Die Heilige Gees skenk aan ons die versekering dat Jesus Christus die vergewing van sondes, die ewige geregtigheid en saligheid vir ons verdien het en uit genade aan ons geskenk het sodat ons daaraan deel kan hê. Jesus Christus het ons losgekoop van die mag van die sonde. Hy het in ons plek 'n vervloekte geword en ons sondes op Hom geneem. Hy het sy liefde aan ons bewys deur sy lewe vir ons af te lê. Hy het ons sondes met sy eie bloed afgewas. Daardeur het Hy die ewige geregtigheid, die ewige vrysprak, vir ons verwerf. Ons wat onder die wet aangekla en deur die wet skuldig bevind is en die volle straf vir ons sonde verdien het, is dus vrygespreek omdat Jesus Christus in ons plek alle geregtigheid volbring het. Dit beteken vir ons ewige saligheid, ewige vreugde en ewige blydskap. Daarvoor het Jesus Christus gesorg - self kon ons dit nie vermag nie. Dit is loutere genade van God.

Die gelowige se antwoord op hierdie geskenk is 'n lewe van dankbare toewyding aan God. As ons die geskenk van God werklik waardeer, sal ons lewe daarvan getuig. Dan sal ons nie meer op ons eie krag en insig steun nie, maar verby ons eie onwaardigheid kyk en onself geheel en al op God se trou verlaat. Dan sal ons met oorgawe die woorde van Gesang 502 ons eie kan maak: *Vol vertrou, vas en veilig, bou ek op die Heer my hoop.*

Gesang 244

Ds KD Papp

Nigel

11 Junie

Waarom belydenisskrifte?

Markus 8: 27-30

Wat glo ons? Wat is die inhoud van 'n Christen se geloof? Die antwoord is kort en bondig: alles wat aan ons in die evangelie belowe word. Niks meer nie en niks minder nie.

Die wyse waarop 'n Christen met die Bybel moet omgaan, is deur die Bybel te glo. Die evangelie is immers 'n belofte. Dit klink egter dan asof die inhoud van die Bybel nie gebeur het nie, maar nog moet gebeur. Dit het egter afgespeel in die destydse bekende wêreld van Palestina en al die ander lande rondom die Middellandse See. Tog is dit nie geskiedenis in dié sin dat dit afge-

handel is en nie meer betekenis het nie. Die evangelie word nóóit totale verlede nie. Dit word in die hede ingebring.

Ons is daarby betrokke. As ons die evangelie hoor en dit glo en daarop antwoord, lei dit tot die regte verhouding met God en my medemens. Hierdie evangelie uit die verlede waarop ons in die hede antwoord, hou beloftes vir die toekoms in. Die evangelie het gebeur. Tog strek dit uit oor ons verlede wat vergewe is, oor die hier en die nou waarin ons mag antwoord, na die toekoms waarin ons alles mag glo wat in die evangelie belowe word.

Vir dié doel het die kerk geloofsbelydenisse opgestel. Dit is kort, kernagtige samevattinge van die inhoud van die hele evangelie, soos duidelik weergegee word in die Apostoliese Geloofsbelydenis.

Gesang 261: 1

Ds JBMH van Schalkwyk

Drie Riviere-Oos

12 Junie

Die Drie-enige God

1 Johannes 2: 18-27

'n Mens sou die twaalf artikels in drie dele kon saamvat, naamlik dié oor God die Vader en ons skepping, God die Seun en ons verlossing, en God die Heilige Gees en ons heiligmaking. Die Drie-eenheid vorm die fondament van die hele Christelike belydenis. Dit is die grondslag van ons verlossing. Hierdie driedeling is nie die denke van mense nie, maar beskryf eenvoudig die daade van God in die wêreld en aan die mens soos wat die Woord van God dit aan ons openbaar.

Van God, die Vader, word die unieke en eiesoortige eienskap aangestip dat Hy ons Skepper is. God, die Vader, is die begin van alle aksie, die fontein en bron van alle dinge. Daarom word God, die Vader, ook telkens in belydenisse eerste bely en bekendgestel. God, die Vader, is die almagtige Skepper van hemel en aarde - ja, van alles.

God, die Seun, is Jesus Christus. Hy het aan die kruis en deur die leë graf vir ons die verlossing bewerk. Daarom is God die Seun ook ons Verlosser. Jesus Christus se gehoorsame daad om ter wille van ons mens te word sonder sonde en om sy Vader te gehoorsaam in die daad aan die kruis, het vir ons hierdeur verlossing bewerkstellig.

Ons bely die Heilige Gees ook as Goddelike Persoon wat sowel van die Vader as die Seun uitgaan. Die Heilige Gees is die bron deur wie ons kennis oor God se openbaring verkry, die skenker van inspirasie, die leraar, die vernuwer en die heiligmaker. Dit is die Gees wat met ons op die pad van die ewige lewe is. Ons kan volkome op Hom vertrou vir ons lewe en ons salig-

heid - daarom dat ons Hom, net soos die Vader en die Seun, kan verheerlik en aanbid.

Gesang 261: 2

Ds JBMH van Schalkwyk

Drie Riviere-Oos

13 Junie

Die begin en die einde van alles

1 Johannes 5

God openbaar Hom in sy Woord as die Begin en Einde van alles. Ja, dit is geloof wat so 'n antwoord gee. Daar word nie vrae gevra nie. Hieroor word nie gespekuleer nie - nee, God het Hom so geopenbaar en daarom bely ons Hom so.

Die leer oor die Drie-enige God is 'n getroue nasprek van die woord van God. En hierdie nasprek word ook gedoen in die wete dat dié leer die kerk tot heil strek en heilsekerheid aan die kerk gee. Met hierdie belydenis staan of val ons verlossing. Ons kan dit nie verander nie, want ons leer God so in sy openbaring ken. Hierdie belydenis is een van die kortste belydenisse, maar ook van onoortrefbare geloofskrag. Ons bely Hom so omdat Hy Homself so openbaar het, daarom glo ons dit.

Ons praat van God so omdat die Woord so van Hom praat. So begin elke erediens, elke Sondag, en so ontvang ons die seën aan die einde van die erediens: *In die Naam van die Vader, die Seun en die Heilige Gees.*

Gesang 261: 3

Ds JBMH van Schalkwyk

Drie Riviere-Oos

14 Junie

Naastediens deur Christus

Efesiërs 5: 21-27

In Efesiërs 5 word daar gefokus op die wyse waarop elke gelowige sy daaglikse lewe moet inrig. Interessant is dat 'n baie fyn lyn in die verhouding tussen man en vrou enersyds en Christus en sy kerk andersyds getrek word. Dan volg riglyne wat die gedrag van 'n Christen binne hierdie verhoudings bestuur. 'n Mens hoef egter nie baie ver te lees om te ontdek wat die oor-koepelende beginsel is nie. In vers 21 word die beginsel baie duidelik gestel: *Wees uit eerbied vir Christus aan mekaar onderdanig!* So is dit veronderstel om in ons huwelik, kerk, werk, skool en persoonlike lewe te wees.

Onderdanigheid aan Christus lei tot diens, ondersteuning en begeleiding van ons medemens. Daarom besef en beleef ons dat Christus die hoof van die kerk, die hoof van my lewe, die hoof van my wese is. Maar Christus is meer as dit. Hy is nie net die hoof van die kerk nie; Hy roep nie net 'n kerk byeen nie: Hy leef deur sy liggaam op aarde! Hy is die kern waarom alles draai.

Ons lewe as gelowige, as kerk van Christus, kan vergelyk word met 'n vlegsel. Wanneer jy na 'n vlegsel kyk, sien jy gewoonlik net twee lokke hare. Probeer egter om 'n vlegsel met net twee lokke hare te maak. Na 'n lang en moeilike gespook sal jy eindig met iets wat soos 'n vlegsel lyk, maar baie gou uitmekaar val. Die geheim van 'n vlegsel lê in die derde onsigbare lok hare wat die twee ander lokke bymekaarbring en bymekaarhou. Die derde onsigbare lok hare verseker die sterkte en netjiese voorkoms van die vlegsel. Dieselfde kan waar wees van ons huwelik, gesinslewe, gemeentelike lewe en geloofslewe. As Christus nie die *onsigbare* lok hare is nie, gaan die vlegsel uitmekaar val.

Kom ons gaan kyk na die vlegsel van my lewe vandag: Is dit sterk, sonder rimpel of vlek, heilig en onberispelik (vers 27)? Kom ons gaan uit en wees uit eerbied vir Christus, die Seun van God, sterk en onbreekbare vlegsels!

Gesang 215: 1, 3, 4

Ds JS Dippernaar

Brits

15 Junie

Ook my naaste?

Lukas 10: 25-37

Christus het uit die hele menslike geslag vir Hom 'n kerk byeengeroep. Die verantwoordelikheid van sy kerk is om die twee grootste gebooe in die wêreld te gaan uitleef: *Jy moet die Here jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met al jou krag en met jou hele verstand, en jou naaste soos jouself.*

Gewoonlik lewer die eerste gebod nie probleme op vir gelowiges nie. Liefde vir God was nog altyd vir gelowiges die hoogste prioriteit. Die tweede gebod van naasteliefde belewe die gelowiges egter as 'n moeilike vraagstuk. Wie is nou presies my naaste, want die antwoord op hierdie vraag gaan verseker 'n uitwerking hê op my beskouing van die hele menslike geslag waaruit Christus vir Hom 'n kerk byeengeroep het?

Volgens die gelese gedeelte pla dieselfde vraag die wetgeleerde. Christus antwoord die vraag deur die bekende gelykenis van die barmhartige Samaritaan te vertel. In die verhaal stap een vir een verby die man wat vir dood gelaat is. Hulle probeer telkens bepaal of hierdie persoon sy naaste is. Aangesien reinheidswette, gebruike en oorwegings van daardie tyd 'n groot rol gespeel het, bepaal elkeen dat die man nie hulle naaste is nie en daarom is dit reg dat hulle hom nie help nie. Christus verras hulle egter aan die einde van die gelykenis. 'n Samaritaan, die mees onwaarskynlikste persoon in daardie tyd, kom verby en help die man. Sonder om te bepaal of die man sy naaste

is, sien hy sy nood raak. Hy help met deernis omdat hy omgee. Hy versorg die beseerde man tot die uiterste toe.

Die uitdaging aan elke gelowige, vandag nog, word in vers 37 uitgespel:
Gaan maak jy ook so!

Gesang 530: 1-3

Ds JS Dippenaar

Brits

16 Junie

Medewerkers van die kerk

Efesiërs 1: 1-14

Toe die struktuur in die vorige eeu gebou is vir 'n internasionale uitstalling, is dit deur die inwoners van die stad as monsteraagtig beskryf en is daarop aangedring dat dit afgebreek word sodra die uitstalling verby is. Tog het die argitek wat die struktuur ontwerp het, met trots sy ontwerp verdedig teenoor diegene wat dit wou vernietig. Hy het geweet dat dit bestem was vir iets groter. Vandag is die struktuur een van die argitektoniese wonders van die postmoderne wêreld en ook die primêre landmerk van Parys in Frankryk. Die argitek was natuurlik Alexandre Gustave Eiffel en sy alombekende toring is in 1889 gebou.

Jesus Christus se lojaliteit aan sy kerk was eerder al opvallend. Hy het sy kerk toevertrou aan 'n groepie ontoegeruste dissipels. Hy het hulle verdedig, vir hulle gebid, en aan hulle die opdrag gegee om die evangelie te versprei. Vir buitestaanders moes hulle, en sekerlik ons ook, na die mees onbevoegde mismaaksels gelyk het. Tog het Christus geweet dat dié struktuur bestem is om groot dinge te bereik.

Dit is ons voorreg om 'n belangrike rol in die struktuur te vervul. Die doel van hierdie struktuur is in vers 10 saamgevat. Tog, deur die genade van God en die werking van die Heilige Gees (vers 13), is ons deel van die volk van God. Is hierdie kerk foutloos? Een van die kerk se teoloë het by geleentheid gesê: As God jou Vader is, is die kerk jou moeder. Met my Vader het ek nog nooit 'n probleem gehad nie, maar ek het baie vinnig besef dat my moeder nie so foutloos is soos ek gedink het nie. Tog het ek besef, ek kan nie sonder haar bestaan nie.

Laat ons lewe 'n loflied wees omdat ons deel vorm van die struktuur wat Christus vir Hom uitverkies het tot die ewige lewe!

Gesang 478: 1-4

Ds JS Dippenaar

Brits

Toe die vyandelike leër die dorpie binneval, het almal, van die burgemeester tot die straatveër, die berge in gevlug. Dié verkenners het aan die oorwinnaar kom rapporteer dat daar niemand was om skatpligtig te maak nie. *Is hier niemand in die dorp oor nie?*, vra die veggeneraal. *Net die priester. Hy het in die tempel agtergebly. Neem my na hom toe!* sê die generaal. Hy is woedend omdat die priester nie met vrees en bewing te voorskyn gekom het om eer aan hom as oorwinnaar te betoon nie. Hulle tref die priester aan waar hy rustig in die konsistorie sit en uit die Bybel lees. Hy kyk skaars op toe die generaal die deur oopruk en dreigend sê: *Weet jy nie dat jy voor jou iemand sien wat jou sonder om 'n oog te knip met 'n swaard kan deurboor nie?* *Weet jy nie*, antwoord die priester kalm, *dat jy voor jou iemand sien wat deurboor kan word sonder om 'n oog te knip nie?* 'n Oomblik kyk die generaal die moedige man ongelowig aan. Uit respek buig hy toe laag en trek die deur agter hom toe.

Die oomblik wat die Woord van God in mense se lewe inslag vind en die Gees in hulle lewe werk, is dit die optrede wat 'n mens van 'n gelowige kan verwag. Iemand wat nie sal skroom om met sy lewe te betaal vir die geleentheid om Christus te bely nie.

Vandag vind ons die toerusting van die Woord van God in ons erediens. In die erediens ontmoet ons God op 'n wonderbaarlike wyse en kan ons in 'n gebroke, verwarde wêreld oorleef. Kom ons maak dit vandag ons prioriteit om aan iemand te vertel van die wonderlike belewenis wat ons by die kerk het. Kom ons begelei iemand deur die werking van die Heilige Gees en die Woord van God tot 'n ontmoeting met Christus.

Gesang 438: 1, 2***Ds JS Dippenaar******Brits***

Iemand het eenkeer 'n storie oor wolwe geskryf. Die skrywer beskryf hoe sewe wolwe 'n trop buffels bekruipe. In die groep buffels was daar 'n aantal kalfies wat deur elf volwasse buffels beskerm is. Soos wat die wolwe nader aan die trop beweeg het, het die volwasse buffels 'n ondeurdringbare sirkel om die kalfies gevorm. Die buffels se dodelike hoewe was na die wolwe gerig in 'n hewige stryd tussen hulle en die wolwe. Die kalfies was veilig in die binnekant van die kring en alles het goed verloop totdat een buffel uit die sirkel

losgebreek het. Die trop het senuweeagtig in klein groepies verdeel en gedurende 'n verdere geveg het die volwasse buffels paniekerig geraak en gevlug. Sodoende was die kalfies oorgelaat aan die jagtersinstink van die roofdiere en nie 'n enkele kalfie het oorleef nie.

In Handeling 20 waarsku Paulus die gemeente in Efese dat wolwe op dieselfde wyse sal poog om die gemeente te verskeur. So is dit vandag nog dat wolwe aanhou om die kerk van Christus aan te val. Hulle kan egter nie die kerk binnedring solank die eenheid gehandhaaf word nie. Die eenheid word gehandhaaf deur standvastigheid in die geloof, liefde, hoop en die feit dat ons vir mekaar omgee.

Kom ons dink hoe ons die kudde van God kan oppas en so ook die eenheid wat ons in Christus het, kan behou. Dit gebeur wanneer die kerk hom besig hou met sy opdrag wat in vers 25 beskryf word: *Ek het onder julle almal rondgegaan en die koninkryk van God verkondig....* Laat ons bid.

Kom ons verkondig die koninkryk van God by die skool, by die werk, by vriende, familie en enige plek waar die wolwe van die lewe dreig om God se kalfies te vernietig.

Gesang 281: 1-3

Ds JS Dippenaar

Brits

19 Junie

Veilig in God se arms

Psalm 71: 12-20

In Psalm 71 beleef ons die ervaring van 'n skrywer wat terugkyk op die verloop van sy lewe. 'n Mens kom duidelik agter dat sy lewe nie altyd rooskleurig was nie. Maar nou dat hy oud geword het, dink hy in besonder aan die rol wat God in sy lewe, deur goeie en slegte ervarings heen gespeel het. Dit is veral belangrik om te let op vers 17 en 18. Die verlossingswerk van God Drie-enig verloop in 'n mens se lewe vanaf die begin tot die einde.

So werk die Here ook in die kerk van die begin van die wêreld af tot die einde toe. Vanaf Genesis tot Openbaring lees ons duidelik van die pad wat God met nietige, sondige mense loop, soos met die skrywer van Psalm 71. Die wonder van God se genade is dat hierdie pad altyd 'n pad van hoop is wat uitloop in die lof van die Here. Dit hou egter nie hier op nie. In vers 15 stel die skrywer dit duidelik dat hy nie kan ophou om oor hierdie verlossingswerk te praat nie.

Psalm 71 getuig, soos die kerk van Christus, van hoop en sekuriteit in 'n benoude, verwarde wêreld. Dit betuig aan ons dat ons in die lewenseë veilig bewaar word deur die genadige arms van God ons Vader. God bewaar ons

sowel as sy kerk van die begin van die wêreld af tot die einde toe. Kom ons gaan vertel dit vir die wêreld!

Gesang 488: 1, 3, 4

Ds JS Dippenaar

Brits

20 Junie

Die kerk se Herder

Psalm 23

Het die kerk 'n toekoms? Daarop moet ons onvoorwaardelik *ja* antwoord. Die kerk van Jesus Christus sal altyd 'n toekoms hê. Jesus Christus vergader, beskerm en onderhou sy liggaam. Het die Hervormde Kerk 'n toekoms? Daarop moet ons *ja* sê solank as wat die Hervormde Kerk kerk van Christus gaan wees.

Psalm 23 gee vir ons al die inligting wat ons nodig het om gelowiges in die kerk en wêreld van vandag te wees. In die psalm word deur middel van twee verhale vir ons meer oor God gesê. Eerstens word God beskryf as die Herder van sy kudde (verse 1-4). Die herder is die persoon wat sy trop beskerm; hy versorg hulle en maak seker dat 'n wilde dier of rower nie die geleentheid kry om sy trop aan te val nie. Verder sorg die herder dat sy trop genoeg kos het om te eet. So word die trop ook na die beste water gelei. Dit is interessant dat die herders van daardie tyd hulle skape baie goed geken het. Die skape weer, het die herder net so goed geken en hom in so 'n mate vertrou dat hulle agter hom aangeloop het in enige rigting wat hy hulle sou lei.

Tweedens word God beskryf as die Gasheer (verse 5-6). In tye van oorlog het die volk die gebruik gehad dat 'n gasheer 'n feesmaal ter viering van die oorwinning voorberei. Die soldate wat van die oorlogsveld af gekom het, is oorlaai met vriendelikheid en gasvryheid omdat hulle bereid was om vir hulle land te veg. Die soldate wat as krygsgevangenes saamgebring is, is aan die tafelpoot vasgebind en moes in vernedering toekyk terwyl die feesgangers die oorwinning gevier het. In vers 6 word die twee beelde byeengebring: God is die herder en gasheer van sy volk. Gelowiges sal altyd tuis in sy huis wees, aangesien hulle onvoorwaardelik op Hom vertrou. Hy vergader, beskerm en onderhou sy kerk.

Psalm 23: 1-3 (Totius-beryming)

Ds JS Dippenaar

Brits

21 Junie

Ons is die kerk

Efesiërs 2: 19-22

Op 'n bepaalde Sondag kom die gemeente by die kerk byeen vir die gebruiklike erediens. Toe hulle by die kerk instap, word hulle deur die dorp se

begrafnisondernemer gegroet. Hy deel 'n blaadjie aan elkeen uit. Tot die lidmate se skok staan daar 'n doodskis voor die kansel. Toe die tyd aanbreek vir die aanvang van die erediens, kom die dominee met 'n swaarmoedige gesig ingestap. Hy verwelkom al die lidmate by die besondere erediens van die oggend en sê: *Die kerk is dood en daarom gaan ons vandag die kerk begrawe!* Hy lewer 'n doodgewone begrafnisdiens waarin hy telkens vertel van die kerk wat gesterf het, dat lidmate vir tyd en ewigheid klets oor die kerk waarin daar niks aangaan nie en die jongmense bly sê dat die kerk nie in hulle behoeftes voorsien nie.

Toe die dominee bykans klaar is met die preek, kondig hy aan dat die lidmate nou die geleentheid gebied sal word om te sien waarom die kerk dood is. Soos in die Roomse tradisie word die kis oopgemaak en in die kis lê die rede opgesluit waarom die kerk dood is. Elke lidmaat moet verbystap en in die kis kyk om te sien wat die rede is. Een vir een begin die lidmate verbystap, almal verbysterd oor wat hulle in die kis sien. Aan die binnekant van die kis was 'n spieël gewees. Die dominee se slotsom: Die kerk is dood omdat ek en jy dood is!

In Efesiërs word op voortreflike wyse geskryf oor die rol van elke gelowige. In die gedeelte kan mens aflei dat die kerk nie net 'n baksteengebou is nie. Die kerk is ook 'n ander tipe gebou waarvan ons medeburgers is, lede van die huisgesin van God. Ons is so geneig om fout by die kerk te soek sonder om altyd te besef dat ons die kerk is! Kom ons gaan kyk na onself. Ons is 'n gebou wat opgerig is op die fondament van die apostels en die profete, 'n gebou waarvan Christus Jesus self die hoeksteen is (vers 20).

Gesang 207: 1, 4

Ds JS Dippenaar

Brits

22 Junie

Gelowige hoop

1 Petrus 1: 3-9

Ons het tot in ewigheid deel aan die kerk van Christus en dié gedagte gee vir ons 'n lewende hoop en 'n egte geloof. Die skrywer van die Petrusbrief besef die betekenis van hierdie hoop en geloof en in die teks gebruik hy 'n baie mooi beeld om te wys op die suiwerheid van die geloof wat elke gelowige in God het. Geloof is soos goud wat deur 'n baie streng proses en warm hitte moet gaan om gesuiwer te word. Alle onsuiverhede word in die proses verwyder. Die uiteinde is 'n wonderlike mooi edelmetaal wat onge-looflike gebruike in die wêreld het.

Ons hele lewe kan so beskryf word. Ons hoop word gesien in die feit dat

ons die inhoud van verse 8-9 kan bely. Ons kan met blydschap lewe vanweë ons geloof in God. Die hoop het nie 'n tydbeperking nie. Dit staan vir ewig vas, aangesien selfs die dood nie vir ons verskrikking inhou nie.

Die verhaal word vertel van 'n Skotse geneesheer wat by die sterfbed van sy goeie vriend gesit het. *Jy is mos 'n geleerde gelowige*, het die sterwende in 'n stadium gevra, *hoe sal dit wees nadat ek dood is?* Die dokter het nie geweet wat om te sê nie; hy self het immers ook nie 'n idee gehad van hoe dit na die dood sal wees nie. Na 'n oomblik van stilte hoor hulle albei 'n gekrap aan die voordeur. Dit gee die dokter toe 'n idee waarmee hy sy siening hieromtrent aan sy vriend verduidelik. *Jy het mos daardie gekrap gehoor? Nou ja, dit is my hond wat geduldig buitekant vir my sit en wag. Hy was nog nooit in jou mooi huis nie en het geen idee hoe dit hier lyk nie. Maar hy is gretig om in te kom omdat ek hier is. Dit is al wat ek van die lewe ná die dood weet: God is daar.* Toe glimlag sy vriend en sê: *En dit is genoeg.*

Ons weet nie hoe baie dinge gebeur nie, of waarom dit gebeur nie. Tog weet ons dat God deel van ons lewe is voor die graf en na die graf en dit is vir ewig.

Gesang 602: 1, 3, 5

Ds JS Dippenaar

Brits

23 Junie

Kerkdien

1 Korintiërs 12: 12-31

Gedurende die Tweede Wêreldoorlog het die omstandighede van die oorlog vereis dat Engeland die produksie van steenkool moes verhoog. Winston Churchill het die werkers byeengeroep en gemotiveer om van die oorlog 'n sukses te maak. Aan die einde van sy pleidooi het hy gevra dat elkeen in sy geestesoog die volgende toneel sal sien afspel. Na die oorlog sal 'n parade verby Piccadilly Circus beweeg. Die vloot, wat die belangrike seeroetes veilig gehou het, sal eerste verbystap. Dan sal die soldate verbystap wat van Dunkirk gekom het en Rommel in Afrika verslaan het. Daarna sal die lugmag verbystap wat die Duitse Luftwaffe uit die lug gedryf het. Laastens, het hy gesê, sal die lang ry sweetbevleete, moeggewerkte myners verbystap. Iemand sal uit die skare skreeu: *En waar was julle gedurende die kritiese tyd van die oorlog?* En uit tienduizend monde sal die antwoord kom: *Ons was diep in die aarde met ons gesigte in die kool.*

Al die werksaamhede in die kerk is nie so prominent of glansryk nie. Tog speel elkeen 'n uiters belangrike rol in die funksionering van die liggaam van Christus. Die gemeente in Korinte het geworstel om te verstaan hoe die kerk

presies werk. Paulus skryf aan hulle om te verduidelik dat die kerk met 'n liggaam vergelyk kan word. Die liggaam is opgebou uit verskillende ledemate. As elke ledemaat nie sy rol vervul nie, kan die liggaam nie volwaardig funksioneer nie. Daarom het elke ledemaat 'n besondere funksie asook 'n gesamentlike funksie. Soos in die verhaal, het elkeen 'n rol om te vervul, hoe glansryk of onbeduidend dit ook al mag lyk. 'n Liggaam kan tog nie vyf hande hê nie, so ook nie tien oë en geen neus nie. Elkeen van ons het die verantwoordelikheid om gehoor te gee aan vers 31: *Lê julle toe op die beste genadegawes.*

Gesang 308: 1-5

Ds JS Dippenaar

Brits

24 Junie

Lewende geloof

Romeine 12: 1-8

'n Jong Koreaanse bekeerling het by 'n sendingstasie aangekom om die man wat hom na Christus toe gelei het, te besoek. Toe die sendeling vra wat die rede vir die besoek is, verduidelik hy: *Ek het 'n Bybelgedeelte memoriseer en ek wil dit graag vir jou opsê.* Hiervoor het hy honderde kilometer te voet afgelê. Die sendeling het geluister hoe hy die hele bergpreek foutloos opsê. Agterna het hy die man geprys vir sy besondere prestasie, maar hom ook gewaarsku dat 'n mens nie die Woord net moet sê nie, jy moet dit ook doen. Met 'n gelukkige glimlag het die man geantwoord: *O, maar dis hoe ek dit geleer het. Ek het dit probeer memoriseer, maar dit wou net nie in my geheue vassteek nie. Toe kry ek hierdie plan: Ek het een versie op 'n slag geleer en dit dan gaan uitleef téenoor iemand wat nie 'n Christen is nie. Ek het gevind dat ek dit dan maklik onthou.*

Romeine 12 gee dieselfde-gedagte weer in vers 1. Dit is elke gelowige se verantwoordelikheid en uitdaging om daagliks as lewende en heilige offer vir God op te tree. Elke mens het 'n aantal genadegawes ontvang. Die bedoeeling is dat hierdie genadegawes vrywillig aangewend sal word tot nut en saligheid van ander. Deur 'n lewende en heilige offer te wees, bring ook mee dat 'n mens nie gelyk word aan die wêreld se standarde nie. 'n Mens lewe op 'n ander wyse gemeet aan die gemiddeld gangbare praktyke van vandag. Memoriseer hierdie gedeelte, maar laat die kern steeds bly om die geloof te lewe eerder as om net daaroor te praat.

Gesang 464: 1, 3, 4

Ds JS Dippenaar

Brits

Dus is julle geloof nie op die wysheid van mense gegrond nie, maar op die krag van God. In hierdie stelling is daar alreeds 'n stuk belydenis opgesluit; dat ons heel eerste deel aan Christus kry en dan aan sy weldade deur geloof alleen. Hier word alreeds te kenne gegee dat daar nie sprake van menslike prestasie is nie. Jesus Christus red ons, en hierdie redding is genade en ons kontak met Christus is geloof.

Hierdie geloof kom ook nie uit onself nie, dit kom nie van iewers af nie, nee, God die Heilige Gees werk die geloof in ons. God gee aan ons redding in Jesus Christus en God gee ook aan ons geloof deur die werking van die Heilige Gees. Ons kry deel aan Christus en sy weldade alleen omdat God dit op grond van sy liefde vir ons gee, sonder dat ons daarvoor hoef te werk of kan werk. Ons kan dus sê ons word gered op grond van God. Ons redding is genadegawe en ons geloof is genadegawe.

God moet die eer kry dat ons nou in Jesus Christus glo en die Heilige Gees in ons harte werk sodat ons meer en meer kan besef dat Christus vir ons gesterf het en dat ons as kinders van God moet lewe. Die Heilige Gees werk in ons sodat ons heel eerste in 'n verhouding met Christus staan; sy Persoon en sy weldade vorm die grondslag van ons verhouding. As ons Christus nie ken nie, sal ons ook nie begryp dat sy reddingsdade vir ons geld nie. Ons gebrekkige kennis van Christus se reddingsdade vervreem ons van sy verlossing.

Maar ons kan met blydschap en verligting leef, want dit is nie ons wat die verhouding met Christus in stand hou nie - die sou lewensgevaarlik en moeilik wees as ons dit moes doen! Dankie tog dat die Heilige Gees in ons harte werk en ons geloofsverhouding met Christus in stand hou en versterk.

Gesang 261: 3

Ds CM van der Merwe

Hartebeestpoort

God openbaar Hom aan ons deur sy Woord, daarom wil Hy hê dat ons sy Woord lees, hoor en sal gehoorsaam.

In gister se dagstukkies is daaroor gehandel dat geloof geen menslike prestasie is nie; vandag handel dit daaroor dat geloof wel 'n menslike aandeel vereis. Deur die verkondiging van die Woord van God word ons geloof versterk, daarom het die kerk die opdrag om die Woord te verkondig. In die

gelykenis van die verlore muntstuk word dit vir ons vertel. In hierdie gelykenis gaan dit nie oor die muntstuk se verlorenheid soos by die verlore skaap nie, maar dit gaan juis oor die vrou se verantwoordelikheid om die muntstuk te soek. So het die kerk ook die verantwoordelikheid om die verlore nes te soek en dit geskied deur die verkondiging van die Woord van God. Sodra ons die Woord hoor, wek die Heilige Gees die geloof in ons.

In ons lewens is daar baie beproewings en verdriët wat ons geloof kan laat wankel. Omdat God weet dat die geloofspad soms vir ons steil is, het Hy dit nodig geag dat ons geloof versterk word en daarom het Hy 'n manier, 'n middel ingestel om ons geloof te versterk. Elke keer as ons die sakramente gebruik, verseker God ons dat dit wat Hy in sy Woord vir ons belowe, ook daar is vir ons. Deur die Woord wek en versterk God ons geloof, maar die sakramente versterk die geloof wat ons reeds het.

Gesang 255: 1

Ds CM van der Merwe

Hartebeestpoort

27 Junie

Glo is sien

Johannes 4: 43-54

In Johannes 4: 48 maak Jesus kaspie teen die feit dat die inwoners van Kapernaum eers 'n teken wil hê voordat hulle sal glo. Die uitdaging aan die regeringsamptenaar is dan ook om aan Jesus Christus se woorde alleen vas te hou en Hom te vertrou. Hierdie pa moet Jesus glo as Hy vir hom sê dat hy maar huis toe kan gaan, want sy seun lewe. Hierdie pa moet reageer en glo dat Jesus sy seun gesond gemaak het, al het hy dit self nog nie gesien nie. Hy het op Jesus vertrou en in Jesus geglo.

Met geloof in sy hart gaan hy terug huis toe waar hy vind dat sy seun gesond is en hoor dat sy seun beter begin voel het die oomblik toe Jesus aan hom gesê het: *Gaan maar huis toe, jou seun lewe*. By die huis het hy die wonderteken gevind, maar nie sodat hy tot geloof moes kom nie, nee, want hy het toe alreeds geglo. Hy het die wonderteken gevind omdat hy in Jesus alleen geglo het. Die wonderteken het die pa net vaster aan Jesus verbind, in so 'n mate dat hierdie gesinshoof sy gesin in Jesus se hande gegee het en hulle ook in Jesus geglo het.

Net soos hierdie pa, kry ons ook tekens: die heilige doop en die heilige nagmaal. Jesus het die sigbare, heilige tekens ingestel, nie sodat ons daardeur tot geloof moet kom nie, maar omdat ons in Jesus glo. Jesus stel hierdie sakramente in sodat ons meer en meer aan Hom verbind kan word; sodat ons die beloftes van die Woord al beter sal verstaan en besef dat die beloftes dat

Jesus ons sondes aan die kruis vergewe het en die ewige lewe uit genade aan ons skenk. Die sakramente is die waarborg dat Jesus dit verseker ook vir ons gedoen het.

Gesang 405: 3

Ds CM van der Merwe

Hartebeestpoort

28 Junie Die Woord en sakramente rig ons op Hom Johannes 16: 5-15

Die Heilige Gees verheerlik Homself nie, Hy maak Homself nie aan ons bekend nie. Maar Hy maak Jesus Christus aan ons bekend deur ons te wys op Jesus se kruisdood, die betekenis van die kruis en die opstanding. Die Heilige Gees leer en verseker ons altyd dat ons saligheid in Jesus Christus, ons Heer geleë is. Die Heilige Gees maak van twee spesifieke maniere gebruik om hierdie blye boodskap aan ons oor te dra. Deur Woord en sakramente bevestig Hy dit aan ons. Die Woord en die sakramente het een groot ooreenkoms, naamlik dat albei hierdie genademiddels dieselfde einddoel het. Albei wys na Golgota, na Jesus se kruisdood en na ons saligheid.

Die verskil is daarin geleë dat God die Heilige Gees die Woord gebruik om ons iets te leer en die sakrament gebruik om ons van iets te verseker. Die Woord is hoorbaar en die sakramente is sigbaar. Die Woord gaan uit na almal - gelowiges en ongelowiges. Deur die Woord wil die Heilige Gees ons van Jesus ons Here leer. Maar die Heilige Gees laat dit nie daar nie. Die lewe se beproewings en verdriet plaas baie druk op ons geloof. Deur die sakramente verseker Hy ons van ons geloof, versterk Hy ons geloof. Die sakramente word bedien aan die gelowiges wat reeds in Jesus glo en deur die sakramente skenk die Here aan ons die teken en die waarborg dat Hy vir ons gesterf en opgestaan het.

Gesang 292: 1

Ds CM van der Merwe

Hartebeestpoort

29 Junie Tekens van Godsvolk 1 Korintiërs 11: 23-26

Jesus Christus het twee sakramente ingestel en hierdeur ook 'n opdrag aan die gelowiges gegee: die sakramente moet aan gelowiges bedien word. In ons lewens en in ons kerkwees moet hierdie twee sakramente teenwoordig wees, want dit vorm ook die kenmerke waaraan die kerk van die Here uitgeken word. Ons kan dus sê dat die kerk van die wêreld onderskei word op grond van die sakramente.

Wat kan ons as sigbare en tasbare bewys lewer dat ons as gelowiges onderskeibaar van die wêreld is? Juis die sakramente. Die sakramente word net aan die gelowiges as genademiddel gegee. Jesus se instelling van die sakramente vorm dus ook die middele waardeur die kerk geïdentifiseer word. Maar die twee sakramente is ook onderskeibaar. Die doop is die teken wat ons verseker dat ons in Christus ingelyf is en dit word net eenmaal aan ons bedien. Die nagmaal is die teken wat ons verseker dat ons meer en meer in Christus verenig word.

'n Gelowige word net een keer in Christus ingelyf, maar die gelowige moet telkemaal gevoed word. Daarom word die nagmaal keer op keer aan die gelowiges bedien.

Gesang 290: 1

Ds CM van der Merwe

Hartebeestpoort

30 Junie Gelowiges tree op in gesag van Christus Matteus 28: 1-20

In dié teksgedeelte beklemtoon Jesus dat alle mag in die hemel en op die aarde aan Hom gegee is. Dit is met hierdie gesag dat Jesus die opdrag aan die dissipels gee om die blye boodskap - die boodskap van hoop en verlossing - te gaan verkondig. Met dié opdrag aan die dissipels stuur Hy nie net die dissipels na die uithoeke van die aarde, na alle nasies nie, maar dit gee aan hulle 'n besondere gesag: hulle mag namens Jesus optree. Hulle moes mense sy dissipels maak; hulle moes die nuwe dissipels doop en leer om aan Jesus gehoorsaam te wees en hulle van sy teenwoordigheid verseker.

Die dissipels moes mense doop, die teken dat ons deur Jesus Christus die sonde afgesterf het en tot 'n nuwe lewe opstaan. Die doop dui ook op ons onderwerping aan Jesus Christus en ons gewilligheid om te lewe soos God dit wil.

Die laaste woorde van iemand wat sterf of ons verlaat, is belangrik. Jesus se laaste woorde aan die dissipels was 'n opdrag om sy boodskap van verlossing en hoop aan alle mense te verkondig. Jesus gee vandag nog met dieselfde gesag aan ons die opdrag om aan ander die goeie nuus te vertel en hulle ook dissipels van sy koninkryk te maak.

Gesang 287: 1-4

Ds WF Venter

Schoemansdal

1 Julie Ons het deel aan Christus en sy gemeente Handeling 2: 37-42

Bekeer julle en laat elkeen van julle gedoop word in die Naam van Jesus Christus, en God sal julle sondes vergewe.... Die Heilige Gees word 50 dae

na die Paasfees uitgestort en tydens die geleentheid lewer Petrus in die Pilaargang van Salomo by die tempel, 'n Geesvervulde boodskap. Die skare wat die boodskap hoor, wil weet wat hulle moet doen om deel te kry aan die gelowige gemeenskap.

Petrus spel dit duidelik uit: Die genade wat God aan ons bewys in Jesus Christus, laat ons 'n afkeur aan die sonde kry en 'n begeerte om gehoorsaam aan God te leef. Dan vertrou ons op Hom vir vergifnis, genade, leiding en rigting in ons lewe. Ons kan nie onself red nie, net God kan dit doen. Om gedoop te wees, is 'n bewys dat ons deel aan Christus het en ons dus met die gemeenskap van die gelowiges kan identifiseer. Jesus se bloedstorting of dood is die enigste manier waardeur ons tot die ewige lewe kom. Omdat ons vanweë die sonde onrein is, was Jesus se bloed ons rein sodat ons in gemeenskap met Christus voor God geregverdig kan wees.

Die eerste bekeerdes was diep geraak deur Petrus se toespraak. Hulle wou deel word van die gelowige gemeenskap. Dit is ook die vraag wat ons moet vra. Ons moet vra dat God ons sondes moet vergewe en leef soos mense wat vergifnis ontvang het. Leef 'n Geesvervulde lewel!

Gesang 288: 1-4

Ds WF Venter

Schoemansdal

2 Julie

Skoongewas van ons sonde

Markus 1: 1-8

Hoekom begin Markus sy evangelie met die verhaal van Johannes die Doper en nie met Jesus se geboorte nie? In daardie tyd het boodskappers of aankondigers altyd voor belangrike Romeinse amptenare na die dorpe toe gegaan. Die mense het geweet dat as hulle die boodskappers sien, daar iemand belangrik op pad was. Markus skryf hoofsaaklik aan die Christene in Rome, daarom begin hy by Johannes die Doper; hy moes Jesus se koms na die aarde voorspel. Die Christene in Rome sou nie soveel in Jesus se geboorte belanggestel het as in die boodskapper nie. Markus se verhaal wek dus verwagtinge.

Johannes het besluit om in die woestyn te bly. Die woestyn was die plek van godverlatenheid en die Satan het sy bewind daar gevoer. Die toestand van die volk word versinnebeeld. Die volk moet hulle tot God bekeer en wegbreek uit die toestand van sonde. Die doop deur Johannes was die sigbare teken dat 'n mens besluit het om sy lewe te verander, af te sien van sy selfsugtige en sondige lewe, en hom tot God te bekeer. Om skielik die Jode te doop as teken van sondeberou, was 'n afwyking van die Joodse gebruik.

Die vroeë kerk het die doop 'n stap verder geneem, want hulle het die doop in verband gebring met Jesus se dood en opstanding.

Johannes het die mense in die Jordaanrivier gedoop deur water oor hulle uit te gooi. Johannes se doop met water kon nie werklik mense se sondes wegneem nie. Hy wat ná Johannes kom - die Messias - sal mense deur die Heilige Gees reinig.

Ons doop roep dit uit: Net soos water ons liggame skoon was, is ons sonde deur Jesus se offer aan die kruis weggeneem.

Gesang 289: 1, 2

Ds WF Venter

Schoemansdal

3 Julie

Uitverkorenes van God

1 Petrus 1: 1-2

Petrus was een van die twaalf dissipels wat deur Jesus geroep is. Hy, Jakobus en Johannes het die intieme kring uitgemaak. Petrus was ook die eerste van die dissipels wat Jesus as Messias, die Seun van God bely het, maar ten spyte hiervan het hy tydens Jesus se verhoor ontken dat hy Hom geken het.

Baie van die lesers van die brief van Petrus het waarskynlik voor hulle bekering die Joodse geloof aangehang. Hulle word vreemdelinge genoem en dit kan na twee sake verwys, naamlik hulle politieke regte - as uitlanders het hulle geen burgerregte gehad nie - of na hulle geestelike vreemdelingskap - na hulle bekering het hulle burgers van die hemel geword. Boonop is hulle nie net vreemdelinge nie, maar mense wat verspreid oor 'n groot gebied gewoon het.

Petrus noem hierdie vreemdelinge die uitverkorenes van God. In die oë van God is ons so kosbaar dat Hy sy Seun Jesus Christus vir ons laat sterf het. Om te weet dat jy 'n uitverkorene van God is, beteken dat jou verlossing en jou sekerheid daarvoor buite jouself lê, naamlik in die almagtige God se genadige besluit om jou sy kind te maak.

Die Vader het ons gekies lank voor ons Hom gekies het. Die Seun, Jesus Christus het vir ons gesterf toe ons nog sondaars was, en die Heilige Gees werk in ons harte en lewens om verlossing te bring en ons so te verander dat ons sal wees soos God wil hê ons moet wees.

Die doop, die merkteken wat op jou geplaas is, sê: Jy is Myne. Ek bied aan jou vergifnis van sonde omdat Jesus Christus ook vir jou sonde gesterf het.

Gesang 290: 1, 2

Ds WF Venter

Schoemansdal

Verlossing van die sonde en dood deur slegs in Jesus Christus te glo, klink vir baie van ons darem te maklik om waar te wees. Sommiges sou liever wou hê dat daar 'n teenprestasie moet wees vir die verlossing. Die gevolg is dat so 'n geloof wat op eie pogings en prestasies gegrond is, tot teleurstellings en mislukkings of tot hoogmoed lei. Die lewe met Christus begin wanneer Hy jou as sy kind toeëien en dit vra voortdurende vertroue in sy leiding en om met toewyding aan Hom te leef. Ons leef toegewyd aan Christus wanneer ons wil aan Hom ondergeskik is. Die Heilige Gees staan ons hierin by.

Die doop word in die teksgedeelte in verband gebring met die Christus-besnydenis. Die doop is die vereenselwiging met die dood en opstanding van Christus. In die Nuwe Testament word die doop dikwels in verband gebring met sterwe. Deur sy dood en begrafnis is die liggaam en die huidige bestaanswyse afgelê. Dit geld ook vir ons omdat ons saam met Hom gesterwe het en begrawe is. Die ou lewe is afgelê en die nuwe ontvang in dit wat met Christus gebeur het.

Ons is gemotiveerd om weerstand te bied teen die sonde as ons ons ou, sondige lewe as dood en begrawe beskou. As ons nie wil hê dat die ou, sondige lewe weer beheer oor ons moet neem nie, moet ons doelbewus besluit om te lewe asof ons ou self dood is. Ons was voorheen slawe van die sonde, ons sondige natuur, maar nou kies ons om vir Christus te lewe!

Gesang 290: 3, 4

Ds WF Venter

Schoemansdal

Titus, 'n Griekse gelowige, het waarskynlik onder Paulus se bediening tot bekering gekom. Paulus het hom opgelei en onderrig, en in Jerusalem is hy voorgעהou as 'n lewende voorbeeld van Christus se werk onder die nie-Jode. Titus het die bediening onder die gelowiges op die eiland Kreta behartig.

In Titus 3: 1-11 praat Paulus oor hoe Christene teenoor die owerheid en dwaalleraars moet optree en hoekom Christene 'n spesifieke lewenswyse nastreef. Laasgenoemde saak is veral vandag ter sake.

Die gelowiges moet weet dat hulle begeerte om te wil leef soos God wil, nie deur eie toedoen is nie. Aangesien die meeste van hulle mense is wat as volwassenes gelowiges geword het, moet hulle besef dat as dit nie vir die goedheid van God en sy liefde was nie, hulle steeds vrye teuels aan hulle natuur-

like geaardheid sou gegee het en dus nie anders as die ongelowiges sou ge-wees het nie.

Wanneer ons besef dat ons deur sy genade vrygespreek is en erfgename van die ewige lewe geword het, sal ons ons op goeie werke toelê wat tegelykertyd nuttig vir ander mense is. Ons doen dus wat God wil hê, nie om daardêur sy goeie gesindheid te verwerf en gered te word nie, maar omdat God ons uit genade gered het, leef ons volgens sy wil.

Die doop herinner ons hieraan. Dit het twee kante wat ons nie van mekaar kan losmaak nie - daar is God se kant en joune: Ons word nie gered omdat ons gedoop is nie, nee - my doop gee aan my die sekerheid dat God op my beslag gelê het. Vanweë hierdie daad van God, leef ek as kind van God: ek het Hom lief, gehoorsaam Hom, dien Hom en wy elke dag my lewe aan Hom. My doop roep my tot 'n gelowige lewenswyse op waardeur dit blyk dat ek God liefhet, eer en aanbid.

Gesang 303

Ds WF Venter

Schoemansdal

6 Julie

Hoeveel water is nodig?

1 Petrus 3: 8-21

'n Mens kan nie sonder water leef nie. Water gee lewe, en dit reinig ook. By die doop is water die teken van reiniging. Ons kan dalk die afleiding maak: Hoe meer water, hoe beter die reiniging. Dán sou die onderdompeling dalk beter gewees het. Maar dit is nie die water op sigself wat die reiniging bring nie; die water was nie jou sondes af nie. Die water is slegs die simbool van die afwassing van die sondes. Daarom is die vraag oor hoeveel water gebruik moet word, nie die belangrikste nie. Of dit nou onderdompeling of besprinkeling is, dit maak nie saak nie. Die water is slegs die simbool of teken van iets anders - van die afwassing van jou sondes deur Jesus Christus.

Die hoeveelheid water wat gebruik word, hoef net 'n paar druppels te wees. Dit hoef ook nie water uit die Jordaan te wees nie, maar kan uit die kombuis se kraan kom. Want die betekenis daaragter is belangriker as die water self. By die doop is die boodskap: So seker as wat die water my liggaam reinig, net so seker het die bloed van Christus my skoon gewas van die sonde.

Gesang 287: 1-4

Ds LS van Rooyen

Marikana

7 Julie *As water my nie kan red nie, wat kan my red?* Johannes 14: 1-7

Ons het gister gelees dat water die simbool van die afwassing van sondes is. In die Ou Testament was daar net een manier om van jou sondes verlos te

word, naamlik deur 'n offer te bring. Om met God versoen te word, moes diere in die sonde se plek geoffer word. So lees ons op baie plekke in die Ou Testament van diere wat geoffer is om die volk weer in die guns van God te bring. Hierdie offerande bereik 'n hoogtepunt in Christus wat die volmaakte offer is. Met sy lewe wat Hy gee, is die verhouding met God die Vader herstel. Die volmaakte offer word op Golgota gebring, nie net vir die Jode se sonde nie, maar vir elkeen van ons se sonde.

Dit word deur die doop aan ons bevestig. Met die doop in die Naam van die Seun, beseël die Seun aan ons dat Hy met sy bloed al ons sondes afgewas het en dat Hy ons saam met Hom laat sterwe, sodat ons ook saam met Hom kan lewe. So word ons van ons sondes bevry en deur God as vrygespreektes gereken.

Die doop leer ons ook dat ons verlossing uit die sonde 'n gawe van God is en nie 'n prestasie nie. Wie kan ons dan verlos? Nie water of geld of my prestasie nie, maar slegs die genade van God, soos dit aangebreek het in Christus. Hiervan is die doopgebeure 'n bevestiging.

Gesang 290: 1

Ds LS van Rooyen

Marikana

8 Julie

Moet kinders gedoop word?

Genesis 17

Wat is 'n verbond? Dit is die gebeure waardeur God met sy volk 'n verhouding tot stand bring. In Genesis 17 lees ons van die verbond wat die almagtige God sluit met Abraham, 'n sondaarmens. Kenmerkend van die verbond is dat God Hom openbaar. Hy neem die inisiatief om só 'n verhouding tot stand te bring. Die besnydenis was die teken dat God met mense die verbond gesluit het. God het deur die verbond mense sy erfgename, sy eiendom gemaak. Van die gelowige is dan verwag om God te gehoorsaam.

Daar is egter ook die nuwe verbond in Hebreërs 8: 7 waar gesê word: *As daar aan die eerste verbond niks kortgekom het nie, sou 'n tweede nie nodig gewees het nie.* Christus het die gerigtheid van die ou verbond uitgebrei - nou is die verbond van God nie net tot Israel beperk nie, maar word dit tot ander volke gerig - ook ons volk.

God neem nog steeds die inisiatief en bring hierdie verbond tot stand. Hy openbaar Hom as Christus die Here. Die teken van hierdie verbond is nou die doop. Kom ons sê dit anders: Die doop is die wyse waarop 'n mens aan Christus gebind word. Maar die verbond het ook 'n verpligting: Glo dat God Hom aan jou verbind het en gee ag op sy woord.

Psalm 105: 1-3

Ds LS van Rooyen

Marikana

Daar is talle sektes wat glo dat 'n kind ingeseën moet word. Volgens hulle leerreëls kan 'n persoon eers gedoop word wanneer hy opgegroeï het en volwasse is en self op die vrae wat gestel word, kan antwoord. Hierdie standpunt word dikwels ondersteun deur die stelling: Jy is nie gered tensy jy groot-gedoop is nie. Dit ontlok by baie van ons vrae.

As ons die argument verder voer, is dit moeilik om ook in die Bybel te lees van kinders wat gedoop is. Maar ons lees in Handeling 16: 15, wat oor Lidia se bekering handel, dat sy en haar huisgesin gedoop is. In daardie tyd het huisgesin beteken: jy en jou eggenoot, kinders en selfs die slawe wat in jou huis is. Kinders is net so 'n deel van God se volk as volwassenes; hulle vorm ook deel van die koninkryk van God.

Die doop gaan nie oor wat die mens kan bydra tot sy verlossing nie, maar eerder dat God se genade vir jou genoeg is. Van alle mense is klein kindertjies juis die minste daartoe in staat om iets te kan doen om by God iets te verdien. Die bediening van die doop aan kindertjies van gelowige ouers is juis die helderste verkondiging van die genade van God wat jy nie kan verdien nie.

Gesang 288: 1-3

Ds LS van Rooyen

Marikana

Om gedoop te wees in die Naam van die Vader, Seun en Heilige Gees, beteken dat jy deel word van God se eiendom. Gedooptes dra die merkteken dat hulle God se eiendom is. Hulle behoort aan God en nie aan die wêreld nie. Dit beteken nie dat gedooptes so volmaak is dat hulle nooit sondig nie. Hulle is nog steeds sondaars, maar begenadigde sondaars.

Omdat die doop jou deel van Christus maak, is jy ook deel van sy eiendom, die kerk. Jy word nie net by Christus ingelyf nie, maar is deel van die wat aan Hom behoort. Daarom beskryf die Bybel in ons gelese gedeelte Christus as die Hoof en die kerk as sy liggaam. Die kerk is die liggaam van Christus waarby jy deur die doop ingelyf is. Die verbondenheid aan Christus is die voorwaarde om deel van die kerk te wees.

Om deel van die kerk te wees, beteken meer as om die katekese by te woon en saam met ons ouers kerk toe gaan of moes gegaan het. Ons het gawes wat God gebruik. Jy is nie weens jou ouderdom in God se oë nou minder werd as 'n volwassene nie.

Ons kinders is nie die kerk van môre nie, maar hulle is nou reeds deel van die kerk. Daarom moet hulle kerklik versorg word, nie by huisbesoekgesprekke uitgesluit word nie en nog minder by die erediens en kategeese. As ek gedoop is, is ek deel van die kerk, en moet ek ook my deel doen vir die kerk en die Heer van die kerk.

Gesang 289: 1, 2

Ds LS van Rooyen

Marikana

11 Julie

Teken met betekenis (1)

Genesis 17

Ons kan 'n verbond beskryf as 'n ooreenkoms tussen twee partye. Jy kry 'n afskrif van die ooreenkoms, sodat jy weet hoe jy moet optree. Elke keer as jy die ooreenkoms sien, word jy herinner aan dit wat jy en die ander party besluit het. So het God 'n ooreenkoms met die mens gesluit. En die mens ontvang 'n teken om hom daaraan te herinner.

Die besnydenis was die ooreenkoms/teken van die verbond met God. Hierdie teken moes die ontvanger aan God se belofte herinner. Hy moes weet dat as hy die teken dra, God 'n belofte aan hom gemaak het. Die feit dat die mens die teken van die verbond dra, is nie bewys daarvan dat hy 'n goeie kwaliteit geloofslewe het nie. Die teken wil eerder iets van God sê: God is getrou, genadig, en sal sy beloftes nakom.

So lees ons dat seuntjies op die ouderdom van agt dae besny moes word as teken dat hulle op die beloftes van God kan reken. Die feit dat dogtertjies nie hierdie teken ontvang het nie, beteken nie dat hulle uitgesluit is van die verbond nie. Die rede waarom net seuntjies besny is, is omdat die manlike geslag se name gebruik is om die geslagslyn te bepaal.

Gesang 292: 1, 2

Ds LS van Rooyen

Marikana

12 Julie

Teken met 'n betekenis (2)

Kolossense 2: 6-15

Wanneer ons na die doop verwys as teken van die nuwe verbond, is dit presies wat dit wil sê. Daar het in Christus 'n nuwe geleentheid ontstaan om aah Hom te kan behoort. Die doop is hiervan 'n teken. Dit beteken dat ek nie my verlossing self kan bewerk nie, maar deur God se genade breek die verlossing in Christus aan. Ek kry 'n teken as bewys dat ek deel daarvan is, naamlik die doop. Kolossense 2 noem dit die besnydenis deur Christus. Dit is die teken dat die sondige natuur verbreek is, en die doop beteken dat ek God se eiendom is; ek kry nou deel in sy lyding, sterwe en opstanding.

Ongelukkig is dit nie hoe almal die doop verstaan nie. Vir sommiges het die doop 'n mistieke betekenis - iets wat my kind se pad na die hemel teer. Vir ander is die doop die teken dat my kind eers die kerk moet sien in die finalejaar kategeese. Vir ander is die doop net 'n ritueel wat deurloop moet word.

Die doop se betekenis is nie in die mens opgesluit nie. Dit wil veel eerder iets van God sê. Dit sê dat God getrou is, sy beloftes nakom, jou deel van sy volk gemaak het, en dat jy daarom sy eiendom is.

Om jou doop te verwaarloos of verkeerdelik daarop te roem, is skreiend teen die bedoeling daarvan, naamlik om jou aan die liefde van God te herinner.

Gesang 291: 1, 2

Ds LS van Rooyen

Marikana

13 Julie

Die tafel van God se goedheid

Matteus 22: 1-14

- Die ouderling roep ons op om aan die nagmaal deel te neem. *Kom na die nagmaal toe*, sê die ouderling as 't ware, net soos die gasheer die slawe uitgenooi het. Is hierdie woorde van die ouderling 'n uitnodiging waaroor ons 'n keuse kan maak, of is dit 'n opdrag, 'n plig wat ons moet gehoorsaam?

Die genooies word geroep na die bruilof, na 'n geleentheid waar die gasheer alles gereed gemaak het. Hulle word nie opgeroep na 'n geleentheid waar hulle nog iets moet gaan doen nie, want alles wat gedoen moes word, is reeds gedoen, hulle moet net kom aansit. Aan hierdie oproep moet hulle gehoor gee, aan hierdie bevel: *Kom na die bruilof toe*, moet hulle gehoorsaam wees. Hulle moet kom deel in die gasheer se vreugde, sy goedheid en sy guns.

Agter die woorde van die ouderling: *Kom na die nagmaal*, is 'n bevel. Kom na die nagmaal, na die verbondsmaal waar God alles al klaar gedoen het, alles reeds gereed gemaak het en ons net kan aansit. Ons moet dit in die bewussyn doen dat ons by die feesmaal deel in die enige offerande van Christus aan die kruis en aan al sy weldade. Ons word opgeroep na 'n geleentheid waar alles vir ons gereed gemaak is deur Jesus se kruisdood, 'n bevel om deel te kry aan God se goedheid en guns.

Ons gaan sit aan by die nagmaalstafel, nie om salig te word nie, maar sodat ons geloof versterk kan word. In hierdie gehoorsaam wees aan die bevel van God, is ons besig om te eet en te drink tot Jesus se gedagtenis, tot sy eer. Die bewys en die sekerheid dat ons deel aan Jesus se offerande aan die kruis het, sluit 'n bevel in wat ons moet gehoorsaam, naamlik: *Kom na die nagmaal toe!*

Gesang 393: 1

Ds CM van der Merwe

Hartebeestpoort

Ons het 'n groot versugting dat ons saak met God reg is en ons sondes vergewe is. Maar dat ons saak voor God reggestel word en ons sondes vergewe word, is nie iets waarvoor ons die eer kry nie - menslike prestasie is nie hier ter sprake nie. Daar is niks wat ons kan aanbied om ons saak voor God reg te stel nie, nie ons tiendes nie en ook nie ons kerkbesoek nie.

Ons moet voor God staan met die wete dat ons sondaarmense is wat God se genade nodig het. Net God kan ons uit ons sondesmart red, en dit het Hy vir ons gedoen. Jesus het ons sondes vergewe toe Hy aan die kruis vir ons gesterf het. Ter wille van ons sondes het Hy daar gehang en daaraan het ons 'n aandeel - Jesus se dood aan die kruis.

Die nagmaal verseker ons dat ons deel het aan Jesus Christus se kruisdood. Wanneer ons die brood en wyn sien en dit gebruik, verseker dit ons dat God se genade ook vir ons in Jesus aangebreek het. Ons word verseker dat die brood vir my gebreek word en die beker vir my uitgegiet word. Ons sondes word ons vergewe, daar word nie gewag totdat ons daarvoor vra nie. God gee dit vir ons om dit met 'n dankbare hart te neem.

Al is ons onwaardig om by God se tafel aan te sit, maak Jesus se kruisdood en die feit dat Hy ons sondes vergewe het, ons waardige tafelgenote. Elke keer as ons aan die nagmaal deelneem, word God se belofte aan ons bekragtig dat ons saak met Hom reggestel is en ons sondes vergewe is.

*Psalms 51: 1**Ds CM van der Merwe**Hartebeestpoort*

In Johannes 11: 26 is die opdrag dat ons moet glo dat Jesus vir ons die ewige lewe skenk. Vir ons is dit 'n groot troos. Elkeen wat glo dat Jesus mag oor lewe en dood het, en dat Hy die opstanding en die lewe is, sal die ewige lewe beërwe. Die belofte is dat ons die ewige lewe verkry, maar meer as dit is dat Jesus leef, dat Hy verheerlik is en dat ons in 'n gemeenskap met die lewende Heer staan.

In die nagmaal word hierdie belofte vir ons uitgebeeld. Soos die sigbare brood en wyn ons liggame voed en verkwik, wil hierdie tekens die bevestiging daarvan wees dat die Heilige Gees ons geloof voed en verkwik met die onsigbare erfenis. Ons kry deel aan die ewige lewe deur die gekruisigde liggaam en die gestorte bloed van Jesus. Die kruis van Jesus is vir ons die waarborg dat ons sal deel in die ewige lewe.

Die oproep is dat ons dit moet glo. Soos Marta moet ons onomwonde kan bely: *Ja, Here, ... ek glo vas dat U die Christus is, die Seun van God, die Een wat na die wêreld toe moes kom.* Soms is dit vir ons moeilik om iets te neem en dit te geniet as dit ons nie toekom nie, as ons nie self daarvoor gewerk het nie. Jesus het aan die kruis gesterwe en nou ontvang ons die belofte dat ons dit kan geniet en kan lewe. In die nagmaal word dit vir ons uitgebeeld dat Jesus die brood breek en die beker skenk, sodat ons dit kan neem en eet. Christus het gely en ons ontvang die ewige lewe.

Gesang 590: 2

Ds CM van der Merwe

Hartebeestpoort

16 Julie Geestelike krukke vir ons geestelike swakheid Johannes 6: 32-54

Die elemente van die nagmaal - die brood en wyn - verkondig sigbaar die lyding en dood van Christus. Die Here Jesus het geweet dat mense moeilik verstaan, daarom het Hy vir ons die nagmaal gegee sodat ons sy lyding en sterwe beter sal begryp. Brood en wyn is lewensmiddele wat aan die mens goed bekend is. Aan die bekende (brood en wyn) word vir ons die minder bekende gedagte (Jesus se lyding en sterwe) gekoppel, sodat ons die onbekende gedagte net so goed as die bekende lewensmiddele kan verstaan. Soos ons liggaam die brood opneem, glo ons met 'n gelowige hart in die lyding en sterwe van Christus. Romeinse 10: 9 stel dit mooi: *As jy met jou mond bely dat Jesus die Here is, en met jou hart glo dat God Hom uit die dood opgewek het, sal jy gered word.* Om die brood te eet en die wyn te drink, is 'n belydenis. Dit is iets waarmee ons onself onvoorwaardelik vereenselwig.

Verder is die geloof in Jesus Christus die enigste manier hoe ons vrypraak van ons sondes ontvang en deel kry aan die ewige lewe. Dit is nie net 'n geleentheid wat God ons gee nie, maar dit is ook wat Hy graag wil. Nagmaal is dus 'n wonderlike geleentheid waar ek as gelowige deel kry aan die lyding en sterwe van Christus.

Gesang 303

Ds WA Botha

Krugerdsdorp

17 Julie

Om aan Jesus deel te hê

Johannes 6: 55, 56

Ons hoor van gebeure wat byna te wonderlik is om waar te wees. Een van hierdie gebeure is die nagmaalsgebeure wat ons deur die elemente van die brood en wyn leer. Dit leer ons dat ons al hoe meer met die liggaam van

Christus verenig word en daarom ten volle deel kry aan dit wat Hy vir ons aan die kruis gedoen het.

Christus se Gees werk in ons en Hy oortuig ons dat Christus *vir ons* is, daarom hoef ons nie aan ons bestemming te twyfel nie.

Wat beteken dit vandag vir ons? Ek is nie 'n losstaande mens sonder enige identiteit nie, maar het deur die Heilige Gees deel aan Christus en daarom is daar nie 'n situasie wat my van Christus kan losskeur nie. Selfs daardie omstandighede wat die totaal teenoorgestelde pool van Christus se liefde verteenwoordig, kan my nie van Hom losskeur nie. Wanneer ons die brood eet en die wyn drink, bely ons dit.

Ek kan dus altyd 'n hoopvolle vooruitsig hê. Ja, inderdaad is daar dinge wat soms te goed klink om waar te wees. Een so 'n saak is dat ons deel aan Christus het, en dit is waar!

Gesang 305

Ds WA Botha

Krugersdorp

18 Julie

Ek, maar gelukkig nie ek nie

1 Johannes 4: 7-21

Stel jou voor jy hang aan 'n kruishout - met elke asemteug word minder en minder suurstof voorsien en die pyn is onbeskryflik. Die ellende hiervan is soveel pynliker as jy daaraan dink dat jy onregverdig aan die kruishout hang: die regter hét jou vrygespreek, maar nogtans ter dood veroordeel. Gelukkig is dit nie ons nie, want Christus hang in ons plek en dit bely ons tydens nagmaal wanneer ons die brood en wyn gebruik.

Deur Christus se plaasvervangende kruisiging word ons aan Christus verbind en dit plaas 'n verantwoordelikheid op ons. Vanweë ons verbondenheid met Christus moet ons die liefde van Christus vir ander en onself in die wêreld sigbaar maak.

Wanneer ons weer by die nagmaalstafel aansit, onthou dat dit ook van my, deur my verbondenheid met Christus, verwag word om Christus deur die gebruik van die sakrament in die wêreld sigbaar te maak. Om hierdie taak te volbring, verseker die Heilige Gees ons van die eenheid tussen ons en Jesus Christus.

Gesang 295

Ds WA Botha

Krugersdorp

19 Julie

Christus is nie ver nie

Kolossense 3: 1-4

Jesus het uit die dood opgestaan en sit aan die regterhand van God. Beteken dit nou dat Jesus ver van my af is en nie meer van my weet nie? Ver-

seker nie. Trouens, deur sy Gees is Hy altyd by ons en weet Hy van al ons vreugde en hartseer.

Met die brood en die wyn verkondig ons dat Christus die dood oorwin het en vir ons by die Vader intree. Deur die nagmaal hoor en sien ons dat Christus nog steeds in ons lewe betrokke is. Hy het immers my sonde vergewe, maar meer nog - Hy kom weer.

Die nagmaal herinner my aan die ewige status van Christus en van sy blywende verhouding met my. Hy is nie ver nie, nie onwetend nie, nie passief nie. Maar in sy glorie en liefde is Hy reeds waar ek begeer om eendag te wees. My lyding raak draaglik omdat ek weet dat Christus se lyding nie by die kruis gebly het en in die graf tot niet gegaan het nie. Trouens, dit is dieselfde Christus wat nog al die tyd naby aan my is en my lyding verstaan. Verder is dit hiërdie Christus - wat my ken - wat my na Hom toe sal neem.

Gesang 599

Ds WA Botha

Krugersdorp

20 Julie

Ons groei uit Christus

Johannes 6: 41-59

Soos wat ons liggaam kos en drank nodig het om te leef, gesond te wees en te groei, het 'n wingerdstok ook water en voeding nodig om te groei, gesonde lote voort te bring en vrug te dra. Die Bybel vergelyk ons verbintenis met Christus met die beeld van die wingerdstok en die lote.

Ons is deel van die kerk, die liggaam waarvan Jesus Christus die Hoof is. Ons het ook voeding nodig om te leef, gesond te wees en te groei as kerk van ons Here Jesus Christus. God gee vir ons die nodige voeding. Hy gee vir ons die brood en die wyn tydens die nagmaal. Hierdie brood en wyn is teken van die liggaam en bloed van Jesus Christus, maar deur die Heilige Gees word ons daarvan verseker dat ons deel het aan die verdienste van Christus se lyding en dood.

Ons moet die nagmaal gebruik, nie met enige verwagtinge van die aardse brood en wyn nie, maar ons moet beseft dat ons deur die Heilige Gees deel kry aan die liggaam en bloed van Christus. Deur die gebruik van die nagmaal kry ons nie net die nodige voeding vir ons liggaam as kerk en gemeenskap van gelowiges nie, maar ons verkondig ook daardeur die ewige lewe waaraan ons deel het.

Gesang 298

Ds DA van Rooyen

Krugersdorp-Wes

Jesus self het die nagmaal ingestel en met die instelling daarvan het Hy vir ons die riglyne gegee waarvolgens ons dit moet vier. Die oorsprong en die viering van die nagmaal begin dus by Jesus Christus. Die nagmaal verpersoonlik Jesus se onbaatsugtigheid, want met die instelling van die nagmaal - die aand voor Jesus se kruisiging - sien ons dat die Here nie aan Homself dink nie; Hy is nie bekommerd oor die pyn en vernedering wat Hy gaan ly nie. Nee, dit is vir Hom belangriker om aan sy dissipels 'n teken te gee waardeur hulle Hom kan onthou en verkondig. Hy gee ook later aan die dissipels die opdrag om sy Woord oor die hele wêreld te verkondig.

So kry ons saam met die dissipels en met mekaar deel aan hierdie teken. Deur die Heilige Gees kry ons ook deel aan die liggaam en bloed van Jesus Christus en die Here betuig deur die nagmaal aan ons dat Hy selfs in sy laaste ure voor sy kruisiging aan ons welwese dink. Die instelling van die nagmaal deur ons Here verklaar aan ons dat Hy ons onder geen omstandighede sal vergeet of verlaat nie.

*Gesang 297**Ds DA van Rooyen**Krugersdorp-Wes*

22 Julie *Brood en wyn is tekens van ons verlossing* Matteus 26: 26-30

Toe Jesus die nagmaal ingestel het, het Hy brood en wyn as tekens van sy liggaam en bloed aangewys. Ons moet nie brood wat ons as voedsel eet en wyn wat ons gewoonweg drink, as heilig beskou nie. Die nagmaalsbrood word op dieselfde manier as enige ander brood gebak en die wyn kom van 'n wynplaas af soos enige ander wyn, maar ons moet nie onverskillig met dié tekens omgaan nie.

Die brood en die wyn word vir ons aan die nagmaalstafel besonders en heilig. Dit gebeur wanneer ons as gemeenskap van gelowiges by die tafel van die Here aansit; die tafel wat Hy self vir ons voorberei het. Al is dit gewone brood en wyn, verkondig ons met die gebruik daarvan die dood en lewe van Jesus Christus. Die brood en wyn word nie werklik die liggaam en bloed van Christus nie, maar deur die geloof in Jesus Christus kry dit 'n ander betekenis. Die betekenis is dat ons bemoedig word met Jesus se kruisiging en daardeur van ons verlossing verseker word.

*Gesang 393**Ds DA van Rooyen**Krugersdorp-Wes*

Sommige kerke beskou die brood- en wynelemente van die nagmaal as heilig. Dit is vir hulle werklik die liggaam en bloed van Christus. Die brood en die wyn is egter net simbole wat heenwys na die dood en opstanding van Jesus. Dit verkondig aan ons dat Jesus Christus vir ons gesterf het, uit die dood opgestaan het en opgevaar het na die hemel totdat Hy na ons toe terugkeer. Ons is hiervan getuies, getuies van Jesus Christus terwyl Hy liggaamlik nie teenwoordig is nie.

Ons moet geloofwaardige getuies wees en om dit te kan wees, moet ons die nagmaalstekens op die regte manier gebruik sodat dit ons geloof versterk en ons vir ons verkondigingstaak toerus. Deur die gebruik van die nagmaal verkondig ons aan onself, aan mekaar en aan ander mense dat Christus werklik vir ons gesterf het en uit die dood opgestaan het. Dit verseker ons van ons eie verlossing en hiervan getuig die Heilige Gees in ons.

Met ander woorde, al gebruik ons bloot die tekens van Jesus Christus se liggaam en bloed, is God in en deur ons aan die werk om aan ons en deur ons sy verlossing te verkondig.

Gesang 391

Ds DA van Rooyen

Krugersdorp-Wes

24 Julie

Onthou, Jesus het vir jou gesterf

Markus 14: 22-25

Om die gelowige voortdurend te herinner aan Jesus se plaasbekledende dood, het ons as sigbare tekens die simbool van die brood en die wyn. Die brood wat ons breek, dui op die gemeenskap wat ons met die liggaam van Christus het; dit verkondig aan ons dat ons op 'n geestelike manier deel het aan die gekruisigde liggaam van Christus en aan sy dood.

Die Roomse dwaalleer wil dat die brood en die wyn by die gebruik daarvan tydens nagmaal in die werklike liggaam en bloed van Christus verander. Wanneer ons oor die betekenis van die brood en die wyn nadink, verstaan ons dit só: dit is slegs uiterlike waartekens en seëls wat God ingestel het om ons daarvan te verseker dat Jesus ons verlos het. Die brood en wyn word dus nie die werklike liggaam en bloed van Jesus nie, maar herinner ons aan sy plaasbekledende sterwe. Hy het gesterf sodat ons wat in Hom glo, kan lewe.

Gesang 300

Ds HA Kloppers

Krugersdorp-Oos

Ons beleef elke dag honger en dors en soos ons liggaam kos nodig het om te kan leef, so het ons ook geestelike voedsel nodig op ons pad na die hemelse heerlijkheid. Die geestelike voedsel wat ons nodig het, is die vergewing van ons sonde en versoening met God.

Ons word van die vergewing van ons sonde en die versoening met God oortuig wanneer ons in die geloof van die brood eet en van die wyn drink. Soos die tydelike lewe van die mens deur spys en drank onderhou en versterk word, so word ons geestelike lewe gevoed en versterk wanneer ons by die nagmaalstafel aansit. Die brood en wyn wys egter nie net heen na die gebroke liggaam en vergote bloed van Christus nie; hierdie tekens verseker ons ook dat ons deur die werking van die Heilige Gees deel kry aan Christus se lyding, sterwe en versoening.

Deur die kragtige werking van die Heilige Gees verkry ons deur die gebruik van die nagmaal die geestelike krag wat ons in staat stel om in 'n verwarde wêreld te volhard. Deur die krag van God word ons versterk sodat ons nie moedeloos word nie, maar - gevoed deur die ware spys en drank - in staat gestel word om tot die einde toe te volhard. Christus noem die brood sy liggaam en die beker sy bloed omdat ons daardeur versterk word om te volhard in die geloof met die oog op die heerlike toekoms wat God in Christus Jesus vir ons voorberei het.

Gesang 298**Ds HA Kloppers****Krugersdorp-Oos**

Wanneer ons as gelowiges aansit en aan die sakrament van die heilige nagmaal deelneem, word ons deur die gebruik daarvan verseker dat ons deel het aan Jesus se lyding en gehoorsaamheid. Jesus se hele lewe as mens was lyding - 'n lyding wat sy hoogtepunt op Golgota bereik het toe Jesus vir ons sonde gesterf het. Deur die gebruik van die sakrament word ons verbintenissen met Jesus se lyding duidelik. Jesus het met sy menswees vir ons menswees gely en gesterf; daarmee word bedoel dat Hy dit só volkome en plaasvervangend gedoen het dat dit so goed is asof ons self aan eie liggaam en gees gely het. Daarom is dit vir die gelowige so belangrik dat hy voortdurend nagmaal sal gebruik, want dit roep Jesus se bittere lyding en gehoorsaamheid tot die dood toe in herinnering.

Plaasvervangend ... Jesus sterf in ons plek, sodat ons kan leef. Dit is ons troos en bemoediging in 'n verwarde wêreld. Die boodskap van die nagmaal: *Staan op en eet, anders sal die pad vir jou te lank word*, bemoedig ons om staande te bly. Vanuit dié geloof sal ons lewe. Deur die hoor van die Woord en die gebruik van die sakramente word ons geloof versterk.

Gesang 299

Ds HA Kloppers

Krugersdorp-Oos

27 Julie *Vingers wat wys na die volkome Offer* Hebreërs 10: 1-10

Volgens die Roomse opvatting het die brood en die wyn wat op die nagmaaltafel staan, met die uitspraak van die instellingswoorde plotseling en op 'n geheimsinnige wyse in die liggaam en die bloed van Christus verander. Hiervolgens eet en drink die nagmaalganger 'n stukkie van Christus se liggaam en drink hy 'n bietjie van Christus se bloed. Dié opvatting impliseer verder dat Christus weer en weer op die altaar geoffer word. Dit is dan die Here Jesus self wat onder die skyn van brood en wyn op die altaar lê; bereid om Homself by vernuwing te offer en daarmee die offer van Golgota aan te vul en te vervolmaak. So 'n herhaalde offer is niks anders as afgodery nie.

Die nagmaal betuig aan ons dat ons volkome vergewing van al ons sondes het. Dit is die gevolg van die enige offer van Jesus Christus wat Hy self eens en vir altyd aan die kruis volbring het. Die nagmaal is 'n maaltyd waar brood en wyn tekens is, vingers wat heenwys na die wonder van volkome verlossing in Jesus Christus.

Gesang 395

Ds A Kloppers

Krugersdorp-Oos

28 Julie *Die nagmaal wêk 'n hartsverandering* 1 Korintiërs 10: 14-22

Reeds binne en buite die eerste Christelike gemeente is daar 'n stryd gevoer rondom die nagmaal. Enersyds was daar uitspattighede en tweedrag en oor dié toedrag van sake sê Paulus onder meer in 1 Korintiërs 11: 21b: ...*dat party honger bly en party te veel drink*. Welgesteldes het hulle eie kos afsonderlik geëet, en hulle nie aan die armes gesteur nie.

Die straf van God het nie uitgebly nie. Elke gelowige moet homself daarom vergewis van die suiwere leer - ook van die nagmaal. Die werk van die Heilige Gees in die hart van die nagmaalganger word onderstreep. Die Heilige Gees verseker ons opnuut, tot ons troos, van ons geestelike vereniging met die gekruisigde Christus. Hierdie vereniging is so innig dat die gelowige een word

met Christus: vlees van sy vlees en been van sy gebeente; nie letterlik nie, maar geestelik, sodat Christus gestalte in hom kry en in hom lewe.

Gesang 440

Ds A Kloppers

Krugersdorp-Oos

29 Julie

Die feesmaal van die toekoms

Kolossense 3: 1-4

Om die nagmaal *suiwer* te vier, moet die nagmaal nie net met die lyding en sterwe van Jesus Christus in verband gebring word nie, want dit is ook 'n belydenismaal waardeur ons bely dat Christus ons enigste Verlosser is. Daarmee erken ons dat Jesus in die vlees gekom het, aan die kruis gesterf het, uit die dood opgestaan het, na die hemel opgevaar het en vandag as lewende Heiland aan die regterhand van God sit. Hierdie erkenning gee nie net elke dag aan ons lewe koers nie, maar dit rig ons oog ook op die toekoms. Jesus Christus se oorwinning oor ons sonde skep by ons, die nagmaalgangers, die verwagting van 'n ewige verblyf in die Vaderhuis wat Hy vir ons gereed maak.

Die offer van Jesus Christus wat deur die nagmaal uitgebeeld word, skep by ons die verwagting en die verlange na die ewige aansit by die feesmaal van die Here. Die feit dat Jesus Christus triomfantlik aan die regterhand van sy Vader sit, herinner ons ook aan ons ewige tuiste en laat ons verlangend uit-sien na die heerlijkheid wat vir ons weggelê is in die hemel.

Geseënd is hulle wat na die bruilofsmaal van die Lam genooi is (Op 19: 9).

Gesang 599

Ds A Kloppers

Krugersdorp-Oos

30 Julie

Die sonde van begeerte

Eksodus 20: 12-17

Dat begeerlikheid wat deel van die mens se aangebore sondige natuur is, is alreeds duidelik aan selfs die bes geaardste kind se voortdurende neigings om 'n ander se goed te wil hê! Hierdie geneigdheid het hy van nature in homself. Hy moet die teendeel geleer word. Dit is soos om te vloek: Jy hoef 'n kind nie te leer vloek nie, hy het dit in homself as deel van sy aangebore natuur. Jy moet hom leer om nie te vloek nie.

Soos wat die mens ouer word, bly hierdie aangebore natuur in hom en het hy 'n voortdurende versmagting na 'n ander mense se eiendom. Die probleem met begeerte is dat dit die kiemsaadjie is van waaruit alle ander oortredings spruit. Dit is begeerlikheid wat jou laat lieg, steel, moor, ens. So sê

Jakobus (1: 13-15): *Maar 'n mens word verlei deur sy eie begeertes wat hom aanlok en saamsleep. Daarna, as die begeertes bevrug geraak het, bring dit die sonde voort; en as die sonde ryp geword het, loop dit uit op die dood.*

Om te begeer, is so deel van 'n mens se sondige natuur, dat selfs Paulus daarvan moes sê dat hy nooit sou geweet het om te begeer is verkeerd, as die wet dit nie gesê het nie. Hierdie menslik-onvermydelike sondigheid toon juis aan hoedat ons tot in die wortel van ons lewensbestaan sondig is en nie anders voor God kan bestaan tensy ons deur die bloed van sy Seun ontsondig word nie.

Psalm 25: 1-5 (ou melodie)

Ds PJ van der Merwe

Zoutpansberg

31 Julie

Die krag van die evangelie

1 Tessalonisense 1: 2-10

Eienaardig hoe 'n mens se lewe kan verander deur God se ingrype! So het die verkondiging van die evangelie aan die mense in Tessalonika hulle anders leer dink, praat en doen. Met groot waardering is daar gepraat van hulle geloofswerk, die inspanning van hulle liefde en hulle volharding in die hoop op die Here. Hulle het die krag en die werking van die Heilige Gees en die volle oortuiging van die draers van die evangeliese boodskap ervaar en tot geloof in die Drie-enige God gekom. Dit is nou andersdenkende en gelowige mense wat die ware God dien.

Dit is daarom nie vreemd dat Paulus in sy brief aan die Romeine sê dat hy hom nie vir die evangelie skaam nie, want dit is 'n krag (letterlik dinamiet) van God tot redding vir elkeen wat glo. In sy gebed vir die Efesiërs sê Paulus dan ook dat dit dieselfde krag van God is wat Jesus uit die dood opgewek het, wat nou in ons werksaam is. Wie daaroor dink, kan nie anders as om in verwondering en dankbaarheid voor God te staan nie.

Gesang 562

Ds J van Immerzeel

Silverton

1 Augustus

Maklik is dit nie!

1 Tessalonisense 1: 2-10

Natuurlik was dit nie vir die Tessalonisensers so maklik om skielik alles te verander nie, om in gelowiges te verander nie! Maar onder moeilike omstandighede en met 'n blydskap wat sy oorsprong in die Heilige Gees het, het hulle dit tog vermag om blymoedige Christene te wees. Hulle was 'n geloofsvoorbeeld vir al die gelowiges in Masedonië en Agaje. Daar is gepraat en vertel van hulle geloof in God en hulle besondere gasvryheid. Daar is gepraat

oor hulle lewensverandering en die verwagting wat hulle gehad het aangaande die wederkoms van die Here Jesus. Hulle het begin lewe volgens die gawes wat God tot hulle beskikking gestel het.

Hoe graag sou ons nie elkeen deel van so 'n gemeente wil wees nie? Laat hierdie begeerte ons daartoe bring om soos die Tessalonisensers deel van 'n gemeente te wees oor wie se geloof en lewe daar oral gepraat word. Moe-nie ver daarna gaan soek nie, begin om in u eie gemeente so te glo en te leef. Maklik is dit nie, maar wie bid, sal ontvang.

Gesang 271

Ds J van Immerzeel

Silverton

2 Augustus

Die groot sakrament

Matteus 3: 7-12

Jesus Christus die Here het sy dissipels met die Heilige Gees gedoop, soos Johannes die Doper gesê het. In die evangelie word uitdruklik vertel hoedat Jesus met die Heilige Gees en vuur gedoop is. Dit het begin met die uitstorting van die Heilige Gees waar vertel word hoedat God, die Heilige Gees, na ons wêreld toe gekom het en 'n gemeente van gelowiges tot stand laat kom het.

In die evangelie hoor ons die woorde van Jesus se prediking. In die Hande-lingeboek sien ons hoedat daardie prediking beseël word deur die doop met die Heilige Gees. Dit is die groot sakrament wat Jesus alleen bedien. Daarop volg die sakramente wat die apostels in opdrag van Jesus moet bedien; die doop en die gesamentlike maaltyd.

Die doop met water volg op die doop met die Gees en is 'n afskaduwing daarvan. Laat ons dit só verstaan: Dit gaan in die Bybel om die evangelie en wat Jesus ter wille van ons gedoen het. Pinkster is die bevestiging, die be-seëling van die evangelie. Maar terselfdertyd is dit die boodskap dat Jesus self mense roep én doop met die Gees sodat die evangelie altyd in ons wêreld gehoor en gehoorsaam sal word.

Die gevolg van die evangelieverkondiging is 'n gemeente waar doop en nag-maal as bevestiging van die verkondigde evangelie bedien word. So word iets duidelik van God se ontferming oor ons en hoe dit aan ons toebedeel word.

Gesang 258

Prof AD Pont

Emeritus hoogleraar

3 Augustus

Die nagmaal - 'n opdrag!

1 Korintiërs 11: 23-29

Die Woord van die Here praat normaalweg baie reguit oor sake. Ook hier in die teks oor die nagmaal is daar geen onduidelikheid nie. Die gebruik van

die nagmaal is 'n opdrag! Twee maal kom die Here Jesus Christus se woord deur die apostel Paulus tot ons: *Gebruik dit....* Hierdie is 'n opdrag aan die gelowige. Ons kan nie die nagmaal rangeer tot 'n saak waarby ons uitkom wanneer ons behoefte daaraan het nie. Nee, ons sit aan by die tafel van die Here in gehoorsaamheid aan sy opdrag.

Dit is so dat ons baie keer twyfel of ons aan die tafel van die Here hoort. Ons kritiese denke oor onself en ons bewussyn van ons sonde veroorsaak 'n beskroomdheid, 'n bykanse teruggetrokkenheid by baie van ons om vir nagmaal aan te sit. Dit mag nie so wees nie. Ons sonde, ons bitterste ellende en ons grootste twyfel word deur die lyding en die sterwe van Jesus Christus bedek. Ek sit altyd by die tafel aan in die bewussyn van my eie sonde, maar ek sit ook daar in die geloof dat ek in Christus geheilig is.

Indien ek op grond van my eie oordeel van die tafel af wegbly, is dit nie meer 'n geval van *wegbly om nie te sondig nie*, maar juis die teenoorgestelde: my wegblyery openbaar 'n ander sonde - on gehoorsaamheid!

Christus se verlossing is immers 'n verlossing wat ook my twyfel te bowe gaan - met ander woorde: Hy red my in sy genade *selfs deur my twyfel heen*.

Gesang 590: 1, 2

Ds NJS Steenekamp

Middelburg

4 Augustus

Geloofsversterkende nagmaal

1 Korintiërs 11: 17-22

Dit kan vir elke lidmaat van die kerk net heilsaam wees om self die Nagmaalsformulier te lees. Kry vir u 'n *Diensboek* met al die formuliere. Daarin kom dit onder andere baie duidelik na vore waarom die nagmaal deur gelowiges gebruik moet word.

Gelowiges is nie sondeloos nie; ons is almal sondaars. Gelukkig is ons meer as dit. Ons is begenadigde sondaars. Dit beteken: sondaars, verlos deur Jesus Christus. Wie dit glo, kan aan die nagmaal deelneem sodat ons geloof versterk kan word. Dit is 'n ongelooflike voorreg, maar dit bring ook bepaalde verantwoordelikhede mee.

Die nagmaal kan alleen gebruik word deur hulle wat tot die geloof gekom het en dus in die nagmaal die liggaam van die Here geestelik kan onderskei. Ons wat swak is en in sonde struikel, het voortdurend genade nodig om as kind van God te kan lewe. Jesus Christus het immers die nagmaal ingestel vir diegene wat in Hom glo.

Die nagmaalganger moet dus 'n lidmaat wees wat die begeerte in hom dra

om sy geloof te versterk. Die begeerte om gehoorsaam te lewe en na die wil van God te soek, moet elke dag deel van ons bestaan wees.

Gesang 245: 1-3

Ds JPJ Fourie

Krugersdorp-Noord

5 Augustus

Die nagmaal wek berou

1 Korintiërs 11: 23-26

Al is ons sondeurs, kan ons nogtans daarvan seker wees dat op grond van die verlossing en redding in Jesus Christus, ons geloof deur die gebruik van hierdie sakrament versterk word. Diegene wat nie met opregte geloof, as berouvolle sondeur na die nagmaal kom nie, eet en drink 'n oordeel oor homself. Vir so 'n mens kan en sal die nagmaal niks beteken nie.

Nagmaalgebruik vra immers na verootmoediging voor God en eerbied teenoor Hom as die Almagtige. Wie nie so lewe nie, kan nie deur die kerk toegelaat word om hierdie sakrament te gebruik nie. Die nagmaalganger moet God liefhê en 'n getroue volgeling van Jesus Christus wees. So 'n mens moet ook die eredienste getrou bywoon, want deur sy Woord en Gees word geloof in ons gevestig en hierdie geloof word deur die gebruik van die nagmaal versterk. Diegene wat geen erg hieraan het nie, kan verseker nie nagmaal gebruik nie, want wat is dan die sin en betekenis daarvan?

Die kerk wil en mag niemand verwerp of veroordeel nie. Deur mense die nagmaal te weier, spreek verseker nie van veroordeling nie. Intendeel, aan diesulkes moet die evangelie verkondig word sodat hulle, deur genade, tot inkeer kan kom. Sodoende sal hulle ook besef wat sonde, vergifnis en blye dankbaarheid beteken. Dan kan hulle weer aan die tafel van die Here verwelkom word.

Daar is altyd groot vreugde in enige gemeente waar en wanneer dit gebeur.

Gesang 295: 1-3

Ds JPJ Fourie

Krugersdorp-Noord

6 Augustus

Begenadigde deur die evangelie

Matteus 18: 18-20

Die Here het aan die kerk hulpmiddels gegee om mense toe te rus om as gelowiges in die wêreld te lewe. Dit is die plig en voorreg van die kerk om deur middel van ampsdraers die evangelie aan mense te verkondig. Dit moet suiwer gepreek word. Vir ons geloof en verantwoordelike lewe voor God, in die wêreld, is ons van God se Woord afhanklik.

Ek moet die verkondiging van die evangelie op so 'n wyse aanvaar dat ek

die gesag van God sal erken, dat sy vermanings my al meer en meer gehoor-
saam sal maak en dat sy bestraffing my ook tot berou sal bring. Dit skenk
ook troos.

Wie in die Here Jesus Christus glo, sal gered word, maar wie nie glo nie,
sal nie gered word nie. Wie glo dat verlossing en redding alleen moontlik is
op grond van Jesus Christus wat gesterf het en die dood oorwin het, sal die
ewige lewe beërwe. So word die koninkryk van die hemel oop- of toegesluit.
Op grond van die evangelie weet ons dat dit 'n sekerheid is.

Gesang 297: 1-3

Ds JPJ Fourie

Krugersdorp-Noord

7 Augustus

Die evangelie sluit oop

Johannes 20: 21-23

Die evangelie bied aan ons troos en vermaning. Dit verkondig redding, maar
ook oordeel. Alle mense het die voorreg om die evangelie te kan hoor en
niemand het dus 'n verskoning nie. Daar is ook nie 'n ander boek nodig nie
- die Bybel is genoeg.

Oopsluit kan onder andere beteken: deur die verkondiging kan aan die ge-
lowige mens wat sy toevlug by God soek, en in die redding en verlossing van
Jesus Christus glo, gesê word dat hy werklik vergewing van sondes kan ontvang.

Toesluit beteken: ewige verwerping. Dit is dus die teenoorstaande. Die onge-
lowige moet hoor en weet dat hy geen deel aan die ryk van God het nie.

Hieroor mag die kerk nooit swyg nie. Dit is dalk harde woorde, maar dit is
en bly die waarheid. Vir die gelowige hou dit egter baie troos en sekerheid
en vaste hoop in. Dit behoort ons ook tot dankbaarheid te stem.

Gesang 299: 1-3

Ds JPJ Fourie

Krugersdorp-Noord

8 Augustus

Die evangelie - jou opdrag!

Matteus 28: 19-20

Die verantwoordelikheid van die kerk - hulle wat aan die Here behoort - is
om aan mekaar en alle ander, bekering, vergewing en redding te verkondig.
Hulle wat glo dat die evangelie van Christus vir hulle lewens implikasies het,
ontvang die ewige lewe.

Terselfdertyd verkondig presies dieselfde evangelie aan hulle wat die evange-
lie nie glo nie en solank hulle in die ongeloof volhard, verdoemenis. Hiermee
mag die gelowige nie vrede hê nie, en daar rus 'n verantwoordelikheid op
hom om met volharding die evangelie te verkondig.

Die feit dat u hier lees, beteken natuurlik dat die evangelie deur die genade tog by u ingang gevind het!

Gesang 250: 1-4

Ds HA Retief

Noordrand

9 Augustus

Heiliges op koers

1 Korintiërs 6: 9-11

Volgens Christus se opdrag, word dié wat die naam Christen dra en tog 'n onchristelike leer huldig of hulle onchristelik gedra, eers herhaalde kere broederlik vermaan. As hulle egter nie van hulle dwalinge of skandelige lewe wil afsien nie, moet dit aan die gemeente of diegene wat deur die gemeente daarvoor aangewys is, gerapporteer word. As hulle hulle ook nie aan laasgenoemde se vermaninge steur nie, word hulle nie langer tot die heilige sakramente toegelaat nie en uit die Christelike gemeente en deur God self uit die ryk van Christus uitgesluit. Hulle word weer as lede van Christus en sy gemeente aangeneem wanneer hulle werklike verbetering beloof en bewys.

Die God van die Bybel is 'n God van orde. Hy wil nie hê dat ons anders sal dink, doen en sê as wat Hy ons in sy Woord leer nie. Sy Naam mag nie on-eer aangedoen word nie en die gemeenskap van die heiliges mag nie ontsier word deur hulle wat in leer en lewe afwyk nie. Met afwykendes moet gevolglik volgens Bybelse voorskrifte gehandel word. Hierdie voorskrifte vind beslag in die kerkorde sodat gelowiges en kerkrade op ordelike en verantwoordelike wyse kan optree wanneer dit van hulle vereis word.

Gesang 523: 1, 3

Ds HA Retief

Noordrand

10 Augustus

Tug - self vir die wonde

Hebreërs 12: 7-13

Die tug is nie aan die kerk gegee om as kierië in 'n glasfabriek rondgeswaai te word nie, maar eerder as self om die verwondes met deernis te verpleeg, op te help en reg te help. Immers, die verpleër het ook self nodig vir sy eie wonde.

Die benadering in hierdie broederlike gesprek is nie die van aanklaer tot aangeklaagde nie, maar eerder van gids tot verdwaaldes om hulle uit die sondewoesterny te lei sodat die liefdesgebod tot God en die naaste mag triomfeer tot die eer van sy Naam! Die bedoeling met die tug in al die fasette daarvan is nie om te vervreem nie, maar juis om terug te bring en in te skakel sonder verwyt en boekhou van die kwaad.

Gesang 332: 1-3

Ds HA Retief

Noordrand

Indien ongehoorsame broeders en susters ten spyte van vermanings in ergerlike sondes volhard, moet uitsluiting van die gemeente plaasvind. Indien daar nie berou en bekering plaasvind nie, moet die afsnyding plaasvind. Hierdie afsnyding vind wel plaas op grond van 'n besluit van die opsighoudende vergadering, maar is eintlik niks anders as 'n bevestiging van die keuse van die ongehoorsame self nie.

Ontsegging van die sakramente en die uitsluiting van die gemeente beteken nie dat die kerk se saak met so 'n persoon afgehandel is nie. Intendeel, so 'n persoon is nie afgesny van die verkondiging van die evangelie nie en die verantwoordelikheid rus steeds op die opsighouders om die evangelie volhardend aan diesulkes te verkondig en hulle te begelei tot inkeer en berou en uiteindelik tot heropname in die gemeente.

Gesang 481: 1, 3

Ds HA Retief

Noordrand

'n Vriend van my beskinder my, hy vertel vir ander mense dinge van my wat nie waar is nie. Wat moet ek daaromtrent doen? Moet ek op my beurt weer dinge oor hom vertel wat nie waar is nie? Moet ek hom gaan slaan?

Nee, kinders van die Here tree nie so op nie. Ons is kinders van die Here. Hy het ons aan die kruis gekoop toe Hy in ons plek ons straf op Hom geneem het. 'n Vriend van my het onlangs ook iets gekoop, naamlik 'n huis. So 'n paar weke gelede het ek by hom gaan kuier en opgemerk dat hy die huis wat hy gekoop het, heeltemal verander het, om te wees soos hy dit wil hê.

Net so werk dit met ons. Ons is God se eiendom, maar Hy het ons nie net gekoop nie, Hy het daar aan die kruis ook 'n ander manier van lewe vir ons moontlik gemaak. God wil hê dat sy kinders anders moet lewe, daarom is Hy besig om ons te verander sodat ons meer en meer kan leef soos Hy wil hê ons moet leef. Maar alhoewel Hy besig is om ons te verander, kan hierdie nuwe manier van lewe nie in ons optrede gesien word nie alvorens ons dankbaar en gehoorsaam leef.

Die Heilige Gees oortuig ons voortdurend dat ons aan God behoort en soos sy eiendom moet leef. Ons moet ag slaan op die stem van ons Eienaar.

Gesang 308

Ds GDJ Macdonald

Nelspruit

Ek het die ander dag 'n veeldoelige mes as geskenk van iemand gekry. Ek bêre dit toe in my kas en vergeet heeltemal daarvan. So 'n ruk gelede besoek ek 'n vriend wat net so 'n mes as 'n geskenk gekry het. Hy kan nie uitpraat raak oor hoe 'n goeie mes dit is en waarvoor jy dit alles kan gebruik nie. Ek en my vriend het dieselfde mes as geskenk gekry; hy is opgewonde oor die mes en ek nie. Hy het besef dat die mes 'n waardevolle geskenk is, terwyl ek die waarde daarvan nog nie raakgesien het nie.

Dit het ook gebeur met die tien melaatse mans wat gesond gemaak is. Nege het nie besef watter wonder gebeur het nie, maar een - 'n Samaritaan - het dit wel besef. In die blye wete het hy voor Jesus se voete neergeval en God dankbaar geprys.

Dankbaarheid is die gesindheid van jou hart as jy besef wat God vir jou aanbied. Dit is my reaksie op wat God doen en gedoen het: Hy gee vir my verlossing, 'n ander manier van lewe, en 'n lewe van oorwinning. Hy gee vir my alles in Jesus.

Dankbaarheid is die gesindheid van my hart wat in elke faset van my lewe oorgaan in oorgawe aan God. As dankbaarheid ons reaksie is op wat God vir ons doen, moet ons meer en meer stil word en raaksien wat God vir ons doen. Wat het God vir jou gedoen en wat doen Hy vandag nog vir jou?

Gesang 188

Ds GDJ Macdonald

Nelspruit

Dit is nie maklik om, as iemand jou geslaan het, nie terug te slaan nie, maar om jou ander wang te draai. Intendeel, dit is verskriklik moeilik om dit reg te kry, omdat dit teen ons natuur is. Ons natuurlike reaksie is om terug te slaan as ons seergemaak word.

Jesus vergelyk gelowiges wat dit wel regkry, met 'n wynstok wat krag in sy lote instoot. 'n Wynstok voorsien die sap en die lewe en die krag. 'n Loot wag, rustend, ontvang en dra dan vrug. Jesus sê Hy is die wynstok en ons is die lote. Die vrug van ons geloof is die krag van God wat deur ons vloei. Daarom sê die vrug van ons geloof niks oor onself nie. Die vrug wat ons voortbring, vertel nie vir ons hoe goed ons is nie - dit sê vir ons eerder hoe groot God is en hoe groot die krag is waarmee Hy in en deur ons werk. Die vrug van die geloof wat in ons lewens sigbaar word, behoort ons geloof in

die God in wie ons glo, te versterk. Die vrug van die geloof behoort ons meer dankbaar te maak teenoor God. Ons moet dankbaar wees dat Hy ons lewens binnegekom het en ons korn aanraak het. Wat sê jou eie manier van optrede vir jouself van God?

Gesang 526

Ds GDJ Macdonald

Nelspruit

15 Augustus

Maak my lewe 'n verskil?

1 Petrus 3: 1-7

Iemand sê my so sleg dat sy woorde my seer en kwaad maak, maar in plaas daarvan dat ek hom ook sleg sê of slaan, byt ek op my tande, en sê vir hom hoe 'n wonderlike mens hy is. My reaksie gaan sekerlik 'n impak op hom maak. My optrede gaan vrae oor my laat ontstaan wat hom by God gaan uitbring. Ons mag egter nie sê dat ons mense tot geloof bring nie. God werk op so 'n wyse in mense se lewens dat dit hulle daarvan oortuig dat hulle sy kinders is. Maar die Here wil hê dat Hy wat in ons is, in ons lewens sigbaar gemaak sal word, sodat ander Hom sal raaksien en Hom ook sal wil dien. Ons, die Here se kinders, moet dus deur ons manier van lewe saadjies van God saai wat Hy self sal laat groei.

Dit is die rede waarom Petrus in die gedeelte waar hy vir mans en vrouens sê hoe hulle teenoor mekaar moet optree, vir vrouens wat in 'n tyd geleef het toe dit gegeld het dat die man oor die vrou aangestel is, gesê het dat sy aan haar man onderdanig moet wees. Sy moet aan hom onderdanig wees om só in vrede met hom te leef en hom na die Here te trek. Sien jou man, jou vrou, jou kind, jou ouers, jou boeties en sussies God in jou optrede teenoor hulle raak? Watter verskil maak jy aan die mense se lewens met wie jy daaglik te doen kry?

Gesang 334

Ds GDJ Macdonald

Nelspruit

16 Augustus

Geen vrede met sonde nie

1 Korintiërs 6: 1-11

Ek het 'n probleem: ek kan drank nie uitlos nie.... Beteken dit dat ek nie gered is nie? Beteken dit dat die Here my gelos het en van my vergeet het? Definitief nie! Die Here los jou nie en is geduldig met jou besig, ondanks jou hardkoppigheid.

Maar dit beteken nie jy moet vrede maak met die verkeerdheid van jou drankprobleem nie. As kind van God mag jy nie vrede daarmee maak nie,

omdat God in sy Woord sê dat dit verkeerd is. Daar is 'n verskil tussen hoe 'n kind van God met dit wat God sê verkeerd is, omgaan en hoe 'n ongelowige daarmee omgaan. 'n Ongelowige het weens sy ongeloof nie 'n probleem met dit wat God sê verkeerd is nie. 'n Gelowige wat in God glo, het egter wel 'n probleem daarmee.

Juis omdat mense wat God se kinders is, nie vrede mag maak met dit wat verkeerd is nie, waarsku Paulus die mense in die gemeente in Korinte wat in onmin met mekaar lewe. Hy sê vir hulle dat dit verkeerd is, dat dit nie is wat God wil hê nie, daarom moet hulle as hulle skuld daaraan het deurdat hulle iemand te na gekom het, dit gaan regstel. Dieselfde kan vir ons gesê word. As daar iets in jou lewe is wat nie in lyn is met wat God in sy Woord sê nie, mag jy nie daarmee vrede maak nie. Jy behoort aan God, daarom moet jy dit beveg; gee dit nou, maar ook netnou as jy daarmee gekonfronteer word, vir God, sodat jy deur die werking van die Heilige Gees kan doen wat God wil hê jy moet doen.

Gesang 271

Ds GDJ Macdonald

Nelspruit

17 Augustus

Om dissipel te wees

Markus 1: 16-20

Die gelowige is 'n dissipel, dit wil sê hy is lewenslank 'n leerling van Jesus Christus. Alhoewel die Joodse rabbi's en Griekese filosowe ook dissipels gehad het, was die dissipelskap van Jesus iets totaal nuuts. By eersgenoemdes bind die dissipel met die lering van hom wat gevolg word en so kies die dissipel sy eie leermeester. Maar met Jesus is dit anders, Hy kies sy leerlinge. Hulle word aan sy persoon verbonde. Hy roep hulle sonder dat hulle daarvoor voorberei is. Hy maak hulle geskik, nie net in 'n godsdienstige atmosfeer nie, maar Hy roep hulle op die werkplek in werksure. Hy kom om die swerwende, soekende sondaar te vind. Hy is vir die mens die weg, die waarheid en die lewe. Die mens wat op hierdie weg loop, hierdie waarheid glo en dié lewe leef, word geroep en gestuur om medesondaars, swerwers wat soek en vra, te antwoord met die evangelie.

Mense wat geroep is, moet antwoord. As hulle ja sê, moet hulle baie dinge waarmee hulle langs die pad maats gemaak het, agterlaat en hulle moet leer om Jesus Christus se woorde te hoor en lief te raak vir dié dinge wat Jesus hulle beveel het.

Gesang 245

Ds FH van der Merwe

Emeritus predikant

Die oproep tot bekering word gereeld in preke gehoor. Maar wat beteken dit? Hoe kom 'n mens tot bekering? Is dit my verantwoordelikheid om myself te bekeer of bewerk die Heilige Gees die bekering op een of ander manier in my as mens?

Die oproep van Paulus aan die gelowiges van die gemeente in Efese is baie duidelik: *Hou ... op om te lewe soos julle vroeër gelewe het; breek met die ou, sondige mens....*

In elke mens se lewe is daar verkeerde dinge. Dalk vloek ek of ek steel; miskien bedrieg ek iemand anders of die maatskappy vir wie ek werk, of dalk vertel ek vir my ouers of vir my man of vrou of kinders leuens.

Wanneer ek as mens onder die leiding van die Heilige Gees tot sondebeseft in my lewe kom, kan net ek met die ou, sondige mens breek. Niemand anders as ekself kan ophou om verkeerde dinge te doen nie. Dit is die een deel van ware bekering.

Die tweede deel van ware bekering is om dan soos 'n nuwe mens te leef, volgens die wil van God. Ook dit kan niemand anders vir my doen nie. Dit is my verantwoordelikheid om nou, nadat ek met die sondaarmens gebreek het, die regte en goeie dinge te doen in plaas van die verkeerde dinge wat ek gedoen het. Ek moet die waarheid praat, eerlik en betroubaar wees in my optrede en die regte woorde kies wanneer ek praat.

Dit kan nie gebeur as ek nie kan onderskei tussen wat verkeerd en wat reg is nie. Daarom moet ek elke dag tyd inruim om die Bybel te lees. So sal ek die sonde in my lewe leer ken en afsterf. Natuurlik kan dit ook nie gebeur sonder die leiding en die werking van die Heilige Gees nie. Daarom moet ek elke dag bid dat die Heilige Gees my op my pad van bekering sal lei.

Gesang 481: 1, 2

Ds MCE Botes

Nelspruit

Bekering en terugkeer na God kan 'n eenmalige besluit en keuse wees; 'n besluit van hier-en-nou dat die sonde geen oomblik langer my baas gaan wees nie. Dat ek myself nie langer in die tronk van die sonde sal laat gevange hou nie, maar dat ek van nou af vry wil wees om op die regte pad te loop soos dit deur Jesus Christus se offer aan die kruis moontlik gemaak is.

Maar die proses van bekering is 'n lewenslange wegvlug van die sonde af. Want al het ek die keuse van bekering in my lewe gemaak, moet ek hierdie besluit nog elke dag uitvoer. Ek moet elke dag volhard om geen deel van my lewe en my liggaam in diens van die sonde te stel nie, om nie toe te gee aan bedrog en vuil taal en oneerlikheid of enige ander ongehoorsaamheid nie.

Bekering gaan gepaard met berou; met 'n hartseer-wees dat ek God elke dag deur die verkeerde dinge in my lewe oneer aandoen. Maar berou en jammer-wees alleen is nie genoeg nie. Ek moet nie net die sonde haat nie, maar ook daarvan wegvlug, anders is my berou vals en leeg.

Ek sal slegs suksesvol daarin wees om van die sonde af weg te vlug as ek elke deel van my liggaam, ja, my hele lewe in diens van God stel om te doen wat Hy wil. Daarom moet ek volhard in Bybelstudie en gebed, want in sy Woord openbaar God sy wil volkome aan my en deur gebed word ek deur die Heilige Gees versterk op hierdie lewenslange pad van bekering.

"Gesang 238: 1, 4, 5

Ds MCE Botes

Nelspruit

20 Augustus

Nuwe vreugde in God

Efesiërs 1: 1-14

Blydskap is die een emosie wat dikwels kortkom in ons lewens. Nederigheid en eerbied vir God en afhanklikheid en selfs dankbaarheid is emosies wat ons as Christene goed ken en dit is ook sigbaar in ons verhouding met God en met ander mense. Maar 'n loflied aan God vir sy genade in Jesus Christus soos hierdie lofprysing wat ons saamgelees het, is dikwels nie deel van ons lewens nie.

Nou stel die Kategismus dat die opstanding van die nuwe mens gekenmerk word deur 'n hartlike vreugde in God. Vreugde oor die verlossing en vry-spraak van God op grond van die lyding en kruisdood van Jesus Christus, oor ons deel-wees van die volk van God en dat alles volgens die raadsbesluit van die ewige en almagtige God geskied.

Waaroor kan daar in 'n mens se lewe groter blydskap en vreugde wees as dat die vervulling van die beloftes van God vir ons in die Heilige Gees gewaarborg is? Ons word inderdaad geseën met al die seëninge van die Gees wat daar in die hemel is. God het niks teruggehou nie!

Wanneer 'n mens bly en opgewonde is, wil jy die goeie en die regte doen en jou dankbaarheid uitleef. Die oomblik as ek besef wat die verlossing in Jesus Christus alles vir my, sondaar-mens beteken, sal ek as 'n nuwe mens lewe. My lewe sal gekenmerk word deur blydskap en vreugde, nie net oor

die verlossing in Jesus Christus nie, maar ook oor die gawe van lewe, die mate van gesondheid wat ek geniet, die lewensomstandighede wat ek ervaar, die familie en vriende wat ek het, die beroep wat ek kan beoefen, die onderwysers wat my opgevoed en geleer het in die skool, die gemeente waarvan ek 'n lidmaat is, die Heilige Gees wat die waarborg van God se beloftes is.

Die opstanding van die nuwe mens word elke dag sigbaar in 'n nuwe lewensuitkyk en 'n nuwe gesindheid van blydschap en vreugde wat mense aanraak en my lewe vernuwe.

Gesang 562: 3

Ds MCE Botes

Nelspruit

21 Augustus

**Opstanding van die nuwe mens:
'n lus en 'n liefde vir die wil van God**

Filippense 3: 1-15

Ware bekering is die afsterwe van die ou mens en die opstanding van die nuwe mens. Maar ter wille van wie maak ek hierdie keuse in my lewe?

Paulus was voor sy bekering op pad na Damaskus as 'n toegewyde Fariseër en 'n vervolger van die kerk van Jesus Christus. Dit was vir hom 'n bate in sy lewe om in homself te kon roem; in sy besnydenis, sy afkoms uit die regte stam van Israel, sy onderhouding van die wet van Moses omdat dit vir hom vryspraak sou bewerk. Maar toe hy op die pad na Damaskus tot bekering gekom het, en 'n nuwe mens as 't ware opgestaan het, het sy hele lewe verander. Dit wat eers vir hom 'n bate was, het hy nou as waardeloos beskou en 'n nuwe lus en liefde het sy lewe oorheers, naamlik om Jesus Christus te ken en die krag van sy opstanding te ondervind.

Sy ganse lewe het verander en is oorheers deur sy lus en liefde om nie meer volgens sy eie goeie dinge te lewe nie, maar volgens die wil van God. Hy gee sy vorige, selfgerigte lewenswyse prys en rig sy lewe volgens die wil van God in. 'n Lus en 'n liefde vir die wil en die werk van God word in sy lewe sigbaar sodat mense vra: Is dit nie die man wat in Jerusalem die mense wat hierdie Naam aanroep, wou uitroei nie? En het hy nie ook hierheen gekom om hulle gevange te neem en voor die priesterhoofde te bring nie?

Ons sal die ou mens kan afsterf en 'n lus en 'n liefde vir die wil van God met oortuiging kan uitleef as dit vir ons nie meer om ons eie eer, maar om die eer van God gaan nie. Ons moet bereid wees om alles ter wille van die eer van God prys te gee en sy wil te doen. Die wil van God beteken 'n lewe in alle goeie werke.

Is ek en jy bereid om hierdie keuse ter wille van die eer van God te maak

en die ou mens elke dag doelbewus af te sterf of is ons eie eer vir ons belangriker? Daar is slegs een manier waarop ons die ou mens kan afsterf en ons met die nuwe mens kan klee en dit is om voortdurend te bid tot God dat Hy deur sy Woord en Gees in ons sal werk, want uit eie krag is ons nie daartoe in staat nie.

Gesang 276: 1, 2

Ds MCE Botes

Nelspruit

22 Augustus

Dankbare vreugde

Johannes 15: 1-8

Goeie werke is 'n uitvloeisel van ons dankbaarheid. Ons doen dit dus nie om iets te verdien nie, veral nie ons saligheid nie. Nee, dit werk juis andersom. Goeie werke, werke waaruit my dankbaarheid blyk, het 'n bepaalde bron.

As gelowige mag ek weet dat die sonde en die dood geen houvas meer op my het nie, want Jesus Christus het my vrygekoop. Die wete dat ek vir die dood bestem was, maar in Jesus Christus mag lewe, maak dat ek nie meer vir myself lewe nie, maar vir Hom wat vir my gesterf het en uit die dood opgewek is.

Die troos wat ek as gelowige het, is dat ek nou aan Jesus Christus behoort. Hieruit weet ek nie alleen hoe groot my sonde en ellende is nie, maar ook hoedat hierdie swaar las van my skouers af weggenem is. Dit bring nie alleen blye dankbaarheid vir my nie, maar ook onuitspreeklike vreugde.

Die dankbare vreugde kom tot uitdrukking in my dade. Wanneer ons dus oor goeie werke praat, gaan dit nie oor iets wat in eie oë goed is nie. Nee, God het ons sy Gees gegee en die Heilige Gees laat ons deel in die weldade van Christus. Die Heilige Gees bevestig die nuwe verhouding waarin ons met die Here staan.

Goeie werke kom dus uit die geloof voort, daarom praat ons ook van die vrugte van geloof. Die goeie werke, die vrugte wat ons dra, kan daarom nie in stryd wees met die Woord van God nie, want in die geloof hoor ons die versekering: *Wie in My bly en Ek in hom, dra baie vrugte, want sonder My kan julle niks doen nie* (Joh 15: 5).

Gesang 308: 1, 2, 5

Ds JH Prinsloo

Lydenburg

23 Augustus

Dankbare gehoorsaamheid

Psalm 119: 33-40

Ons is sondaars, maar deur Jesus Christus is ons verlost sondaars. Nou leef ons in 'n nuwe verhouding met die Here. Ons moet onself dus nou be-

skou as dood vir die sonde, maar lewendig in Christus. Ons leef egter nog steeds in 'n gebroke wêreld en is aan teenslae en versoekinge blootgestel. Ten spyte hiervan word ons deur die krag van die Heilige Gees in staat gestel om die sonde te weerstaan, daarom vind ons vreugde daarin om die wil van God te doen.

Die goeie werke wat ons doen, is nie net hulp aan armes, besoeke aan siekes, die versorging van weduwees en wese nie; dit is ook nie net die gee van offergawes aan die kerk nie. Maar goeie werke is alle daade wat gedoen word vanuit 'n lewende verhouding met die Here, wat dus gedoen word uit geloof volgens die wet van God.

Omdat ons onself vanuit hierdie nuwe verhouding met die Here ken, weet ons dat dit wat uit die natuurlike hart van die mens voortkom, miskien vir die mens nuttig kan wees, maar nie kan stand hou voor God en sy gebod nie. Ons lewe en ons lewensroeping kom egter uit die hand van God. Daarom leef ons in die bewussyn van ons afhanklikheid van God en gehoorsaam aan sy wil.

Ons optrede, ons daade in die wêreld word gerig deur die Woord en die wet van God, want ons is sondig en kan nie bepaal wat reg en verkeerd is nie. Die wet van God word dus vir ons die maatstaf waaraan ons al ons handeling, gedagtes en woorde toets. Ons kan nou ook saam met die psalmdigter jubel: *Om volgens u verordeninge te lewe, gee my meer vreugde as al die rykdom van die wêreld* (Ps 119: 14).

Psalm 119: 1, 2

Ds JH Prinsloo

Lydenburg

24 Augustus

Uit God se liefde vloei ons lof

Romeine 11: 33-36

Ons bid saam met die gelowiges van alle eeue dat ons die wydte, diepte en hoogte van Christus se liefde kan peil. Wanneer ons onself ondersoek, moet ons saam met Paulus sug: *Ek, ellendige mens! Wie sal my van hierdie doodsbestaan verlos? Aan God die dank! Hy doen dit deur Jesus Christus ons Here* (Rom 7: 24).

Deur die liefde van God vir ons is ons uit ons doodsbestaan gered en deur die verdienste van Jesus Christus kry ons deel aan die ewige heerlikheid. Ons is deur die Drie-enige God herskape om die lof van die Here te verkondig. Nou handel ons, werk ons, ja, lewe ons tot eer van God. Maar aan die ander kant is dit net so waar: God se eer word aangetas deur ontrou aan Hom te word.

Maar kan ons anders as om by die volle besef van God se liefde vir ons, ons hele lewe lank die lof van God te verkondig; dit te leef oral waar ons in hierdie

wêreld ook al besig mag wees? Wanneer ons leef vanuit God se liefde vir ons, is ons harte vol dankbaarheid. Hierdie dankbaarheid vloei oor in 'n stroom van daade wat aan God gewy word, sodat sy Naam groot gemaak word.

Ons hele lewe word voor hierdie besef 'n danklied tot eer van God. Soms sal ons nog rede hê om te kla, sal ons danklied verflou, maar tog weet ons daar kom 'n tyd wanneer ons in alle volmaaktheid die Naam van God saam met sy Seun sal loof tot in ewigheid.

Gesang 200: 1, 3

Ds JH Prinsloo

Lydenburg

25 Augustus

*Jesus Christus, die bron
van alle goedheid*

Matteus 15: 1-9

Wat is goed? Wie besluit oor wat goed en wat nie goed is nie? Elke Christen weet van mense wat ons goed noem, wat vir ons gevoel 'n onbesproke lewe lei. Dikwels het hierdie mense egter weinig met godsdiens of die kerk te doen of hulle wil niks daarmee te doen hê nie. Die Woord van God het dikwels ook weinig betekenis in hulle lewe.

Dit is ook moontlik vir iemand wat voorheen 'n roekelose lewe gelei het om hom te rehabiliteer of om homself te verbeter; dit is 'n siening wat tans nogal geld. Die mens het nie 'n verlosser nodig nie, word gesê; die mens kan self besluit oor wat hy verkeerd doen en dit regstel; die mens het nie meer die Here en sy Woord nodig nie.

Die Here waarsku ook sy volk om nie aan die gebruike van hulle voorvaders vas te hou en hulle met hulle afgode te verontreinig nie. Voor God het hierdie dinge geen waarde nie, omdat dit mensewerk is en op die swak mens vertrou word: Hoe kan 'n mens wat in sy wese bedorwe is, iets goeds voor die alvermoënde God doen? Die redding, die verlossing, het sy bron nie in die mens nie, maar in God. God gebied sy Gees en die Heilige Gees plant die nuwe lewe en die nuwe mens in ons harte. Nou word sy Woord die rigshoer vir my lewe en toets ek wat reg en verkeerd is, wat goed en sleg is, aan sy Woord deur te vra: Wat wil U, Here? Selfs die oorgelewerde gebruike toets ons aan hierdie bron en alles in ons lewe word aan dié bron ondergeskik gestel.

Daarom is die boodskap wat ons in hierdie wêreld moet uitdra, alleen dit: *Hý bring die verlossing en niemand anders nie. Daar is geen ander naam op die aarde aan die mense gegee waardeur God wil dat ons verlos moet word nie* (Hand 4: 12).

Psalms 146: 2, 3

Ds JH Prinsloo

Lydenburg

Die mens is 'n gebroke wese, daarom moet daar orde vir hom gereël word. Dit word gereël deur wette wat vir hom bepaalde grense stel: huisreëls, skoolreëls, die kerkorde en die staat met sy tallose wette. Ons ken die tien gebooe as die wet van God, maar dié wet is eintlik vir ons rigtingwysers. God het sy wet vir sy volk, sy gemeente, gegee sodat hulle deur die uitvoering daarvan, aan God dank sal betuig vir die verlossing.

God laat ons eers sien wat Hy vir ons gedoen het: *Ek is die Here jou God wat jou uit Egipte, uit die plek van slawerny, bevry het.* In Efesiërs 2: 10 lees ons van God se bedoeling met sy wet: *...God het ons gemaak wat ons nou is: in Christus Jesus het Hy ons geskep om ons lewe te wy aan die goeie dade waarvoor Hy ons bestem het.*

Dit is die besondere handeling van God. Hy vra niks van ons voordat Hy nie eers gegee het nie. In Christus skenk Hy ons volkome verlossing. Diegene wat Christus leer ken het, word deur die Woord en die Gees gelei om volgens die wil van God te lewe, *...sodat in die Naam van Jesus elkeen wat in die hemel en op die aarde en onder die aarde is, die knie sou buig, en elke tong sou erken: 'Jesus Christus is Here!'* tot eer van God die Vader (Fil 2: 10-11).

Gesang 235: 1, 2

Ds JH Prinsloo

Lydenburg

Die eerste vier gebooe van die wet leer ons hoe ons ons teenoor God moet gedra. Hieruit word ons besondere verhouding met God duidelik, 'n verhouding wat beskryf kan word as een van kind tot Vader. Dit word gedra deur 'n besondere liefde: om die Here lief te hê met jou hele hart en met jou hele siel en met jou hele verstand en met al jou krag. Dit is dus 'n liefde wat my hele wese omvat en vanuit hierdie verhouding kry ons geloofslawe in die praktyk van elke dag sy beslag. Omdat ek God so liefhet, beteken dit ook dat ek Hom ken. Daarom weet ek ook dat ek Hom kan vertrou - my lewe aan Hom kan toevertrou.

Maar dit is net hier waar ons ook dikwels mistuk. In normale omstandighede is dit maklik om op God te vertrou en te weet dat Hy ons sal begelei. Wanneer ons egter in nood is, twyfel ons aan God se vermoëns. Juis in dié situasies wanneer ons Hom die nodigste het, vergeet ons Hom. Dan maak ons staat op eie krag en vermoëns of ons soek hulp weg van God af. Maar

juis in dié omstandighede moet ek deur die geloof vashou aan dit wat ek weet God reeds vir my gedoen het en aan sy belofte: *Ek is by julle al die dae tot die voleinding van die wêreld* (Matt 28: 20). Al kan ek Hom nie fisies sien nie, weet ek Hy is daar en sy liefde vir my is onveranderlik en standhoudend. Daarom kan ek ook saam met die psalmdigter my voluit in die hand van die Here oorgee: *Ek hou vas aan u troue liefde, oor die uitkoms wat U gee, juig my hart. Ek wil sing tot eer van die Here, omdat Hy aan my goed gedoen het* (Ps 13: 6).

Gesang 334

Ds JH Prinsloo

Lydenburg

28 Augustus

Liefde vir my naaste

Galasiërs 5: 13-26

In die tweede deel van die wet word ons geleer wat ons aan ons naaste verskuldig is: Ons moet ons naaste liefhê soos onself. Geloof, of dan ook godsdiens, is om God lief te hê en jou naaste lief te hê. Die liefde vir God kom eerste; eers wanneer jy geleer het om God lief te hê, kan jy ook jou naaste liefhê.

Johannes skryf hieroor: *Elkeen wat glo dat Jesus die Christus is, is 'n kind van God; en elkeen wat vir die Vader liefhet, het ook die ander lief wat kinders van die Vader is* (1 Joh 5: 1).

Die liefde wat nie in die Here begrond is nie, is 'n selfsugtige liefde. So 'n liefde is net op die self ingestel en dit verander ons verhouding met ons naaste: ons beleef ons naaste as struikelblokke in ons pad.

Nee, ons moet deur die Gees lewe, sodat die Gees ons gedrag kan bepaal. Dan sal die vrug van die Gees ook in ons lewens vaardig word, ook in ons verhouding met ons naaste: liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelikheid, goedhartigheid, getrouheid, nederigheid en selfbeheersing.

Daarom: Die grootste liefde wat ons seker aan ons naaste kan bewys, is ook dit wat Paulus die Romeine ook aanraai: *Ons moenie aan onself dink nie: elkeen van ons moet aan ons naaste dink en aan wat vir hom goed is en wat hom in die geloof kan opbou* (Rom 15: 1-2).

Gesang 250

Ds JH Prinsloo

Lydenburg

29 Augustus

God alleen verdien die eer

Efesiërs 4: 25-5: 5

Dwarsdeur die Bybel lees ons van mense wat afgode aanbid het en telkens sien ons dat God dit ten sterkste afkeur. Elke keer as sy volk saam met die heidene afgode aanbid het, is hulle baie swaar gestraf. Dit kan vir ons mak-

lik wees om afgodery op die agtergrond te skuif as iets wat in die verre verlede gebeur het; vandag kan daar eerder ander gelowe beoefen word. Ons troos onself maklik daarmee dat ons nooit daaraan skuldig sal wees nie.

Die Efesiërsbrief bring egter die saak nader aan ons wanneer ons lees dat gierigheid ook afgodery is. Dit is dus nie net afgodery wanneer 'n mens voor 'n boom of 'n beeld gaan neerkniel nie, maar wanneer jy toelaat dat enige iets anders as God die eerste plek in jou lewe inneem. Die Efesiërsbrief bring afgodery vierkantig in ons lewens in. Geld, my loopbaan, my sportbeoefening, my liggaam, enige iets kan 'n afgod word as dit so belangrik word dat dit my van God af weghou en my gehoorsaamheid aan Hom kortwiek.

Gelukkig het ons as kinders van God nie nodig om ons hoop op enigiets of enigiemand anders as God te bou nie. Ons mag wel ons geld of sport of posisie geniet; ons mag dit egter nooit vóór God plaas nie. Ons gebed moet daarom wees dat Hy ons daarvan sal bewaar dat ons ooit so behep sal raak met enigiets dat dit tussen ons en Hom inbeweeg.

Psalm 139 (Lina Spies)

Ds PM Smith

Witrivier

30 Augustus

God alléén

2 Kronieke 33: 1-6

Manasse se pa, koning Hiskia, was 'n goeie koning wat God met groot eerbied gehoorsaam het. Sy seun, wat hom opgevolg het, was egter vir God 'n teleurstelling. Hy het die afskuwelikste gebruike van hulle heidenbure nagevolg. Een van die dinge wat hy gedoen het, was om hom besig te hou met waarsêery en toordery.

Wanneer ons hoor hoe teleurgesteld God in hom was, wonder ons waarom dit so verkeerd is om waarsêery en toordery te beoefen. Ons kan maklik sê dat dit nie so erg is nie, veral nie as mens dit net vir die pret doen nie. Baie mense neem vandag ook daaraan deel en dit lyk nou regtig nie so verkeerd nie.

Toordery en waarsêery in watter vorm ook al, kom daarop neer dat mens hulp gaan soek by 'n ander krag en nie by God alleen nie. Ons kan dit 'n mosisie van wantroue in God noem, want dit beteken dat ek my vertrou nie in God nie, maar in iets of iemand anders stel. En daarom noem die Kroniekeboek dit gruwelik en 'n uittarting van die Here.

Gelukkig het God se kinders nie nodig om hulle hoop en vertrou op enige iets of enige iemand anders as God te plaas nie. Ons liefdevolle Vader versorg ons vandag en in die onbekende toekoms. Ons moet Hom alleen aanbied en met ons hele lewe vertrou.

Gesang 169

Ds PM Smith

Witrivier

Dié bekende gebeurtenis uit die aardse lewe van Jesus Christus leer ons 'n baie belangrike geloofsles. Selfs al was die druk hoe groot, het Jesus géweier om Satan te aanbid. En die rede wat Hy gee, is 'n aanhaling uit die tien gebooie wat sê dat ons God alleen moet aanbid en dien.

Dit beteken dat ons nie enige mens, wat reeds dood is of nog lewe, of enige ander skepsel mag aanbid of vir hulp aanroep nie. Hierdie voorbeeld van Jesus is ook nie die enigste waarvan die Bybel ons vertel nie. Ons kan met groot sekerheid sê dat die Woord duidelik stel dat die oproep van, praat met en aanbid van afgestorwenes, mediums of enigiets anders, teen God se wil is.

Die enigste Middelaar tot wie en deur wie ons mag bid, is ons Here Jesus Christus. Sy Vader het Hom juis gestuur om ons Middelaar te wees. Sou ons enige iets of enige iemand anders aanroep, sê ons daarmee dat ons nie tevrede is met Jesus Christus as Middelaar nie. Gelukkig het ons ook nie enige ander middelaar nodig nie, want voordat Jesus na die hemel teruggekeer het, het Hy 'n pragtige belofte aan ons gemaak. Al gaan Hy terug na sy Vader, bly Hy by ons tot die voleinding van die wêreld. Met Jesus as ons Middelaar het ons niks of niemand anders nodig nie.

Gesang 190

Ds PM Smith

Wittrivier

1 September *Godskennis kweek die regte lewensgang* Kolossense 1: 9-14

Die skrywer van hierdie brief bid vir die gemeente van Kolosse. Hy bid dat God hulle kennis van Hom sal laat toeneem, sodat hulle die insig en krag sal kry om tot eer van God te kan lewe.

Mens kan maklik die vraag wil vra waarom ons God nou juis moet ken en moet weet wat sy wil is, voordat ons reg kan lewe. In sy Romeinebrief verduidelik Paulus waarom dit nodig is. Hy sê dat hy 'n sondaar is wat die goeie wat hy wil, nie doen nie, en die slegte wat hy nie wil nie, juis doen. Hy besef dus dat God hom sal moet verander voordat hy reg kan lewe.

Dit is eers wanneer ons God reg leer ken soos Hy Homself aan ons bekendstel in sy Woord, en eers as ons daar lees wat sy wil is, dat ons agterkom wat dit beteken om reg te lewe. Wanneer ons in ons Bybels lees, werk God terselfdertyd met sy Gees in ons om ons die krag en wil daartoe te gee om aan Hom gehoorsaam te wees. En wanneer God die wil in ons harte geplaas het, begin ons om goeie vrugte te dra deur ons dae.

Om God reg te leer ken, is daarom nie net blote nuuskierigheid nie; dit is die eerste stap in 'n lewe tot eer van God.

Gesang 255

Ds PM Smith

Witrvier

2 September

Laat ons U vertrou

Jeremia 17: 5-8

Met 'n pragtige beeld sê Jeremia vir ons wat vertrou in God beteken. As ons op mense of hulle vermoëns staatmaak, gaan ons een of ander tyd bedroë daarvan afkom. As ons egter op God staatmaak, sal Hy ons op sy tyd en manier dra.

Sonder dat ons dit so bedoel, vertrou ons in toenemende mate op onself of op ander mense. Die geweldige tegnologiese ontwikkeling wat ons beleef en nuwe uitvindings wat ons lewe geriefliker en aangenamer maak, dra tot hierdie selfvertroue by. Daar is niks mee verkeerd as ons vooruitgaan en nuwe dinge skep en doen nie. Dit is immers God wat aan ons die talente daarvoor gee. Maar wanneer ons vooruitgang ons vertrou in God vervang, lei dit ons weg van God af.

Dit vra geweldig baie van ons moderne en ontwikkelde mense wat elke dag tussen al die nuwe dinge leef, om steeds ons vertrou in God alleen te anker. Daarom moet ons daaglikse moeite doen om God se doen en late in ons lewe raak te sien. Nog belangriker, ons moet elke dag bid en vra dat God ons daarvan sal bewaar dat ons Hom vergeet. Ons moet bid en vra dat Hy ons oë en harte sal oopmaak, sodat ons van sy hulp en genade bewus kan bly.

Gesang 509

Ds PM Smith

Witrvier

3 September

Nederig voor God

1 Petrus 5: 5-7

Dit is nie maklik om nederig te wees nie. Tog vra God van ons om nederig teenoor mekaar en veral voor Hom te wees. Om die waarheid te sê, Hy verwag van ons om ons in nederigheid aan Hom te onderwerp. En dit is baie meer as om net te sê dat ons nederig is, dit vra 'n heeltemal ander ingesteldheid teenoor God en 'n ander manier van dink en doen.

Om ons nederig aan God te onderwerp, vra van ons om onvoorwaardelik na Hom te luister sonder om te stry en verskonings uit te dink. As God iets van ons vra, moet ons dit doen. Dit vra ook dat ons ons na Hom sal wend vir hulp en bystand. Natuurlik moet ons self werk en sorg dat ons elke dag

genoeg het om van te lewe, maar ons moet besef dat ons sonder God niks blywends kan vermag nie.

Daarom moet ons elke oomblik daarvan bewus wees dat ons God se kinders is en so leef dat dit vir God aanvaarbaar is. Nederige onderwerping aan God is iets wat ons met woorde sê en met ons hele lewe wys. Omdat dit nie vanself kom nie, moet ons elke dag bid dat God ons deur sy Gees die insig en moed sal gee om dit te doen.

Gesang 464

Ds PM Smith

Witrivier

4 September

Onderwerp jou geduldig aan God

Psalm 95

Geduldige onderwerping is niks anders nie as om God met alles te vertrou: dit is van die eerste dag af ons probleem. Ons geduldige onderwerping hou net so lank as wat ons kan sien.

Met die tien wonders (plae) het God die farao en sy volk laat sien - Hy bepaal alles en is in beheer. So het God sy volk uit slawerny bevry en hulle op pad na die beloofde land geplaas. Die tien wonders was net genoeg totdat hulle die stof van die aanstormende Egiptenare agter hulle gesien het en die Rooi See voor hulle. Geduldige onderwerping het oorgeslaan in ongeduldige verwerping (opstand).

Die beloofde land was vir Israel te ver buite sig om in hulle benoudheid, tussen die Egiptenare en die Rooi See, geduldig op God te bly vertrou. Die sigbare stof wat mensevoete opskop, wek meer vrees as die onsigbare doodsengel van God wat dieselfde aanstormende Egiptenare verpletter het.

Die belofte van ewige heerlikheid met God, wat ons nie kan sien nie, is ons beloofde land. Moenie dat die stof wat mensevoete opskop jou ongeduldig en opstandig maak en jy God se heerlike belofte misloop wat jy nie nou kan sien nie.

Gelukkig is dié wat nie sien nie en hulle tog geduldig aan God onderwerp.

Gesang 517: 1-3

Ds WJM Breytenbach

Sabie/Hazyview

5 September Verwag alleen van God alle goeie dinge 1 Korintiërs 4: 1-21

God alleen is die goeie Gewer. Die eerste gebod bewaar ons van verwaandheid wat kan ontstaan vanweë dit wat ons besit. Noem vandag één besitting wat ons nié uit hierdie skepping van God uit sy hand ontvang het nie.

Daar is niks wat jy kan noem nie, en as jy dink jy kan - is jy gruwelik verwaand.

Die eerste gebod wil ons beskerm teen enige moontlike vorm van afgodery - veral die verafgoding van ons besittings. Dit gebeur so maklik dat ons God nie dank nie, nie vereer en verheerlik omdat Hy vir ons sorg met dit wat ons besit nie, daarom moet ons verwagting vir alles wat goed is op God alleen gefokus bly. Selfs die verkeerde laat Hy vir sy kind ten goede meewerk.

Verwag van God alleen alle goeie dinge en dank Hom elke dag daarvoor.

Gesang 521: 1, 2

Ds WJM Breytenbach

Sabie/Hazyview

6 September Wees lief vir God met jou hele hart 1 Johannes 4: 7-5: 5

God is liefde! Dit is wat Hy is. Só wil Hy hê moet sy kinders ook wees. Liefhê met ons hele hart, beteken dus met alles wat ons het en is. Onvoorwaardelik.

Het ons God só lief? Daar was al baie uitsprake oor hoe lief mense God het. Daar is egter net een toets waarvolgens ons dit kan meet, en dit is: Hoe leef ek met die mens langs my? Is ek aan God gehoorsaam deur hom lief te hê ten spyte van sy gebreke en tekortkominge (sonde)? Kan ek liefdevol met hom saamleef al irriteer sy manier van doen my grensloos - net soos wat ek soms ander irriteer?

Ten spyte van al my haatlikheid het God my onvoorwaardelik vrygespreek, net soos Hy gedoen het met die persoon langs my. Daarom, hoe groter die besef van my eie sonde (haatlikheid), hoe groter my dankbaarheid vir my verlossing in Christus, hoe inniger my liefde vir só 'n liefdevolle God, hoe groter my begrip vir die mens langs my op wie ek God se liefde mag oefen.

Gesang 334: 1-4

Ds WJM Breytenbach

Sabie/Hazyview

7 September

Vrees God!

Deuteronomium 6

Wanneer ons die woord vrees hoor, is ons eerste gedagte ang, bewing, benoudheid. Dit vervul ons met koue rillings. Om die minste te sê, is vrees iets wat ons ten alle koste wil vermy. Dit is beslis nie dié vrees wat hier ter sprake is nie. 'n Liefdevolle en genadige Vader wil ook nie hê dat iemand vir wie Hy omgee; in ang en bewing voor Hom sal staan nie. Hy wil ons juis nader aan Hom trek. Hy wil juis vir ons alles van die beste gee.

Hierdie vrees is 'n heerlike vrees. Dit is 'n dankbare mens wat God só vrees. Dit beteken om in heilige ontsag, eerbied en nederigheid gehoorsaam te wees. Hierdie vrees bied 'n onbeskryflike geborgenheid aan ons. Hoe is dit moontlik? Omdat vrees vir God niks anders as liefde vir God is nie. Vrees vir Hom plaas ons direk onder die grootste liefde denkbaar. Uit hierdie liefde kry ons stede wat ons nie gebou het nie en baie meer waarvoor ons nie gewerk het nie.

Deur God gehoorsaam te vrees, deur die onderhouding van sy gebooië, word dit 'n vrees om na uit te sien. Laat ons dit met vreugde en jubeling by ons kinders inskerp. So sal geen wêreldse vrees vir ons ooit te veel word nie. Ons mag maar vreesbevange voor God staan, want dit maak van ons nuttige, dankbare instrumente in sy hande.

Psalm 119: 1, 2, 7

Ds WJM Breytenbach

Sabie/Hazyview

8 September

Eer God

Maleagi 1: 6-14

Die Here vereis van ons om Hom te eer. Hierdie eer is nie iets wat aan ons willekeur uitgelewer is nie. In die teksgedeelte maak God die stelling dat 'n seun sy vader en 'n slaaf sy eienaar eer. Hy volg dit dan op met die vraag: *En as Ek Here is, waar is die eerbied vir My dan?* Dit was hier nie 'n geval dat die mense nie offers gebring het nie. Hulle hét offers gebring. Hulle hét gedoen wat van hulle verwag word, maar hier is 'n kinkel in die kabel: die manier waarop die Here vereer is. Hulle het nie die beste nie, maar die swakste gebring; selfs gesteelde goed; goed wat gedrup het van ander se bloed. Vir die Here is dit afskuwelik en Hy noem dat Hy daardeur geminag word. Dit is vir die Here so erg dat Hy eerder die tempeldeure gesluit sal wil sien as dat sy gemeente naby die altare kom.

Waar ander nasies Hom geëer het, het sy kerkvolk dit nie gedoen nie. Dis angswekkend hóé maklik óns eer God kan oonteer!

Is daar beter maniere om God te eer? Nee, net regte maniere. Die een is nie beter as die ander nie, maar aanvullend tot mekaar. Dit beteken die keur van wat jy besit, kom God toe. Die aller-beste, -mooiste en -grootste vir die Grootkoning. Dit vereis van ons 'n snaarstywe, uiters fyn ingesteldheid op die eer van God. 'n Liefdevolle Vader vra dat ons Hom moet eer. Wat 'n heerlike voorreg word dit nie as ons dit uit diepe ootmoed en dankbaarheid doen nie!

Gesang 191: 1-3

Ds WJM Breytenbach

Sabie/Hazyview

In die teksgedeelte bevind Petrus en die apostels by hom, hulle in 'n uiters benarde situasie. Hulle is nie alleen in die tronk nie, maar hulle verkeer in uiterse lewensgevaar. Uit dié benarde situasie was daar 'n uitweg - hulle moes net met die Joodse Raad se eis instem en sê: Jammer, ons sal nie meer die mense van Jesus leer nie!

Hulle doen dit egter nie. Intendeel, hulle maak die Joodse Raad nog woe-dender. Doodsveragkend verklaar hulle: *'n Mens moet eerder aan God gehoorsaam wees as aan mense!* Ten spyte van die doodsbedreiging het hulle eerder hulle vertroue in God gestel as om teen sy wil te handel.

Só kom ook ons daaglik voor besluite te staan wat ons moet neem, hetsy in ons beroep, in ons verhoudings met ander, by ons huise, in die gemeente, ensovoorts. Dié besluite is nie noodwendig lewensgevaarlik of selfs baie belangrik nie. Die keuse wat ons maak, is egter nie minder belangrik nie, want daar is steeds verskillende keuses ter sprake: die van God, die van myself en die van ander. Wat kies ek? Dít wat vir my die lekkerste, veiligste, voordeligste, suksesvolste gaan wees, ongeag hoeveel mense ek in die proses vertrap? Of gaan ek die soms onlogiese, doodsveragterende keuse maak, maar weet - dit is die één keuse wat in vertroue op God se wil geneem is?

Dit is ewigheids-lewensgevaarlik om teen die wil van God die tydelik-lewensgevaarlike te probeer ontwyk deur jou eie of ander se wil te volg. Mag dit wees dat, kom wat wil, ons nie teen die wil van God sal handel nie!

Gesang 281: 1-3

Ds WJM Breytenbach

Sabie/Hazyview

Om in hierdie moderne wêreld waarin ons leef, afgode te dien, is nie moeilik nie. Waarom is dit so maklik? Dit is maklik, want hulle is óral, hulle is baie, en hulle is aantreklik! Op die oog af is hulle ook nie afgode nie, want hulle is nie herkenbaar as afgode nie; hulle is nie beelde uit hout gesny nie. Nou is die vraag wie of wat is hulle?

Afgodery is om in die plek van die enige ware God wat Hom in sy Woord geopenbaar het, of naas Hom iets anders uit te dink of te hê waarop jy jou vertroue stel. Dus is enigiets wat ons selfs langs of in die plek van God stel (net so lief het), 'n afgod. Wanneer ons nou na die wêreld kyk en met 'n ander oor na die wêreld luister, sien ons hoe baie en hoe mooi afgode is,

want dit is eg menslike, alledaagse dinge. Dit is dinge soos ons beroep, sport, besittings, ja selfs 'n geliefde (of onself!).

Sou dit nou beteken dat ons van álles moet wegvlug om ons van afgodery te behoed? Nee, allermens. Uit onbeskryflike liefde en genade skenk God juis vir ons 'n beroep, besittings, geliefdes ensovoorts. Die geheim is: Stel alles wat jy ontvang het uit diepe dankbaarheid in diens van God en nie langs God nie. Dán kan ons waarlik saam met die psalmdigter sê: *Afgodese name sal ek nie op my lippe neem nie.*

Psalm 115: 1-5

Ds WJM Breytenbach

Sabie/Hazyview

11 September

God is nie 'n held nie...

Jesaja 40: 21-26

Ons leef in 'n wêreld met mense wat lief is om sake af te beeld en uit te beeld. In byna elke dorp en stad van ons land is daar iewers 'n beeld van die een of ander belangrike persoon of volksheld. Hoekom is dit so? Deur 'n beeld van iemand te maak, wil ons die persoon vereer; wil ons iets van hom vasvang. Ons wil nie net hoor van 'n heldedood nie, ons wil iets daarvan sien, vasgevang in 'n afbeelding. So kan ons nie met God maak nie, want deur 'n beeld van God te maak, beroof ons God van sy grootsheid en vrymag. Dan probeer ons die groot en lewende God vasvang in 'n koue en dooie beeld.

God is oneindig groter as ons. Sy liefde en genade, soos in Jesus Christus bewys, is oneindig groter as wat ons in 'n afbeelding kan vasvang. God is die Skepper van die wêreld. Hy is onvergelykbaar groot. Hy het alles tot stand gebring. Hy bepaal die gang van alles wat gebeur. Daarom moet ons ook daarteen waak om selfs nie eens 'n denkbeeld van Hom te hê nie. Want ook só 'n beeld sou selfbedrog wees. Ons kan ons nie eens indink hoe Hy lyk nie. Die Skrif sê ons niks daarvan nie. Die Skrif sê ons net Wie en Wat Hy is... en dit is wat ons moet weet en moet onthou!

Gesang 456

Ds PJHS Pienaar

Bosmansrust

12 September

Beelde voor die venster

Matteus 15: 1-9

As ons ons helde en volkshelde met beelde vereer, hoe moet ons God vereer? God het sy liefde en genade aan ons bewys toe sy Seun Jesus Christus vir ons sondes gesterf het en uit die dood opgestaan het. God se liefde is 'n heilige liefde. God vra van ons wederliefde, al is ons liefde maar 'n swak

weerklink van sy liefde. Daarom kan ons God nie anders dien as wat Hy ons in sy Woord beveel nie. En dit is om liefde te bewys aan God en ons medemens.

God se venster aan ons, waardeur sy lig skyn, is sy Woord. Deur beelde te maak, plaas ons hierdie beelde in die venster van God. So verdonker ons sy lig en word ons lewe en lewenswyse ook dof, donker en onsigbaar.

As ons God vereer, moet ons Hom in ons harte liefhê en dien, anders beteken ons aanbidding niks. Dit is nie genoeg om net op 'n godsdienstige manier op te tree nie. Ons daade en gesindhede moet opreg wees. En dit kan alleen so wees as ons God leer ken soos Hy Hom in sy Woord aan ons bekend maak.

Gesang 524

Ds PJHS Pienaar

Bosmansrust

13 September Vereer dan geen gemaakte beelde... Hebreërs 1: 1-4

Die tweede gebod verbied ons nie om afbeeldings te maak nie. Selfs in die tabernakel en die tempel was afbeeldings van gerubs, palmbome, blomme en vrugte. Ons mag maar kunsafbeeldings, herinneringsafbeeldings en simboliese afbeeldings maak. Ons moet egter daarteen waak om hierdie afbeeldings en dit waarvoor hulle staan, te vereer en te verafgod. God kan met niks op hierdie aarde vergelyk word nie. Sy liefde en genade kan deur niks op aarde uitgebeeld word nie. Ons kan dit met geen beeld vasvang nie. Ons kan God net ken sover as wat Hy Hom in sy Woord aan ons openbaar.

Jesus Christus is die sigbare beeld van God op aarde. Hy maak God ten volle aan ons bekend. Deur Jesus, die vleesgeworde Woord van God te ken, ken ons God. Daar is geen ander manier waarop ons God kan ken nie. God het Homself finaal en volmaak in Jesus Christus geopenbaar.

Ons geloof is 'n geloof van die Woord wat moet uitmond in daade van dankbaarheid teenoor God.

Gesang 393

Ds PJHS Pienaar

Bosmansrust

14 September Die Woord is Christus Johannes 1: 1-18

Dit is vandag 'n aanvaarde feit dat 'n mens makliker leer deur te sien en te voel, as om net te hoor. Die vraag is dan of dit geoorloof is om beelde te gebruik om mense te help om die ingewikkelde woorde van die Bybel en die

prediking te verstaan. 'n Mens verstaan tog beter deur te sien as te hoor.

God het nie sy kerk deur beelde byeengeroep nie. God roep en bring sy kerk byeen deur sy Woord en Gees. Deur die prediking en die gebruik van die sakramente voed en versterk God ons geloof. In Jesus Christus het God Hom aan ons in sy Woord geopenbaar. Geloof kom slegs deur die Woord wat ons hoor. En hierdie Woord is die verkondiging van Jesus Christus.

Gesang 255

Ds PJHS Plenaar

Bosmansrust

15 September

Die Naam is heilig

Levitikus 24: 15-16

Dit het vir baie mense hoog mode geword om die Naam van die Here te gebruik as uitroep van verbasing, ongeloof of om mekaar te vloek. Dink maar aan hoe dikwels mens die uiting van verbasing hoor: *O Here*, of 'n uitroep van woede: *Jissie*, of *heerlikheid* sonder dat mense besef dat hulle daarmee die Here laster.

In die tyd waarin ons leef, is dit 'n kenmerk van *ver-Amerikaansing*. Almal wil graag soos die Amerikaners wees en as jy na die films en TV-programme luister, hoor jy dit is hulle styl om die Naam van God, van Jesus Christus links en regs te gebruik. Hulle verontskuldig hulleself dan dikwels deur te sê dat dit vir hulle niks anders as 'n uitroep van verbasing is nie.

Die Bybel en ons belydenis ken dít nie. As Christene leef ons alleen met die bewussyn dat die Naam van God heilig is en dat ons daardie Naam altyd moet heilig hou. Dit beteken dat ons die Naam van God op geen ander manier mag gebruik as wanneer ons met die heilige dinge van God besig is en die heilige God aanbid nie.

Gesang 190: 1, 3

Ds SS van Wyk

Wolmaransstad

16 September

Valse eed

Matteus 5: 33-37

In die tyd van die Ou Testament kon 'n valse eed verskriklike gevolge hê. Die Joodse wet het bepaal dat as een persoon 'n eed aflê en dit deur 'n ander bevestig word, dit deur die hoogste hof as die waarheid aanvaar is. Dit beteken dat as ek gesê het Abel se seun is ongehoorsaam aan sy ouers en ek het net een getuie wat dit kan bevestig, is sy seun met klippe doodgegooi. Mense se lewens het daarvan afgehang of hulle woord die waarheid is. Daar is juis so baie waarde aan die aflê van 'n eed geheg omdat jy dit in die Naam

van die Here gedoen het. 'n Valse eed is as 't ware as 'n vloek teen die Naam van die Here beoordeel.

Ongelukkig is dit dikwels in ons moderne lewe so dat dit selfs vir Christene mode geword het om halwe of aangedikte waarhede kwyt te raak of om prontuit te lieg, meened te pleeg, te sê ek belowe of ek sweer, terwyl ek weet ek praat nie die waarheid nie. Die norm is deesdae dat die Bybel nie sê ek mag iets nie doen nie. Die norm is: ek mag nie uitgevang word nie. Met ander woorde, ek mag maar lieg, ek moet dit net op so 'n wyse doen dat ek nie uitgevang word nie.

Die leuenaar word altyd vroeër of later uitgevang - met hartseer en verne-dende gevolge. Praat liewer die waarheid. Dan sal jy geken word as iemand wat te alle tye betroubaar is, iemand op wie se woord ander kan peil trek.

Gesang 273: 1-3

Ds SS van Wyk

Wolmaransstad

17 September

Gelowiges met integriteit

Jakobus 5: 12

Op so baie plekke in die Bybel hoor ons die oproep dat kinders van God mense met integriteit moet wees. Dit beteken jou *ja* moet *ja* wees en jou *nee* moet *nee* wees. Mense moet jou na jou woord kan beoordeel. Jou oggend-en-aandpraatjies moet dieselfde wees. Daarom is dit 'n beginsel van die wysheid dat jy goed moet dink voordat jy praat. Moet nie te gou praat of sweer net om later agter te kom dat jy jou vergis het nie.

Juis omdat God die mens so goed ken, wil die Here eintlik nie hê dat mense moet sweer nie. Daarom verbied die Bybel op soveel plekke die aflê van 'n eed of die praktyk van sweer. Mense kan nie 'n eed aflê en daarby bly nie. Hulle kan nie sweer wat die waarheid of wat valsheid is nie. Die leuen en valsheid is deel van elke mens se lewe. Bly daarom liewer stil.

Dit geld veral vandag waar daar nie meer so 'n duidelike skeidslyn tussen reg en verkeerd is nie. Dikwels beweeg ons in so 'n grys gebied waar daar nie meer onderskeid tussen waarheid en valsheid is nie. Jy mag maar lieg, jy moet net nie uitgevang word nie. Jy mag maar steel, solank die polisie jou net nie vang nie. As die Christen daaraan meedoen, verloën hy die waarheid. Jy mag nie vals sweer nie en jy mag nie lieg nie, want daardeur laster of misbruik jy die Naam van God.

Gesang 496: 1, 2

Ds SS van Wyk

Wolmaransstad

Die punt van die saak is duidelik: Dit gaan daaroor dat jy soms hoor dat mense die Naam van die Here laster. Of jy in die skool is of op die rugbyveld of na 'n film kyk, ons hoor daagliks dat mense die Naam van die Here laster. En dan herinner die Woord en belydenis ons: Elke gelowige het 'n profetiese roeping - dit is om nie stil te bly wanneer jy hoor dat iemand die Naam van die Here laster nie.

Ons leef ongetwyfeld in 'n tyd en kultuur waarin mense die houding het van: Ek hou my uit ander mense se sake uit. Ek wil tog net nie inmeng nie, want ek is bang daar kom wrywing of verwerping. Deesdae geld dié lamlendige houding nie net tussen mense in die algemeen nie, maar dit gebeur tussen gelowiges, in die kerk, tussen ouers en kinders.

Die Here vra van ons anders: As jy hoor iemand laster die Naam van die Here en jy wys hom nie tereg nie, is jy net so skuldig aan daardie sonde. Tree daarom beslis op. Staan onverbiddelik by wat reg is, sodat jou maats, jou mense, almal met wie jy te doen kry, wéét: In jou teenwoordigheid laster hulle nie die Naam van God nie. Dit sal hulle laat dink oor die verhouding wat hulle met die Here het.

Gesang 481: 1, 3

Dr DJC van Wyk

Wolmaransstad

Dit het deesdae mode geword om van God en met God te praat asof Hy een van ons is. Sommige doen dit soms op so 'n wyse asof Hy ons pël is. Dit gebeur as jy nie meer erns maak met die Bybelse beskouing dat God in die hemel is en jy op die aarde is nie, dat God God is en jy mens is nie; dat God gansanders as ons is. So vermenslik ons God. Hy is soos 'n ander mens - soos jou pël of 'n liewe Jesus wat in jou hartjie woon, daarom kan mense so gemaklik met God omgaan en saam met Hom dans, sing, handeklap, jol. Alles wat ek saam met my maats doen of waaroor ek goed voel, mag ek doen, want saam met my groot pël, God, gaan ek deur die lewe.

Die Bybel en ons belydenis leer ons anders. God is nie soos ons nie. Hy is nie ons pël nie. Hy is ook nie 'n mens nie. Hy is 'n onbegryplike geestelike wese. Hy tree nie soos ons op nie en Hy dink nie soos ons nie. Hy is anders, gansanders: Hy is die Heilige God en ons mag die heilige Naam van God nie anders as met vrees en eerbied gebruik nie.

God se Naam, sy eer, kom op die spel in ons lewe. Ons kan deur ons lewe, deur ons stilsweye, God se Naam orieer aandoen of sy Naam eer.

Gesang 196: 1, 4

Dr DJC van Wyk

Wolmaransstad

20 September

Praat reg oor God

Romeine 10: 9-10

Die belydenis druk hier 'n vinger op 'n groot seerplek in ons lewens. As ons die Naam van God nie met vrees en eerbied gebruik nie, sal ons later nie meer reg oor Hom bely nie. In die vorige dagstukkies word daarop gewys hoe maklik dit kan gebeur dat mens dan verkeerd oor God glo en as jy verkeerd oor God glo, bely jy ook verkeerd oor Hom. Met die hart glo ons en met die mond bely ons. As die geloof in jou hart nie reg is nie, borrel die belydenis verkeerd oor jou lippe. Dan is jy nie meer met die God van die Bybel besig nie, maar straks met een of ander afgod wat jy self geskep het.

Dit is daarom so belangrik dat ons met nougesetheid, soos die Bybel ons leer, die Naam van God reg - met vrees en eerbied, sal aanroep en gebruik. Doen ons dit nie, vind ons ons uiteindelik buite die gemeenskap van die gelowiges en los van die kerk van die eeue.

Gesang 480: 1, 3

Dr DJC van Wyk

Wolmaransstad

21 September

Hoe bid ons?

Handelinge 4: 1-13

Ons is die gelukkiges wat die Naam van die Here leer ken het in sy Seun Jesus Christus. Dit is nie ons wat aan Jesus Christus sy Naam gegee het nie. God maak vóór sy geboorte reeds sy Naam bekend, sodat ons nou weet wie ons so liefhet. As ons dankbaar is, kan ons nie anders nie - ons sal Hom aanroep.

Gebed is die mees voor-die-hand-liggende wyse waarop gelowiges die Naam van die Here aanroep. Ongelukkig word dit by die dag duideliker dat baie gelowiges nie meer 'n lewe van gebed leef nie. 'n Vol program, kille werklikhede van ons daaglikse bedryf en meer, verhinder ons dikwels om gereeld te bid.

Om nie te bid nie, is 'n simptome van eiegeregtigheid. Dit getuig van onwiligheid om berou voor God te toon vir ons sonde. Dit dui ook op 'n lewe wat afhanklikheid van God ontken, om nie eens te praat van dankbaarheid teenoor God nie. Die versuim om te bid, is net so 'n wangebruik soos die ydele

gebruik van sy Naam. Mag die Gees van God ons lei om sy Naam opreg te eer en met vrees en eerbied te noem.

Gesang 447: 1

Ds BM Dupper

Bloemhof/Christiana

22 September

Prys die Here!

Filippense 2: 9-11

Ons kan God nie genoeg dank dat Hy die Naam van sy Seun aan ons bekend gemaak het nie. Nou weet ons wie waarlik die Seun van God is. Sy Naam is aan ons gegee sodat ons Hom daardeur kan prys.

Ongelukkig is dit so dat ons dikwels nét met lysies beklaginge en versoeke voor God gaan staan. Ons het in 'n sekere sin verloor om die Here te loof en te prys. Met ons beklaginge impliseer ons dat daar geen rede tot vreugde in ons lewe en dus lofprysing is nie. Ons staan dikwels soos bedorwe brokkies voor God en vra meer van alles waarvan ons reeds oorvloedig het.

En ja, al sou alles na ons oordeel nie so voorspoedig lyk nie, het ons steeds geen rede om die Here nie te prys nie. Sy heerlikheid en majesteit word immers nie gekoppel aan ons geluk en voorspoed nie. Hy bly die Een wat nie genoeg gedank en geprys kan word nie, want Hy is God bo alle gode en Here bo alle here al tuimel ons wêreld.

Om te sing, tesame met die gebed, is die mees gepaste wyse waarop ons die Here kan prys. Het ons nie juis 'n lieflike middel in die hand gekry met die Liedboek van die kerk nie! Kom ons sing hartlik tot God se lof en eer, oral waar ons die geleentheid daartoe het! Kom ons dank en prys Hom!

Gesang 563: 1-4

Ds BM Dupper

Bloemhof/Christiana

23 September

God straf die lasterlike vloeker!

Kolossense 3: 5-17

Om die Here se Naam as stopwoord, vloekwoord of selfverheffende tussenwerpsel te gebruik, is niks anders as om God van sy troon af te wil ruk nie. Sy heiligheid, majesteit, sy totale andersheid, sy hele wese word daardeur aangetas - vuil gevat! U moes dit al aangehoor het. Die vertrapping van die Naam van God tref soos onverwagse dolksteke. Dan dink jy: *As hy dit weer doen....* En later skrik jy nie meer nie. Jy sit selfs vrywillig die een na die ander TV-program en kyk en maak of jy dit nie gehoor het nie en hoop jou kinders ook nie en Hy ook nie. Jy is in elk geval nou al redelik immuun teen die beswadding van God se Naam. Jy handhaaf later die neutraliteits-

beginsel ter wille van die goeie verhaal of die vriendskap. Dit is vreeslik dat ons self nooit eers die Naam van die Here een keer hoef te misbruik nie, maar dat ons net so skuldig daaraan is as die akteur en die draaiboekskrywer van die goeie verhaal en daardie gewaardeerde vriend wat ons maar verdra, so asof óns hom kan vergewe vir die misbruik van die Naam wat hoog bo alle name verhewe is.

Die skadu van die oordeel van God val donker oor diegene wat sy Naam verydel en toelaat dat dit verydel word. Maar hoe ernstig is die oordeel van God? Is hy dan nie in wese genadig nie?

Ons is tog te geneig om die strafaankondiging by die derde gebod agterweë te laat. God haat die sonde en die opsetlike sonde is onvergeeflike sonde! Wat word nou van ons verwag? As ons dink ons het 'n oorwinning oor die sonde behaal deur te swyg as iemand God se Naam so misbruik, pas ons volstruispolitiek toe. Swyg is toestem. Swyg is goedkeur.

Psalm 111: 1-4

Ds BM Dupper

Bloemhof/Christiana

24 September

Mag ons 'n eed aflê?

Deuteronomium 6: 4-13

Is dit vir 'n gelowige toelaatbaar om 'n eed by die Naam van God af te lê? Die antwoord wat die kerk se belydenisskrifte hieroor gee, is dat 'n gelowige dit moet doen as dit deur die owerheid of in die geval van nood vereis word. Deuteronomium 6 en 10 bevestig dat die gelowige slegs in die Naam van God 'n eed mag aflê.

Dit was in die verlede so dat 'n mens die waarheid van jou getuienis in 'n hof ondersteun het met die aflê van die eed voor God. Die leerstuk van die kerk bevestig dat die getuienistaak van die gelowige 'n openbare saak is. Geen gelowige kan sy geloof vir homself hou of homself van die wêreld afsonder nie. Deur God as getuie in te roep by die aflê van 'n eed, verkondig jy eintlik die eer van God aan die wêreld. Dan aanbid jy God, nie net in jou binnekamer of in die kerk waar al die gelowiges byeen is nie, maar in die openbaar voor die owerhede van die wêreld. So word God se heerskappy oor die hele wêreld aangekondig.

Gelowiges lê die eed ook gereeld in die kerk af. Tydens geloofsbelydenis, huweliksluiting en die doop is gelowiges besig om 'n eed voor God en die gemeente te neem om te doen soos wat gevra word. Eintlik bely ons deur die eed dat God die Opperreëser oor elke faset van ons lewe is.

Gesang 271: 1, 2

Ds PD Rautenbach

Schweizer-Reneke

Daar is talle voorbeelde in die Ou sowel as die Nuwe Testament van gelowiges wat die eed afgelê het. Alhoewel enige gelowige feilbaar is en ook die eed verkeerdelik kan gebruik, word na voorbeelde verwys wat die belydenis ondersteun.

So is Paulus een van die navolgenswaardige voorbeelde in die Nuwe Testament. Hy het die eed nie ligtelik opgeneem en vir elke kleinigheid God se Naam ingeroep om die waarheid van sy boodskap te bevestig nie. In die Skrifplaas ter sprake, wil Paulus die erns en waarheid van wat hy sê, onderstreep. In 2 Korintiërs 1: 23 wil hy beklemtoon dat hy in alle opsigte in belang van die gemeente opgetree het.

Die aflê van die regte eed is dus 'n voorreg vir die gelowige om God daarmee te verheerlik, maar dit is nie 'n ligtelike saak nie en moet met erns bejeën word.

Gesang 232: 1, 2

Ds PD Rautenbach

Schweizer-Reneke

Ons glo dat God die kenner van menseharte is. Hy ken jou kom en gaan. Daarom weet Hy wat jy dink en doen omdat Hy kan sien waar geen mens kan sien nie. As jy die regte eed neem, beteken dit dat jy juis hierdie God wat jou hart ken, inroep om in te staan vir die waarheid van dit wat jy sê. Dit hou in dat jy die oordeel van God oor jouself bring as jy vals sweer.

Geen mens kan in 'n ander se hart sien nie, en daarom kan geen mens instaan vir die waarheid van jou getuienis nie. Dit is 'n eer wat God alleen toekom. Matteus waarsku sy lesers ook teen so 'n eed wat voor mense afgelê word - dat jy nie 'n mens inroep om die waarheid van jou saak te bevestig by wyse van 'n eed nie. Dan is dit beter dat jy glad nie 'n eed neem nie. In die kerklike opset werk dit buitendien so dat alles wat ons in die kerk doen, onder die gesag en die oog van God gebeur. En daarom gebeur dit ook in wese onder die eed al lê ons nie elke keer die eed in die kerk af nie. So doen ons dit tydens geloofsbelydenis, die doop en huweliksbevestiging, telkens sonder om uitdruklik 'n eed te neem. Maar die eed word veronderstel, want God word as getuie ingeroep van dit wat ons sê en wil doen. Daarom sê Matteus: *Laat julle 'ja' eenvoudig 'ja' wees en julle 'nee', 'nee'.*

Dink net hoe wonderlik sal die lewe wees as ons almal die saak weer so kan sien en as gelowiges in die wêreld toepas. Die lewe sou nog wonderliker gewees het as ede nie nodig was nie!

Gesang 241: 2, 3

Ds PD Rautenbach

Schweizer-Reneke

27 September

**God skenk geloof deur
die hoor van die Woord**

Romeine 10

Die Heidelbergse Kategismus lê die gebod, *Sorg dat jy die sabbatdag heilig hou*, op só 'n wyse uiteen dat onder andere daarmee gesê word dat God ons beveel om die Sondag se erediens en wat daarmee saamgaan, in stand moet hou. Die samestellers van die Kategismus het die geestelike betekenis van die gebod baie mooi saamgevat met die gedagte dat God wil dat die Woordbediening en godsdiensonderrig op dié dag in stand gehou sal word. Die rusdag is 'n verkwikkende seën vir ons aardse lewë. Hierdie weeklikse oase bewaar mens teen die selfvernietigende tempo van die wêreld. In die Christelike kerk word die Sondag beskou as die eerste dag van die week waarvan die hemse lig van die Woord elke opvolgende dag belig.

Om die heilsbeloftes van die ewige rus deelagtig te word, moet ons die Woord ken. Die kennis vermeerder waar die dienaar van die Goddelike Woord preek en die Heilige Gees ons daardeur in die geloof versterk. Die apostel onderstreep die belang van die prediking en dit sluit die kategeese in. Dit word 'n aangename Sondagsplig vir die gelowige. Verantwoordelike prediking en onderrig is belangrik, maar dit is net so belangrik om gewillig en gehoorsaam na die Woord te luister. Ons sien daagliks hoe vyandig die wêreld en baie verdwaalde lidmate teenoor die onderrig uit die Bybel is. Dit is baie skadelik vir hulle lewe in die geloof.

Deur die prediking en godsdiensonderrig word geloof gestig, die geloofsgemeenskap gebou en vrede en lewe gebring. Die afwesigheid daarvan skeur en verdeel mense, bring onenigheid en geestelike en die ewige dood. Prediking is die hart van ons geloofslewe. Hierdie hart pomp as 't ware geloof in die ledemate van die liggaam in. Watter ledemaat sal uit eie vrye wil en tot sy eie nadeel hom van die hart afsluit? Kan jy nog gister se prediking by die kerk onthou? Oordink dit gerus.

Gesang 255: 1, 2

Ds TL Botha

Ottosdal

28 September *Gelowiges gaan elke Sondag kerk toe!* Hebreërs 10: 19-25

Ses dae werk ons ywerig om te kan eet. In 2 Tessalonisense 3: 10 lees ons dat as iemand nie wil werk nie, hy ook nie mag eet nie. Ses dae se harde arbeid loop uit op ons lewensonderhoud.

Die rus op 'n Sondag is nie 'n passiewe rus van alles nie. Ons moet die dag saam met die gemeente ywerig onderhou. Dit verg bepaalde inspanning van ons. In Numeri 9: 13 lees ons dat hulle wat nie moeite wou doen om die Paasfees saam met die volk te herdenk nie, bereid moes wees om die gevolge te dra. Met die Paasfees is die verlossing van die volk uit die slawerny herdenk. Elke Sondag herdenk ons saam met God se ander kinders ons verlossing uit die slawerny van die sonde. Ons doen dit met ywer en dankbaarheid in die erediens omdat ons kan. Die voorhangsel wat God se teenwoordigheid vir die volk verberg het, is nou weggeneem. Ons kan en mag Hom ontmoet. Dit verg 'n ander soort ywer en inspanning.

Ons rus dus nie net Sondag nie, ons doen Sondag se werk. Sondagwerk behels onder andere erediensbywoning, aanbidding, skuldbelydenis, lofprijsing, gebede, dankoffers, onderrig aan die kinders by die katechese, barmhartigheidsdiens - dit alles is werk! Sondagwerk en kerkwerk. Ons weet wie werk mag eet. Wie Sondag werk doen, mag ook met vrymoedigheid eet van die lewensbrood. Sondag se werkywer loop uit op ons geestelike onderhoud. Daarom vier ons die Sondag in die erediens saam met die gemeente met ywer en geestelike inspanning en nie met passiewe rus nie. Rus van 'n aardse lewe is die tema wat ons op 'n grafsteen in die begraafplaas vind.

Gesang 165: 1, 2

Ds TL Botha

Ottosdal

29 September *Die Woord laat jou nuut dink oor dinge* Romeine 12: 1-8

Die wesenlike van ons godsdiens lê daarin om te **hoor** en dan te **doen**. *Elkeen wat kan hoor moet luister wat die Gees (deur die Woord) vir die gemeente wil sê.* Die Gees wil deur die verkondiging van die Woord my hart en denke verander van my-wil-te-doen na God-se-wil-te-doen. Deur die Woord te hoor, word ons denke vernuwe van gebore sondaar tot kind van God. Eers dan kan ons God werklik behaag deur ons lewens as lewende en heilige offers aan te bied. 'n Lewende offer is nie net 'n Sondagoffer nie, maar my lewe van elke dag. 'n Sondag-Christendom of Sondagskool-Christendom is 'n verleentheid vir die Here. Die wyse waarop Christus, wat aan

die regterhand van sy Vader in die hemel sit, vandag in die wêreld lewe, is deur sy kerk. Hy word vir die wêreld sigbaar deur die lewe van gelowige kinders oral waar hulle hulself bevind.

Die grootste skending van die sabbatsgebod is om die gehoorde Woord nie in die week te gehoorsaam nie. Sondag se Woordverkondiging het ten doel om ons voor te berei vir elke dag se erediens aan die gemeenskap tot welbehae van God. In die kerk leer ons om God te dien in ons werk. Om die Woord te hoor, is die hart van ons geestelike lewe. Die wêreld sal deur allerande eise ook hierdie hart wil aantass, sodat gelowiges ook aan geestelike hartversaking en geestelike hartaanvalle ly wat ons op 'n dag uit die geloof gaan ruk. Soos 'n goeie sportman 'n gesonde lewenstyl volg, moet ons as gelowiges die gebalanseerde geloofsdieet nie minag nie: Hoor wat die Gees vir die gemeente wil sê en gehoorsaam dit! Wie luister, sal lewe tot in ewigheid.

Gesang 258: 1, 2

Ds TL Botha

Ottosdal

30 September

Erediens en sakrament

1 Korintiërs 11: 1-34

Die eredienis kan breedweg in twee fasette verdeel word, naamlik die Woordverkondiging en die sakramente. Gister het ons reeds by die hoor van die Woord van God stilgestaan. Die verkondigde Woord moet ons hele lewe vul. Die Woord laat geloof groei en daaruit vloei die hunkering na die gebruik van die sakramente voort.

Die sakramente, doop en nagmaal, is soos bakens langs die geloofspad. Dit dui op die heilswerk van God. Ons word daardeur in die geloof versterk. Waar die Woordbediening hoorbaar is, is die sakramente sigbaar en op dié wyse word die gelowige ook in sy geloof versterk. Elke doopgeleentheid laat die gemeente van die Here beseef dat Hy steeds sy kerk in stand hou en selfs kinders daarby voeg om so ook die kerk uit te bou. Die verbond wat God met sy volk gesluit het, geld steeds!

Wanneer die gemeente vir die viering van die nagmaal aansit, kom elke reggeaarde gelowige diep onder die indruk van die versoening in en deur Jesus Christus wat Homself verneder het en selfs moes sterf sodat elkeen wat glo, sal lewe.

Die kragtige werking van die Heilige Gees deur die sakramente gee aan diegene wat vermoeid geraak het in die geloofstryd wat elke gelowige in die lewe stry, nuwe hemelse voedsel en krag om in die stryd te volhard.

Sovele laat deesdae die geloofstryd vaar. Dalk is jy nou self so moedeloos

dat die aanhoor van die Woord van God nie meer sin maak nie; om nie eers van deelname aan die sakramente te praat nie. Die Here, Jesus Christus, roep ook vir jou, want by Hom sal jy rus vind.

Gesang 290: 1, 4

Ds JJC du Plooy

Makwassie

1 Oktober Die erediens, om God openlik aan te roep 1 Timoteus 2: 1-7

Een saak waarsonder geen erediens mag wees nie, is die aanroep van die Here. Dit kan nie anders nie, want sonder die openlike aanroep van die Here is die erediens leeg en niksseggend. Tydens die verkondiging is die predikant die draer van die stem van God, maar tydens die gebede wanneer die Here aangeroep word, is hy die stem van die gemeente tot God. Wanneer daar dus in die openbaar, soos in die erediens, gebed word, is dit die gemeente self wat bid. Ons moenie belangeloos met net een oor na die gebede luister nie. Ons is self in gesprek met die Here deur die een wat voorgaan in die gebed. Dieselfde beginsel geld by die sing van die kerkliedere waarvan sommige in gebedsvorm is. Wanneer die Here aangeroep word, is dit noodsaaklik dat ons ons skuld sal bely, God sal dank, ons sal verootmoedig voor Hom en aan ander in nood sal dink in ons gebede.

Openbare of openlike gebede soos in die erediens behoort die samevoeging van al die gebede van al die gelowiges en gesinne deur die week te wees. Al die lof, eer en dank wat deur die week in gebede tot God gerig is, en al die krag wat gelowiges uit gebed put, vloei Sondag in die erediens saam in een magtige stroom wanneer ons in gebed verenig.

Soms dink ons ons krag lê in skrandere idees en ons vlytige hande, maar die gelowige en die gemeente van God is juis op sy sterkste met die hande gevou - in gebed. Geen krag op aarde kan die krag van gebed verbreek nie. Bid daarom sonder ophou!

Gesang 266

Ds JJC du Plooy

Makwassie

2 Oktober Erediens en barmhartigheid 1 Korintiërs 16: 1-4

Die Kategismus noem die *Christelike liefdesgawes* 'n vernamesdeel van die erediens wanneer die gemeente Sondae byeen is. Ons is almal bewus van die wyse waarop dit in die kerk hanteer word na die erediens (vir die lidmaat se gerief). Hierdie liefdesgawe is die direkte gevolg van die dankbaarheid wat in

die gelowige se hart leef nadat hy in die erediens weer met God in ontmoeting kon tree en van sy liefde en troue sorg verseker kon word. Op grond van en vanuit sy bevoorregte posisie as kind van God, oorlaai deur God se barmhartigheid, gaan die gelowige se hand oop as hy dink aan hulle wat in nood verkeer en na barmhartigheid smag.

Ander geleenthede waar ons so diensbaar kan wees, is onder andere wanneer die diaken besoek by gelowige huisgesinne aflê. Dan is die gelowige in die geleentheid om uit al die wonderlike en oorvloedige gawes wat hy uit die Here se hand ontvang, met dankbaarheid terug te gee tot eer en verheerliking van God. As ons mooi daaroor nadink, sal ons beseef dat dit nie soseer óns is wat so 'n natuurlike barmhartigheidsgevoel het nie, maar dit is Christus wat as Hoëpriester as 't ware van ons diens gebruik maak om barmhartigheid te doen.

Die vraag is dadelik of ons die Here se barmhartigheidswerk goedkeur en steun of is ons dwarsbomers daarvan deurdadig dat ons Hom die middele ontnem deur ons karige en soms geen bydrae en lustelose meedoen aan die barmhartigheid in ons gemeente en wyer.

Ons leef in veranderende tye. Mens tot mens, gesin tot gesin, vriend tot vriend, gemeente tot gemeente het nie meer 'n keuse nie. Die lewenstog vra steeds meer en meer van ons. Daarom sal gelowiges des te meer die nood van ander moet beseef en persoonlik daarby betrokke raak.

Gesang 601: 1,4, 5

Ds JJC du Plooy

Makwassie

3 Oktober

Is my lewe 'n diens tot God se eer?

Psalm 84

Hebreërs 10: 19-25

As die kerk onder andere die Sondagheiliging só verstaan dat dit ook inhou dat *(e)k elke dag van my lewe van my beseerde werke moet rus*, word dáármee veel meer gesê as wat op die oog af vermoed word. Die stelling maak korte metten met Sondagvroomheid waar net die Sondag vir die Here opsygesit word en op ander dae na eie begeerte geleef word. Geen reggeaarde gelowige kan by die erediens uitstap en beweer dat wat daar gebeur het, geen aanspraak op die res van die week en sy lewe maak nie. Ons kan nie positief luister en neutraal reageer nie. Niemand kan neutraal voor God staan nie.

Hier is nie soseer sprake van vermyding van werk op Sondag nie, maar van die aflegging van alle beseerde werke elke dag van die week. Die skrikwekkendste is nie soseer dat die sabbat op Sondag ontheilig word nie, maar juis deur

die week gesaboteer word. Dit gebeur wanneer ons die werk van die Heilige Gees deur die week teenstaan of van mening is dat die Gees van God deur die mure van die kerkgebou ingeperk word. God is teenwoordig, want sy Gees is teenwoordig. Ons leef elke dag oop en bloot voor God se aangesig. Hy sien alles wat ons doen. Om dus wêreldgesind en eiesinnig deur die week voort te storm op 'n pad wat na die dood lei, is niks anders as weerstand teen die werking van die Gees van God nie.

Dit is daarom nie vreemd dat hier sprake daarvan is dat ons *elke dag van ons lewe moet rus van ons bese werke* nie. Dit dui ondubbelsinnig op 'n lewens ingesteldheid wat op die ewige sabbat fokus. Die ewige sabbat begin nie eendag *daar bo* nie, maar reeds hier. As jy hier nie kon rus van die bese werke nie, sal die rus jou hierna ook nie beskore wees nie. Dien die Here!

Gesang 308: 1-5

Ds BM Dupper

Bloemhof/Christiana

4 Oktober

Eerbied vir ouers

Eksodus 20: 1-12

Eer jou vader en jou moeder....

Ons sing in Lied 334: *God is liefde, juig ons harte en bedink wat liefde doen*. En God het in gedagte dat ons in hierdie liefde en heil sal leef. God wil immers dat geen mens verlore gaan nie. Daarom wil God dat sy heil en liefde aan ons bemiddel word selfs al is ons kinders wat nog nie verstaan nie. Ouers is daarom die bemiddelaars - die instrument waardeur God sy heil aan kinders bring. Ouers is die instrument wat God gebruik om hierdie liefde en heil aan kinders te bring deur dit aan hulle te vertel en hulle daarvolgens groot te maak.

Die vyfde gebod is dus niks anders as 'n manier waarop God sy liefde aan die mens, ja, selfs aan kinders bring nie. Maar om daardie heil en liefde te ontvang, beteken dat kinders ag daarop sal slaan. Hulle moet dít wat gegee word, in ontvangs neem en hulle eie maak; dit word gedoen deur eerbied te toon. Om jou vader en moeder te eer, gaan daarom vereis dat jy ag sal slaan op die leringe van jou ouers. Eerbied vereis gehoorsaamheid. Ongehoorsaamheid aan ouers wat deur God oor jou aangestel is, is ongehoorsaamheid aan God. Wie in opstand teen sy ouers kom of hom teen sy ouers verset, kom in opstand en verset teen God.

Mag kinders aan hulle ouers die eerbied toon wat God van hulle eis, en mag kinders die plesier en genot vir hulle ouers wees wat God bedoel het met die seëning van ouerskap.

Gesang 287: 4

Ds FB Sneygans

Leeudoringstad

Gister se dagstukkies klink makliker gesê as wat dit is om dit te doen. Want ouers kan soms moeilik raak en onvriendelik wees. Hulle waardeur ook nie altyd dit wat ons vir hulle doen nie. Daarby maak hulle nog foute ook. Geld hierdie gebod steeds in sulke gevalle en waar lê die grense van eerbied aan ons ouers?

Ons Skriflesing is hier van toepassing. Dit is goed dat ons hierdie verhaal bekijk vanuit die oogpunt van die Samaritaan. Die Jode was die Samaritane nie goedgesind nie. Hulle het neergesien op die Samaritane en hulle as 'n onrein volk beskou met wie die Jode nie mag gemeng het of aan huis gegaan het nie. Vanuit die Samaritaan se oogpunt sou die Jood ook nie noodwendig dankbaar wees vir dit wat die Samaritaan vir hom doen nie. En tog gaan die Samaritaan voort. Net so het Christus nie net vir vriendelike mense aan die kruis gesterf nie, maar ook vir die mense wat die spykers in sy hande en voete ingeslaan het, ook vir hulle wat Hom gespot het.

Daarom het hierdie gebod net een grens. Die gebod se grens is daar waar die ouer die pad tussen sy kind en God versper. Die altyd geldende reël is dit: Gehoorsaamheid aan God bo gehoorsaamheid aan enige ander gesag. Wanneer my ouers my verhinder om hieraan gehoorsaam te wees, moet ek eerder God gehoorsaam as my ouers.

Gesang 290: 2, 4

Ds FB Sneygans

Leeudoringstad

6 Oktober

Alle gesag kom van God. Eerbiedig dit!

Romeine 13: 1-7

Alhoewel die opdrag is: *Eer jou vader en jou moeder*, moet ons beseef dat ouers verteenwoordigend is van alle gesag wat van tyd tot tyd oor die mens gestel word. Elke owerheid en gesag in alle vorme is 'n instelling van God en is as sodanig verteenwoordigend van die gesag van God. Daarom moet ons alle gesag oor ons gehoorsaam, selfs heidense gesag. Ongehoorsaamheid aan enige gesag oor ons is ongehoorsaamheid aan God. Wie in opstand kom teen gesag oor hom, kom in opstand teen God. Alle gesag is veronderstel om só uitgeoefen te word dat dit die gesag van God verteenwoordig. En net soos kinders die gesag van ouers wat oor hulle aangestel is, moet eerbiedig, moet alle mense alle gesag wat oor hulle gestel word, eerbiedig.

Die grens van die gebod van eerbied is dieselfde as wat ons by gister se dagstukkies aantref: Gehoorsaamheid aan God bo die gehoorsaamheid aan enige

ander gesag. Solank as wat die gesagsdraer nie in die pad staan tussen my en God nie en solank as wat die gesagsdraer my nie verhinder om na God te gaan nie, moet hy gehoorsaam word.

Psalm 2: 5, 6

Ds FB Sneygans

Leeudoringstad

7 Oktober

Kom weerwraak my toe?

1 Samuel 18: 6-16

'n Oog vir 'n oog en 'n tand vir 'n tand.... Dit is 'n bekende emosionele uitspraak - veral wanneer iemand jou te na gekom het, word gesê: *Kry hom terug!*

Hoe gereeld kom daar wraakgedagtes by ons op? Hoewel die wraak miskien nie tot uiting kom in daade nie, word dit tog soms in die hart gekoester. In die Skrifgedeelte lees ons veral van Saul se wraakgedagtes jeens Dawid. Op 'n dag kry Dawid die geleentheid om wraak te neem en Saul dood te maak, en selfs sy ondersteuners sê: *Kyk daar, vandag sê die Here vir jou: Ek gee jou vyand in jou hand en jy moet met hom maak soos jy dit goedvind* (1 Sam 24: 5).

Hulle stel dit so dat dit amper klink asof hulle vir hom sê: As jy nie nou jou kans om weerwraak gebruik nie, is jy ongehoorsaam aan die Here.

Dawid hou egter kop en neem nie die reg in eie hande nie. Hy het sekerlik genoeg rede gehad om kwaad met kwaad te vergeld, maar uit eerbied vir God neem hy nie Saul se lewe nie.

Dawid besef dat Saul die Here se verteenwoordiger by die volk is. Saul tree miskien wel in stryd met die wil van die Here op, maar hy bly die gesalfde van God. Die wraak oor Saul se ongehoorsaamheid kom God toe, Dawid het nie nodig om in te gryp om God se eer te herstel nie.

Dawid het hier 'n wonderlike geleentheid gehad om van sy grootste vyand ontslae te raak, maar hy laat die saak in die hande van die Here. God se eer is op die spel en Dawid hou dit in gedagte, daarom wag hy rustig dat God die saak hanteer. Ons moet waak om nie ongeduldig teenoor God te raak nie.

Gesang 524: 3

Ds AG Strauss

Noordelike Pretoria

8 Oktober

Waarom is die mens se lewe so kosbaar?

Genesis 9: 1-7

Vir God is lewe uiters kosbaar. Die lewe is nie kosbaar omdat jy self dit die moeite werd maak nie, maar omdat God gedink het jy is die moeite werd

om te lewe. Die lewe is kosbaar omdat dit God se geskenk aan die mens is. In Genesis 9: 1-7 word iets van die kosbaarheid van die lewe gesê. Die rede waarom God die mens se lewe so hoog ag, is omdat die mens God se beeld-draer en verteenwoordiger op aarde is. In en deur die lewe van mense word die lewende God bekendgestel.

Lewe behoort aan God, daarom beskerm Hy hierdie reg van Hom. Hyself sê ook: *Jy mag nie moord pleeg nie*. Die mens het dus nie reg oor die lewe nie. Dit gaan nie net oor moord nie, maar ook oor lewensmoontlikhede. Om iemand dood te maak is net die einde van 'n proses. Die proses moet gekeer word. Om die proses van lewensvernietiging te keer, moet ons leer om raak te sien op welke wyse die lewe minderwaardig en goedkoop gemaak kan word. Onverantwoordelike omgang met die lewe sluit byvoorbeeld die oortreding van verkeersreëls in; dit sluit roekelose omgang met jou gesondheid in; dit blyk uit jou omgang met jou medemens wanneer jy jou medemens net gebruik om jou eie belange te bevorder. Ons mag nie met God se kosbare gawe mors nie.

Vir die Jode het die sesde gebod beteken jy kan eintlik enigiets met jou naaste doen, solank jy hom net nie doodmaak nie. Jesus sê egter jy neem reeds iemand se lewe as jy met woord, daad of gesindheid iemand se lewenskanse bederf. As jy iemand slegsê, takel jy sy mensbeeld af, jy maak hom minderwaardig en eintlik is jy besig om God self af te kraak, want jy kraak dit wat vir Hom kosbaar is, af.

Gesang 284: 1

Ds AG Strauss

Noordelike Pretoria

9 Oktober

Oorwin deur die goeie!

Romeine 12: 9-21

Moenie so met jou laat mors nie! Vir baie van ons is dit 'n bekende uitspraak. Dit is immers die wet van hierdie wêreld waarin ons leef - 'n oog vir 'n oog en 'n tand vir 'n tand.

Kan hierdie siek spiraal nog gekeer word? Ja, sê die Woord, die hele skema van geweld kan gekeer word. *Moet jou nie deur die kwaad laat oorwin nie, maar oorwin die kwaad deur die goeie*. Dit is 'n interessante opmerking van Paulus - hy ken tog die mens! Hy weet hoe broos 'n mens is! Hoe maklik 'n mens gemanipuleer kan word - en tog staan dit hier: ... *oorwin die kwaad deur die goeie*.

Baie mense het al oor hierdie gedeelte geskryf en gepraat - maar hier is een sentrale tema wat soos 'n paal bo water staan, naamlik die liefde. Paulus sê

dit is hierdie liefde wat die verhouding tussen mense moet reël, dit is hierdie liefde waardeur mense se optrede in die wêreld gekenmerk moet word. Paulus spel dit uit: die kwaad kan oorwin word deur die goeie. En die wapen waarmee die oorwinning behaal kan word, is die liefde. Die liefde kom van buitekant af, dit moet aan ons gegee word, dit is 'n geskenk, God gee dit as 'n gawe.

God se liefde vir ons kom juis tot volle openbaring in die stuur van sy Seun na hierdie wêreld. Jesus beledig nie terug nie, Hy dreig nie, nee, Hy gee Homself aan God oor wat alleen regverdig oordeel.

Die troos is - die kwaad kan gekeer word, want die kwaad is in beginsel reeds oorwin. En hierdie oproep van Paulus om die kwaad te oorwin deur die goeie, is nie 'n onhaalbare droom nie.

Gesang 207: 3, 4

Ds AG Strauss

Noordelike Pretoria

10 Oktober

Ek is so kwaad, ek kan ...

Lukas 6: 1-11

Ons leef in 'n aggressiewe wêreld. Ons almal word soms kwaad. Ja, ons word so kwaad dat ons sê: *Ek is so kwaad, ek kan slange vang*. Of: *Ek is so kwaad ek kan moord pleeg*.

In die Bybel vind ons ook talle verhale waar aggressie 'n rol gespeel het. In sy onbeteuelde woede het Kaïn sy broer vermoor. Moses het ook moord gepleeg. By 'n latere geleentheid was hy so kwaad dat hy die rots geslaan het in plaas daarvan om daarmee te praat. Woede en aggressie is van die negatiefste uitinge van ons sondige natuur. Dit werk vernietigend in op almal om ons se lewens.

In Lukas 6: 1-11 lees ons dat Jesus 'n man met 'n gebrekkige hand op die sabbatdag genees het. Jesus laat dan die man opstaan en vra vir die godsdiensteleiers: *Nou vra Ek julle: Mag 'n mens op die sabbatdag goed doen of kwaad doen, iemand red of doodmaak?* Dan lees ons: *Maar hulle (die skrifgeleerdes en Fariseërs) het rasend van woede geword en onder mekaar geredeneer oor wat hulle Jesus sou aandoen*. Hulle woede het daartoe gelei dat hulle Jesus laat kruisig het. Die positiewe wat Hy tot stand gebring het - die geneesing wat die toonbeeld van die krag van God se koninkryk is - staan hulle nie aan nie. Hulle kan die wonder daarvan nie insien nie. Al waartoe hulle in staat is, is om op 'n vernietigende wyse hulle sondige wil te laat seëvier. Gelowiges bied in antwoord op God se liefde weerstand teen aggressie en woede.

Gesang 233

Ds AG Strauss

Noordelike Pretoria

Die lewe is kosbaar, want dit kom van God af - daarom mag ons nie 'n ander mens se lewe in gevaar stel of met die dood bedreig nie.

Elke mens het net een lewe, maar wanneer God ons verbied om 'n ander se lewe of jou eie te neem, is dit veel omvattender as net die fisiese doodslag. God verafsku ook die oorsaak wat aanleiding tot moord gee - dit is die gesindheid wat in die mens se hart heers wat daartoe lei dat een mens 'n ander vermoor. Die Heidelbergse Kategismus noem gesindhede soos afguns, haat, woede en wraaklus. Deur hierdie gesindhede in jou hart toe te laat, noem die Kategismus dit alreeds heimlike moord. Dit wil sê moord wat in die geheim gedoen word, in die binnekamer van jou hart. Jy pleeg alreeds met jou gedagtes moord as jy hierdie gesindhede in jou hart toelaat.

Daarom moet 'n mens homself nie net daarvan weerhou om fisies 'n lewe te neem nie, maar ook die dryfvere soos afguns, haat, woede en wraaklus uit jou hart verwyder. Dit is alreeds moord en God verafsku dit.

Laat jou lewe beheer word deur die Heilige Gees, want waar die Gees 'n mens se lewe beheer, kom die vrug van die Gees na vore. Dit is liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelikheid, goedhartigheid, getrouheid, nederigheid en selfbeheersing.

Laat God se Gees jou met hierdie dinge vul en die pad waarop jy met jou medemens en met jouself wandel, sal een groot vreugde wees. Waar hierdie dinge in jou hart lewe, sal jy ander mense se lewe bevorder en verryk.

Gesang 523: 1, 3

Ds AC Kuyper

Villieria

12 Oktober *Afguns kan jou iemand se lewe laat neem!* Genesis 4: 1-12

God eis van ons om lewe te respekteer en dit as kosbaar te beskou, daarom verbied Hy ons om iemand anders se lewe te neem. Die sesde gebod lui: *Jy mag nie moord pleeg nie. Jy mag nie 'n ander mens se lewe neem nie.*

Maar hoekom wil 'n mens iemand anders se lewe neem? Wat dryf jou daartoe om dit te doen? Afguns, haat, woede en wraak is van die dinge wat die Heidelbergse Kategismus in vraag en antwoord 106 noem, wat wortels van moord kan wees.

Een van die dinge is dus afguns. Afguns is niks anders as dat jy jaloers op iemand anders is nie. Hierdie jaloesie kan jou daartoe dryf om 'n ander mens se lewe te wil neem. Iemand het eenkeer gesê: Afguns of jaloesie is die broer-

tjie van gierigheid, want afguns beteken dat jy jou medemens niks gun nie, jy wil beter hê of wees as die een op wie jy jaloers is. Jy kan jou naaste dus nie verdra nie en jy wens dat jy hom wat meer as jy het of beter as jy is, nooit geken het nie. Deur hierdie gesindheid in jou hart te koester, kan dit jou tot moord dryf. Dit begin deur in jou gedagtes wortel te skiet, maar dit kan sover gaan as fisiese doodslag. So was Kain afgunstig op sy broer Abel en het hy hom doodgemaak.

Volgens die Bybel is die eerste misdaad teen 'n medemens uit afguns gepleeg. God haat dit. Hy wil dit uit ons lewe weer. Dit moet vervang word met die daad van liefde vir jou medemens. Probeer om jou medemens se lewe te bevorder en te verbeter, al het hy meer as jy of kan hy meer as jy doen. Bevorder sy lewe en ontdek hoe ryk jyself kan word.

Gesang 530: 1, 2, 3.

Ds AC Kuyper

Villieria

13 Oktober

Haat en woede!

1 Johannes 3: 11-17

Afguns is een van die gesindhede wat ons dryf om ons medemens skade aan te doen, maar daar is ook ander gesindhede, naamlik haat en woede. Dié twee gaan gewoonlik hand aan hand. In Titus 3: 3 staan daar geskrywe: *...ons was haatlik en het mekaar gehaat.* Dit is deel van elke mens se lewe - dat ons mekaar sal haat. Selfs daardie mens wat jy eens so liefgehad het, kan later so gehaat word dat dit daartoe kan lei dat sy lewe geneem word.

In die Bybel lees ons ook van mense wat ander gehaat het. So is dit vandag nog steeds. Ons voel in die meeste gevalle dat ons haat geregverdig is. Iemand het miskien jou dierbare vermoor en nou haat jy die moordenaar. En jy haat almal wat met daardie persoon geassosieer word of aan dieselfde volksgroep as die moordenaar behoort. Haat kom dus veral na vore as iemand jou benadeel en veronreg het. So sterk is die haat in mense se harte dat dit hulle bereid maak om daarvoor te moor. Ja - selfs uit haat en woede het mense Jesus Christus oorgelêwer om gekruisig te word. Mense is vandag selfs bereid om met selfmoordbom-aanslae hulle eie en ook die lewens van ander onskuldige mense te neem. Hier loop haat en woede weer hand aan hand; omdat jy haat, word jy kwaad en wil jy moor.

Maar God verafsku haat en woede, want dit is die wortel van moord. Eintlik is dit alreeds heimlik moord as jy iemand in jou gedagtes haat. Maar wat is die teenpool van haat? Dit is vergifnis en vrede in jou hart. As die Here Jesus aan die kruis hang, bid Hy: *Vader, vergeef hulle, want hulle weet nie wat hulle doen nie.*

Dit sal wonderlik wees as ons vir daardie mense wat ons leed aangedoen het, bid, hulle aan God opdra en hulle vergewe vir wat hulle aan ons gedoen het. Ons weet dit is nie maklik nie, tog is daar mense wat dit regkry. Dit is omdat God se Gees in hulle harte werk en hulle werklik volgelinge van Jesus Christus is.

Gesang 251: 3

Ds AC Kuyper

Villieria

14 Oktober

Wraaklus

Matteus 5: 38-48

Vergelding is nog 'n rede waarom mense iemand anders se lewe wil neem, veral wanneer die persoon deur wraak gedryf word. Elke mens het seker al op die punt gekom dat hy gevoel het: 'n Oog vir 'n oog en 'n tand vir 'n tand. As iemand jou te na gekom het, moet jy hom in gelyke munt terugbetaal. So het die mense van die Bybelse tyd gedink en so dink mense vandag nog steeds. Bloed roep om bloed! Dit is die beginsel van reg wat mense in hulle lewe toegepas het en nog steeds wil toepas. Jy lewe met 'n gesindheid in jou hart van: ek sal jou terugkry.

Jesus kom leer ons egter 'n ander beginsel. Hy sê dat as iemand jou op die regterwang slaan, jy ook die ander wang na hom toe moet draai; as iemand jou onderklere van jou eis, gee ook jou boklere vir hom. Dit is 'n ander manier van vergelding. Jy beantwoord geweld met liefde. Paulus sê daarom ook dat ons die wraak aan God moet oorlaat. Hy is in die beste posisie om te kan oordeel.

Die probleem met wraak is dat dit weerwraak oproep. Die situasie in die Midde-Ooste is hiervan 'n voorbeeld. Dit is 'n spiraal van geweld wat net nooit ophou nie. Dit kan in ons lewe ook gebeur. Jy bly iemand agtervolg tot jou dood toe, en jy kom self nooit tot rus nie. Jy is heeltyd besig om iemand anders se lewe te wil neem (al is dit dan net in jou gedagte) en in die proses miskien ook jou eie lewe te benadeel met al die onvrede in jou eie hart. Volg liewer die weg wat Jesus aandui. Dit is die weg dat ons met ons liefde teenoor die ander wat ons verontreg het, so skaam sal maak dat hy op hierdie manier by God se vrede kan uitkom en jy en hy dan saam die Here in julle lewe kan eer!

Gesang 526

Ds AC Kuyper

Villieria

15 Oktober *As ek nie liefhet nie, maak ek dan dood?* Romeine 12: 9-21

Die sesde gebod verbied ons om dood te maak. Hierdie gebod gaan oor veel meer as net die doodmaak van mense - dit sluit respek vir alles wat ander mense se lewens raak, in.

Ons is dit met mekaar eens dat ons nie afgunstig teenoor ander mense moet wees nie en dat ons nie mag haat nie. Maar om nie vir ander kwaad te word nie, is effens moeiliker; om ander mense lief te hê soos wat jy jouself liefhet, is 'n perd van 'n ander kleur.

Moet ons mense liefhê wat die lewe vir ons moeilik maak? Moet ek lief wees vir die mense wat my kwaad aandoen? As iemand my skade aangedoen het, wil ek die persoon met alle geweld in eie munt terugbetaal. Hy mag nie daarmee wegkom nie. So, dink ek, sal geregtigheid geskied.

Maar Christus het ons iets anders kom leer. Om 'n Christen te wees, is om anders te dink en op te tree as die wêreld. Romeine 12 wil ons leer dat waar die liefde van Christus leef, is daar lewe! Waar die liefde van Christus nie uitgeleef word nie, tree die dood in.

Oorwin die kwaad deur die goeie... die liefde van Christus het selfs die dood oorwin!

Gesang 264

Ds PC Swanepoel

Derdepoort

16 Oktober *Hoe moet ek my naaste liefhê?* Efesiërs 4: 25-32

Geduld is seker een van die moeilikste eienskappe om aan te leer. Ons is 'n ongeduldige nasie en ons sien dit elke dag in die verkeer waar ons agter die stuur van ons motor sit. Mense rand mekaar aan omdat 'n bestuurder nie sy flikkerlig aangeskakel het nie!

Ons erken ook maklik dat ons 'n vinnige humeur het, so asof dit eintlik iets is waarop ons trots kan wees. Mense wat 'n vinnige humeur het en hulle humeur verloor, is nie geduldig nie, ook nie sagmoedig, barmhartig of vriendelik nie. Gelowiges moet leef as nuwe mense in Christus - in Efesiërs 4 kry ons riglyne vir die nuwe lewe: *As julle kwaad word, moenie sondig nie, en moenie 'n dag kwaad afsluit nie. Moenie die duiwel 'n vatkans gee nie* (verse 26-27). Dié gedeelte in Efesiërs 4 gee 'n hele paar riglyne wat ons kan aanleer. Om geduldig, sagmoedig, barmhartig en vriendelik teenoor ons naaste te wees, is iets wat ons kan aanleer. Dit is nie eienskappe waarmee sommige mense gebore word en ander nie oor beskik nie. Almal wat in Christus glo en Hom wil navolg, moet dit aanleer.

Om ons naaste lief te hê, kom beslis nie vanself nie. Ons moet leer om ons naaste lief te hê en ons moet ons daarop toelê om naasteliefde te beoefen!

Gesang 528

Ds PC Swanepoel

Derdepoort

17 Oktober

Moet ek my naaste bevoordeel?

Eksodus 23: 1-9

Optelgoed is vatgoed, so lui een van ons spreekwoorde. Hoeveel keer het dit nie al gebeur nie dat jy iets verloor het en wanneer jy 'n klein rukkie later daarna gaan soek, het iemand anders dit gevat. 'n Kind van die Here kan nie sommer iemand anders se goed vat as ons dit *toevallig* sien rondlê nie.

In Eksodus 23 lees ons dat as jy 'n verdwaalde bees of donkie van jou vyand raakloop, moet jy dit vir hom terugvat. Jy moet selfs iemand wat jou haat, se donkie wat met sy vrag sukkel, gaan help. Dít wat die Here van sy kinders verwag, is so anders as die normale manier van doen in die wêreld.

In die wêreld is dit net die sterkstes wat oorleef. Die kleintjies en swakkes gaan dit nie maak nie en hulle word langs die pad agtergelaat. Maar die Bybel wil ons leer om om te gee vir die swakkes, die armes en die minderbevoorregtes. In ons wêreld is dit 'n teken van swakheid as jy enigiets doen om 'n vyand te bevoordeel. Die Bybel wil ons leer om niks te doen wat tot ons vyande se nadeel is nie. Ons moet eerder alles in ons vermoë doen om te probeer voorkom dat iets tot ons vyand se nadeel mag strek.

Naasteliefde is ook om my naaste se voordeel te soek... al sou dit op die oog af lyk of dit tot my eie *nadeel* is.

Gesang 530

Ds PC Swanepoel

Derdepoort

18 Oktober

Liefde vir my vyand - God is my krag

Matteus 5: 43-48

Christenwees is nie bedoel vir lafaards en bangbroeke nie. Om Jesus Christus te volg, vra meer moed, krag en deursettingsvermoë as wat jy ooit gedink het moontlik is. As ons Jesus se bergprediking in Matteus 5-7 lees, kom ons agter dat dit miskien meer vra as wat ons bereid is om te gee. Of ons dink dat die standaard wat Jesus stel, te hoog vir ons is om daaraan te voldoen.

Jesus verwag van ons om ons naaste lief te hê en miskien sien ons nog kans daarvoor, veral as ons kan kies wie ons naaste is. Maar dan hoor ons dat ons die minste moet wees, die ander wang moet draai, om vrede met jou broer te maak wat jou kwaad aangedoen het. En die heel ergste is... ons hoor Jesus sê: *Maar Ek sê vir julle: Julle moet julle vyande liefhê.*

Die eerste vraag wat ons hier sal moet vra, is: Wat word hier met liefde bedoel? Die kern van enige liefde beteken om 'n ander mens dieselfde genade in Jesus Christus te gun as wat jy deelagtig geword het. Dít is iets anders as liberalisme en humanisme, dít is Christenskap.

Hoe gaan ons dit regkry om ons vyande lief te hê? Wanneer Jesus op die berg vir die skare preek, is sy eerste woorde: *Geseënd is dié wat weet hoe afhanklik hulle van God is, want aan hulle behoort die koninkryk van die hemel.* Dit is hoe ons dit gaan regkry... om ons totale afhanklikheid van God te besef en volkome op sy krag staat te maak. Want dan sal ons besef dat elke ander mens net soos ons, totaal afhanklik van God se genade in Jesus Christus is. God gee ons dieselfde krag wat Hy vir sy Seun gegee het om aan die kruis uit te roep: *Vader, vergeef hulle, want hulle weet nie wat hulle doen nie.*

Psalm 116

Ds PC Swanepoel

Derdepoort

19 Oktober

Die huwelik - ouer as die sondeval!

Genesis 1: 26-28

Die huwelik is die één instelling van God wat van vóór die sondeval dateer. Daarom kan gelowiges in hulle huwelike iets ervaar van die volmaakte verhouding wat voor die sondeval tussen God en mens en veral mens en mens bestaan het. Dit kan egter slegs gebeur as ons ons huwelik in ware geloof ook as 'n instelling van God dankbaar uit sy hand ontvang en leef soos wat Hy dit bedoel het. Want die sondeval het die verhouding tussen mens en mens sodanig versteur dat daar 'n voortdurende stryd tussen die geslagte ontstaan het. Die stryd vind uiting in wedersydse haat, minagting, uitbuiting en vernietiging van die geslagte na liggaam en gees.

Onkuisheid is die sleutel tot die stryd. Dit verskaf die toegang om al die negatiewe lewenshoudings en bose optrede tussen die geslagte te laat botvier. Dit is die vertrekpunt van waar ons huwelike uiteindelik vernietig word. Want onkuisheid skep by mense die indruk dat dit in onkuise daade gaan om iets aangenaams. Die verleidelikheid van taal en onkuise daade verberg egter die hardheid van die dood self wat daaragter lê. Want waarom tree mense onkuis op? Omdat hulle in wese as opstandige sondaars nie respek het vir die totstandkoming van lewe nie; God se grootste gawe aan die mens. En wie nie respek het vir die totstandkoming van lewe nie, het ook nie respek vir die neem van lewe nie, want hy het in werklikheid nie respek vir die lewe self nie. Daarom pleeg die ontugtiges aborsie.

God se bedoeling is egter om met die sewende gebod die huwelik te beskerm. Daarom is God se oordeel oor onkuisheid so skerp, naamlik dat Hy alle onkuisheid vervloek. Ook hierdie vervloeking het Jesus Christus aan die kruis gedra, sodat gelowiges in staat mag wees om goeie huwelike te kan hê waar wedersydse respek, agting en ondersteuning geld in plaas van die negatiewe lewenshoudings.

Gesang 535: 1, 2

Dr JJ Steenkamp

Poort

20 Oktober

God haat onkuisheid

Judas 1: 17-25

Dit klink vreemd om te moet hoor dat God haat! Maar God kan ook haat (Rom 9: 11-13). En een van die dinge wat God haat, is onkuisheid.

In die brief van Judas lees ons hoe die libertunistiese mense deur hulle onsedelike lewe selfs 'n houvas op die gemeentelede begin kry het. Sommige het begin twyfel oor die ware leer, ander het reeds in die libertunisme verval, maar daar was nog hoop dat die gemeentelede hulle uit dié ellende sou kon red. Vir 'n derde groep was daar geen hoop meer nie.

Die werklikheid is dat ons as sondaars 'n donker skadukant het. Ons het dus 'n oop flank vir die magte wat ons wil verlei. Deurdat hulle die onkuisheid toegelaat het om toenadering te soek, het die gemeentelede in die Judasbrief hulleself blootgestel om deur die boosheid aangeval en selfs oorwin te word.

Dit beteken slegs een ding: daar kan geen kompromis met die sonde gemaak word nie. Vir 'n gelowige sou 'n kompromis beteken dat jy 'n gelyke afstand tussen Christus en die duiwel handhaaf. En dit kan nie. 'n Gelowige kan nie 'n neutrale posisie met betrekking tot Christus inneem nie. Ons is nooit in 'n stilstandposisie met betrekking tot Christus nie - óf jy beweeg nader aan Hom óf jy beweeg verder van Hom af weg. Jy het óf Christus lief en jy haat die sonde (onkuisheid), óf die emosie is andersom - en watter skrikwekkende gedagte is dit nie.

Daarom, wie Christus liefhet, kan nie anders as om die onkuisheid te haat en dit hartgrondig te doen nie, naamlik nie skynheilig nie.

Gesang 537: 1-3

Dr JJ Steenkamp

Poort

21 Oktober

'n Kwarteeu se sorg

1 Tessalonisense 4: 1-12

In teenstelling met 'n onkuise bestaan beveel die evangelie ons om kuis en ingetoë te lewe. Of soos die brief aan die Tessalonisense sê: julle moet heilig

lewe. Heilig beteken om vir God afgesonder te lewe en so jouself los te hê om Hom te dien. Ons afsondering aan God kom onder andere tot uitdrukking in 'n sedelike lewenswyse.

Waarom gaan dit? Die wil van God, soos dit in die Nuwe Testament na vore kom, is dat 'n man net een vrou sal hê en 'n vrou net een man totdat die dood hulle skei. Die rede is onder andere dat God met die instelling van die huwelik die menslike geslag op aarde wil laat voortplant. Dit is die primêre doel van ons geslagtelikheid en ook geslagsgemeenskap. Dit gaan dus om die ontstaan en die behoud van lewe.

Vandat 'n kind gebore is, word hy letterlik op die hande gedra - vir minstens nege maande lank na 'n jaar toe. Daarna, vir nog nege maande, totdat hy agtien maande oud is, lei sy ouers hom aan die hand, sodat hy nie val en seerkry nie. Van agtien maande tot agtien jaar staan sy ouers die hele tyd om hom solank hy opgroei, opgevoed word en skool toe gaan. En van agtien jaar tot vyf en twintig begin hy die gestalte van 'n volwassene aanneem, 'n selfstandige mens. Dus, vir letterlik vyf en twintig jaar moet daar ouers en 'n huis wees om die kind te versorg, te beskerm en te koester.

Dit kan slegs gebeur as gelowiges respek het vir die totstandkoming van lewe, respek het vir lewe op sigself en gevolglik ook respek het vir die lewettjie wat God aan hulle toevertrou het. Gelowiges wat respek het vir lewe, sal vanself kuis en ingetoë leef.

Gesang 541: 1-3

Dr JJ Steenkamp

Poort

22 Oktober

Drie tipes liefde

Hebreërs 13: 1-6

Om sowel binne as buite die huwelik kuis te lewe, beteken dat die saak nie afgehandel is as ons nie egbreuk pleeg nie. Dit wil sê as ons as getroudes nie buitehuwelikse verhoudings aangaan nie. Dit gaan om baie meer. Met die sewende gebod wil God nie net die huwelik beskerm nie, maar ook verryk en uitbou. Dit doen Hy deur aan ons die gawe van die liefde te skenk.

Die Nuwe Testament praat van drie soorte liefde. Die eerste soort is *filos*, die liefde tussen twee vriende. Die tweede soort is *eros*, die liefde tussen 'n man en 'n vrou. Die derde soort is *agape*, die liefde met respek - die liefde wat 'n kind byvoorbeeld vir sy ouers het. *Agape* is inderdaad die Christelike liefde. Hierdie Christelike liefde moet in die eerste plek in 'n gelowige se lewe heers en dit moet al die ander verhoudings waarin hy staan, beheers.

Dit geld veral vir ons *eros*-liefde en dit binne sowel as buite die huwelik. Bin-

ne die huwelik tree man en vrou met respek teenoor mekaar se liggame op omdat ons liggame die tempel van God is. Geslagsgemeenskap in die huwelik moet daarom ook iets wees wat getuig van die groot respek wat die een teenoor die ander het. Dan word die *eros*-liefde deur die *agape*-liefde geheilig. Eers wanneer die man en vrou een is in die Christelike liefde kan hulle ook waarlik na die liggaam een word. Geld hierdie liefde, word dit die band wat die huwelik, die gesin en die hele gemeenskap aanmekaar bind.

Buite die huwelik moet elke verhouding tussen ongetroudes ook deur die *agape*-liefde beheers word. 'n Gelowige tree altyd met respek teenoor die teenoorgestelde geslag op.

Daarom laat 'n gelowige hom nie in met iets soos geslagsgemeenskap buite die huwelik nie. Hoerery is die parodie van die duiwel op die liefde en wie hom daarmee inlaat, ontvang nie liefde nie, maar haat en afsku. Daarenteen; diegene wat lewe na die wil van God volgens die sewende gebod, sal vind dat God die huwelik seën met oorvloedige liefde.

Gesang 536: 1-4

Dr JJ Steenkamp

Poort

23 Oktober Nie egbreuk nie verbied alle onsedelikheid 1 Petrus 2: 1-11

Die Woord van God toon dat liggaam en siel (gees) nie van mekaar geskei kan word nie. As liggaam en siel is ons skepsele van God. Ons kan nie anders bestaan as om liggaamlik te lewe nie. Ons liggame het hoë waarde. As Christene het ons nie self-beskikkingsreg oor ons liggame nie. Ons is aan Christus verantwoording verskuldig vir wat ons aan en met ons liggame doen. Daarom leer die Kategismus ons ook omdat ons liggaam en siel 'n tempel van God is, moet ons dit rein en heilig bewaar. Maar daar is dinge wat die tempel wat God gemaak het, wil afbreek.

Kom ons gaan kyk kortliks wat sê die Bybel oor egbreuk en hoe God dit van die begin af gesien het. Ons vraagsteller wil weet of God dan nie meer as egbreuk verbied in die sewende gebod nie. Die antwoord is: Ja, natuurlik! Die verskynsel van egbreuk is net die finale resultaat van 'n hele reeks dinge wat dit veroorsaak. Maar wat word bedoel met egbreuk? Egbreuk is nie dieselfde as egskeiding nie. Egskeiding is 'n faset van egbreuk. Egbreuk is die versamelnaam vir alles wat 'n mens kan sê, bedink en doen waardeur die heiligheid van die huwelik aangetas kan word. Ongetroudes kan dus ook egbreuk pleeg.

Gesang 271

Ds PS Esterhuizen

Wonderboom

In gister se dagstukkies het ons gesien dat God ons liggame en siele sien as sy tempel. Hy woon in daardie tempel deur sy Gees. Dit is God se eiendom en mag nie onteer word nie. Dit geld vir ongetroudes en getroudes. God wil hê dat ons in die besonder die deur God gewilde, heilige verhouding van die huwelik moet eerbiedig.

Vandag gaan ons verder kyk na wat God nog verbied naas daad, gebare en woorde. Ons wil vandag kyk na gedagtes en luste. Wat bedoel God? Wat veroorsaak verkeerde gedagtes en luste?

- **Gedagtes** - Gedagtes sny nog dieper as gebare, daad of woorde. 'n Mens kan 'n besoedelde en vuil gedagtewêreld hê, waarin jy in jou gees die wêreld van onsedelikheid betree. Die Here het pertinent hierdie soort seksuele misbruik met die sewende gebod in verband gebring. Hy sê dat elkeen wat na 'n vrou kyk om haar te begeer, reeds in sy hart egbreuk met haar gepleeg het. In sy hart; dus in sy gedagtewêreld. Watter gedagtes maal nie deur ons nie?

- **Luste** - Dit gaan nog verder terug. Maar kan ons dan ons luste en begeertes beheer? Nee, maar ons begeertes en luste is verklikkers van wat in die dieptes van ons harte aangaan. As dit daar besoedel is, kom die luste daaruit op. Daarom gee Paulus selfs daardie dieptes aan God oor en bid hy dat God elke gedagte gevange moet neem tot gehoorsaamheid aan Christus.

Mag ons ook vandag bid dat ons gedagtes en luste deur God gevange geneem word.

Gesang 528: 3

Ds PS Esterhuizen

Wonderboom

Dit is nie verniet dat Jesus ons leer bid om van die versoekings weerhou te word nie. Paulus vermaan Timoteus ook in dié verband as hy sê: *Maar jy, man van God, moet van hierdie dinge af wegvlug.*

Daar is boeke met foto's wat bedoel is om die liggaamlike uit te buit, daar is musiek en woorde van liederes wat 'n onweerstaanbare prikkeling het om jou tempel van God af te breek. Daar is films en video's wat die laere opwek. Daar is lektuur wat suiwer pornografie is. Daar is plekke waarin 'n mens nie kan gaan sonder dat jou lewende skade lei nie. Al doen jy niks, jou gees word daardeur vernietig.

God se Woord wil ons tot verantwoording roep. Die wêreld wil die mooi in jou vernietig. Breek met dit wat die wêreld bied. Hoor Hom en verander jou lewe. Jesus Christus is die voorbeeld wat ons elke dag moet volg.

Gesang 514: 2

Ds PS Esterhuizen

Wonderboom

26 Oktober

Eerbied vir eiendom

Eksodus 20: 15; Matteus 6: 11

Wanneer 'n mens sê: ...*nie steel nie*, is die veronderstelling dat daar sekere goed is wat nie aan jou behoort nie, dat dit iemand anders s'n is. Om iets te besit, met ander woorde eiendomsreg, word met bogenoemde stelling erken. Dit is ook 'n baie belangrike uitgangspunt in die samelewingstruktuur. Hierdie struktuur is deur God ingestel en dit moet nie afgebreek word of by ingebreek word nie.

Met die woorde, ...*nie steel nie*, word erken dat daar wettige maniere is om eiendom te bekom en iets te besit. Veral word eerlike werk daarmee bedoel, terwyl luiheid in die Bybel skerp veroordeel word. Eerlike werk is ook 'n belangrike struktuur wat God daargestel het. Mense kan nou sê: Ja, maar as daar nie werk is nie, of as jy met jou werk nie genoeg verdien om 'n bestaan te kan maak nie, dan is die eis om nie te steel nie, onbillik en onrealisties. Nee, glad nie!

Daar is so iets soos 'n bestaansmoontlikheid vir elke mens. Die wat sê hulle het nie 'n bestaansmoontlikheid nie, sal altyd by ons wees, maar dit gee nie aan hulle die reg om te steel nie. Vir diesulkes moet die staat en die gemeenskap sorg en vir die huisgenote van die geloof, die kerk. Daarom moet ons almal aandag aan die diens van barmhartigheid gee.

Respek vir eiendomsreg het in ons land egter ooglopend vervaag. Elkeen van ons sal opnuut moet deel word van die kerk se appél op die staat en die wêreld om volgens God se wil te lewe. Die herverdeling van rykdom moet nie as regverdiging gebruik word vir die oortreding van die agtste gebod nie.

Ons as gelowiges moet in geloof en liefde getrou wees aan ons taak om hard te werk en so met die roeping van God vir ons, besig te wees.

Gesang 471

Ds RJ Coertze

Montana

27 Oktober

Eerlik met jou gawes

Matteus 6: 19-34

In die gedeelte wat ons gelees het, kom ons baie gou agter dat die gawe om iets te besit, die eis van dankbaarheid na vore bring. Wanneer ons byvoorbeeld weier om iets te gee vir die instandhouding van God se kerk hier op

aarde, is ons nie net ondankbaar nie, maar is ons ook besig met diefstal van God self. Dieselfde geld ons onwilligheid om iets vir die kerk te gee vir die diens van barmhartigheid.

Die Heidelbergse Kategismus sê juis dat ek die belange van my naaste moet bevorder. Dit beteken nie dat ek vir die stoflike of geestelike uitbuiters moet sorg nie. Dit beteken eerder dat ons aan sulke mense 'n voorbeeld van goeie, gesonde, eerlike arbeid en eerlike besigheid sal stel. Die Bybel verbied nie eerlike rente en eerlike verdienste nie. Ons moet onthou dat waar ons skat is, daar sal ons hart ook wees.

Volgens die Heidelbergse Kategismus verbied God vervalsing van gewigte, lengtemaat, goedere, geld. Hy verbied ook alle gierigheid en alle misbruik en verkwisting van sy gawes. Met skelmstreke en bedrog benadeel jy nie net ander mense nie, maar ook jouself.

Die Bybel noem ons rentmeesters. God is die wettige eienaar van alles. Sy goedere is aan ons toevertrou om te beheer. Dié gedagte moet ons ook bewaar van hebsug en gierigheid. Dit gaan altyd om God se saak in die wêreld. Die Heidelbergse Kategismus, en by name die agtste gebod, waarsku ons almal teen die misbruik of verkwisting van God se gawes. God het alles ryklik vir gebruik van die mens geskenk om goed te doen, ryk te wees in goeie werke, vrygewig en mededeelsaam. Daarom hoef ons nie te steel nie. Aanvaar die beheer oor God se goedere sonder om mekaar skade aan te doen.

Gesang 466: 1-4

Ds RJ Coertze

Montana

28 Oktober

**God werk nie met skelm,
skelmer, skelmste nie**

**Spreuke 11: 1;
Esegël 45: 1-12**

Nee, nee, nee, Dominee, jy verstaan nie so mooi wat hier aangaan nie. Jy moet mooi verstaan, besigheid is besigheid en kerk is kerk.... Wel, dit is wat die goeie ouderling my wou wysmaak toe ek bedenkinge gehad het oor sy manier van besigheid doen. Ons maak dikwels die fout deur te dink dat ons maar so 'n klein bietjie skelm kan wees as dit ter wille van wins is. Wat ons egter vergeet, is dat die Here Hom baie sterk uitspreek teen 'n bietjie skelm wees ter wille van wins.

Die vierde gedeelte van die Heidelbergse Kategismus handel oor skelmstreke in besigheid. Die Kategismus maak gebruik van Spreuke 11: 1 om die stelling dat skelm besigheidspraktyke verkeerd is in die oë van die Here, te bewys. Ons lees daar: *Die Here het 'n afsku van 'n skaal wat nie reg weeg*

nie; net die regte gewig dra sy goedkeuring weg. Ons skaal waarmee ons weeg, kan verskillende vorme aanneem. Wanneer ons wins ten koste van iemand anders verkry, is dit eintlik steel. Wanneer ons iemand anders te na kom om ons wins te vergroot, is dit steel. Die appél wat Godswoord tot ons rig, is dat ons seker moet maak dat ons praktyke van elke dag pas by die geloof wat ons bely, dat ons optrede pas by mense wat aan Christus Jesus behoort.

Psalm 25

Ds W de V Sauer

Wonderboompoort

29 Oktober

Onbillike rente - is dit diefstal?

Psalm 15

Ek kon saam met die gesin huil wat daardie dag in my kantoor gesit het. Alles het begin toe hulle 'n moeilike tyd ten opsigte van hulle finansies beleef het en noodgedwonge geld moes leen. Die bank wou hulle nie help nie, toe leen hulle geld by 'n geldskierter. Die gevolg was dat hulle in 'n bose kringloop van hoë rentes vasgevang geraak het en by ander mense geld moes leen om die eerste lening te betaal.

Die Kategismus stel dat die verkryging van wins deur middele wat deur God verbied word, gelyk is aan diefstal, en met reg ook. As ons na Psalm 15 kyk, sien ons dat nadat die vraag gevra word oor wie almal welkom is in die teenwoordigheid van God, dit baie duidelik in vers 5 gestel word dat iemand wat sy geld teen wins uitleen, nie welkom is in die teenwoordigheid van die Here nie. In Lukas 6 waar oor die eise van die liefde gehandel word, lees ons in vers 34 dat hy wat geld uitleen om wins te verkry, nie uit die liefde van God handel nie. Nee, die Bybel leer ons dat ons barmhartig moet wees soos wat die Vader is. Dat wanneer ons gee, dit moet wees sonder om iets terug te verwag. Doen ons dit nie, sê die Skrif vir ons, is ons besig om te steel.

Gesang 334: 1, 4

Ds W de V Sauer

Wonderboompoort

30 Oktober ***Mens kan op meer as een manier steel...*** 1 Korintiërs 6: 9-15

Maartin Luther het gesê dat as jy brood het en jy gee nie vir iemand wat nie het nie, is jy besig om te steel. Oor hierdie saak bely die kerk in die Heidelbergse Kategismus: *Hy (God) verbied ook gierigheid en alle misbruik en verkwisting van sy gawes.* Maar wat beteken dit prakties vir ons as Christene?

In 1 Korintiërs 6: 9b en 10 lees ons: *Moenie julleself mislei nie: geen onsedelikes of afgodsdienaars of egbrekers of mense wat homoseksualiteit beoefen*

of diewe of geldgieriges of dronkaards of kwaadpraters of bedrieërs sal deel kry aan die koninkryk van God nie. Hoekom het mense wat hulleself aan hierdie dinge vergryp, nie deel aan die koninkryk van God nie? Die rede is dat as jy hierdie dinge doen, is jy besig om jou eie belange en behoeftes te bevredig en het jy jouself nie volkome in diens van God gestel nie.

Hy het ons bevry van die slawerny van die sonde en roep ons op om deur sy liefde en genade te lewe. As ons dit nie doen nie, sê die Kategismus, is ons besig om onself eerste te stel en is ons, in ons vergrype, eintlik besig om te steel. Alles wat ons het, het ons omdat God dit vir ons moontlik maak. As ons dit nie tot sy eer gebruik nie, steel ons van Hom. Daarom is dit verkeerd.

Gesang 207

Ds W de V Sauer

Wonderboompoort

31 Oktober

Gee mekaar die lewe!

Matteus 7: 7-12

Die agtste gebod vra dat ons nie van ons naaste sal steel nie. Soos die meeste ander gebooie het ons dus hier te make met 'n *mag nie*. Jy *mag nie* steel nie. In hierdie gebod, soos in die ander gebooie, is daar egter ook 'n *jy moet* opgesluit. Wat die agtste gebod betref, is hierdie *jy moet* 'n opdrag dat ons die besittings en lewe van ons naaste sal beskerm. Jesus leer vir ons in Matteus 7: 9 wat dit beteken.

In Matteus 7: 9 vra 'n seun van sy vader twee dinge: brood en vis. Albei hierdie versoeke impliseer lewe. Brood en vis was stapelvoedsel in die tyd van Jesus, en as iemand dus brood en vis gevra het, het hy eintlik kos gevra om te eet om te kan lewe. In kort: so iemand vra die lewe. Die twee ander beelde wat Jesus hier gebruik, is 'n klip en 'n slang, op hulle beurt weer tekens van die dood. Mense is met klippe gestenig, en slange se pik maak dood. Wat Jesus dus hier sê, is: Wie sal vir sy seun, as hy die lewe vra, die dood gee?

So verstaan, roep die agtste gebod ons op om vir mekaar die lewe te gee. Soos ander aan ons die geleentheid moet bied om voluit te kan lewe, so moet ons ook dieselfde geleenthede vir ander moontlik maak (Matt 7: 12).

Hoe gee ons vir mekaar die lewe? Deur onder andere mekaar te vergewe (Matt 5: 38-42), nie te veroordeel nie (Matt 7: 1-6) en armes te help (Matt 6: 1-4). Hoekom behoort ons dit te doen? Omdat ons Vader in die hemel ons oorlaai met goeie gawes (Matt 7: 11).

As God op die troon van jou hart sit, sal jy nie daarop ingestel wees om iets van 'n ander te neem nie. Jy sal daagliks vra: Aan wie en waar kan ek aan 'n ander die lewe gee? Maar néém? Nee, nooit...!

Gesang 530: 1-3

Dr E van Eck

Oos-Moot

Vir baie mense is die nie 'n vreugde om te werk nie. Dit is vir hulle swaar omdat dit moeite en inspanning verg. Dit bring stres mee, en plaas jou dikwels onder geweldige druk. Maar so moet dit maar wees, sê ons dikwels. Die Bybel sê immers dat jy in die sweet van jou aangesig jou brood sal verdien (Gen 3: 17, 19).

Die Woord vra van ons egter 'n ander gesindheid wat ons daaglikse arbeid betref. Om te werk, is baie meer as om maar net te poog om aan die lewe te bly en iets te verdien om mee te kan koop. Om te werk om maar net te verdien, sê Jesus, is om Mammon te dien. Dit is om 'n slaaf van jou verdienste te word.

Nee, sê Jesus, ons moet werk om God daarmee te dien. Ons moet raaksien dat om te kan werk, 'n voorreg is, want alleen omdat God aan ons gawes, geleenthede en gesondheid gee, kan ons werk. Om te werk, is 'n vreugde, want om God te dien met alles wat Hy aan ons skenk, kan dit nie anders as om 'n vreugde te wees nie.

Ons werk ook nie net vir onself nie, ons werk ook vir ander. As een van God se mense werk ek ook vir God se ander mense. Veral vir hulle wat behoefte is. Daarom is dit gepas om op die rusdag in die ere diens by wyse van die kollekte aan ander te gee uit die oorfloed van wat ons het. Dan versorg ons God se mense as teken dat ons verstaan dat God nie alleen aan ons in oorfloed gee nie, maar dat ons weeklikse arbeid vir God is. Dan dien ons God, en nie vir Mammon nie.

Gesang 568: 1-3

Dr E van Eck

Oos-Moot

Baie Christene swaai hulle onsigbare hofhamers rond en hou daarvan om oordele uit te spreek oor al die verkeerde dinge wat hulle meen ander doen. Ons is goed daarmee om fout met ander te vind. Ons is meesters op die gebied van etiketter. Ons misluk telkens as dit daarby kom om ander te aanvaar. Om oor ander te oordeel en dan vals getuienis af te lê, is dikwels net gekamoefleerde hoogmoed. Dit is soos om 'n biologiese wapen te gebruik waarvan die gevolge nie goed deurdink is nie. Met een versigtig uitgesoekte sin trek ons nie net daardie persoon uitmekaar nie, maar probeer ons ook om onself goed te laat lyk (Spr 19: 5).

As ons nie goed van iemand kan praat nie, moet ons liewer niks van 'n ander persoon sê nie. Ons moet niks aan 'n ander doen wat ons nie aan onself gedoen wil hê nie. In plaas daarvan om iemand se naam kwaad aan te doen, moet ons lewensingesteldheid eerder wees om ander se naam te bevorder.

Valse getuienis begin gewoonlik as iemand jou een of ander kwaad aangedoen het. In plaas daarvan om kwaad met kwaad te vergeld, doen eerder wat God ons in sy Woord leer, soos Jesus vir ons die voorbeeld gestel het: Wees lief vir alle mense, selfs vir jou vyand. Wees bereid om altyd die minste te wees. Probeer om nooit kwaad met kwaad te vergeld nie. Deur Jesus Christus het ons nuwe mense geword en daarom is kwaadwillige optrede eintlik nie meer 'n moontlikheid nie. In eie krag is ons beslis nie daartoe in staat nie, maar deur God se genade word die onmoontlikste moontlik.

Gesang 524: 3

Ds MJ van der Westhuizen

Oos-Moot

3 November

Ek mag niemand se woorde verdraai nie

Psalm 15

Wil jy graag naby God lewe? Luister wat sê Psalm 15 oor so 'n voorreg. Die psalmdigter noem agt praktiese voorbeelde waarmee hy sy antwoord illustreer. Een daarvan is dat ons nie 'n ander se woorde moet verdraai nie. So beklemtoon die digter dat my verhouding met God prakties gestalte moet kry in my verhouding met my medemens. Die een is 'n noodwendige gevolg van die ander.

Ons vergeet so maklik waaroor ons aanbidding van God eintlik gaan. Dit is omdat ons vergeet wie die Here werklik is. Hy, die Skepper en Herskepper is waardig om alle lof te ontvang. Hy is die Here van ons lewe en van alles wat ons is en het. Hy is die almagtige God. Hy alleen is God. Daarom moet ons godsdiens ook nie bestaan uit die nakom van rituele nie, maar dat ons reg sal leef en God sal eer.

Dit is nie net belangrik om reg te bid en te sing nie, maar veral ook dat ons reg sal lewe. Dit is immers die hoogste offer van lof wat ons aan Hom kan bring. Die psalmdigter wil ons leer dat om reg te lewe, is om ook reg op te tree teenoor ander mense. Dit beteken dat ons onder andere ook sal probeer om ander mense se goeie naam te bevorder deur nooit hulle woorde te verdraai nie, veral nie om daardeur my eie naam of saak te bevorder nie.

Gesang 522: 4

Ds MJ van der Westhuizen

Oos-Moot

4 November *Ek mag nie 'n kwaadsteker of lasteraar wees nie* Jakobus 3

Een leuen oor iemand se doen en late kan in ons samelewing baie skade berokken. 'n Geskinder was al dikwels die oorsaak dat 'n huwelik verbroekel, dat ouers en kinders van mekaar vervreem, dat ampsdraers bedank en dat lidmate onbetrokke raak in 'n gemeente. Hulle sê doodgewoon: As dit is wat gelowiges doen, wil ons nie deel daarvan wees nie.

Kwaadpraat van iemand anders is 'n kanker wat ons hele samelewing besmet. Dit is 'n sonde wat by gelowiges sowel as ongelowiges voorkom. Baie keer is die sogenaamde gelowiges die voorbokke wanneer dit kom by kwaadpraat. In Jakobus 3 word die gelowiges gewaarsku teen die geweldige negatiewe invloed wat verkeerde woorde kan hê. Die gelowiges word opgeroep om doelbewus hulle tonge in toom te hou. Hulle moet daarop let dat ons tog nie met dieselfde tong God kan prys en ons medemens kan vervloek nie. Die gelowige is deur Jesus Christus 'n nuwe miens wat 'n nuwe lewe behoort te leef. Hy behoort daarom nie kwaad te praat van sy medemens nie, maar sy medemens lief te hê. Hy moet eerder die goeie in hom raaksien as net die slegte.

Werk daagliks biddend daaraan om deur God se krag minder en minder te luister na wat jou sondige natuur vir jou voorskryf en meer en meer te doen wat God van jou vra.

Gesang 523: 4

Ds MJ van der Westhuizen

Oos-Moot

5 November *Ek mag niemand veroordeel nie* Matteus 7

Huigelagtige veroordeling en om ander persone af te kraak, is voortdurend aan die orde van die dag. Dit kom nie net onder heidene voor nie, maar dikwels ook onder gelowiges. Iemand sal in die erediens sit en as hy by die deur uitstap, begin hy dadelik om 'n ander persoon af te kraak. Hierdie klipgooier, veroordeling het vir baie mense 'n handige verweer geword waarmee hulle hulle eie gedrag verberg.

In Matteus 7: 3 sê Jesus ons moenie die splinter in iemand ander se oog raaksien en die balk in ons eie oog miskyk nie. Jesus wil sê: Draai die beskuldigende vinger eers na jouself en dan na iemand anders. Ondersoek eers jou eie optrede, voordat jy uitsprake oor iemand anders maak. As jy dit doen, sal jy baie gou agterkom dat jou eie lewe vol sonde en ongeregtigheid is ... soveel so dat jy nie oor ander kan praat nie, dat jy hoegenaamd nie die eerste klip kan gooi nie.

Dit beteken egter nie dat ons moet swyg as ons medemens op die verkeerde pad loop nie. Want wanneer iemand se lewe aan die Woord van God getoets word, bly dit steeds God wat oordeel, en nie ons nie. In Matteus 18: 15-35 hoor ons dat Jesus geleer het: As iemand teen jou sondig, seker ook sondig in die algemeen, moet jy met daardie persoon gaan praat. As hy luister, moet jy baie dankbaar wees. As hy egter nie luister nie, moet jy nog iemand saam met jou neem. As hy nog steeds nie luister nie, moet jy die saak aan die gemeente oorgee. Dit moet jy doen, maar nooit moet jy iemand agteraf beskinder, beswadder of etiketteer nie. In plaas daarvan om een enkele ding in 'n ander mens se lewe verkeerd te sien, sien eerder die baie dinge raak wat hy goed doen. In plaas daarvan om iemand anders oor 'n verkeerde daad te veroordeel, help hom liever om op die regte pad te loop. Bid liever vir hom as om hom te beskinder. Vergewe eers sewe maal sewentig voordat jy eenkeer veroordeel.

Gesang 585: 1

Ds MJ van der Westhuizen

Oos-Moot

6 November

Wie wil jy dien?

Jakobus 3: 13-18

Wie wil jy dien, o mens? Die God van die waarheid wat die mens se hart raaksien of die bose wat dit sy werk maak om te lieg en te bedrieg en daardeur die straf van God op jou bring. God het ons die vermoë gegee om te praat. Ons kan hoor wat Hy sê en ons kan daarop antwoord. Ons word opgeroep om te luister en ons vermoë om te antwoord, maak ons verantwoordelik teenoor God en teenoor ons naaste. Met hierdie gawe verlos God ons uit ons eensaamheid, want nou kan ons met Hom en met mekaar praat. Hierdie gawe is die voertuig van liefde waarmee ons vir mekaar kan omgee, mekaar kan vergewe, troos, bemoedig en kan bid. Dit is 'n wonderlike krag en geleentheid in ons lewe.

Maar dit gebeur so dikwels dat hierdie gawe so vervorm word dat dit die voertuig word van haat en leuens tussen mens en God en mens en mens. So baie beloftes word verbreek. So baie woorde van liefde word nooit geleef nie. So baie woorde van haat, selfopgemaakte woorde, vlieg heen en weer. 'n Teken van hoe verdraaid hierdie woorde werklik is, is dat ons as mense mekaar se woord nie meer aanvaar nie. Niks word meer gedoen sonder 'n eed of 'n verklaring nie.

Jakobus bevestig die keuse wat hierbo genoem is: Jy is óf 'n wyse mens wat die waarheid laat seëvier deur goeie gedrag en deur daad wat getuig van

wysheid en nederigheid óf jy is een wat nie die waarheid praat nie, met 'n hart vol bittere naywer en selfsug. Dit kom van die Bose.

Strewe na die wysheid wat van Bo kom. Hierdie wysheid bring jou in die regte verhouding met God, en jy moet dit gebruik om vrede te maak.

Gesang 280: 1, 2, 3

Ds RTI Pienaar

Oos-Moot

7 November *Die leuen verdraai God se werklikheid* Matteus 5: 33-37

In hierdie gedeelte sowel as in die negende gebod gaan dit oor die waarde van ons eie woorde. Die woorde wat ons elke dag praat en gebruik. Ons moet nooit vergeet nie dat elke woord, elke *ja* en elke *nee*, onvoorwaardelik en voor God gesê word. Al ons woorde en gebare word as so belangrik beskou dat dit 'n saak is wat in die laaste oordeel aandag sal kry.

Wat eis hierdie gebod, met ander woorde waarin maak ons onself bekend as kinders wat leuens vertel of die waarheid praat? As ons enige valse getuigenis teen 'n ander mens in 'n saak gebruik, kan dit baie gevaarlik wees om so 'n leuen te vertel. Want dit gaan dikwels om lewe of dood, die behoud van 'n huwelik, die behoud van eiendom, van eer of van 'n goeie naam. Ons kan so maklik 'n leuen vertel om onself los te kry, tot groot skade van 'n ander persoon. Dit gaan hier nie net om die leuen in regsake nie, maar ons word opgeroep om te alle tye onder alle omstandighede die waarheid te praat en die waarheid te doen.

Die leuen word so maklik gebruik om iemand se aansien te verhoog. Ons kan die beste en die grootste uitdink en dit met ede bevestig. Dit is baie beter om arm en oninteressant te wees as om met die leuen as bondgenoot, maklik en vlot te praat. Hy wat God ken en die waarheid praat, het nooit die leuen nodig om opgemerk te word nie.

Die waarheid word ter wille van vrede of moontlike aanstoot of as verskoning vir, *ek wil nie betrokke raak nie*, verswyg. Ons word tot die waarheid opgeroep selfs ten koste van ons eie eer. Ons moet alles doen om aan ons eie woorde weer waarde te gee sodat dit kan dien as 'n voertuig van God se liefde en van naasteliefde. As ons kyk na die groot skade wat die woorde van leuens en haat aanrig, hoeveel meer mag sal dit nie hê as dit as 'n voertuig van liefde gebruik word nie.

Laat ons *ja* eenvoudig *ja* wees en ons *nee nee*. Wat meer as dit gesê word, kom van die Bose.

Psalm 25

Ds RTI Pienaar

Oos-Moot

In die negende gebod gaan dit oor al die lewensterreine van ons naaste - sy lewe, sy beroep, sy eer, sy naam. Hier gaan dit nie soseer oor dit wat ons doen nie, maar die eis is gemik teen ons woorde as uitdrukking van ons werklike gesindheid teenoor ons naaste.

Dit is vals en kwaadwillig om woorde van God of ons naaste te verdraai om dit tot ons eie voordeel te gebruik. Ons moet 'n wag voor ons mond plaas. Die tong is klein, maar kan baie kwaad en onmin saai. Agterlosige en onnadenkende woorde teenoor of van ons naaste kan baie skade doen aan die persoon of sy goeie naam.

Die gebod vra dat ons selfs met die opoffering van eie eer vir die naaste se eer sal intree. Petrus voeg iets merkwaardig by waar hy in vers 7 sê: Doen dit, lewe so, ...*sodat julle kan bid*. Hoe dikwels gebeur dit nie dat 'n mens se sonde en skuld jou daartoe bring dat jy nie kans sien, nie die vrymoedigheid het om te bid nie. Ons liefdelose optrede, ons hardheid van hart en gebrek aan vergewensgesindheid, ons harteleesheid laat ons aanvoel: *Ek kan nie nou bid nie*.

Ons kan nie God se aangesig wil soek terwyl ons sy kinders verag of afkraak nie. Ons moet leer om mede-Christene te sien as mense vir wie Christus gesterf het, as mense wat saam met ons, as ewe belangrik in God se oë, deel in die genadegawe van die lewe. Ons moet alles doen om met ons woorde die goeie naam en eer van ons naaste te beskerm. Ons moet dit doen deur die krag wat God ons gee sodat ons Hom deur Jesus Christus sal verheerlik.

Gesang 530

Ds RTI Pienaar

Oes-Moot

Die sesde tot negende gebod verbied telkens die verkeerde daad teenoor ons naaste. Die tiende gebod verbied enige gedagte, emosie of gesindheid wat tot hierdie verkeerde optrede aanleiding kan gee. Die laaste gebod verbied verkeerde gedagtes teenoor ons naaste, selfs al gaan dit nie oor tot die daad nie, want dit verrai dieselfde hatige gesindheid as die daad self. Daar is maar 'n klein trappie tussen dit wat ons dink en dit wat ons doen.

Daarom vermaan die Bybel elkeen van ons: Wees veral versigtig met wat in jou hart omgaan, want dit bepaal jou hele lewe. Die Bybel sien die hart as

die sentrum van die menslike bestaan. Dit is die diepste kern, die donker ondergrond van ons lewe wat nog nie geopenbaar is of tot die daad oorgegaan het nie.

Hierdie gebod leer ons dat ons nie net sonde dóén nie, maar sondaars is - ons is sondaars in ons wese, in ons diepste kern, ons hart is sondig. Christus het ons kom leer dat alles wat uit die mens se hart kom, sleg en afstootlik is, en dit maak ons skuldig aan oortreding van ál die gebooie.

Deur ons verkeerde gedagtes en begeertes is ons net so skuldig voor God as wanneer ons die daad self pleeg. Die tiende gebod laat ons dus ons afhanklikheid van 'n Verlosser terdeë besef. Dit is waar die blydschap van die ewangeliewoord inkom: Ons word uit genade deur Christus verlos - Hy is die enigste Een wat ons hart deur sy Gees nuut kari maak.

Gesang 249

Ds P de Kock

Pierneef

10 November

Volmaakte gehoorsaamheid?

Jakobus 3: 1-12

Jakobus leer ons dat 'n onbeheerste tong vol onheil is, maar die kwaad lê veel dieper as bloot in ons woorde. Die kwaad lê in ons hart. Dit is net God wat deur sy Gees ons hart kan herskep en skoonmaak. Dit gebeur wanneer 'n mens in Christus glo: Strome lewende water sal uit sy binneste vloei. Dit is niks anders nie as God se Gees wat dan ons lewe beheers.

Die tien gebooie is vir die berouvolle sondaar bedoel, dié mens wat deur die Gees tot berou en inkeer, gekom het. Só 'n mens wil uit dankbaarheid goeie werke doen om God daardeur te verheerlik. Vir só 'n mens is die tien gebooie die riglyn waarvolgens hy sy dankbaarheid teenoor God kan uitleef.

In sy bergrede het Christus onder andere oor wetsonderhouding gepraat, terwyl Hy as Verlosser goed geweet het dat géén mens op grond van wetsonderhouding gered sal word nie. Nogtans plaas Christus 'n baie hoë premie daarop, want 'n gelowige openbaar altyd 'n ywer vir God se wet. Die wet bevat God se volmaakte wil, want die samevatting daarvan is liefde en dit strek van die hede tot in die bedeling hierna. Iemand wat nou reeds die wet liefhet en najaag, doen eintlik iets wat in die toekomstige eeu tuishoort. Daarom is die beoefening van hierdie liefde nou reeds 'n realisering van God se koninkryk.

Psalm 119

Ds P de Kock

Pierneef

Die Kategismus leer ons om die tien gebooie as die grondwet van ons geloofslewe te verstaan sodat ons dit belydend kan naleef. Maar, so leer vraag 114, selfs die allerheiligste onder ons doen nie meer as om 'n klein begin te maak om die dankbare, heilige lewe te lei wat God van ons eis nie.

Nogtans hou God steeds die tien gebooie streng aan ons voor. Dit is die spieël waarin ek myself voor God moet beoordeel - sodat ek nie hoogmoedig raak, op my eie heiligheid of gehoorsaamheid vertrou, of meen dat ek die sonde klaar oorwin het nie. Intendeel: hierdie spieël ontbloot my telkens weer soos ek is: steeds vlees en verkoop onder die sonde.

In 'n tyd waarin sonde as 'n ou, uitgediende begrip beskou word, behoort ons as gelowiges dikwels in die spieël te kyk. Die eis van die tien gebooie is immers niks minder nie as dat ons God bo alles sal liefhê, en daarom ons naaste soos onself. Die liefde is tegelyk daad: om die gebooie van God te gehoorsaam! Wie in die spieël van die wet kyk, sien daarin die omvang van sy eie tekortkominge. Daarin leer ons onself ken in ons liefdeloosheid, maar ook in ons magteloosheid. En wie homself só leer ken het, kan nie langer vir sy lewe op homself vertrou nie....

Gesang 235: 1, 2**Dr JH Breytenbach****Wonderboom-Suid**

God hou nie die tien gebooie aan ons voor om ons moedeloos te maak wanneer ons onself daarin leer ken as 'n sondaar wat nie by magte is om te doen wat God wil hê nie. Die tien gebooie is immers nie vir ons gegee om daardeur die lewe by God te verdien nie! Om dié rede behandel die Kategismus dit ook nie onder die hoofstuk oor die verlossing nie, maar oor die dankbaarheid. Dit is die lewensreël vir God se kinders.

Ons twyfel nie daaraan dat ons God se kinders is nie. Maar ons twyfel ook nie daaraan dat ons slegs God se kinders is deur die verdienste van Jesus Christus nie. Wie dus in die spieël van die tien gebooie sien hoe min hy van die beeld van Christus vertoon; hoe vertoing sy lewenskleed is vanweë die sonde, gaan soek met nuwe ywer die Here Jesus op! Want ons glo: Hy is ons geregtigheid. Hy het namens ons en ter wille van ons die tien gebooie volmaak nagekom. Sy gehoorsaamheid aan die wet skenk Hy aan ons - so volkome asof ek self elke jota en tittel daarvan volkome onderhou het. In sy

onpeilbare genade vergewe God ons, op grond van Christus se verdienste, elke enkele oortreding van die tien gebooie.

Koopmans stel dit só: Nie ons eie gehoorsaamheid is ons bevryding nie, maar slegs die gehoorsaamheid van Jesus Christus. Hy het alles vervul wat geskryf is in die boek van die wet - en dit ter wille van ons. Wie dit glo, beantwoord aan die diepste bedoeling van die tien gebooie.

Gesang 239: 2-3

Dr JH Breytenbach

Wonderboom-Suid

13 November

**...en na die beeld van Christus
gevorm te word**

Filippense 3: 1-16

Wie in die geloof die geregtigheid in Christus ontvang het, kan nooit onverskillig staan teenoor sy lewe van gehoorsaamheid aan God nie. Die geloof maak ons nie onverskillig teenoor die tien gebooie nie, maar spoor ons juis aan om hulle te gehoorsaam. Dit is die werk van die Heilige Gees in ons. Daarom roep Paulus ons in Galasiërs 5: 16 op: *Laat julle lewe steeds deur die Gees van God beheers word...*

Daarvoor moet ons elke dag bid, met die volle verwagting van die belofte van God by ons doop. Die Heilige Gees verseker ons immers by die doop dat Hy tot ons eie sal maak wat ons reeds in Christus het, te wete die daaglikse vernuwing van ons lewe totdat ons in die ewige lewe volmaak sal wees.

Maar wie bid, werk ook! Daarom is dit ons taak en verantwoordelikheid om ons ywerig daarop toe te lê om die wet van God te gehoorsaam, soos Christus dit gehoorsaam het. So vertoon ons die beeld van Christus in die wêreld.

Oorthuys het dit op 'n keer mooi uitgedruk met die woorde: God self is nie tevrede met die toerekening van Christus se geregtigheid aan sy eiendom nie, want *(d)ie wat Hy lank tevore verkies het, het Hy ook bestem om gevormig te wees aan die beeld van sy Seun...* (Rom 8: 29). Hy sal nie rus vóór hulle so is nie. En waar God nie rus vóór sy kinders is soos Hy hulle wil hê nie, daar mag die kinders ook nie rus vóór hulle is soos die Vader hulle wil sien nie.

Gesang 271: 1-2

Dr JH Breytenbach

Wonderboom-Suid

14 November

Aanbid God!

Johannes 2: 14-23

Onder die opskrif: *Die mens is gebore vir diens aan God*, het Johannes Calvin geskryf dat die hoofsaak van ons lewe is om God te aanbid, om met ons hele hart na Hom te verlang en om net by Hom rus te soek.

Die sonde is egter daarop uit om die aanbidding van God en die vertroue in God te vernietig. Dit het Jesus volgens Johannes in die tempel in Jerusalem aangetref. In die buiteplein vind Jesus 'n geroesemoes van handelaars en verkoopsmanne en die Sadduseërs laat toe dat die plek waar God aanbid moet word, in 'n vlooiemark omskep word. Dit is die gevolg van ons sonde. In plaas daarvan om God te aanbid, breek ons sy diens en aanbidding af en stel ons ons eie posisie, eie belange en eie gesag voorop. Ons wil op ons eie voorwaardes en eie gesag die aanbidding van God reël. Deur dit te doen, bou ons 'n muur tussen God en ons.

Maar - Jesus dryf die sonde uit en Hy herskep die aanbidding van God. Die muur van sonde wat ons van God geskei het, het Jesus afgebreek. Die skeiding wat tussen God en ons geheers het, het Jesus oorbrug deur Homself in die plek van valse godsdiens en verworde godsdiens te stel.

Nou het ons die taak om aan die wêreld te verkondig dat ons aanbidding van God deur Jesus herskep is en ons verworde diens nuut gemaak is, want Christus het die sonde verjaag.

Gesang 271

Dr C Pretorius

Hendrina

15 November

Godsdiens is nie mense-diens nie

Job 42: 1-8

Waar of vals? Een van die Grieks-filosofiese strominge het ontken dat daar enige norm is om waarheid van valsheid te onderskei. Waarheid word volgens hulle deur perspektief gevorm - elkeen het dus in homself die norm om te oordeel wat waar en wat vals is. Alhoewel ander filosowe hierteenoor geëreageer het, vind ons dat dit steeds aan die orde van die dag is om self te bepaal wat waar en wat vals is. Die lewensbeskouing spoel ook oor in ons geloofslêwe: Wat is ware en wat valse godsdiens?

In sy Geneefse kategismus het Johannes Calvyn valse godsdiens so beskryf: Valse godsdiens meet God nie aan die hand van sy onbepaalde majesteit nie, maar aan die hand van die mens se eie natuur. Sodoende raak die mens afvallig van die ware God, want hy aanbid sy eie drome en hartsbegeertes.

Job en sy vriende het gevind dat al hulle verklarings van God se wese en optrede te kort skiet, want dit was gebou op wat hulle van die Here gedink en verwag het. Hulle het probeer om die Here in menslike verklarings in te perk en dit laat die Here nie toe nie. Hy laat nie toe dat ons Hom van sy mag en majesteit beroof nie. Maar Hy laat ook nie toe dat ons sonder Hom leef nie, want in Christus steek Hy sy hand na ons uit en openbaar Hy nie net sy

majesteit nie, maar ook sy liefde en genade. Ware godsdiens begin dus by God, nie by ons nie.

Gesang 448

Dr C Pretorius

Hendrina

16 November

Wat ons van God moet weet

Romeine 1: 18-23

Paulus skryf hier oor God as die Skepper. Hy sê dat die mens reeds van die begin af uit God se werke kon aflei dat sy krag ewigdurend is en ook dat Hy waarlik God is. Hoewel God se almag en majesteit ver bo die vermoë van menslike verstaan troon, is ons roeping om nogtans te soek na God soos Hy sigbaar word in sy werke. Die werke van God word genoem die weerkaatsing van die onsigbare dinge. Hierdie weerkaatsings is nodig, want anders sou ons niks van God kon sien of weet nie. Hierdie soeke om God in sy werke raak te sien, mond uit in gedagtes en oordenkings.

Ons oordink dus die ewigheid en onsterflikheid van God wat ook die Oorsprong en Skepper van alles is. Ons oordink ook die krag wat nodig was om hierdie skepping voort te bring en steeds te onderhou. Ons oordink verder die wysheid om orde te kan handhaaf binne so 'n groot en verwarrende verskeidenheid. Ons moet ook die goedheid van God oordink, trouens, dit is vanweë sy goedheid dat alles gemaak is en steeds bly bestaan. Hierdie oordenkings bring ons uit by God se Woord waarin Hy deur sy werke Homself aan ons bekend gemaak het. Ons verstaan dus uit sy Woord dat God die enigste Oorsprong is van lewe, geregtigheid, wysheid, krag, goedheid en genade.

Soos wat alle goedheid dus van God af neervloei, so behoort alle lof en dank, ook ons s'n, na Hom toe op te gaan.

Gesang 265

Dr FJ Boshoff

Ermelo-Suid

17 November

Wat ons van die mens moet weet

Romeine 7: 21-25

Paulus beskrywe hier die toestand van die mens wat uit eie vermoë gehoorsaam probeer wees en hy kom tot 'n bevinding. Hierdie bevinding is tegelykertyd ook 'n belydenis omdat die onvermoë, magteloosheid en neerlae van die mens bely word as hy sê: *...ek wil die goeie doen, maar al wat ek doen, is die slegte.* Die vraag word gevra waarom dit so is? Die mens was oorspronklik goed geskape, na die beeld van God. Die mens is so geskape sodat hy moes opkyk om op gepaste wyse die Skepper te aanbid en te vereer,

maar die mens het begin staatmaak op sy eie vermoëns. Hy het toe vergeet van sy oorsprong asook van die doel waarom hy geskape is. Die mens het homself bokant die Here God probeer verhef.

Die mens is toe ontnem van alle voorregte omdat hy daarop hoogmoedig geword het. So is die beeld van God in ons vernietig en word elke mens gebore as vlees uit vlees. Ons neigings is daarom niks anders nie as onsuiver, onheilige gruwelikhede voor God.

Ons eie vrye wil het bedorwe geraak. Dit is nou vol korrupte begeertes en planne. Hierdie sondige mens haát niks meer nie as juis God en sy geregtigheid.

Van die mens moet ons dus weet dat Paulus se bevinding vandag nog vir elkeen van ons geldig is: *...ek wil die goeie doen, maar al wat ek doen, is die slegte.* Dit is nie sonder rede nie dat ons elke dag moet bid: *Vergeef ons ons skulde....*

Psalm 130

Dr FJ Boshoff

Ermelo-Suid

18 November

Dien God alleen!

Daniël 3: 1-30

Die eerste gebod rig hom teen die diens van ander gode of afgode, soos 'n beeld van Nebukadnesar of 'n idee of skepping van die verstand. 'n Afgod is enigiets wat van God losgemaak word en so sentraal in ons lewe gestel word dat alles daarvan afhanklik gemaak word. Dit is enigiets wat vir ons so belangrik word dat dit God verdring en groter waarde as God het. 'n Afgod is gewoonlik 'n afbeelding of 'n beeld van iets wat die teenwoordigheid van die god simboliseer (vgl Ps 115). Die mens stel dan sy vertroue in hierdie afgod/e in plaas daarvan om op God alleen te vertrou.

God het die mens geskep en verwag dat die mens aan Hom alleen getrou sal wees en Hom alleen sal dien. Maar nou wil die mens die rolle omruil en self skepper wees. Die mens wil nou vir homself gode maak wat deur die mens voorgesê sal word wat om te doen.

Die hele geskiedenis van die mens is deurtrek van getuienis dat hy afgode aanbid. Die almagtige God is 'n jaloerse God. Hy is en wil die belangrikste in ons lewens wees, daarom het God dit ook so in sy tien gebooue gestel dat ons Hom alleen moet dien. Die eerste gebod vra dus van ons dat ons voor geen ander god sal neerbuig en hom dien nie. God vra dat ons alles sal prysgee sodat ons aan Hom alleen gehoorsaam kan wees.

Gesang 467

Dr GJ Volschenk

Pongola

19 November

God is groter as beelde

Deuteronomium 4: 1-24

Die tweede gebod rig hom teen die diens van beelde, al sou hierdie beelde diens die bedoeling hê om deur middel van beelde die een ware God te aanbid. Hiervan is die geskiedenis van die goue kalf (Eks 32) en die kalwerdiens van Jerobeam treffende voorbeelde.

God kan nie in beelde vasgevang word nie. Ons gelese gedeelte is 'n baie konkrete, praktiese voorstelling van die verbod van die tweede gebod. In vers twaalf en vyftien word die openbaring van God deur die gesproke woord beklemtoon. Die verbod is teen die beelddiens in die wêreld van sien en sigbaarheid. Die Bybel beklemtoon dié vorm van Godsopenbaring, naamlik in die geloof gaan dit om die Woord, die spreke deur God. Dit gaan om die verkondiging, die hoor van en gehoorsaamheid aan die Woord. Die tweede gebod waarsku teen die mens se voorstelling van God. Hy waarsku teen die beelde wat die mens van God maak, die beweeg van die mens na God. Die tweede gebod wil ons na die evangelie in Jesus Christus bring, die Beeld van God.

Ons moet vashou aan die Woord van God, die Skrifgeworde en vleesgeworde Woord. Hy is nie die afbeelding van God nie, maar die openbaring van God. Ons moet vashou aan die sakramente wat God vir ons gegee het om ons in die geloof te versterk. Ons geloof is uit die verkondiging van die evangelie en die hoor is uit die Woord.

Gesang 509

Dr GJ Volschenk

Pongola

20 November

Stadig met die Naam

Filippense 2: 5-11

Vir die mense van die oud-Oosterse wêreld was 'n persoon se naam baie belangrik. Iemand se naam het eintlik vir die persoon self gestaan. Wanneer die Bybel dus sê dat ons nie ligtelik met die Naam van die Here moet omgaan nie, beteken dit dieselfde as om te sê dat ons nie sommerso met God self mag omgaan nie. God se Naam sê dus iets van Homself, daarom is dit louter genade dat die Here sy Naam aan ons bekend maak, want daarmee maak Hy ook Homself aan ons bekend, sodat ons Hom kan ken, liefhê en aanbid.

Natuurlik is dit ook 'n waagstuk, want om jou naam aan sondige mense te gee, impliseer die moontlikheid dat met jou naam en wese gemors kan word. Daarom is die derde gebod nodig: Om te verseker dat die diepe respek wat ek vir God het (wat in my hart lewe), ook deur dit wat ek sê, bevestig sal word.

Luther praat van die tweede gebod as die regte pad van die hart, terwyl die

derde gebod die regte pad van die tong aanwys. Inderdaad, wat die hart van vol is, loop die mond van oor. Daarom behoort dit iedereen in wie se hart respek, eerbied en liefde vir God leef, verskriklik te ontstel as Hy (of sy Naam) deur mense se doenwerk en sêgoed sommer soos kaf in die wind gestrooi word, só asof Hy 'n niksheid is.

God bly God ten spyte van hoe oor Hom gedink of gepraat word. Ons uitdaging is om iets van die grootheid van sy Naam te ontdek en die praktiese betekenis daarvan in ons eie lewe te gaan uitleef.

Gesang 266

Ds FJ Redelinghuys

Piet Retief/Amsterdam

21 November

Rus reg!

Markus 2: 23-28

Luther het oor die gebod om die sabbatdag te heilig, gesê dat dit ons hand reg leer, naamlik om die regte dinge te doen. 'n Deel van die dinge wat ons reg moet doen, is om ons arbeid en tyd sinvol in te rig. Dit is juis wat hierdie gebod ons wil leer. Werk is nie 'n straf nie, dit is 'n gawe om te mag werk. Maar die gawe van arbeid waardeur ons veronderstel was om onself uit te druk, gaan sedert die sondeval gebuk onder die vloek van doring en dissels. Ons raak selfs daaraan verslaaf.

Die sabbat is bedoel om iets van God se vrede en rus, iets van sy seën in ons moeitevolle arbeid terug te plaas. Daarom gaan die sabbatsrus (sjabbath = rus van; klaar wees met iets) terug op God se eie werk en eie rus. As jy kan rus, het jy - soos God - beheer oor jou eie arbeid en word jy nie 'n slaaf daarvan nie.

Maar, soos Luther tereg sê, enige persoon kan rus, ook ongelowiges. Daarom gaan dit in hierdie gebod nie in die eerste plek om sommer net leeg te lê nie, om absolute stilstand nie. Dit gaan eerder om die heiliging (eenkant plaas; opsysit) van 'n bepaalde dag wat dan as 't ware aan God gewy word om daarmee te sê: Eintlik behoort alle dae aan die Here. Hierdie dag dien om my daaraan te herinner; om my te dwing om met my eie dinge op te hou, sodat ek aandag aan God se dinge kan gee.

God se dinge het te make met ons erediens aan God (ook barmhartigheidsdiens, gebede ens) en ons liefdesdiens aan ander (ook ons gesinne). Só word beide ons en ons dae geheilig (ingebring in die kring van God se seën en vergifnis). Eers dán begin ons, ook wat ons daaglikse swoeg en sweet betref, op die regte plek, en kan ons ook God se seën daarin verwag.

Gesang 164

Ds FJ Redelinghuys

Piet Retief/Amsterdam

In die vyfde gebod reël God die regte verhouding tussen ouers en kinders in die interne kring van ons huislike lewe. Ouers behoort 'n gawe van God aan kinders te wees. Ongelukkig is daar sommige pa's en ma's wat nie so gesien kan word nie. 'n Baba word nie in 'n vakuum in die wêreld gebore nie; 'n kindjie word omring deur die sorg en liefde van sy ouers. En hoe gelukkig is die baba wanneer die ouers ook gelowige mense is. In opdrag van God is dit die ouers se voorreg om 'n tuiste van warmte, liefde en ook orde vir die kleintjies te skep.

Die Here het die mag om die twee persone vir die doel te vorm en bewaam te maak. Kinders van gelowige ouers erf 'n groot rykdom, aangesien hulle van kleins af deel in die versorging en seëninge van die Here. Mag ons kinders altyd sing:

Kom dank nou almal God ...

Van vroeg van kindsbeen af

het Hy ons trou bewaar.

Nou vra God van die kinders om sodanige ouers met die regte gesindheid te waardeer. Kom ons respekteer daardie pa's en ma's wat leiding gee en gesag uitoefen op 'n gelowige wyse. Ouers wil met hulle onderrig en dissipline die jongmense op die regte pad na die toekoms begelei. Luister met eerbied na jou ouers se onderrig en dissipline. Die bedoeling daarvan is om jou te help en te lei, sodat jy die Here sal liefhê en jou daaglikse versorging van Hom sal verwag!

Gesang 188

Ds JH Brandt

† 2003

In die Psalms word dit duidelik gestel dat die menslike lewe sy sin en betekenis kry in ons onlosmaaklike verbintenis met God. Om sinvol te lewe, is 'n lewe met God. Die sesde gebod: *Jy mag nie moord pleeg nie*, wil ons die lewe laat sien as 'n gawe van God wat ons in dankbaarheid moet aanvaar en sinvol beleef.

God as die skepper van ons lewe, sê eintlik *ja* teenoor ons lewe. Wanneer Jesus na die aarde kom as ons Verlosser, dan sê God weer *ja* tot die lewe van die mens. Daarom het die mens nie die reg om *nee* te sê teenoor die lewe nie. In die sesde gebod verbied God ons om ons eie lewe of die lewe van 'n ander aan te tas, omdat dit sy eiendom en gawe is.

In Genesis 9 sê God dat ons nie mag moor nie, omdat Hy die mens as sy verteenwoordiger gemaak het. Dit beteken dat ons nie in eie mag ons hand aan die Here se eiendom mag slaan nie. In Openbaring 21 lees ons dat God die Begin en die Einde is. Dit beteken dat God en nie ons nie, die laaste woord in ons lewe moet spreek, en dat ons dit moet toelaat, selfs in moeilike tye.

'n Moordenaar stel homself eintlik in God se plek aan en doen dan wat die Here alleen toekom. Jesus laat ons in Matteus 5 sien dat moord enige vorm van haat en nyd teenoor ons naaste beteken. God stel die gebod van naasteliefde teenoor moord op ons naaste. Hierdie liefde is nie 'n soort goedkoop sentimentaliteit nie, maar eerder geduld, vrede en barmhartigheid.

Psalm 104: 14, 15

Ds JH Brandt

† 2003

24 November

Getroudes is begenadigdes...

Efesiërs 5: 31-33

In die sewende gebod van die wet van God kom die verhouding binne die huwelik ter sprake. Die sewende gebod word ook negatief geformuleer: *Jy mag nie egbreuk pleeg nie*. Die rede is omdat dit juis die neiging is om egbreuk te pleeg.

In ons teksgedeelte word verkondig dat daar in die huwelik 'n diep geheimenis opgesluit is. Die verhouding tussen 'n man en 'n vrou wat één word, word hier die kern van hierdie geheimenis. Paulus pas dit toe op die verhouding tussen Christus en die kerk, die gelowiges. Die besondere verhouding wat tot stand kom binne die aardse huwelik, word hier 'n skadu van die bo-aardse, die hemelse. Die besondere band tussen man en vrou binne die huwelik vertoon volgens Paulus ooreenkoms met die band tussen Christus en die kerk. Jesus het ook sy Vader verlaat om sy vrou, die kerk aan te hang, en Hy het deur sy vleeswording één geword met die mens.

Die Christelike huwelik word nou die voorbeeld van die verhouding tussen Jesus Christus en die kerk, die gemeente. Die Christelike huwelik beeld dus iets van die goddelike, ewige liefde uit, want hierdie liefde is nie die bekende, natuurlike liefde nie. Hierdie liefde wat kan verduur en verdra en vergewe, is die liefde wat die wêreld nie ken nie. Dit is die wonder, die geheimenis.

Daarom hoor ons: *Jy mag nie egbreuk pleeg nie* (egbreuk is alle gedagtes, woorde en werke waardeur die heiligheid van die huwelik geskend word), want deur egbreuk vermink ons nie net mekaar nie, maar vernietig ons ook die beeld waardeur ons die liefde en genade van Jesus Christus moet verkondig.

Gesang 468

Dr FJ Boshoff

Ermelo

In hierdie verse uit Efesiërs word riglyne gegee van hoe gelowiges behoort te lewe. Om nie te steel nie, word as een van die riglyne gestel. Teenoor diefstal word harde werk gestel as een van die kenmerke van iemand wat tot eer van God lewe. Ander kenmerke wat genoem word, is om die waarheid te praat, woede te beteuel en nie vuil taal te gebruik nie.

In die belydenisskrif se uiteensetting van die agtste gebod - dat mens nie mag steel nie - kom dit na vore dat daar nie net sprake is van groot, gewelddadige, sigbare diefstal nie, maar ook in ons oë die kleiner *diefstalletjies* wat maklik ongesiens gepleeg word.

Volgens die Kategismus word daardie soort diefstal wat deur die owerheid gestraf word, verbied. Die agtste gebod verbied verder enige slim plan, skelmstreek of bedrog waardeur iemand anders se besittings bekom kan word. Gierigheid word verbied waarby alle handels- sowel as arbeidsoortredings ingesluit word. Misbruik en verkwisting word ook verbied, want enigiets wat nie bestee word tot eer van God en tot welsyn van ons naaste nie, is verkeerd in die oë van God.

Die agtste gebod roep ons ook op om die belange van ons naaste te bevorder. Ons moet dus nie bedink hoe ons ons medemens kan uitoorlê nie, maar hoe ons hulle van diens kan wees. Op hierdie wyse kan die ware liefde uitgeleef word tot eer van God.

Gesang 530

Dr FJ Boshoff

Ermelo-Suid

Die negende gebod het nie net betrekking op die regspraak in 'n regspraak nie, maar dit gaan ook oor die leuen in die alledaagse lewe. Die kern van die negende gebod het te doen met die gesindheid van my hart teenoor my medemens en teenoor God. As my woord my eer is, sal ek nie 'n leuen teenoor my naaste kan uitspreek nie, want 'n leuen is liefdeloos. Die waarheid geskied vanuit liefde.

Hoe is dit in ons hedendaagse samelewing met die waarheid en die leuen gesteld? Kyk hoe word gebeurtenisse in 'n koerant *geplooi* om by 'n bepaalde siening in te pas. Koerante publiseer so dikwels stories oor mense omdat hulle net die dinge skryf *soos dit is* - maar intussen word 'n medemens geruïneer! Selfs al is so 'n storie waar - was dit dan ooit nodig... was dit ooit liefdevol?

Dit gebeur dikwels dat ons die waarheid vertrap, verdoesel en verduister. Ons praat agter mekaar se rug en beskinder mekaar. 'n Lekker ou skinderstorie oor iemand anders word maklik geglo. Alhoewel daar dikwels 'n groot element van waarheid in 'n skinderstorie geleë is, is dit 'n onnodige waarheid en 'n liefdelose waarheid en so dikwels net 'n halwe waarheid. Indien jy die waarheid bo die leuen wil kies, onthou dan:

*Liefde doen aan niemand kwaad nie -
dis vervulling van die wet.*

Dié gebod mag ons nie laat nie,

Maar met ywer daarop let.

Gesang 235

Ds HF Louw

Carolina/Chrissiesmeer

27 November

Gun jou naaste wat syne is

Matteus 15: 10-20

Ons leef in 'n tyd van individualisme. In so 'n samelewing draai die hele wêreld om jou eie begeertes en verwagtinge.

Die tiende gebod (*Jy mag nie ... begeer nie*) vra na die toestand van ons hart, na die intiemste en privaatste sentrum van ons lewe. Ons begeertes gee 'n aanduiding van wat in die wegsteekplekke van ons hart aangaan.

Hierdie laaste gebod laat ons kyk na die kwaliteit van ons gehoorsaamheid aan God. Ons gehoorsaamheid of ongehoorsaamheid aan God begin by ons begeerte, by ons hartsbegeerte. Dit is asof hierdie gebod ons aanspoor tot 'n nuwe begeerte - 'n begeerte vir God en nie meer téén God nie. Alhoewel hierdie ommekeer nie vir ons maklik is nie, ontdek ons dat ook hierdie gebod gedra word deur die aankondiging van bevryding: *Ek is die Here jou God, wat jou uit die plek van slawerny bevry het...* 'n bevryding wat sy diepste vervulling in Christus vind.

In die tiende gebod gaan dit ook oor jou gesindheid teenoor jou naaste. Is jy bereid om aan jou naaste bestaansruimte te gun? As die begeerte vir my naaste se besittings die oorhand in my lewe kry, dan word my naaste 'n struikelblok - iemand wat uit die weg geruim moet word, want ek wil dít wat hy het, vir myself hê! Ek moet 'n blinker motor besit, my huis moet meer badkamers hê, my kinders moet hoër geleerd wees.

Maar nou roep hierdie gebod ons op om niks ten koste van my naaste te begeer nie. 'n *Regte begeerte* kan alleen bestaan wanneer dít in liefde gegrond is. So begeer jy dan nie meer die besittings of ondergang van jou naaste nie; jou begeerte is nie meer afbrekend nie, maar opbouend. Jy begeer

eerder dat dit met 'n ander goed sal gaan; met sy huis, vrou, slaaf, slavin, bees, donkie of enigiets anders wat aan hom behoort.

Gesang 284

Ds HF Louw

Carolina/Chrissiesmeer

28 November

Jesus - die Verlosser!

Lukas 19: 1-10

Ons almal wonder die een of ander tyd oor die noodsaaklikheid van die koms van Jesus Christus na die aarde. Die betekenis van die koms van Jesus word duidelik weergegee in die woorde van die engel aan Josef: ...*en jy moet Hom Jesus noem, want dit is Hy wat sy volk van hulle sondes sal verlos* (Matt 1: 21).

Die naam Jesus konfronteer ons met die onomstootbare feit dat ons elendige, strafwaardige sondaars is wat dood is in ons sonde en misdade. Dit bevestig dat alle vraagstukke en probleme in hierdie wêreld die gevolg van die sonde is. Hierdie naam beklemtoon dat al die geestelike verval, al die ellende en lyding wat die mens ervaar, nie sy diepste oorsaak in politieke, sosiale, staatkundige of ekonomiese omstandighede vind nie, maar in die wrede oorsaak van die sonde.

Maar nou verseker die naam Jesus ons ook dat ons Verlosser gekom het om die verwoestende werking van die sonde te stuit en daarmee te breek, en die wat in Hom glo, daarvan te verlos. Ons beleef iets daarvan in die lewe van Saggeus. Hy was in die greep van die sonde, van die geldgod. Sy volk het hom met eenstemmige veragting *'n sondige man* genoem. Maar toe Jesus in sy lewe gekom het, het hy 'n totaal ander mens geword. Die geldgod of geldduiwel het uit sy lewe gewyk. Die kettings van die sonde het van hom afgeval. In plaas daarvan om in te palm, begin hy om uit te deel. Jesus word vir Saggeus werklik 'n Jesus: 'n Saligmaker en Verlosser. Jesus self bevestig dit ook as Hy sê: *Die Seun van die mens het immers gekom om te soek en te red wat verlore is.*

Wanneer ons in die toekoms aan al ons sonde en ellende dink, moet ons onthou: Jesus het versoening vir ons sondes gedoen. Hy het God se toorn oor die sonde in ons plek gedra en Homself geoffer as soenoffer vir al ons sondes. Onthou, self kan ons vir geen sonde by God betaal nie. Jesus is ons volkome Verlosser! Die naam *Jesus* is die samevatting van die hele evangelie.

Gesang 219: 1-3

Ds JP Bester

Meyerton

Ons almal weet dat daar gedurig geredeneer en nagedink word oor hoe 'n mens gered word. In gister se dagstukkies bevestig die Woord dat Jesus juis gebore is om ons van al ons sondes te verlos. Tog wonder baie mense of daar nie ook ander maniere is waarop ons gered kan word nie. Dink maar aan al die goeie werke wat 'n mens doen, al die mense wat hulle totaal en al aan die Here se werk wy.

Die Skrif is baie duidelik daaroor dat Jesus die enigste Verlosser en Saligmaker is. Ons kan veral let op die volgende uitsprake: Johannes 14: 6: *Niemand kom na die Vader toe behalwe deur My nie.* Handeling 4: 12: *Daar is geen ander naam op die aarde aan die mense gegee waardeur God wil dat ons verlos moet word nie.* 1 Timoteus 2: 5: *Daar is immers net een God, en daar is net een Middelaar tussen God en die mense, die mens Christus Jesus....*

Baie argumente kan aangevoer word oor die verstaan van dié Skrifgedeeltes. Maar hierdie en ook ander Skrifgedeeltes bring die mens voor 'n eenvoudige keuse te staan: jy moet óf jou volle verlossing by Jesus soek óf jy moet Jesus as Verlosser heeltemal verwerp. Daar is nie 'n middeweg nie. Dit is so eenvoudig soos dit. Dit plaas op ons, as gelowiges, die roeping en die verantwoordelikheid om aan die wêreld te verkondig dat daar net Een is deur wie die mens gered kan word, en dit is Jesus.

Wanneer ons aan ons verlossing in Jesus dink, besef ons in Jesus het God ons baie lief en Hy reik uit na ons, sy kinders. Daarom verwag God dat ons ook elke dag sal leef soos mense wat deel aan die verlossing het deur Jesus, ons Saligmaker. Ons doen dit deur hierdie liefde wat ons van God ontvang het, uit te leef deur vir die mense om ons om te gee en in liefde na hulle uit te reik sodat ons hulle kan help om hul laste te dra. So kan ons meewerk om Jesus Christus, as enigste Verlosser, 'n werklikheid te maak in die lewens van die mense rondom ons.

Gesang 499: 1, 2

Ds JP Bester

Meyerton

Daar is vandag byna nie meer 'n mens wat nie op die een of ander wyse die eienaar of baas van iets is nie. Ons het almal besittings wat aan ons behoort, al is dit dan net die klere aan jou lyf - dit is joune. Baie van ons besittings was geskenke, maar baie daarvan is waarskynlik deur onself gekoop. Ons het

met geld of arbeid daarvoor betaal of gewerk. Ons kosbaarste besittings is waarskynlik dié wat die duurste is of erfstukke waaraan ons sentimentele waarde heg. Wat egter belangrik is, is die feit dat daardie dinge of besittings jóú eiendom is. Jy het 'n verhouding of verbintenis daarmee; jy is baas en heer daarvan.

Ons koop ons eiendom en besittings met geld van metaal en papier, verganklike geld. Mense wat Jesus Christus *onse Heer* noem, bely daarmee dat hulle aan Jesus Christus behoort. Hy het ons gekoop, nie met geld wat vergaan nie, maar met sy lewe. Hy het ons met sy bloed losgekoop van die mag en heerskappy van die Bose. Hy het met sy kruisdood die volle prys vir ons betaal. Daar is niks anders nie, nie geld of koninkryke of enige iets wat 'n mens besit of dinge wat mense kan doen, waarmee ons losgekoop kon word van die mag van die sonde en die dood nie. As die sondelose en volmaakte Seun van God, die vlekkelose Lam, was sy lewe genoeg vir ons almal se skuld by God. Hy het dit gedoen omdat ons vir Hom kosbaar is. Hy is nou volledig ons nuwe Eienaar.

Gesang 514

Ds A Oosthuizen

Meyerton-Suid

1 Desember *Jesus, ons enigste Losprys en Middelaar* **1 Timoteus 2: 1-7**

Baie mense handhaaf die mening dat alle godsdienste net verskillende paaie na dieselfde einde, die ewige lewe of die hemel is. Indien dit so was, sou dit beteken het dat Jesus se kruis en opstanding maar net nóg een van vele *verlossingsdade* is, en Hy net nog een van vele middelaars. Die Bybel leer ons anders en só bely ons dit ook: *Daar is immers net een God, en daar is net een Middelaar tussen God en die mense, die mens Christus Jesus wat Homself as 'n losprys vir almal gegee het.*

Op hierdie terrein, waar dit oor die heil of redding van mense gaan, is daar geen uitsonderings nie, geen ekstras nie, geen ander weë of deure nie. Ons redding kom van Hóm wat ook gesê het: *Ek is die weg en die waarheid en die lewe. Niemand kom na die Vader toe behalwe deur My nie.*

Jesus het deur sy dood die losprys betaal en dit was en is steeds genoegsaam vir alle mense. Almal wat Jesus se losprys in die geloof aanneem en toeëien, dit wil sê in Hom glo as Verlosser, het die ewige lewe. Dit is ons roeping om hierdie boodskap van die geloof met alle mense te deel, sodat hulle tot kennis van die waarheid kan kom. Daar is en kan net één Here wees, en dit is *onse Here Jesus Christus!*

Gesang 417

Ds A Oosthuizen

Meyerton-Suid

Ons Verlosser se naam is Jesus - dit beteken Verlosser of Saligmaker en ons verwys ook na Hom as Christus. Christus is die Griekse woord wat Gesalfde beteken; die Hebreeuse woord is Messias.

Om die Verlosser van die mens te wees en hierdie taak te kon uitvoer, het God die Vader vir Jesus nie net gestuur om die Verlosser te wees nie, maar Hy het Hom ook toegerus en bekwaam gemaak om die Verlosser te wees.

In die tyd van die Ou Testament is profete, konings en priesters met olie gesalf as teken dat hulle toegerus is om hulle taak uit te voer. Jesus is ook gesalf en toegerus om sy werk as Verlosser te doen. Hy is die enigste Een wat vir dié besondere dienswerk geroep en gesalf is. Die verskil is daarin geleë dat Jesus nie met olie gesalf is nie, maar met die Heilige Gees. Die Heilige Gees het Jesus toegerus om die pad van lyding te loop en sodoende ons Verlosser te wees.

• Daarom is Jesus die Christus! Daar is nie iemand anders wat so toegerus en gesalf is om hierdie verlossingswerk te doen nie - behalwe Jesus!

Gesang 215: 1-5

Ds RJ Rust

Vanderbijlpark-Suid

3 Desember

Jesus die groot Leraar of Profeet

Handelinge 3: 17-26

Die profete en leraars het 'n belangrike rol gespeel in die bekendmaking van God se wil vir sy mense. Deur die wil van God het Jesus as gesalfde die grootste en belangrikste Profeet (Leraar) geword. Deurdat Jesus mens geword het en die pad van lyding geloop het, het Hy as ons hoogste Profeet die hart en bedoeling van ons Vader kom bekendmaak. Hy het God se wil aangaande ons verlossing kom bekendmaak. Jesus het nie net opgetree as 'n bestrawwer of aankondiger van God se oordele nie, maar Hy het meer as dit gedoen.

Jesus is die ware, die hoogste Profeet omdat Hy as aankondiger God se bedoeling met die mens kom bekend maak het. Elke keer wanneer jy die Bybel lees, moet jy weet: Dit is nie woorde of wysheid van mense nie, maar die woord van die hoogste Profeet en Leraar, Jesus Christus! Hy praat met jou met Goddelike gesag. So is dit ook met die verkondigde Woord tydens die erediens. Gewone profete en leraars verkondig dit, maar hulle doen dit in sy Naam en op sy gesag.

Laat ons die Bybel altyd biddend lees, juis omdat die Gesalfde, Christus, daardeur tot ons kom en met ons praat.

Gesang 264: 1-4

Ds RJ Rust

Vanderbijlpark-Suid

Wanneer ons die Woord van God lees en hoor, hoor ons iets van God se wil vir ons as mense. Om dit eenvoudig te stel, kan ons sê dat die Woord van die Here 'n versameling liefdesbriewe van God aan die mens is. In en deur die Woord van God wil die Here Hom aan ons as sondaars bekendstel. Hy wil vir ons die pad van verlossing aandui. Hy wil vir ons die Verlosser bekendstel.

En dit is wat Jesus ook hier op aarde kom doen het. Jesus is met die Heilige Gees gesalf tot ons hoogste Profeet en Leraar, om aan ons die verborge raad en wil van God aangaande ons verlossing bekend te maak. Hierdeur openbaar Hy vir ons die weg na die ewige lewe ten volle. Kort-kort hoor ons in die evangelie die stem van die Vader aangaande hierdie hoogste Profeet. *Dit is my geliefde Seun, luister na Hom.*

Mag ons as Christene altyd en oral na sy wil luister. Die saligheid hierna sal onder meer ook daarin bestaan dat die aarde weer vol sal wees van die kennis van die Here. As leraar is Christus die enigste Een wat met gesag die wil van God aangaande ons verlossing bekend kom maak het. En daarvoor kan ons die Here dankbaar wees!

Psalm 25: 2 (ou beryming)

Ds RJ Rust

Vanderbijlpark-Suid

Hoe jammer is dit dat ons as gelowiges partykeer wonder waar God is. In slegte tye wanneer teenspoed, ellende en seerkry op ons pad kom, is ons geneig om daaroor te wonder. Dan hoor ons mense sê: *Ek bid teen die plafon vas.* Vandag is daar mense wat God op baie plekke soek, maar Hom nie altyd vind nie. So asof God iewers weggesteek is, en ons Hom moet soek. Daar is baie mense wat God wil terugbid, asof Hy hier was en nou weg is.

Wanneer die Heidelbergse Kategismus na Jesus as Hoëpriester verwys en ons Hebreërs 8 -10 lees, gaan daar skielik vir ons 'n lig op. 'n Wonderlike teenswoordige Lig wat alle donker laat verdwyn. Wanneer Jesus as Hoëpriester die finale offer bring, skeur die voorhangsel (vgl Mark 15: 38), en baan Jesus vir ons die weg na God. Dit is nie meer nodig dat een persoon (priester) vir die res van die volk dit een keer per jaar in God se teenwoordigheid in die allerheiligste waag nie (vgl Lév 16). Nee, nou het een offer van die Hoëpriester dit finaal gedoen. Hierdie een offer het ons waardig gemaak om vrye toegang tot God te hê.

God is nie net meer in Jerusalem in die tempel in die allerheiligste nie. Ons weet nou dat God nie net op sekere plekke en op sekere tye en in sekere omstandighede naby ons is nie. Ons weet verseker soos Psalm 139 sê: Ek kan eintlik nie van God af wegkom nie, selfs al sou ek wou probeer. Op berge en in dale, ja, oral is my God. Ja, Hy is hier en nou!

Gesang 508

Ds JA Young

Vanderbijlpark-Suid

6 Desember

Christus vergewe my sondes

Hebreërs 10: 11-18

Ons mense kyk tog so graag terug. Ons kyk terug na die foute en sonde wat ons in die verlede begaan het. Gevul met baie skuldgevoelens en met ons oë na agter gekeer, sukkel ons om vorentoe te gaan. Dan voel dit baie keer asof ek nie op die geloofspad kan vorder nie.

Maar deur Jesus wat sy liggaam as offer aangebied het, word ons gedwing om vorentoe te kyk. Hebreërs 10 stel dit baie duidelik dat waar die een offer gebring is (Jesus aan die kruis), geen offer meer nodig is nie. As jy berou het oor jou foute in die verlede, en dit voor God bely, dan dink God nie meer daaraan nie. Seker een van die mooiste gedeeltes in die Bybel is Hebreërs 10: 17-18: *Aan hulle sondes en hulle oortredings sal Ek nooit meer dink nie. Waar die sondes vergewe is, is geen offer daarvoor meer nodig nie.*

Lees hierdie gedeelte weer en weer. Maak dit deel van jou lewe. Plak dit teen jou spieël op, of sit dit op jou lessenaar, gom dit in jou penneblakkie vas. Vestig dit vir ewig in jou hart en leef dan as 'n verlostel! As God jou vergewe het, en Hy het, dan moet jy jouself ook vergewe. As God jou medemens vergewe het, en Hy het, dan moet jy hulle ook vergewe.

Gesang 334

Ds JA Young

Vanderbijlpark-Suid

7 Desember

Jesus die enigste weg na die Vader

1 Johannes 2

Met Kersfees om die draai, is dit belangrik dat elkeen van ons weer sal besin oor wat Jesus vir ons kom doen het. Hy het gekom as Verlosser, maar baie belangrik ook as Immanuel. Hy het vir ons kom wys hoe God is. Aan die kruis sien ons God se hart wanneer Jesus Homself met ons vereenselwig. Hy het in ons plek gesterf, nie net om die sonde te bedek nie, maar om dit vir ewig weg te neem, sodat dit nooit teen ons gehou sal word nie.

Wanneer ons bely dat Jesus as opgestane Christus vandag vir ons by die Vader intree, gaan dit juis hieroor dat Jesus reeds die saak vir ons aan die kruis

besleg het. Dan is Jesus as 't ware ons advokaat wat ons saak voor God stel. In die Johannes-evangelie word na Jesus verwys as die weg, die waarheid en die lewe. Jesus is ons deur na die ewigheid.

Daar is baie mense wat reken dat daar baie paaie na God toe is; dat daar baie maniere is om God te leer ken en te aanbid. Ons as gelowiges kan egter van een waarheid getuig: God het sy liefde so wonderbaarlik deur Jesus aan ons kom wys, dat ons Hom nie anders kan en wil ken nie.

Ons as Christene moet juis die liefde van God na die die wêreld toe weerkaats. Ons het die genade en liefde van God aan ons eie lyf gevoel. Daarom moet ons veral in die Kerstyd vir ander vertel van die Man van Nasaret wat vir ons kom wys het hoe onsettend lief God ons het.

Gesang 505

Ds JA Young

Vanderbijlpark-Suid

8 Desember *God bewerk vir ons die kwade ten goede* Romeine 8:31-39

Soos alle ander gelowiges van alle tye het u ook seker al gevra: Waarom en hoekom? As God dan in beheer is en lief is vir my, waarom kom al die ellende en seerkry op my lewenspad? Waarom werk my verhoudings nie? Waarom kry ek nie werk nie? Waarom het ek so baie probleme? Hierdie is vrae van die lewe en dit is ook al deur ander wat voor ons geleef het, gevra.

In Johannes 10: 28-29 word hierdie vrae vir ons in perspektief gestel. Gelowiges kan verwag om op die aarde teenspoed en ellende te kry, maar terselfdertyd kan ons met die versekering leef dat niemand ons uit die hand van God kan ruk nie. Daar is nie goedkoop antwoorde oor hoekom dinge op 'n sekere manier gebeur nie. Nie die Prediker of Job kon antwoorde hierop kry nie.

Ten midde van ons aardse bestaan met al sy slegte en lelike dinge, het God 'n stewige greep op elkeen van ons. Die wete dat geen gebeure of aksie ons van God kan skei nie, laat ons met hoop en geloof leef totdat al hierdie dinge aan Hom onderwerp sal wees. As die doopformulier stel God wil as Vader alle kwaad van ons afkeer, of wil dit ten goede laat meewerk as dit wel kom, kan ons dit maar glo, want God is nooit afwesig wanneer die slegte kant van die lewe na ons kant toe draai nie. Hy is juis in ons nood naby.

Ja, net so min as wat Jesus ingepas het by die denke van die mense van sy tyd, net so verstaan ons nie altyd alles nie. Maar ons weet dat God nie altyd op die logiese manier werk nie. Dan glo ons en ons weet Jesus is Koning en Hy regeer - deur alles heen beskerm en bewaar Hy ons - selfs al begryp ons nie altyd nie.

Gesang 518

Ds JA Young

Vanderbijlpark-Suid

Wanneer ons by die skool met een van die onderwysers praat, sê ons gewoonlik: *Meneer of Juffrou*. By die kerk sê ons byvoorbeeld: *Dominee*. En die persoon waarheen ons gaan as ons siek is, word *dokter* genoem. Dit is ampstitels omdat dit op sekere take en verantwoordelikhede dui wat dié persone verrig.

Die Bybel leer ons dat mense wat tot geloof in die Here Jesus Christus kom, ook elkeen 'n ampstittel verkry. Hierdie ampstittel is Christen. Die Heilige Gees wek, bewerk en versterk geloof in die Here Jesus Christus deur die prediking wat ons hoor (Rom 10: 17). Solank ons onder leiding van die Heilige Gees gelowig en gehoorsaam doen wat God vra, is ons die amp van gelowige waardig en vervul ons ons roeping as mense wat afgesonder is in diens van die Here, tot sy eer.

Christene is dus gelowiges in die Here Jesus Christus wat gehoorsaam bly doen wat God beveel - selfs wanneer dit met ons sleg gaan. Ons ontvang net soos Jesus Christus, van God die Vader die krag en uithouvermoë om ons dienswerk op aarde te voltooi.

Gesang 273

Ds AM Nel

Rietspruit

God se doel met gelowiges in Jesus Christus (Christene) is dat ons as profetekinders sy wil bekend sal maak en sy *Naam bely*. Ons doen dit wanneer ons in die gemeente saamwerk en deelneem aan die verkondiging en uitdra van die blye boodskap van verlossing (Fil 1: 5).

God se doel met Christene is óók dat ons, soos die Een aan wie ons behoort (Christus, ons Hoëpriester), onself as lewende offers sal gee in diens van God se wil. Dit word onder andere gedoen deur Jesus se gebed ná te bid: *Moet nogtans nie doen soos Ek wil nie, maar soos U wil*. Wie deur geloof aan Christus verbind is, doen as priester in die geloof voorbidding vir ander en volhard self in gebed. Só word 'n lewende verhouding met God gehandhaaf.

God se doel met Christene is dat ons as koningskinders sal volhard in ons stryd teen die Bose. Die krag waarmee ons as koningskinders leef en teen die Bose stry, is dieselfde krag as waarmee God vir Christus uit die dood opgewek het (Ef 1: 9-21).

Hierdie paar gedagtes laat ons weer moed kry omdat ons hoor (én glo!):

Ek is tot alles in staat is deur Hom wat my krag gee (Fil 4: 13)! Kom ons tel dan blymoedig ons kruise as profete-, priester- en koningskinders op en dien Hom lewenslank!

Gesang 292

Ds AM Nel

Rietspruit

11 Desember

Bestem tot medekonings

Romeine 5: 12-21

Terwyl ons op aarde vertoef, is die stryd teen die Bose, verleiding en versoeking deel van elke dag se stryd van die ampswerk van 'n gelowige! Ons durf nie één oomblik op ons gemak wees nie, omdat ons in 1 Petrus 5: 8 lees dat ons aardse vyand (die duiwel) soos 'n brullende leeu rondloop en soek na iemand om te verslind!

Ons troos lê egter daarin dat die Here Jesus eens gesê het: *Aan My is alle mag gegee in die hemel en op aarde (Matt 28: 18)*. En dat ons, terwyl ons in die geloof aan Hom vashou en in afhanklikheid van Hom leef, oorwinnaars sal wees in die huidige bedeling sowel as in die een wat kom! Ons word verder vertroos met die inhoud van die bede van die Here Jesus Christus in Johannes 17: 24: *Vader, Ek wil graag hê dat waar Ek is, hulle wat U My gegee het, ook by My moet wees, sodat hulle my heerlijkheid kan sien....*

Kindskap van God en geloof in die Here Jesus Christus beteken dus dat God ons vir ewig, en daarom ook vir die ewigheid, beskerm en bewaar! Dit is ons enigste troos in lewe en in sterwe: Ons lewe saam met Jesus Christus vir ewig as oorwinnaars oor die sonde en die ewige dood!

Gesang 219

Ds AM Nel

Rietspruit

12 Desember

Die Seun van God

Kolossense 1: 15-20

In die Nuwe Testament het die titel, *Seun van God*, waarmee Jesus beskryf word, drie aksente:

- Jesus staan in 'n unieke verhouding tot sy hemelse Vader. Daar bestaan 'n eenheid van wil, handeling en wese tussen God en Jesus. In Jesus se optrede en sy lyding aanskou ons die werk van God.
- Jesus word as Seun van God na die wêreld gestuur om te dien. Net soos die verkiesing van Israel nie 'n doel op sigself was nie, maar as teken vir die ander volke moes dien, so kom Jesus nie na die wêreld toe ter wille van Homself nie, maar ter wille van die mense. Sy koms kan alleen as opdrag van God verstaan word, wat die heil van die wêreld in die oog het. In Jesus gaan God na buite, na onder.

- Die geskiedenis van die kerk is onlosmaaklik verbonde met dié van die Seun van God. Die enige Seun bly nie alleen nie. Hy versoen die wêreld met God en maak só baie ander tot seuns en dogters (kinders) van God. Niemand anders as God self nie, is aan die werk in die geskiedenis van Jesus. Jesus is nie 'n wese gelyksoortig aan God, of 'n god-mens nie, maar God met ons. Deur Jesus ervaar ons dat God met ons is. Hierdie sekerheid bied aan ons troos!

Gesang 407

Dr GMJ van Wyk

Vanderbijlpark-Oos

13 Desember

God se erfgename

Romeine 8: 14-17

Die gelowiges word in die Bybel kinders van God genoem. Hiermee wil die Bybel die gelowiges as erfgename van God beskryf. Dit beteken dat hulle deel het aan die erfdeel van God. Die Bybelse begrip *erfdeel* dui nie net op dit wat die erfgenaam hoop om eendag te ontvang nie, maar ook op dit wat hy reeds van sy Vader ontvang het.

Die land wat aan die volk gegee is om in te woon, word byvoorbeeld gesien as die erfdeel wat van God ontvang is. Die feit dat die Leviëte en die priesters nie enige land ontvang het nie, het die volk daaraan herinner dat dit nie die aardse gawes as sodanig is wat heil en sekerheid gee nie, maar die Gewer van hierdie gawes. Die gedagte dat God self die erfdeel is wat die gelowiges ontvang, kom in die Nuwe Testament net met verwysing na die werk van Christus voor. Die kinders van God is mede-erfgename van die Seun van God en die eersgebore Seun van God het baie broers (wat saam met hom sal erf). Paulus beskryf die kinders van God as hulle wat in hierdie tyd deur die Gees gelei word en op weg is na die toekomstige heerlikheid. Die Gees wat aan die kinders van God gegee is, is die waarborg vir die komende heil, maar ook die kenmerk van die volk van God. Die Gees is die krag van die nuwe lewe van die kinders van God. Die Gees bepaal die lewe van die gemeente en die gelowiges volkome.

Gesang 251

Dr GMJ van Wyk

Vanderbijlpark-Oos

14 Desember

Jesus is mijn Heer (Meneer)

1 Petrus 1: 17-21

In die Nuwe Testament het die titel *Here*, waarmee Jesus beskryf word, drie aksente:

- Die Here is nie 'n onbekende of 'n naamlose mag nie, want Hy is Jesus wat

gekruisig is. Ons is dus nie aan een of ander noodlotsmag uitgelewer nie, maar behoort aan Jesus Christus.

- Hoewel die titel terugkyk na die opstanding en vooruitkyk na die koms van Christus, fokus dit veral op die hede. Christus sal nie eers eendag Here word nie, want Hy is nou alreeds Here.
- Hoewel net die kerk Jesus as Here herken, beteken dit nie dat sy mag tot die kerk beperk is nie. Alle magte is aan Hom onderworpe.

Die titel *Here* is die Griekse vertaling van die naam wat in die Ou Testament vir die Here God (*Jahwe*) gebruik word. Wanneer die naam in die Nuwe Testament vir Jesus gebruik word, dui dit aan dat Jesus nou saam met God, die Vader regeer. Ons hoef nie bang te wees vir al die magte en kragte wat in die wêreld aan die werk is en die invloed wat hulle op ons lewens mag hê nie, want Jesus is Here en Hy regeer oor hemel en aarde. Ons behoort aan Hom. Hy het ons met sy bloed gekoop, Hy is ons Heer of Baas.

Gesang 215

Dr GMJ van Wyk

Vanderbijlpark-Oos

15 Desember

God beheer en gryp in

Genesis 11: 1-9

Dink vir 'n oomblik terug aan dinge wat al met jou gebeur het. Ja, daar was aangename situasies, maar ook swaar tye; dinge wat blydschap gebring het, maar ook gebeurtenisse wat hartseer gebring het. En tog het jy elke keer weer anderkant uitgekom, soms weet jy nie eintlik hoe nie! Het dit maar net toevallig so gebeur, of glo ons dat God ons daardeur gelei het?

As ons kyk na die geskiedenis van volke op die aarde, sien 'n mens telkens God se hand daarin. Te veel dinge gebeur wat ons nie maar net aan toeval of eie toedoen kan toeskryf nie. Ons sien hoedat God ingegryp het by mensewerk tydens die bou van die toring van Babel. Hy was steeds in beheer, al het mense anders beplan.

Ons sien ook hoedat God op 16 Desember 1838 by Bloedrivier ingegryp het. Ons vier dit môre as Geloftedag. Die omstandighede was totaal ongunstig vir die klompie Trekkers om teen die Zoeloe-oormag staande te bly. Maar die Trekkers het op wonderbaarlike wyse oorwin. Ons glo en bely dat dit deur God se ingryping was.

Ander kere het ons volk weer verloor en baie swaar gekry. En tog weet ons dat God steeds in beheer is van die wel en wee van mense en volke. Dit troos ons en bring rustigheid in ons gemoed, want God beheer en gryp in soos Hy wil.

Gesang 459: 4

Ds MS Jansen van Vuren

Duncanville

Wanneer 'n mens in groot moeilikheid verkeer, sal jy baie moeite doen om daaruit te kom. Dink 'n bietjie daaroor na: 'n Grootmens, as hy in geweldige groot finansiële nood beland het; 'n kind, as hy glad nie vir die eksamen voorberei het nie? Watter planne sal jy nie in sulke tye beraam nie?

Die Trekkers was in 1838 baie benoud, die Zoeloe-oormag het op die punt gestaan om hulle uit te roei. In afhanklikheid aan God, het hulle 'n gelofte voor God afgelê. God was hulle enigste toevlug, en deur die Gelofte-aflegging wou hulle hulself totaal in God se hand plaas.

God het hulle uitgered en die oorwinning aan hulle gegee. Hulle (en ons as volksgenote ná hulle) kan nie anders as om hierdie Gelofte met 'n gesindheid van dankbaarheid na te kom nie. Dit gaan nie net oor die oorwinning nie, maar veel meer oor God se daad van goedheid aan die Trekkers en die Afrikanervolk. Daarom vier ons hierdie dag, Geloftedag, met dankbaarheid en vreugde, want God beheer!

Die skrywer van Psalm 51 weet dat God kan verlos, en vra dan (vers 14): *Laat my weer die blydschap ervaar van iemand wat deur U verlos is, laat my U weer met toewyding dien.* So betaam dit ons om met 'n dankbare gesindheid Geloftedag te onderhou, want God het ingegryp, gered en bewaar!

Gesang 470: 1, 2

Ds MS Jansen van Vuren

Duncanville

Die kerk bely: *Dat die ewige Seun van God, (wat) ware en ewige God is....* Die belydenis dat Jesus ware mens en ware God is, maak deel uit van die sentrum van die Christelike geloof. Miskien is dit ook die rede waarom die belydenis eintlik nog altyd omstrede was. Om die geloofsformule aan te haal, kom maklik, maar om te sê wat dit beteken, is nie so eenvoudig nie en die menings daaroor is uiteenlopend. In die Nuwe-Testamentiese tyd is Jesus se ware mensheid betwyfel en gevolglik lees ons byvoorbeeld dat Jesus geëet en gedrink het (Luk 24: 37-43), om aan te toon dat Hy mens was en nie maar net 'n skynliggaam gehad het nie.

Deesdae het mense nie 'n probleem daarmee om aan Jesus as 'n mens te dink nie, maar om Hom as God voor te stel - daar lê die knoop. Vir sover as wat die menslike oog aan Hom kon sien, was Hy tog mens. Die kerklike belydenis erken dit ook so. Maar voeg by dat God in en deur Hom met ons besig

is, ons tegemoetkom; dan het ons nie alles gesê as ons bely dat Hy mens is nie. Sy betekenis vir ons het nie 'n binnewêreldse oorsprong nie, dit kom nie uit ons eie gedagtes voort nie. Hy is God se Woord vir ons en daarom ook ewige God.

Gesang 343

Dr PB Boshoff

Vereeniging

18 Desember *Jesus bly steeds ware en ewige God* 1 Korintiërs 1: 26-31

Ons aandag word nou gevra vir die woordjie *bly*. Jesus Christus het by sy menswording nie opgehou om God vir ons te wees nie. As sy goddelikheid met sy menswording verby sou gaan, sou ons aan sy geboorte kon dink as die geboorte van 'n groot man in die geskiedenis van die wêreld, iemand wat veel bereik het, die geeste in beroering gebring het en nou nog aanhangers het. So gesien, sou Hy egter net een van die baie belangrike persone van die geskiedenis gewees het by wie ons kan verbygaan of nie.

Maar Hy laat ons nie so onaangeraak nie. Sy geboorte verdeel in werklikheid die wêreldloop in twee. Hy stel ons voor die besluit of ons die nuwe lewe van Hom wil ontvang, deur ons saam met Hom te laat kruisig, die goddelike oordeel oor al ons menslike grootheid wil aanvaar en ons aan God toevertrou, aan die God wat dit wat niks is nie tot iets maak.

Daarom kan Jesus Christus se geboorte nie tot die verlede behoort nie en gaan sy werk nie verby soos die werk van groot manne nie. Sy werk bly altyd dieselfde: om mense in te lei in die nuwe bedeling waar die mens sy lewe ontvang uit die hand van God en sodoende mens onder God is en aan Hom die eer gee wat Hom toekom.

Gesang 429

Dr PB Boshoff

Vereeniging

19 Desember *God se Woord volkome mens in Jesus* Johannes 1: 14-18

Die Woord het mens geword en onder ons kom woon (Joh 1: 14). Wanneer Johannes dit so neerskryf, dink hy aan spesifieke gebeure. Hy praat van dit wat mense-oë gesien het en waaraan mensehande kon vat. Hierdie woord is die ewige Woord, die Woord waardeur God Hom aan die mense openbaar.

Die Woord het byvoorbeeld nie 'n verbond geword waardeur mense aan mekaar geheg word nie; dit het ook nie die geskiedenis geword sodat in die

loop daarvan die openbaring van God vir ons ontsluit word nie. Nee, die Woord het mens geword, Jesus Christus, die Gekruisigde. Na Hom moet ons luister. Die gekruisigde Jesus is God se laaste, beslissende Woord. In Hom bring God die heil vir die wêreld. Wat God aan ons deur Jesus Christus bekend maak, die evangelie, mag dus aan niks ter wêreld gelykgestel word nie. Alles wat menslik groot en belangrik mag wees, moet wyk voor die gesag van die Seun.

Aan Hom was daar niks oorweldigends wat op sy goddelike herkoms gedui het nie, sodat sy aanspraak, dat die Woord vlees geword het, na regte aanstoot gegee het en nou nog gee. Hierdie aanstoot word eers oorkom wanneer 'n mens besef dat God deur sy oordeel oor menslike eiegeregtigheid ook lewe skenk. Die wat so glo, sê *ons het sy heerlijkheid gesien*, waar die blote oog met veragting doer verbykyk.

Dr PB Boshoff

Vereeniging

20 Desember

Die mens nie sy eie verlosser

Lukas 1: 26-38

Die engel Gabriël sê aan Maria: *Die Heilige Gees sal oor jou kom, en die krag van die Allerhoogste sal die lewe in jou wek* (Luk 1: 35). Lukas vertel dit so voorbeeldig terughoudend, dat 'n mens nie met voorstellings moet kom om eiehandig die prentjie in te vul nie. Die gebeure self word nie genoem nie, die engel bring net die boodskap van wat gaan gebeur. Die werking van die Heilige Gees is en bly verborge. Uiterlik kan 'n mens dit nie waarneem nie. En so, op sy manier, verskaf God self die Seun, die Redder van die wêreld, uit Maria, en van nou af is Hy nie meer anders te ken as God in Christus nie. En Jesus is ook nie meer daarvan los te maak dat Hy God se Woord aan ons is nie. God verwek self sy Seun deur sy Gees. Ons verlossing is 'n wonder, 'n wonder van God.

Gesang 348

Dr PB Boshoff

Vereeniging

21 Desember

Jesus, die nakomeling van Dawid

Romeine 1: 1-6

Vir baie lank is die Messias verwag. Hy sou 'n nakomeling van Dawid wees, en Hy sou Israel van die Romeinse onderdrukking verlos. Uiteindelik word hy gebore uit Maria, ook 'n nakomeling van Dawid. Hoewel Hy volledig God

is, is Hy ook volledig mens. Inteendeel, Hy was die mens in alle opsigte gelik, behalwe in die sonde. Hy wat sondeloos was en volkome aan God gehoorsaam was, staan in vir die verlore mensdom. Hy sou die gebod van God volledig onderhou, en die straf vir die sonde in die plek van die sondige mens ondergaan. So versoen Hy die mens met God, en gee Hy aan hom 'n nuwe lewe.

Ons sal hierdie liefdesdaad van God nooit verstaan nie! Hy gee sy geliefde Seun as offer, vir sondaars soos ons ... nie om maar net van een of ander ellende of onderdrukking verlos te word nie, maar van die wortel van die kwaad, naamlik die sonde en die dood. Dank God vir sy genade!

Die kerk van die Here voer egter steeds 'n stryd in hierdie wêreld. Dit is verstaanbaar as in aanmerking geneem word dat die eeu-oue stryd tussen die saad van Dawid (of die saad van die vrou) en Satan tot vandag toe voortgaan; dat Satan hom na die hemelvaart op die kerk en sy mense rig (Op).

Hoe hoog die nood egter vir ons mag word, die oorwinning behoort steeds aan Jesus Christus en die kerk - die kerk, wat sy lede is.

Gesang 350: 1, 3

Ds JD Putter

Drie Riviere

22 Desember

***Jesus was gewone mens,
maar sonder sonde***

Filippense 2: 1-11

As mens het Jesus dieselfde emosies belewe as alle ander mense, omdat Hy ook van vlees en bloed was. Hy is gebore soos elke ander mens en moes ook leer loop en praat. Later het Hy getimmer en geskaaf in sy vader, Josef, se werkplek. Hoewel ons nooit daarvan lees dat Jesus siek was nie, herinner die Nederlandse Geloofsbelydenis ons daaraan dat sy menslike natuur 'n natuur met swakhede was, soos ons dit ken. Hy het ook pyn en hartseer geken. Hy was soms ook honger en dors en uitgeput. Hy het ook heimweë beleef. Hy het ook eensaamheid geken en die gevoel van verlatenheid ervaar. Hy het ook soms angste en vrees beleef. Watter betekenis hou Jesus se mensheid vir ons in?

Eerstens sou 'n mens kon sê dat as gevolg van sy menslike natuur, Hy nou medelye met ons swakhede kan hê. Niemand verstaan ons angste en pyn en eensaamheid beter as Hy nie, omdat Hy dit self ook geken het. Hy wat selfs van God verlate was, het dit alles deurgemaak, sodat ons nooit weer deur God verlaat sou word nie.

Tweedens beteken dit dat Jesus, wat ook eendag die oordeel sal vel, nie vir

ons onbekend sal wees nie. Omdat Hy alles deurgemaak het soos ons, net nog erger, weet Hy presies wat die lewe op aarde behels en sal Hy mee-gevoel met ons hê in die oordeel.

Ons het dus die versekering: As ons ons hier nie vir Hom geskaam het nie, maar Hom geken het, sal Hy ons ook eendag ken.

Gesang 342: 1,3

Ds JD Putter

Drie Riviere

23 Desember

Jesus, die heel enigste sondelose

Hebreërs 4: 14-16

Al is Jesus se geboorte gelyk aan enige ander geboorte - al is Hy net soos ons uit 'n vrou gebore, lê die verskil daarin dat Hy nie 'n aardse vader gehad het nie. Hy is ontvang van die Heilige Gees. Hy is deur God verwek. So word die gewone reëlmaat verbreek en word God as mens gebore - Hy word *God-met-ons* (Immanuel). Daarom is Hy die mens in alles gelyk, behalwe in die sonde. Hy word nie as sondige kind van 'n onrein aardse pa gebore, soos ons nie. In alles was Hy rein en heilig, volkome afgesonder vir diens aan sy Vader in die hemel.

God het dit dus so gewil dat alleen 'n sondelose mens, soos sy Seun, die sondes van die mens op Hom sou neem. Al het Hy geen sonde geken nie, is Hy tot sonde gemaak om volledig in die mens se plek te kon staan. So dra Hy ons sonde, al was Hyself onskuldig. Maar so dra Hy dit ook weg van ons af, waardeur ons vergewe word. Ons sonde word Hom toegereken, sodat Hy in ons plek as sonde voor God staan. Hy is Middelaar tussen die mens en die Vader en kan dus vir ons by die Vader intree en vir ons 'n voorspraak wees.

Dank Vader, dat ons so met die Vader versoen kon word en met die vooruitsig mag lewe dat ons sy genade en liefde vir ewig sal ken.

Gesang 343: 1, 3

Ds JD Putter

Drie Riviere

24 Desember

Die Middelaar

Matteus 1: 18-25

Heidelbergse Kategismus vraag 36: Watter nut verkry jy uit die heilige ontvangenis en geboorte van Christus?

Antwoord: Dat Hy ons Middelaar is....

Die Kersboodskap getuig van die grootste wonder, die grootste misterie in die geskiedenis: Die waaragtige en ewige God neem 'n ware menslike gestal-

te aan. Hy word 'n mens. Nee, Hy word meer as 'n mens. Hy word God en mens. In Betlehem word God en mens in een persoon gebore - dit is 'n misterie.

Die ewige verbind Hom met die tyd. Die Koning van die eeue neem die gestalte van 'n dienskneg aan. Die Almagtige word 'n hulpelose kind, God word gehul in 'n menslike gestalte. Dit is 'n misterie, onverstaanbaar, onbeskryfbaar.

Hierdie is 'n daad van onmeetlike liefde deur God die Seun aan die mense. Ja, die enigste verklaring wat ons vir hierdie misterie kan gee, is dat dit 'n groot en bewustelike liefdesdaad van die Seun was, 'n daad wat spreek van selfopofferende liefde!

Die gevolge van die Kerswonder, van die opofferende liefde van die Seun, Jesus Christus, is dat sy geboorte nie net 'n poort tot nuwe lewe is nie, maar ook 'n poort tot die dood. Sy lewe sou eindig in die gewelddadige dood aan die kruis, want Hy word ons Middelaar.

'n Middelaar is iemand wat tussenbeide tree om 'n geskil tussen twee partye by te lê - om vrede en versoening daar te stel. God moet versoen word. Ons sonde staan in die pad. Dit moet gestraf word. Die straf van God gaan tot ons vernietiging lei!

Maar die Middelaar tree as plaasvervanger vir ons in. Hy is bereid om in ons plek die straf te dra. As ware mens mag Hy. As ware God kan Hy. Op Golgota tree Hy in en versoen Hy ons met God. Kom daar vrede tussen God en ons.

Elke mens wat bang en bedroef sê: *my sonde*, kan ook bly en verheug juig: *Jesus my Middelaar, my Heiland, my Redder!*

Gesang 349

Dr JMG Storm

Meyerspark

25 Desember

Die Middelaar - Kersfees

Matteus 1: 18-25

Heidelbergse Kategismus vraag 36: *Watter nut verkry jy uit die heilige ontvangenis en geboorte van Christus?*

Antwoord: *Dat Hy ons Middelaar is, en met sy onskuld en volkome heilighed my sonde waarin ek ontvang en gebore is, voor God bedek.*

'n Groot verskil tussen die Christelike godsdiens en die heidense godsdiens is dít: By die heidene gaan dit oor beelde en mense wat gode word. Dink maar aan die afgodsbeelde van Baäl, van Astarte en van die ander afgode wat ons uit die ou wêreld ken. Later is ook die Romeinse keiser tot 'n god verhef. Ons weet ook van Boeddha en van ander persone uit die Oosterse godsdienste wat godstatus het.

In die Christelike godsdiens word God 'n mens. Die naam van Jesus beteken *Immanuel*: God by ons. Jesus Christus het as ewige God 'n menslike skepselmatige bestaan. In sy groot liefde verneder God Hom en neem die gestalte van 'n mens aan.

Waarom doen Hy dit? Dit gaan oor 'n wonderlike, onbegryplike, vreemde liefde van God ter wille van die mens, ons mense. Dit gaan oor my. Dit gaan daaroor dat die Middelaar **my** sonde waarin **ek** ontvang is, voor God bedek.

Met die term *bedek*, herinner die Kategismus ons dat Jesus as Middelaar, as my plaasvervanger, my as 't ware toemaak, volledig bedek voor die toorn van God. Na die mens gesproke sal ons kan sê: Wanneer God as regter na ons kyk om ons vir die sonde te straf, Hy net Christus wat in ons plek aan die kruis hang, kan raaksien. Of liever, die heiligheid van Christus en sy lyding maak dat God nie meer my sonde raaksien nie. Dit is volkome voor God weggeneem. Dit bestaan nie meer nie. Dit is nie meer daar nie. In Christus ontvang ek die volkome en genadige uitdelging van my sonde. Hierdie verlossing geld nie net vir ander nie, dit geld vir my. Al **my** sonde is vergewe.

Gesang 364

Dr JMG Storm

Meyerspark

26 Desember

Waar is jy?

Genesis 3: 1-10

Hierdie vraag getuig van 'n soeke en begeerte om 'n gebroke verhouding te herstel. Dit is 'n uitnodiging om terug te kom. Die krag van hierdie vraag word soveel groter as 'n mens onthou dat dit die eerste woorde is wat van God se kant af in die paradys na die sondeval gehoor word. Die eerste mensepaar het die verhouding met God deur hulle ongehoorsaamheid verbreek. Die sonde bring verwydering, skuldgevoelens, skaamte en vermyding. Dit blyk uit Adam en Eva se reaksie. Hulle kruip weg, hulle maak klere om hulle naaktheid te bedek, hulle is bang. Dan klink die vraag van God: *Waar is jy?* Dit is 'n uitnodiging. Kom terug! Dit getuig van liefde en 'n dringendheid om die verhouding te herstel. Die straf wat volg, word getemper deur die opsoekende liefde van God.

Waar is jy? Deur die eeue heen eggo hierdie vraag van God deur die wêreld. By monde van rigters, profete, priesters, konings en apostels roep God telkens sy volk terug wanneer hulle afgedwaal het. Op Kersdag het die Woord vlees geword. In Jesus Christus het Hyself na ons kom soek. Hy het ons gekry aan die kruis van Golgota en toe het Hy met ons plekke omgeruil en ons straf gedra!

Kersfees het ons herinner aan God se soekende liefde. In sy liefde het Hy vergewe, wil Hy die verhouding herstel. Hy nooi ons uit om weer in sy teenwoordigheid te lewe. Kersfees is die deurbreek van die nuwe paradys waar mense weer in harmonie met God kan lewe.

Het jy die roepstem gehoor? *Waar is jy?* Jy hoef nie meer langer uit vrees en skaamte weg te kruip nie. Kersfees gee jou die vrymoedigheid om na God te kom. *Hier is ek Here, wees my genadig!*

Gesang 393

Prof TFI Dreyer

Hoogleraar

27 Desember

God skakel die lig weer aan

Jesaja 8; 9

Jesaja 9 begin só: *Die volk wat in donkerte geleef het, het 'n groot lig gesien, oor dié wat in die donker land was het 'n lig geskyn.* Hoekom was daar duisternis? En die lig, wat was dit? En hoe word die lig weer aangesit sodat die wêreld kan sien?

Jesaja 8 vertel vir ons van 'n tyd toe dit so donker geword het. Hy sê die donkerte was die gevolg van die sonde en ongeregtigheid van die mense (die eerste sewe hoofstukke van Jesaja). Maar dit is nie eintlik wat Jesaja vir die mense wou sê nie - hy wou veral vir hulle sê hoe God die lig aansit wat daardie duisternis verdryf. En dan sê hy: *Terug na die wet en die getuienis van die Here! Wie nie volgens hierdie woord praat nie, is sonder toekoms* (Jes 8: 20). Dat dit is hoe God die ligte aansit in 'n donker wêreld!

As God en sy Woord en sy wil die middelpunt van 'n mens se lewe is, verlig dit jou lewe. Die dinge wat in Jesaja se tyd veroorsaak het dat dit donker geword het, is ook maar die dinge wat vandag nog veroorsaak dat dit donker word in die lewe van mense. Lees 'n mens die eerste sewe hoofstukke van Jesaja, sien jy: Dit het donker geword toe mense wat sê hulle ken God, arm mense begin uitbuit en verdruk het. Toe mense begin ryk word het en geld die hoogste doel in die lewe geword het. Die mense het met ander woorde kerk gehou en gebed en gesing en tiendes gegee! Maar hierdie selfde mense het nie gesorg dat reg en geregtigheid in die samelewing geskied nie. Terug na die wet en die getuienis van God beteken dus: Dien die Here deur reg te lewe en te doen en te dink, nie net by die kerk nie, maar oral. Waar mense terugkeer na die wet en die getuienis, gebeur wonderlike dinge.

Jesaja 9: 1: *Die volk wat in donkerte geleef het, het 'n groot lig gesien, oor dié wat in die donker land was, het 'n lig geskyn.* Ons lees hierdie gedeelte baie in die Kerstyd en dis ook reg so. Want in Johannes 8 lees ons immers

dat Jesus sê: *Ek is die lig vir die wêreld*. En ons weet as daardie lig jou lewe verlig het, moet jy op jou beurt daardie lig in jou so laat skyn dat jy die duisternis in jou omgewing verdryf. Dit is hoe God die ligte vandag nog aansit wat die duisternis verdryf. Elke keer, waar ons wat in Jesus Christus glo, medemenslikheid en medelye aan iemand bewys, elke keer as ek en jy vir 'n arme sorg, vir 'n weeskind, vir 'n verdrukke, vir 'n eensame, 'n sieke, 'n bejaarde omdat ons so op God se liefde vir ons probeer antwoord - ja, elke keer word die ligkol van God se koninkryk groter en groter.

Dis tog waaroor Kersfees gaan. Nie net oor een dag se bietjie vreugde en blydskap nie. Maar dat ons soos Jesaja en sy volgelinge lewende getuies midde in die duisternis om ons moet wees - nie maar net lipgetuies nie, maar daadgetuies wat die werke van die lig doen. Skyn daar nog iets van die lig wat twee dae gelede in ons aangesteek is?

Gesang 372

Dr SP Pretorius

**Sekretaris: Kantoor van die Kommissie
van die Algemene Kerkvergadering**

28 Desember

Krisis van Christus se koms

Lukas 3: 1-18

Kerstyd is 'n tyd van krisis, want dan word ons gekonfronteer met die lewende God. In Kerstyd besef ek: God was hier! Deur sy Gees is Hy steeds hier! So word Kersfees krisistyd, 'n tyd van radikale selfondersoek, 'n tyd van geloofsverdieping en bekering.

In Lukas 3: 1-18 lees ons dat Johannes die Doper die volk Israel voorberei het vir die koms van Christus. Hy moes aankondig: Die Here is op pad! Die Christus is hier! Johannes het nie met allerhande mooi woordjies die volk voorberei vir die koms van die Christus nie - inteendeel - hy verkondig dat Christus nie net die Verlosser is nie, maar ook die oordeel vir die wat nie in Hom glo nie. Hy roep die volk tot bekering, tot 'n nuwe verhouding met God!

Die koms van Christus roep elkeen op tot ware geloof en bekering, tot 'n egte geloof. Die koms van Christus vra dat ons alle uiterlike godsdiens en selfbedrog sal laat vaar en ons opnuut tot God sal bekeer. Die koms van Christus vra ingrypende verandering van denke en optrede. Daarom waarsku Johannes die soldate dat hulle niemand geweld moet aandoen nie; die tollenaars moet ophou om te veel tolgeld van die mense te eis; die gewone mense word aangemoedig om hulle kos met die minderbevoorregtes te deel.

Johannes verkondig aan ons 'n Christus wat die byl teen die wortel van die bome aanlê, om uit te kap die wat geen vrugte dra nie. Hy verkondig 'n Chris-

tus met 'n skopgraaf in die hand wat die dorsvloer skoonmaak en die kaf verbrand!

Dit is aangrypende prediking. Dit is prediking wat roep tot ware geloof en ware bekering. Dit is prediking wat praat van skeiding tussen gelowiges en ongelowiges. Dit is krisisprediking! Dit is die aangrypende konfrontasie van God met die wêreld, waar God aan ons 'n ultimatum stel: Glo in Jesus Christus, want Hy is die Verlosser! Met sy koms het die koninkryk van God aangebreek! Bekeer jou, en jy sal leef!

Gesang 348

Dr WA Dreyer

Horison

29 Desember

Waar is die Kerskind nou?

Kolossense 2: 6, 7

Die teks sê: 'n Mens wat Christus as Here aangeneem het, kan nie anders as om in verbondenheid met Hom te leef nie. En dis goed om hier tydens die Kerstyd weer goed hieroor na te dink.

Elkeen wat Kersfees gevier het, moet homself afvra: Beteken die feit dat ek Christus aangeneem het, vir my méér as net 'n leë belydenis? Vra 'n slag eerlik vir uself: Watter plek neem Christus in my lewe in? In 'n mens se verhouding met iemand naby aan jou is daar vanselfsprekend gereelde interaksie, is daar 'n doelbewuste strewe om die bande wat julle bind, te versterk, is jy bewus van daardie persoon in jou lewe.

Is jy regtig bewus van Christus in jou alledaagse lewe? Is Christus werklik die deurslaggewende faktor in jou bedrywigheide van elke dag? Neem Hy die wesenlike plek in jou gedagtes in? Hoe dikwels dink jy aan Hom en hoe dikwels oordink jy dit wat Hy vir jou gedoen het en steeds doen? Dit is goed om Kersfees te vier, maar Kersfees-vier moet uitloop op 'n lewe in verbondenheid aan Christus, dit kan nie anders nie!

Vir Paulus is geloof in Christus twee dinge: Dit is die aanvaarding van die geskenk van vryspraak in Christus (Hy gee dit aan jou, dit is kant en klaar joune), en verder is dit die bou, elke dag, aan 'n lewe van dankbaarheid en gehoorsaamheid. Om 'n gelowige te wees, is *is én word*. Christus is jou Here, jy is gered, jy is vrygespreek. Maar dan wórd jy ook al hoe meer wat jy is. En dit alles vind nie daar eenkant in 'n stil hoekie plaas waar jy en Christus saam is nie. Dit gebeur veral in die harde werklikheid van elke dag. Dit gebeur in die knellende en kwellende tye waarin ons lewe, waar daar op elke terrein mededinging is, in die onophoudelike stryd om te oorleef. Dit gebeur dáár waar jou medemens se pad joune kruis, dáár waar jy soms met hom en

haar swaarde kruis ... dáár sien 'n mens hoe jou verbondenheid aan Christus lyk, dáár word dit duidelik dat jy jou lewe elke dag op Christus bou en dat jy in Hom gewortel is.

Laat dit ons groot uitdaging in 2004 wees: *Aangesien julle dan Christus Jesus as Here aangeneem het, moet julle in verbondenheid met Hom lewe, in Hom gewortel en op Hom gebou, vas in die geloof soos julle geleer is, en met dankbaarheid vervul.*

Gesang 308

Dr SP Pretorius

***Sekretaris: Kantoor van die Kommissie
van die Algemene Kerkvergadering***

30 Desember *Wat het u uit hierdie jaar oorgehou?* Johannes 5: 30-47

Môre is die jaar 2004 verby. Dit is net doodgewoon dat 'n mens in hierdie dae 'n balansstaat sal opstel van dít wat jy hierdie jaar gewen en verloor het. Dit is moontlik dat u groot verliese gely het aan geliefdes, gesondheid en aardse goed. Die grootste verlies wat mens kan ly, is om God se Woord te verloor. Dit beteken nie dat jy jou Bybel êrens verlê het nie, maar dit beteken dat God se Woord nie meer in jou lewe gehoor word nie. Jy kan honderd Bybels in jou huis hê sonder om God se Woord by jou te hê!

Daar is 'n verskil tussen God se Woord en die Bybel: 'n Mens kan die Bybel op byna enige boekwinkel se rak vind, maar God se Woord word net deur sy Gees aan ons gegee. Die Bybel is 'n menslike boek, getuigenis van mense oor God. Deur God se Gees word ons gelei om in die Bybel God se volkommenheid te ontdek en te aanskou in Jesus Christus.

Wie hom afgesluit het van die Woord van God deur nie meer sy Bybel te lees, te bid en by die eredienste uit te kom nie, is vinnig op pad om God en al sy liefde in Jesus Christus te verloor! Want God skenk my die genade om Hom in sy Woord te herken, as ek biddend met die Bybel besig is.

U kan oor al u verliese gedurende die jaar getroos wees as u nog kan ervaar dat God deur sy Woord gesag oor u lewe het. En alles wat u in hierdie jaar gewen het, sal ook net werklike en blywende waarde hê solank u dit in verband met God gebruik. Gaan met hierdie gedagte die ou jaar uit en die nuwe jaar in, sodat u geestelike balansstaat die einde van 2004 kan klop.

Gesang 255

Ds PJ van der Merwe

Zoutpansberg

...word ook julle deur die krag van God

Dit is tog interessant dat 31 Desember wêreldwijd gevier word. Het u al ooit gewonder waarom? Ek dink dit is waarskynlik omdat hierdie dag soos elkeen van ons se verjaarsdag voel! Dink bietjie: môre is elkeen van ons een jaar ouer! Want as ons vandag bereken hoe oud ons is, gebruik ons die jaar 2004 minus ons geboortjaar, en as ons dit môre gaan doen, gebruik ons die jaar 2005 vir dieselfde sommetjie!

Waarom is 'n verjaarsdag vir ons soos 'n feesdag? Omdat ons ouer is? Omdat ons aandag ontvang? Ek twyfel. Ons teksvers gee die antwoord: Omdat die Heilige Gees ons bewaar en gespaar het. Maar die volgende vraag doem dan onmiddellik ook op, waarin en waarvoor is ons gespaar?

Die belangrikste rede vir ons blydskap moet wees dat ons die afgelope jaar in die geloof bewaar gebly het. Ons teksgedeelte word aan 'n drieslag van verlede-hede-toekoms geken. God het in die verlede die groot en salige daad verrig toe Hy sy Seun uit die dood laat opstaan het. Nou het ons 'n lewende hoop en op grond van ons huidige geloof, bewaar die Heilige Gees ons vir die volle omvang van die heil met die wederkoms.

Ons word in hierdie lewe dus bewaar met die oog op die uiteindelijke saligheid. Ons gaan jaar tot jaar verder omdat ons weet dat ons op pad is. Dit is 'n pad wat nie gaan doodloop nie, maar uitloop op die saligheid, die heil, die ware lewe in Christus.

Die feestelikeheid van die jaarwisseling is daarom nie alleen 'n dankbare terugkyk op die bewaring nie, maar ook 'n vertrouensvolle vooruitkyk na ons erfenis wat in die hemel op ons wag. Ons einde en ons begin is in die Naam van die Here wat hemel en aarde gemaak het, wat trou is tot in ewigheid en wat nooit laat vaar die werke van sy hande nie!

Daarom is ons dankbaar en vol vertroue om nou aan te gaan met ons lewe en 2005 tegemoet te tree, te midde van gevare en sorge, stryd en lyding. Vers 6 begin immers met 'n verheug julle...! Hier is blydskap, want Gód is in beheer en sy genade is op ons gerig. Dit geld vir die afgelope én ook die volgende jaar!

Gesang 570

Prof J Buitendag

Hoogleraar

Dink Self: Wat sê Dit?

- AS 80 000 KERKE WÊRELDWYD SEDERT 1939 ALLEN VERKIES HET?
- AS 400 KERKE IN DIE RSA SEDERT 1981 ALLEN VERKIES HET?
- AS 38 NED HERV KERKE VAN AFRIKA ELKE SONDAG DEUR 'N ALLEN BEGELEI-WORD?
- AS DAAR 'N AANVRAAG NA GEBRUIKTE ALLEN ORRELS IS?
- AS ALLEN SOVEEL MINDER AS 'N PYPORREL KOS?
- AS ALLEN SOVEEL MINDER KOS OM IN STAND TE HOU?
- AS 37 PYPORRELS SEDERT 1981 MET ALLEN VERVANG IS?
- AS KATEDRALE, KONSERTSALE, MUSIEKAKADEMIES EN ORRELISTE VAN WÊRELDFAAM ALLEN VERKIES?
- OMTRENT DIE VERANTWOORDELIKE BESTEDING VAN KOSBARE GEMEENTEFONDSE?
- **OORDEEL SELF EN LUISTER NA 'N ALLEN, OF NA DIE KOMMENTAAR VAN GEMEENTES WAT WEET; KERKE WAT ALLEN VERKIES HET EN GEREELD GEBRUIK?**

In Suid-Afrika word Allen versorg en versprei deur

JAN EBERSOHN

ALLEN KERKORRELS PRETORIA

TEL: 012 991 4930

SEL: 082 555 3552

E-POS: jan@allensa.co.za

VSA WEBWERF: www.allenorgan.com

SA WEBWERF: allensa.co.za